

6-hojay - XVIII-574-14-9

P. 137387

K.0000153355

PA. 094

REGIÆ
BIBLIOTHECÆ
MATRITENSIS
CODICES GRÆCI MSS.

VOLUMEN PRIUS.

REGIA
BIBLIOTHECA
MATRITENSIS
CODICES GRÆCI MSS.
VOLUMEN PRIMUM

REGIÆ
BIBLIOTHECÆ
MATRITENSIS
CODICES GRÆCI MSS.

JOANNES IRIARTE,

Ejusdem Custos, Manuscriptorum Museo olim
præpositus, idemque Regis Interpres intimus,
excussit, recensuit, Notis, Indicibus, Anec-
dotis pluribus evulgatis illustravit.

OPUS

Regiis auspiciis et sumptibus in lucem
editum.

VOLUMEN PRIUS.

MATRITI,

E Typographia ANTONII PEREZ DE SOTO.
Anno MDCCLXIX.

REGIAE

BIBLIOTHECAE

MATRITENSIS

CODICES GRÆCI MSS.

JOHANNES IRIARTE

Ejusdem Custos, Manuscriptorum Museo olim
prepositus, idempur Regis Interpres intimus,
excursit, recensuit, Notis, Indicibus, Anec-
dotis pluribus vulgaris illustravit.

OPUS

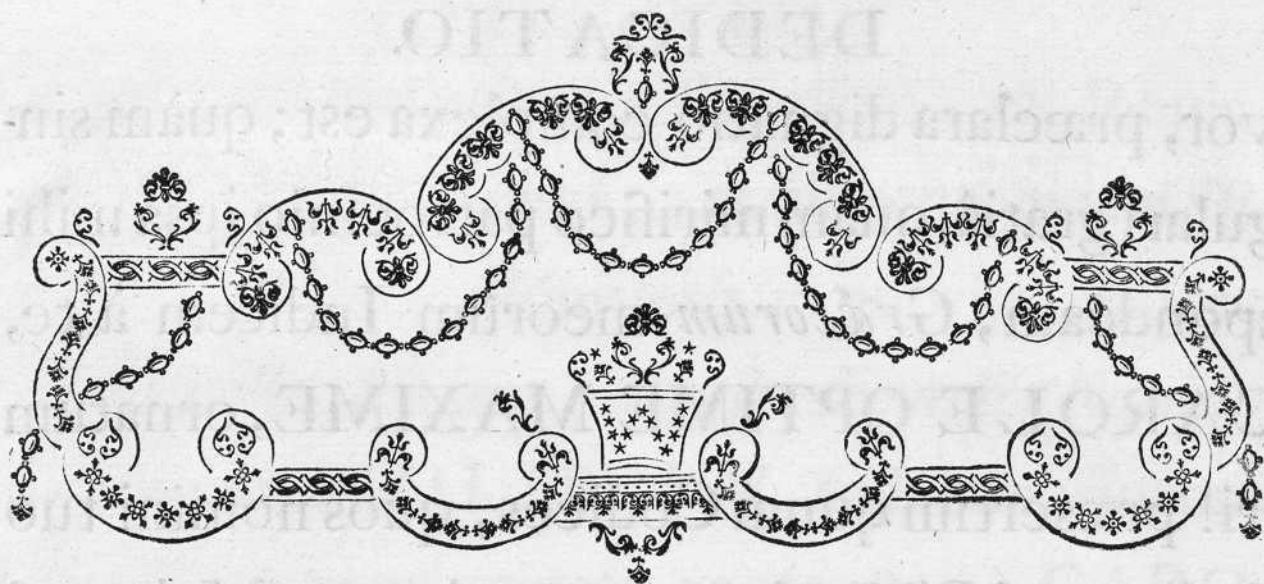
Regis auspiciis et sumptibus in lucem
editum.

VOLUMEN PRIMUM

MATRITIS

Typographia Antonii Paris de Soto.

Anno MDCCCLXIX.

CAROLO III.

BIBLIOTHECA REGIA.

*I BIBLIOTHECÆ ARABICO-HISPANÆ
ESCURIALENSIS Catalogum, quem
MATRITENSIS Ego ex Codicibus non
meis conficiendum curavi, eximius Regis fa-
vor,*

DEDICATIO.

vor, præclara dignatio complexa est; quàm singulari gratiâ, quàm mirifico patrocínio ipsa mihi spondeam, *Græcorum* meorum Indicem à te, **CAROLE OPTIME MAXIME**, ornatum iri! præsertim quum Codices, quos nomini tuo dedico, ad Bibliothecam pertineant Majestati tuæ magis propriam, quippe à **PHILIPPO V.** Augustissimo Parente fundatam; eosdemque adeo recensendo, quorum ipsa custos, muneri mei partes convenientiùs adimpleam.

Illud etiam augendæ fiducia accedit, quòd me, tanquam tuam, amplissimis à te auctam mercedibus, summis honoribus, titulis, privilegiis ornatam, immensis Litterarum gazis, præcipuè Cardinalis *Archinti*, locupletatam, tuarum postremò rerum splendidè gestarum magnificentissimis Voluminibus, *Casertam* et *Herculanum* depingentibus, insignitam triumphem et gaudeam.

Atque hæc nostra leviter attingere sit satis: vocor ad publica. En alteram videre mihi

DEDICATIO.

videor, me sanè non inferiorem, ex Regiarum laudum monumentis assurgentem jam *Bibliothecam*. Quis enimverò memoriæ tradere sempiternæ dubitet, *Regii Ærarii Nomina* non modò PHILIPPI V. sed superiorum etiam Regum principatu contracta, à CAROLO tam munificè, quàm justè persolvi jussa? miseris Colonis vel condonata, vel minuta *Vectigalia*? Quis non copiosissimè prædicet immensam pecuniarum vim in Populos, annorum *infæcunditate* laborantes, ejusdem beneficentiâ erogatam, sterilesque agros aureo quasi semine undequaque conspersos? Frugum Pomorumque proventum, *Academiis Agriculturæ* institutis, uberiores procuratum? effœtam (quid plura?) Naturam præceptis Artis fœcundiores factam? ad hæc *Frumentario Commercio* libertatem ubicunque concessam?

Laudabunt alii *Viarum publicarum* constructionem; alii *Cursum publicum* mari constitutum, *Americam* videlicet Herculeis jam admotam

tam

DEDICATIO.

tam Columnis , Novum Orbem veteri propiorum ; neque minùs utrumque *Commercii* communionem conjunctum , indultâ nuper Hispaniarum indigenis quibuscunque Facultate illius cum Insulæ *Cubæ* aliarumque habitatoribus liberè exercendi , pristinis Vectigalibus omnino abrogatis , ac miro inde utrarumque Gentium commodo et incredibili emolumento.

Quàm multi celebrare litteris contendunt *Matrito* munditiem nitoremque inductum ; Urbem præclaris insuper ædificiis auctam , excultam , prope renovatam ! adeo quidem , ut in præsentem Regiarum totius Europæ Urbium Regnam se , CAROLOque Rege dignam prorsùs exhibeat.

Venturis prætereà longè sæculis nuntiabitur , *Marianas Solitudines* Coloniis , maximè *Germanicis* , frequentatas ; infames priùs latrociniiis locos in tuta commodaque Hospitia conversos ; inculta demum tesqua in amœna Tempe jam nunc virescere.

Quid

DEDICATIO.

Quid Artes sive Pacificas, sive Bellicas pari patrocinio atque honore à Principe, *Musarum* perinde ut *Martis* studiosissimo, affectas? In primis *Typographia* eò perfectionis evasit, ut *Officii Divini Preces*, quæ apud exteras Nationes hactenus excudebantur, hodie apud Hispanos non minori diligentia, quàm elegantia excusæ prodeant; profanaque adeo Volumina præstantiorem habitum à Sacris condiderint.

Jam verò *Tormentorum* (quod validissimum Belli robur) *Fusura* ad optimam Artis normam exacta. Quin et de *Telis fulminantibus* præcipientem Scholam in *Segoviensi Arce*, tanquam *Martis Officinâ* celeberrimâ, omnibus patere demiramur. Huc accedat *Navium* accuratior *Fabrica*, *Bellicæque Disciplinæ* sive *Terrestris*, sive *Maritimæ* longè maximum incrementum; auctum *Militi Stipendium*, togato cuique *Administrato Salarium*; denique *Virorum*, qui vel *Militaribus*, vel *Civilibus* muniis perfuncti sunt,

DEDICATIO.

viduis Uxoribus, orbisque Liberis *Annua Largitio*, Augustæ sanè *Pietatis* insigne monumentum, assignata.

Hæc profectò, atque alia plurima tuæ, CAROLE OPTIME MAXIME, benignitatis, justitiæ, splendoris, consilii, providentiæ décora Scriptores omnes Posteritati commendare quàm confidentissimè certabunt; id solùm tamen veriti, ut non unum, sed multiplicem Regem tantarum rerum conditorem, tot miracula non unius, sed plurium sæculorum partus extitisse credat. At vereri omnino, Regii Laudatores, parcite; ubi enim illa nihil in terris BORBONIA GENTE majus, claramque ejus propaginem CAROLUM III. esse intellexerit: nihil proinde Gestis supra memoratis certius constare sibi facilè persuadebit. Minimè verò tandem *Hispaniam* tam consummato sub Rege et gloriâ et fœlicitate cæteris Orbis Regionibus antecellere dubitabit, postquam saluberrimum illud et optatissimum *Familiæ Pactum*

DEDICATIO.

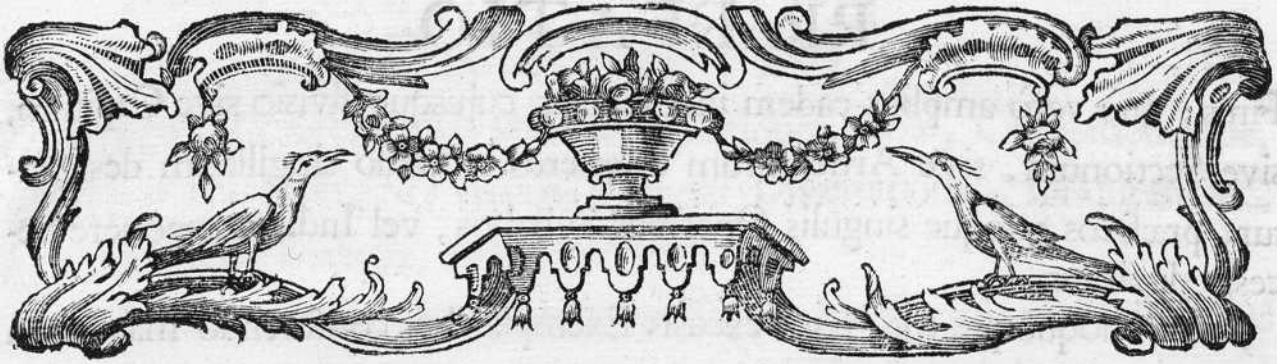
ctum sancitum esse audierit. Ita sanè CAROLUS et LUDOVICUS *Borbonidæ* id pari denique studio effecerunt, ut *Pyrenæis* Montibus, quos *Hispaniam* inter et *Galliam* discrimina extulit Natura, Amicitiae vi jam solo æquatis, tàm utrique Principi subditæ Nationes consiliorum consensu, honorum communionem, utilitatum societate inter se coalescant, quàm ipsi Principes sanguinis vinculo, avitæ necessitudinis jure conjunguntur: qui non alios deinceps in Principatu suo, præter inviolabilis benevolentiae, concordiae, cognationis, fines agnoscent.

Reliquum est, ut, ex collucentibus undequaque, Clarissime et Indulgentissime REX, tot rerum à te gestarum veluti sideribus, sortem Lucubrationi nostræ secundiorem augurer; ut id Opus luminis illius radio illustrandum fore confidam, unde cætera Litterarum monumenta, tuo inscripta Nomine, immortaliter enitescunt; nostri demum quaecunque

DEDICATIO.

studii, fidei, reverentiæ pignus eo favore excipias, quo singula ad *Bibliothecam* pertinentia prosequi non dedignaris.

Regia sic verè, sic Tua jure ferar.

PRÆFATIO.

UUM Catalogi hujus Volumen prius multis de causis præire oportuerit, bipartitò præfari cogimur. Idcirco ea quæ ad ipsum potissimùm pertinent, quæque à nobis in ipso præstita sint, Lectori repræsentanda curabimus. Is maximam partem ex miscellis Codicibus constat, quorum *Constantinus Lascaris Byzantinus* post captam Constantinopolim in Italiam profugus, Grammaticæ Artis, Humaniorumque Litterarum scientissimus, idemque Scriptor diligentissimus, sexaginta circiter undequaque collegit, manuque suâ descripsit; partim etiam vel supplevit, vel auxit, tum denique aut Scholiis, aut Annotationibus illustravit. Hi autem Codices adeo variam, minutam ac multiplicem Opusculorum copiam complectuntur, ut unius viri et mentis et manûs laborem meritò demireris; ut in nullâ aliâ Bibliothecâ æquè minutam multitudinem inveniri posse credas: quare ipsam non subtili minùs ratione prosecuti sumus. Hinc sanè (quemadmodum ex eorum paucitate) factum, uti non in Argumentorum classes, sed in cujusque magnitudinis gradus digeri licuerit; atque ex hac alterâ causâ idem Ordo posterioris Voluminis Codicibus etiam contigit.

2. Horum autem Codicum (ut rem ab origine repetam) ad *Joannis Francisci Pacheco et Mendoza, Uzede Ducis, et Philippi V. Regis in Sicilia Vicarii*, Bibliothecam maxima pars olim pertinuit, unde in Regiam Matritensem illata.

3. Quod ad Libri cujusque dotes ac proprietates spectat, initio Materia, deinde foliorum Numerus; tum Voluminis Modus, Habitus, Ætas, tum Exscriptor, quoad fieri potuit, indicatus; postremò Dominus, vel Bibliotheca, cujus olim extitit, designata.

4. Ad faciliorem singulorum notitiam præfixum Initium, subjectusque

Finis ; quò verò ampliùs eadem innotescant, cujusque divisio sive Capitum, sive Sectionum, sive Articulorum Numerus et Ordo singillatim designatur; præfixos quoque singulis Operibus Syllabos, vel Indices apponere necesse duximus.

5. In unoquoque MS. cum excusis Exemplaribus conferendo maxima à nobis navata est opera, summusque exhaustus labor. Non id tamen in omnibus fieri potuit; plures enim vel in ipsâ Regiâ Bibliothecâ Libri Græcè excusi desiderantur; neque in quavis aliâ omnes inveniri ausim affirmare; infinitus enim est rariorum hujus Linguæ Scriptorum numerus, quæ præsertim Italia atque Germania typis mandarunt. Utinam verò pro innumeris Auctorum Græcorum Operibus, quæ particulatim, verbosisque Commentariis onusta quotidie nunc prodeunt, eorundem fierent Collectiones longè minori sumptu, faciliori paratu, ampliori denique Litteratorum emolumento.

6. Ad eam collationem adhibuimus, ut edita aut inedita pronuntiarem, MSS. Bibliothecas, sive Catalogos. Inprimis præter *Fabricianam* non modò de Excusis, sed MSS. locupletissimè tractantem, *Philippi Labbei* Novam Bibliothecam MSS. Librorum: *Nesseli* Catalogum MSS. Græcorum Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis: *Montfauconii* Coislinianam, ejusdemque Bibliothecarum Bibliothecam; postremò *Antonii Augustini*, Archiepiscopi Tarraconensis, Bibliothecam MS. Græcam, omnium ejus Librorum longè rarissimum, qui multùm diuque à me quæsitus, tandem ad manus meas fortè fortunâ pervenit. Græcæ autem *D. Marci* Bibliothecæ, et *Regiæ Parisiensis* Græcorum MSS. Catalogi, quos, ut recentiores, ita copiosissimos accuratissimosque fore mihi persuaseram, parum profuere; quippe licet chartæ nitore, marginum amplitudine, litterarum elegantia maximè conspicui, descriptione Codicum, Scriptorum noticiâ minimè commendantur.

7. Præterea, nullius Codicis Subscriptionem describere negleximus, tum Exscriptoris, tum ejus, cui liber descriptus est, nomine, tum anno et loco fideliter annotato.

8. Operum Titulos Græcè proferre, Nomina sive Hominum, sive Rerum, sive Locorum propria Litteris nunc, ut vocant, *cursivis*, nunc majoribus visum est distinguere: ad hæc Græcorum Interpretationes, aliorumque Scripta Litteris itidem *cursivis* expressa, vel eorum initio geminata Virgulæ appositæ.

9. Singulis Operibus Annotationes, Lectiones variæ, Castigationesque, ubicunque res postulavit, adjectæ; præter Dissertationes, Disquisitiones, Indicesque Alphabeticos, de quibus infra.

10. In votis quidem erat quæcunque Opera inedita prioris partis hujus Catalogi Voluminibus comprehensa in manus Hominum dare; sed veriti ne is in molem inusitatam excresceret, prolixiorem editionem prætermittente statuimus, contenti horum Titulos hoc loco breviter enarrare: quorum en series.

Synopsis Historiarum à Joanne Scylitze Curopalatâ scripta. pag. 1. col. 1.

Theodori Studitæ Catecheses CLXIII. pag. 5. col. 1.

Glossarium, sive Lexicon Græcolatinum, ab iis omnino diversum, quæ Stephanus, Vulcanius, Labbeus edidere. pag. 24. col. 1.

Tryphonii Grammatici de Figuris Poeticis Liber. pag. 25. col. 2.

Procli Diadochi Præfatio in Hesiodi Theogoniam. pag. 25. col. 2.

Syntagma, varios SS. Patrum asceticos Sermones, plurimas item Sententias cum è S. Scripturâ, Sacrisque Canonibus, tum è profanis etiam Auctoribus excerptas, et Gr. et Lat. complectens. pag. 33. col. 1.

Epistola Simeonis Metropolitæ Euchaitarum ad quemdam Monachum. pag. 37. col. 1.

Aristotelis de Physicâ Auscultatione Librorum Epitome. pag. 52. col. 2.

Philagathi Philosophi, sive Theophanis Ceramei Archiepiscopi Tauromenitani Homilia XXVIII. pag. 55. col. 1.

S. Joannis Chrysostomi Homilia de iis qui ad divina Mystera cum attentione accedunt, in eos qui ad Encania relictæ sunt. pag. 63. col. 2.

Oratio, sive Declamatio (fortasse Libanii). pag. 71. col. 2.

Heracliti Epistola ad Hermodorum. pag. 76. col. 2.

Diogenis Epistolæ plures. pag. 80. col. 1.

Tzetze parva Ilias, et Homeri Paralipomena. pag. 82. col. 2.

Auctoris anonymi Etymologicon ex Etymologico Magno desumptum. pag. 82. col. 2.

In V. Porphyrii Voces Prolegomena. pag. 134. col. 2.

Dexippi Dialogi, sive Libri tres. pag. 135. col. 1.

Georgii Gemisti ad Scholarii super Aristotele Objectiones Liber. pag. 135. col. 2.

- Michaelis Apostolii Libellus ad Objectiones Theodori Gaza contra Gemistum Plethonem super Aristotelis Libro de Essentiâ. pag. 136. col. 1.*
- Georgii Gemisti Plethonis, Michaelis Apostolii, Cardinalis Bessarionis, et Andronici Callisti Opuscula. pag. 136. col. 2.*
- Joannis Philoponi Grammatici in V. Porphyrii Voces Liber. pag. 137. col. 2.*
- S. Joannis Damasceni Sermo in Nativitatem Domini nostri Jesu Christi. pag. 138. col. 1.*
- Universalis Herodiani Prosodia Epitome à Theodosio Grammatico facta. pag. 141. col. 2.*
- Hermogenis Progymnasmata. pag. 154. col. 2.*
- Ignoti Auctoris Liber de Animâ. pag. 156. col. 2.*
- Demetrii Chrysoloræ Mesazontis Laus Pulicis. pag. 158. col. 2.*
- Libanii Declamationes septem, et Choricii una. pag. 164. col. 2. et pagg. seqq. Ejusd. Gratiarum Actio ad Constantium Imperatorem pro admissâ ab eo Oratione, quam ipse de illo ad Senatuum scripserat. pag. 166. col. 1.*
- Joannis Pselli in SS. Basilii Magni, Gregorii Theologi, et Joannis Chrysostomi laudem Oratio. pag. 169. col. 2.*
- Ejusd. Expositio Fidei. pag. 171. col. 1.*
- Ejusd. Decem Capita Physica. pag. 173. col. 2.*
- Constantini, sive Michaelis Pselli Tractatus Astronomicus et Chronologicus. pag. 175. col. 1.*
- Anonymi Prolegomena in Hermogenis Rhetoricam. pag. 196. col. 2.*
- Opuscula duo ex Typico Nicephori Blemmydæ, et ex ejusdem Didascaliâ. pag. 199. col. 2.*
- Fragmentum de Re Musicâ. pag. 223. col. 2.*
- Varini Phavorini Eclogæ. pag. 227. col. 2.*
- Fragmenta de Re Musicâ. pag. 255. col. 1.*
- Maximi Planudis Epistolæ XI. pag. 260. col. 2.*
- Nicephori Gregoræ Antirrheticus. pag. 270. col. 1.*
- Dexippi Philosophi Platonici Dubiorum et Solutionum in Aristotelis Categorias Capita XL. pag. 274. col. 1.*
- Georgii Gemisti (Plethonis) contra Scholarii pro Aristotele Objectiones, sive Argumenta Liber. pag. 276. col. 1.*
- Scholarii Interpretatio ex Dialecticâ Magistri Petri Hispani. pag. 276. col. 1.*

Ejusd.

PRÆFATIO.

V

- Ejusd. De Sophismatibus ex Libris Philosophi Thomæ.* pag. 276. col. 2.
Gregorii Palamæ Opusculum ad Acindynum, de Processione Spiritûs Sancti.
 pag. 279. col. 2.
Ejusd. ad eundem Epistola de Barlaami in Sententiis differentiâ. pag. 280.
 col. 1.
Ejusd. duo alia Opuscula Philosophica. pag. 280. col. 2.
Barlaami Monachi Opuscula duo et viginti. pag. 280. col. 2. et pagg. seqq.
Lazari Monachi ad Larissæ Metropolitam Opusculum adversus Latinos.
 pag. 284. col. 2.
Marci Eugenici Professio Fidei. pag. 285. col. 1.
Ex ejusd. Syllogisticis Capitibus contra Latinorum Heresim Fragmentum.
 pag. 285. col. 1.
Ejusd. De Terminis Vitæ Opusculum. pag. 285. col. 2.
Ejusd. Epistolæ duæ ad D. Georgium Scholarium. pag. 285. col. 2.
*Davidis Monachi Historia compendiosa, quomodo exorta fuerit perversa per
 Barlaamum et Acindynum Heresis.* pag. 287. col. 1.
*Bessarionis, Cardinalis, Oratio, seu Laudatio in Patriam suam Trapezun-
 tem.* pag. 288. col. 1.
Constantini Lascaris Prolegomena Rhetorices ex diversis. pag. 290. col. 1.
Ejusd. Epitome Rhetoricorum Statuum technici Hermogenis. pag. 290.
 col. 1.
Bessarionis et Plethonis Epistola tres. pag. 294. col. 2.
Anonymi Compendium, siue Summarium Astronomicum. pag. 295. col. 1.
Lucii Tarrhæi Alphabetum. pag. 296. col. 2.
Michaelis Pselli Epitome Logices ad Rhetoricam introducens. pag. 300. col. 2.
Excerpta ex Libris Georgii Chærobosci de Orthographiâ. pag. 306. col. 1.
Opusculum de Calendarii Romani ratione. pag. 314. col. 1.
Præcepta quædam de Luna, Solis, Bissexti, Paschatis ratione et computo.
 pag. 321. col. 2.
Ex Damascii Libro Excerptum de Ventis. pag. 328. col. 2.
Pythagoræ, veriùs Simeonis Sethi, Liber tertius de Astronomiâ. pag. 335.
 col. 2.
Pythagoræ Opus divinitorium. pag. 337. col. 2.
Simeonis Sethi Synopsis Physicorum. pag. 339. col. 2.

Ejusd.

- Ejusd. De utilitate Corporum Cœlestium.* pag. 341. col. 1.
- Pedanii Dioscoridis Anazarbei de virtute simplicium Medicamentorum.*
pag. 344. col. 1.
- Ejusd. Descriptio non modò Plantarum, sed etiam Fructuum, vel Pomorum; item Animantium, Metallorum, Fossilium, aliorumque Simplicium, et medicarum cujusque Potestatum, ordine Litterarum disposita.* pag. 344. col. 2.
- Ex Patriarchâ Athanasio Excerpta sex.* pag. 353. col. 2.
- Sanctorum Vitæ, et Martyriorum narrationes aliquot Simeoni Metaphraste vulgò attributa.* pag. 360. col. 1.
- Maximi Planudæ de Verborum Syntaxi, de Transitiuis et Intransitiuis Opusculum.* pag. 372. col. 1.
- Tryphonis Grammatici de Tropis Libellus.* pag. 373. col. 1.
- Constantini Lascaris de Tropis et Figuris Poeticis Commentariolus.* pag. 376. col. 1.
- De Tropis Opusculum, aliàs Michaeli Apostolio, aliàs Tryphoni Grammatico tributum.* pag. 376. col. 1.
- Incerti de aliis Tropis et Figuris Commentatio.* pag. 376. col. 2.
- Manuelis Moschopuli Libellus de Dialectis.* pag. 376. col. 2.
- Theodoriti Libellus de Spiritibus.* pag. 376. col. 2.
- Georgii Chærobosci de Spiritibus Libellus.* pag. 376. col. 2.
- Tryphonis Grammatici de Spiritibus Libellus.* pag. 377. col. 2.
- Antiquum, incertique Auctoris, de Spiritibus Opusculum.* pag. 377. col. 1.
- Ignoti Auctoris Libellus de Figuris Solæcismi speciem habentibus.* pag. 377. col. 1.
- Emmanuelis Moschopuli Passiones (nempe Dictionum).* pag. 377. col. 1.
- Hephæstionis Grammatici Enchiridion de Metris, Constantini Lascaris tum Notis et Animadversionibus, tum Scholiis, Auctariisque illustratum.* pag. 380. col. 2.
- Proverbia CLXXI. ordine Litterarum digesta, cum suis pleraque Explanationibus, quæ Constantinus Lascaris è variis Auctoribus collegit.* pag. 381. col. 2.
- Maximi Planudæ Dialogus de Grammaticâ.* pag. 388. col. 1.
- Choricii Sophistæ Gazæi Orationes, seu Declamationes varia.* pag. 395. col. 1.

- Petri Hispani Logica compendiaria à Georgio Scholario in Græcum sermonem Byzantii translata.* pag. 410. col. 1.
- S. Basilii Magni Ascetica Constitutiones à Cardinali Bessarione in compendium redactæ.* pag. 411. col. 2.
- S. Basilii Exorcismus adversus Spiritus immundos.* pag. 421. col. 2.
- S. Gregorii Thaumaturgi Deprecatio ad vexatos ab immundis Spiritibus.* pag. 422. col. 2.
- Ejusd. Exorcismus ad vexatos à malis Demonibus.* pag. 422. col. 2.
- Salomonis Exorcismus adversus immundos Spiritus.* pag. 423. col. 1.
- S. Epiphaniï Precatio et Exorcismus ad immundum Spiritum ejiciendum.* pag. 423. col. 2.
- S. Gregorii Theologi Precatio et Exorcismus ad immundos Spiritus ejiciendos.* pag. 423. col. 2.
- Narratio Colloquii Strygem inter et S. Michaelem Archangelum.* pag. 423. col. 2.
- SS. Apostolorum Lachmeterion, sive Sortitio.* pag. 424. col. 1.
- Etymologicum parvum.* pag. 427. col. 1.
- Harpocratonis Liber Medicinalis ex Syriâ.* pag. 432. col. 1.
- Ejusd. Ad Casarem Augustum Epistola.* pag. 435. col. 1.
- Pythagoræ Archicestoris Prognosticon ad Augiam maximè honorandam.* pag. 438. col. 2.
- Constantini Lascaris, in Rhetorica Prolegomena, ex diversis.* pag. 441. col. 2.
- Excerpta duo ex Libro Demetrii Triclinii de Metris.* pag. 446. col. 1.
- Thomæ Magistri et Manuelis Moschopuli Scholia, sive Explanations in Pindari Olympia.* pag. 447. col. 1.
- Georgii Cyprii, Patriarchæ Constantinopolitani, Sermo antirrheticus contra Becci blasphemias.* pag. 457. col. 2.
- Georgii Scholarii Monodia in Marcum Eugenicum Ephesi Metropolitanam.* pag. 458. col. 2.
- Plethonis Monodia de Imperatrice Cleope Italâ.* pag. 459. col. 2.
- Altera ejusdem Monodia de celebri ac beatâ Dominâ Hypomone.* pag. 459. col. 2.
- Joannis Argyropuli Oratio consolatoria ad Constantinum Imperatorem è Peloponneso venientem, et Joannis demortui scepra capientem.* pag. 460. col. 1.

- Alia ejusdem ad eundem consolatoria in ipsius Imperatoris Matris obitu.*
pag. 460. col. 1.
- Ejusd. Monodia in Imperatorem Joannem (nempe Palaologum).* pag. 460.
col. 1.
- Ejusd. Ad Constantinum Oratio Regia, sive de Regno, aut Imperio.* pag.
460. col. 2.
- Apostolii Oratio funebris in Cardinalem Bessarionem.* pag. 460. col. 2.
- Procopii Sophistæ Gazæi Monodia in Sanctam Sophiam terramotu collapsam.*
pag. 460. col. 2.
- Choricii Sophistæ Gazæi Oratio funebris in Mariam Matrem Marciani Ga-
zæ, et Anastasii Eleutheropoleos Episcoporum.* pag. 461. col. 1.
- Ejusd. Oratio nuptialis in Zachariam, unum ex suis Discipulis.* pag. 465.
col. 1.
- Ejusd. Oratio nuptialis in Procopium, et Joannem, et Eliam ejus Disci-
pulos.* pag. 465. col. 1.
- Pii II. Romani Pontificis Litteræ ad Alexandrum Asanem, nobilem Civem
Constantinopolitanum.* pag. 466. col. 1.
- Procopii Casariensis sententiosè Dicta, sive Sententiæ.* pag. 466. col. 1.
11. Præterea in hac hujus Catalogi priori parte occurrunt breviora Opu-
scula pariter inedita, quæ, cum luce digna sint, utilissimum morem à *P.
Montfauconio* in Bibliothecâ Coislinianâ observatum libenter imitati, ad Ca-
talogum hunc illustrandum ibidem transcribenda censuimus; omissis tamen
multorum Interpretationibus, ne res in immensum surgeret. Hæc verò sunt
ejusmodi.
- Canones Pœnales Monachorum.* pag. 47. col. 2. et pag. 48. col. 1.
- Ex S. Epiphaniî Physiologiâ Caput de Viperâ cum Interpretatione Latinâ à
me factâ.* pag. 50. col. 2. et pag. 51. col. 1.
- Hymni Procli, Hecates, et Jani, et in Minervam Polymetin.* pag. 88. col. 1. et 2.
- Complura Epigrammata Græca à me sive Latinis, sive Hispanis versibus ex-
pressa.* pag. 94. et seqq.
- Cointi Smyrnei Poematis in Homeri Paralipomena XIV. Librorum Argu-
menta.* pag. 125. et seqq.
- Constantini Lascaris ad Discipulos suos Epistola à me Latinè reddita.* pag.
145. col. 2. et pag. 146. col. 1.

- Propria quædam Civitatum Vocabula ex incerto Auctore.* pag. 146. col. 2.
et pag. 147. col. 1.
- Polybii Sardiani Opuscula de Solæcismo, et Acyrologiâ.* pag. 148. col. 1. et 2.
- Incerti Auctoris in Aphthonii Progymnasmata Exordium, et Caput nonum, adjunctâ à nobis Latinâ Interpretatione.* pag. 152. col. 1. et 2. et pag. 153. col. 1. et 2.
- Libanii ad Constantium Imperatorem pro admissâ ab eo Oratione, quam ipse de illo ad Senatum scripserat, Gratiarum Actionis Protheoria à me Latinè reddita.* pag. 166. col. 2.
- Simplicii Proœmii ad Librum primum Commentariorum in Libros Aristotelis de Animâ pars inedita.* pag. 181. col. 1. et 2. et pag. 182. col. 1.
- Constantini Lascaris Epistola ad Joannem Gatum, Episcopum Catanensem.* pag. 184. col. 1. et 2.
- Ejusd. Proœmium in ipsius Grammaticam diversum ab excuso, ubi de Literis Græcis apud Italos renatis, adjunctâ nostrâ Interpretatione Latinâ.* pag. 185. col. 2. et pagg. seqq.
- Ejusd. Grammaticæ Epilogus.* pag. 188. col. 2. et pag. 189. col. 1.
- Ejusd. Epistola ad Jacobum Ximenium Muriellium, Proregis Insulæ Sicilia à Secretis, annexâ nostrâ Interpretatione Latinâ.* pag. 189. col. 2. et pag. 190. col. 1.
- Ejusd. de Tonis, sive Accentibus octo Partium Orationis Tractatus Epilogus, cum nostrâ Interpretatione Latinâ.* pag. 191. col. 1. et 2.
- Ejusd. de Cointo Calabro Notitia, adjectâ à nobis Latinâ Interpretatione.* pag. 192. col. 2. et pagg. seqq.
- Arati Poetæ Genus ex incerto Auctore cum Latinâ nostrâ Interpretatione.* pag. 202. col. 1. et 2. et pag. 203. col. 1.
- Fragmentum ineditum Germanici Cæsaris Prognosticon, prout in MS. Codice legitur, Versibus constans LI.* pag. 205. et 206.
- Idem Fragmentum emendatum, dilucidius exscriptum, Notisque à nobis illustratum.* pag. 206. et seqq.
- Alterius Fragmenti Germanici Cæsaris variantes Lectiones ex Codice MS.* pag. 208. et seqq.
- De Aureo Vellere Notitia.* pag. 213. col. 1. et 2.
- Claudiani Gigantomachia Græcè conscripta Fragmentum constans versibus 77.*

- præmissâ hujus Fragmenti inventionis Enarratione, insertâque Petri Bembi ad Angelum Politianum, eâ de re, Epistolâ, nostrisque Annotationibus subjectis.* pag. 219. et seqq.
- Homeri Vita Compendium, incerto Auctore, cum nostrâ Interpretatione Latinâ.* pag. 233. col. 2. et pag. 234. col. 1.
- Argumentum Nubium Aristophanis, incerti Auctoris, me Interprete.* pag. 236. col. 1. et 2.
- Arati Genus, ex incerto Auctore, cum Latinâ nostrâ Interpretatione.* pag. 239. col. 2. et pag. 240. col. 1. et 2.
- Ejusd. Arati Vita, siue Generis, vetus Interpretatio Latina.* pag. 241. col. 1. et 2.
- Hephestionis Thebani ex Dorothei Scriptis Astrologicis Carmina 98. adjunctis nostris Animadversionibus.* pag. 244. et seqq.
- Constantini Lascaris ad Georgium Placentinum Epistola Græca de significato Dictionum ὀφφίκιον et ὀφφικιάλλιον.* pag. 258. col. 1. et 2.
- Maximi Planudis Laus Ptolemai, versibus constans heroicis XLVII.* pag. 263. col. 1. et 2.
- Procopii Sophistæ Gazæi Monodia in Sanctam Sophiam terræmotu collapsam.* pag. 264. col. 1. et 2. et pag. 265. col. 1.
- Constantini Lascaris Narratio de Demetrii ac Thomæ Constantini Imperatoris fratrum Peloponnesi Despotarum casibus, eorumque Sobolis variis rerum eventibus; additâ à nobis Latinâ Interpretatione.* pag. 266. col. 1. et 2.
- Index Capitum primi et secundi Dexippi Libri in Aristotelis Categorias.* pag. 274. et 275.
- D. Didaci Hurtado de Mendoza Codicum Græcorum, quos à Turcarum Imperatore dono accepit, Catalogus, præfixâ de eorum Numero Disquisitione.* pag. 277. col. 1. et 2.
- Exemplum Confessionis super rebus Ecclesiasticis Theodora Imperatricis uxoris Michaelis Palæologi Comneni.* pag. 283. col. 2. et pag. 284. col. 1. et 2.
- Constantini Lascaris ad plures viros doctos Epistola XIV.* pag. 290. et seqq.
- Quatuor scribendi apud veteres Græcos formarum Exempla.* pag. 297. col. 1.
- De Etymologiâ XXIV. Græcarum Litterarum Opusculum.* pag. 297. col. 2. et pag. 298. col. 1. et 2.

- S. Athanasii de Azymis Opusculum.* pag. 299. col. 2. et pag. 300. col. 1.
 et 2.
- Joannis Geometrae Protothroni de Malo Oratio.* pag. 301. et 302.
- Narratio de Saturni Jovisque Liberis, et eorum moribus.* pag. 305. col. 1. et 2.
- De Vocibus Animalium Quadrupedum, et Avium Fragmenta tria.* pag. 306.
 col. 2. et pag. 307. col. 1.
- Zenodoti Philetari de Differentiâ Vocum Animalium Fragmentum; subjecto
 à nobis Catalogo Alphabetico omnium Vocum Animalium quatuor supra
 Fragmentis complexarum.* pag. 308. et seq.
- Fragmentum aliud Græcum de Vocibus Animalium, Differentia Vocis in-
 scriptum, cum nostris Animadversionibus.* pag. 313. col. 2. et pag. 314.
 col. 1.
- De Litteris, sive de earum Definitionibus, Anonymi Fragmentum.* pag. 315.
 col. 1. et 2.
- Aliud, cui titulus: Litterarum Etymologia.* pag. 315. col. 2. et pag. 316. col. 1.
- Joannis Grammatici Characis de Vocibus Inclinatorum et Encliticis Opusculum.*
 pag. 316. col. 2. et pagg. seqq.
- De Musis Fragmentum, incerto Auctore, me Interprete, atque Annotatio-
 num Auctore.* pag. 320. et 321.
- Aristotelis de Animalium Proprietate Proœmium.* pag. 322. col. 2. et pag.
 323. col. 1.
- Ejusd. Physicorum Problematum Sectionis 3. et 4. Interrogationes.* pag.
 323. col. 2. et pagg. seqq.
- Ex Damascio de Generato Excerptum, præmissâ nostrâ de ejus Scriptis Dis-
 sertatione.* pag. 330. et seqq.
- Pythagoræ ad Telaugem Epistola, additâ à nobis Latinâ Interpretatione.* pag.
 337. col. 1.
- Petosiris de Ægrotantibus Judicium, sive Epistola ad Necepsum Ægyptio-
 rum Regem.* pag. 338. col. 2.
- Simeonis Sethi de Utilitate Corporum Cælestium, omnium Libri Caputum Ti-
 tuli.* pag. 341. et seq.
- Incerti de claris Montibus, Fluminibus atque Insulis Fragmentum.* pag. 343.
 col. 1.
- Index Collectionis Alphabetice Plantarum, Fructuum, Animantium ac Metal-*

- lorum Dioscoridi adscriptæ.* pag. 344. col. 2. et pag. 345. col. 1. et 2.
- Variæ Lectiones Donationis à Constantino Magno Sylvestro Papa factæ.* pag. 349. col. 2.
- Narratiuncula de tribus Tomis Synodicis sub Imperatoribus Constantino Porphyrogenito, Manuele Comneno, et Michaelè Paleologo promulgatis, Harmenopulo tributa.* pag. 350. col. 1.
- Series Regum Tribuum Israelis ex Chronographiâ compendiariâ Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani deprompta.* pag. 352. col. 1. et 2.
- Brevis notitia Imperatorum à Theodoro Lascari ad Constantinum, sub quo capta Constantinopolis; deque ejus Fratrum Demetrii ac Thomæ rebus variis Enarratio Græca à me Latina facta.* pag. 352. col. 2. et pag. 353. col. 1.
- Eustathii in Dionysium Periegetem Commentarii Supplementum cum variis Lectionibus.* pag. 359. col. 2. et pag. 360. col. 1.
- Elogium, seu Epitaphium Constantine Imperatoris Mauricii uxoris, ejusque Liberorum, elegiacis versibus, cum metricâ Interpretatione incerti Auctoris.* pag. 365. col. 1. et 2.
- Aristotelis Poetica Sectionum Lemmata.* pag. 367. col. 1. et 2.
- De Animalium sive Quadrupedum, sive Alitum Vocibus promiscua Sylloge, cum Animadversionibus nostris.* pag. 371. col. 1. et 2.
- Polybii Sardiani de Solæcismo et Acyrologiâ duorum Exemplarium variæ Lectiones.* pag. 373. et seq.
- Ejusd. Opuscula duo de Figuratâ loquendi Ratione, ac de Structurâ (Orationis) Speciebus.* pag. 374. col. 2. et pag. 375. col. 1. et 2.
- Opusculi cui titulus: Propriæ quædam Civitatum Dictiones, duorum Exemplarium Lectionum Differentiæ.* pag. 378. col. 1. et 2.
- Diversa Nomina Mensium Ægyptiorum, Atheniensium, aliarumque Nationum.* pag. 379. et seq.
- Nicephori Gregoræ Fragmentum de vario Dictionum Significatu pro variâ Temporum ratione.* pag. 381. col. 2.
- Gemini Indoctus, sive intra se Grammaticus.* pag. 388. col. 2. et pagg. seqq.
- Versus Iambici et Dorici ad Proclum, qui prius Hesiodum explanavit.* pag. 407. col. 2.
- Argumenta Libri II. III. IV. et V. Oppiani Halieuticorum ab editis diversa.* pag. 408. col. 2. et pag. 409. col. 1.

- Defectuum Versuum Oppiani MS. cum edito collatorum Series.* pag. 409. col. 2.
Precationes duæ, altera pro Febricitantibus, altera in extremo Vita. pag. 411.
 col. 1.
*Index Constitutionum Asceticarum S. Basilii Magni in earum Compendio à
 Bessarione Cardinali Niceno confecto.* pag. 411. col. 2. et pag. 412. col. 1.
Ejusd. Compendii Prologus, subjectâ nostrâ de hoc Opere Dissertatione. pag.
 412. col. 1. et 2. et pag. 413.
*Claudii Sylæ Epistola ad Ducem Philicem de Christi Causâ, additâ à nobis
 Latinâ Interpretatione.* pag. 414. col. 1. et 2.
*Nomina XII. Apostolorum, incerti Auctoris, cum narratione locorum ubi de
 Christo concionati, passi, ac sepulti, adjunctâ nostrâ Latinâ Interpretatio-
 ne.* pag. 415. col. 1. et 2. et pagg. seqq.
Narratio Martyrii S. Sophiæ, et ejus Filiarum, me Interprete. pag. 417.
 col. 1. et 2.
*S. Joannis Damasceni Canon in Dormitionem Dei Genitricis cum Latinâ
 nostrâ Interpretatione.* pag. 418. col. 1. et 2. et pagg. seqq.
Confessio Patriarchæ Joseph in fine vitæ. pag. 421. col. 1.
Precatio ad vexatos ab immundis Spiritibus. pag. 422. col. 2.
S. Joannis Chrysostomi Precatio altera ad vexatos ab immundis Spiritibus.
 pag. 422. col. 2.
S. Gregorii Thaumaturgi Exorcismus ad vexatos à malis Demonibus. pag.
 423. col. 1.
Deprecatio ad copiosam Piscium capturam. pag. 423. col. 1.
*Epistola incerti Auctoris, fortè autographa, Italicè conscripta, de Officio S.
 Baptismatis Luminum.* pag. 425. col. 1.
Gemini ad Casarem de Prasinis, sive viridi colore præditis, Disquisitio. pag.
 429. col. 2. et pagg. seqq.
*Incerti Auctoris Prologus in Librum titulo Kyranidem, Mercurio Trismegi-
 sto adscriptum.* pag. 432. col. 2.
*In eundem Librum Kyranidem Prologus alter ab Harpocracione ad Filiam
 suam descriptus; adjunctâ à nobis de duobus hisce Prologis Dissertatiuncu-
 lâ.* pag. 432. col. 2. et pag. seq.
De Succedaneis Medicamentis (fortè Dioscoridis) Fragmentum. pag. 436.
 col. 2.

- Dioscoridis de Lapidibus Commentarius.* pag. 437. et seq.
- Menologion, sive Calendarium Astrologicum.* pag. 439. col. 2. et pagg. seqq.
- Trophonii Sophistæ de Rhetoricâ Liber.* pag. 442. col. 2. et pagg. seqq.
- Incerti Auctoris Fragmentum, cui titulus: Etymologiæ Litterarum, à superioribus nonnihil diversum.* pag. 448. col. 2. et pag. 449. col. 1. et 2.
- Inscriptiones quæ diversis in Urbibus visuntur, quarum quinque, ut videtur, ineditæ, nonnullæ ab editis diversæ.* pag. 452. et seq.
- Severi Διηγήμετα, sive Narrationes.* pag. 462. col. 1. et 2.
- Constantini Lascaris in Georgium Ralem Epicedion versibus Iambicis XXXII.* pag. 463. col. 1.
- Ejusd. Epigramma Sepulchrale in Principem Hispaniæ Joannem, Latinis versibus à me redditum; adjuncto ejus Sponsæ Margaritæ Austriacæ Epitaphio cum Interpretatione nostrâ Latinâ et Hispanâ.* pag. 463. col. 2. et pag. 464. col. 1.
- Basilii Macedonia Imperatoris Successorum Series, Urbisque Constantinopolitana Expugnationis, ipsiusque Constantini captivitatis Enarratio.* pag. 481. col. 1. et 2. et pag. 482. col. 1.
- Magni Maris Stadiasmus, sive Periplus, incerti Auctoris, præmisso ejusdem Prologo, adjectoque Indice Alphabetico ejus Locorum omnium à nobis concinnato.* pag. 485. et pagg. seqq.
- Monodia, sive Oratio funebris in Reginam Cleopam à Sacerdote Johanne elucubrata, atque à Marinerio Latinè reddita.* pag. 535. col. 1. et 2.
- Deorum Epitheta, incerto Auctore.* pag. 537. col. 2. et pag. 538. col. 1.
- Fragmentum ex Eusebii Pamphili Ecclesiasticâ Historiâ de SS. Martyribus, qui diversis in Urbibus per varia tempora passi sunt, Excerptum.* pag. 548. col. 2. et pagg. seqq.
12. Jam verò quicumque sive editorum, sive ineditorum Codicum dotes, quos hucusque memoravimus, nosse aveat; is singulas *Catalogi* paginas columnasque adeat, ubi occurrere indicantur; ibi enim cujuslibet Codicis notitias inveniet, quas denuò repræsentare omisimus, ne actum agere videremur.
13. Porrò autem si in MSS. Græcorum Exemplarium paucitate, quâ *Regia Matritensis* laborat *Bibliotheca*, tot inedita inveniri operâ nostrâ potuerit; quid in aliis uberioribus Bibliothecis non liceret, si in illis excutiendis par cura, studiumque à litteratis Investigatoribus adhiberetur?

14. Eidem verò Catalogo exornando interserta sunt plura à rerum Argumentis non aliena ; quæ ita prorsùs se habent.

De Philagatho , siue Theophane Ceramitâ , ejusque Homiliis , accedente earundem Catalogo Alphabetico , Dissertatio . pag. 64. col. 2. et pagg. seqq.

Descriptio atque Historia præstantissimi Achatis Orientalis insculpti , qui in Regio Matritensi Cimeliarchio asservatur . pag. 118. col. 2. et pagg. seqq.

Nonnulla ad hujus Explanationem facientia , mihi postmodum inventa , huc adjicere non abs re fuerit : quæ ita sequuntur.

Idem Græcum Distichon , quod ibi in aversâ parte insculptum est , extat etiam Romæ apud *Fulvium Ursinum* in gemma Onychina , teste *Grutero Corporis Inscriptionum pag. MCCCXLIII. num. 6.* De eodem Lapide idem *Gruterus* in corrigendis et animadvertendis ejusdem Corporis Inscriptionum ita disserit : *At Epigramma 6. quod erat in Gemmâ Onychinâ apud Fulvium Ursinum , paulò sincerius legitur in Achate amplissimi Præsidis Æmerii Thuanii , quem beneficio optimi Rigaltii representamus pag. MCLVIII. 7. is an idem sit cum eo quem aliquando vidit in sanctuariis Regis Henrici III. sublatumque à ducibus factionis Hispanica meminit illustris Scaliger , nescio . Si sic ; præstantissimus judicatus est omnium Achatum totius Europæ . Achates , ut vulgò constat , bicolor est , albus et ex nigro rufescens : quot litteræ erant in eo incisa , toties videbatur natura album interjecisse ; itaque in eo multæ litteræ erant superflue , quia calator nullum album spatium voluit vacare . In eo igitur erat ΜΙΣΗΘΕΙΗΣ , ut hîc , pro μισθῆς .*

Verumtamen Achates noster discrepat ab Henrici III. Gallorum Regis Achate , tùm quòd non *albus et ex nigro rufescens* , ut ille , sed multò nigerri- mus , licet albis aliquot maculis aspersus ; tùm præsertim quòd in ejusdem Descriptione nulla de Imagine muliebri (quod maximum nostri ornamentum) habeatur mentio .

Dissertatio pro asserendâ Gundisalvo Perezio Homeri Odysseæ Interpretatione versibus Hispanicis expressâ . pag. 122. col. 2. et pagg. seqq.

Disquisitio de Hermogenis Progymnasmatis adhuc extantibus . pag. 154. col. 2. et pag. seq.

Opusculum vetus Latinum de Vocibus Animalium , incerto Auctore , subjunctis nostris Annotationibus . pag. 310. col. 2. et pagg. seqq.

Dissertatio de Vocibus Πολιτεία et Μύρα . pag. 360. et 361.

De Chronographico Compendio S. Cyrillo attributo Disquisitio. pag. 365. et seq.
Collatio Argumentorum Iliadis Homeri ex Codice nostro XCVI. cum Barne-
sianâ Editione. pag. 382. col. 1. et 2.

Index Choricii Sophistæ Gazæi Orationum et Dialexeon, quas Codex CI. com-
plectitur, ferè omnium ineditarum. pag. 402. col. 2. et pagg. seqq.

Dissertatio de Martini Furto Litterario. pag. 573. col. 2. et pagg. seqq.

15. Insuper materiam Catalogi suâpte naturâ tristem, atque illætabilem, diversis tùm Vocabulorum originibus, tùm Epigrammatum venustiorum sive Hispanis, sive Latinis Interpretationibus exhilarare placuit; atque horridula Critices senticeta quasi floribus identidem recreare.

16. Extremo loco, *Vincentii Marinerii Valentini* tùm Mstorum, tùm Excusorum Operum, quotquot nobis innotuere, Indicem, prioris hujus Catalogi Voluminis quasi Corollarium, iis de causis, eumque in modum ac formam subjunximus, quæ supra pag. 503. et seqq. copiosius enarrata sunt. Eidem insuper alterum Indicem astrictiorem ac Litterarum ordine digestum, quò facilius universa *Marinerii* Scripta Lectori paterent, adjicere operæ pretium visum est.

17. Quæ quidem omnia distinctè eo consilio recensuimus, ut, optimæ totius hujus Voluminis partis quasi prospectus, erudito cuique exhiberentur.

18. Ut Præfationi demum ultima accedat manus, æquare verbis vix possum quantum tædii, sudoris ac defatigationis in exequendis singulis hactenus recensitis pertulerim. In primis enim versanda, pertractandaque mihi fuit *Jo. Alberti Fabricii Bibliotheca Græca*, quæ licet pretiosissima Græcarum Opum fodina, et investigatu elaboratuque censenda sit operosissima; licet *Atticæ Minervæ* videatur Regia; commodâ membrorum dispositione, aptoque ordine caret; quippe quæ Auctorum Indices exhibeat numerosissimis Logarithmis haud absimiles, ipsorum Operum Indices aliis Indicibus perturbatos, ipsosque Auctores in minutâ membra concisos, ac toto Opere perperam sparsos; adeo, ut peculiarem ex præcipuis *Syllabum* mille propemodum complectentem, ad faciliorem usum contexere mihi sim coactus. Quamobrem ejusdem *Fabricii Bibliothecam*, potius quàm ædificium, saxa, materiam, cæmenta, ac cætera ædificando utilia esse jure ac meritò contendas.

19. Quid referam MSS. Codices tot lituris, pravis Litterarum formis, nexibus, compendiis intricatos, confusosque legendi difficultatem? Quid in

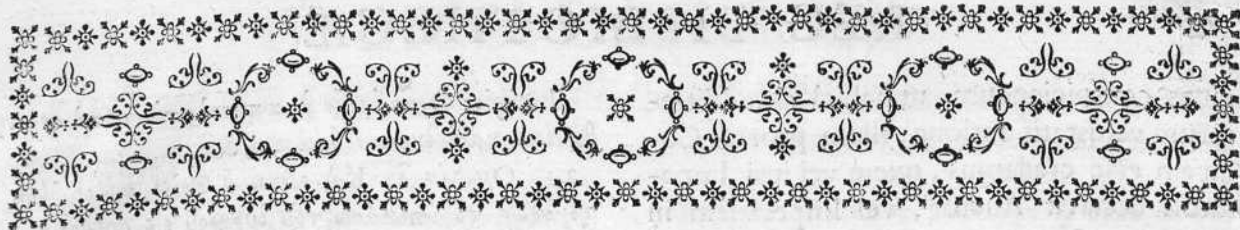
observandâ, sive corrigendâ, sive addendâ in Vocabulis Accentuum ratione, ac Phrasium interpunctione? Quid in significandâ complurium Operum interruptâ serie diligentâ? Quid complures Græcorum MSS. Bibliothecas, sive Catalogos, quibuscum nostrorum Titulos conferendos habui? Quid accuratam cum excusis Exemplaribus Mstorum collationem? Quid rudes Græcarum Litterarum Impressionis Operas, quas nobis edocendi labor incubuit, ne in hujus Editionis damnum, famæ nostræ periculum malè proluerent? Quid, uno verbo, in omnibus supra assignatis scrupulosiùs adimplendis curarum, studiorum, vigiliarum summam vim, jugemque pertinaciam?

20. Quemadmodum autem difficultates toto Operis decursu nobis exsuperandas hactenus indicavimus: ita, quæ nobis ad ejus partes accuratiùs, cumulatiusque implendas suppetierunt subsidia exponere non alienum videtur. Itaque Cl. Viri *D. Joannis de Santander*, Regiæ Bibliothecæ Præfecti, jussu concessum nobis est omnes prorsus MSS. Codices Græcos, ut commodior eos recognoscendi, subtiliùsque excutiendi daretur copia; tùm etiam quosvis excusos Libros, ad exactiorem cum iis collationem, è *Regiâ Bibliothecâ* in domum nostram emigrare; idque operâ ac ministerio *D. Joannis Guerra de la Vega*, Regiæ Bibliothecæ Subcustodis, arctissimâ mihi necessitudine conjuncti, quem unum, non modò universi ipsius *Regiæ Bibliothecæ* ordinis peritissimum, ejusque Librorum notitiæ ac rationis solertissimum, sed etiam multiplicis disciplinæ ac eruditionis laude præditum esse nemo nescit.

21. Insuper, quod rei caput est, ejusdem *Regiæ Bibliothecæ Præfecti* cura egregium in tam gravi difficilique Provinciâ adjutorem mihi providit, *D. videlicet Josephum Rodriguezium de Castro*, Regiæ pariter Bibliothecæ Subcustodem. Is porrò (quod non amiciùs, aut benevolentius dictum velim) non Græco minùs et Hebraico, quàm Latino sermone doctus, litteris etiam Arabicis imbutus, varioque humaniorum, severiorumque Disciplinarum genere instructus, mirum, quantam mihi nunc in Chartis sive MSS. sive Excusis relegendis, nunc in Typographicis erroribus castigandis; modò in Exemplarium vel exscriptione, vel collatione, modò in Auctorum locis, testimoniisque investigandis; tùm in consultando de Interpretationum difficultatibus, Lectionumque nodis, à prioris hujus Voluminis initio, operam navavit; præsertim in extremâ hujus parte incommodâ mihi valetudine utenti. Quarum omnium rerum diligentissimè præstitarum fiduciâ, ac veluti pi-

gnore effectum est, ut suasu meo datum illi negotium fuerit non modò singula quæque *Opera Græca inedita* hoc priori Volumine, sed etiam sequenti complexa, seorsum, ad Collectionis instar, accedente Latinâ Interpretatione, in lucem proferendi. Atque utinam idem consilii in cæteris *Europæ* Bibliothecis caperetur: ita enimverò eruditæ Antiquitatis bona pars è tenebris, quibus premitur, emergeret, novoque lumine *Litteratam Rempublicam* maximè collustraret.

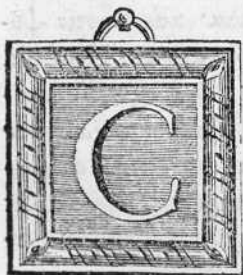
22. Cæterùm iis, quæ ad hujus *Prioris Voluminis* Præfationem spectant, satis hactenus fecisse rati, reliqua ad hujus *Catalogi Volumen Posterius* pertinentia, aliaque utrique communia in Præfationem alteram omnino rejicienda duximus.

REGIÆ
BIBLIOTHECÆ
MATRITENSIS
CODICES GRÆCI MSS.

Ad priorem Pluteum pertinentes.

I.

Hartaceus, grandioris folii modo, foliis constans 129. litteris sat nitidis, chartaque luculenta descriptus Sæculo XV. jam vergente, cui titulus :

Σύνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἀναίρεσεως Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως ἀπὸ γενικῶν ἕως μέχρι τῆς βασιλείας Ἰσακίου τοῦ κομνηνοῦ εὐχραφεῖσα παρὰ Ἰωάννου κουροπαλάτου ἕως γεγονότος μεγάλου Δρουγαρίου τῆς βίβλου τοῦ Συλλίτζη. Synopsis historiarum incipiens ab Imperatoris Nicephori à Genicis nece ad Isaaci Comneni Imperium : rectè scripta à Joanne Scylitze Curopalata, qui magnus Vigiliæ Drungarius fuit.

Incipit: Τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας ἀριστὰ μὲν τοὺς πανάγους (ad oram emendatum παλαῶς) ἐπραγματεύσατο, &c. desinit verò: καὶ τὰ μὲν τὴν βασιλίαν (leg. ἀβασίλιαν) κατήντησεν εἰς τοῦτο.

Hanc Joannis Scylitzæ historiarum Synopsis in Chronicon transtulit suum Georgius Cedrenus; quamquam multa ille egregia memoratu referat, quæ hic prætermisit. Itaque Præfationem illius, quippe eâ multò prolixior quam ejusdem Cedreni Chronico præsit, et non pauca de Scriptoribus Historiæ Byzantinæ nova ac notatu digna con-

tingentem, P. Bernardus de Montfaucon et Græcè et Latinè publicavit in *Bibliotheca Coisliniana*, pagg. 207. et 208.

Eadem autem Synopsis, teste Joanne Alberto Fabricio *Bibliotheca Græca vol. VI. pag. 387.* „ nondum Græcè vidit lucem; sed extat Latinè ex versione Jo. Baptistæ Gabii „ Venetiis 1570. fol. apud Nicolinum. Rarius obvia est hæc editio, inscribiturque „ hoc titulo: *Joannis Curopalata Scillitzæ „ Historiarum Compendium, quod incipiens „ à Nicephori Imperatoris à Genicis obitu ad „ Imperium Isaaci Comneni pertinet.*

Cæterùm hujus operis ad *Alexii Comneni* initia ab Auctore continuati secunda Editio cùm in Gallia atque Italia Bibliothecis, tum in Cæsarea Vindobonensi, eodem referente Fabricio, Græcè manu scripta reperitur.

II.

Membraneus, in folio magno quidem, sed minori quàm superior, habens folia 234. manuque pervetusta exaratus.

Idem planè opus hic exhibet, quod proximè recensitus Codex, at multò emendatius castigatiusque; adeo prætereà rerum gestarum imaginibus DLXXIV. et auro et multiplici colore distinctis per singulas ferè pa-

ginas conspiciendum, ut habitâ simul litterarum vetustatis ratione, illum prorsus Codicem esse credamus, quem vel ipsi Imperatori donavit Auctor, vel Imperialem in Bibliothecam inferri voluit.

Folio primo, superiori margini antiqua satis manu inscriptum legas: αὐτὴ ἡ βίβλος πέλει τῆς τοῦ σοτήρος μονῆς διακειμένης ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ τοῦ λιμένος μεσσήνης. „ Hic liber „ est Monasterii Salvatoris in summitate „ portûs Messanæ constituti. „

Hanc denique Scriptionem, collatis cum hoc cæteris exemplaribus, vulgari quantum ad Byzantinam Historiam locupletandam profuerit!

III.

Membraneus, in folio satis magno, formâ litterarum amplâ nitidâque, et ad quadratam accedente, constans foliis 229. Sæculo XII. ut videtur, exaratus: qui plures S. Joannis Chrysostomi Homilias in Genesim hoc ordine digestas complectitur:

Fol. 1. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου ὁμιλία ρηθεῖσαι εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἀγίας πεσσαρακοστῆς. (Ad oram Ομιλ. α.). Sancti Patris nostri Joannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani Homilia habita sub initium sanctæ Quadragesimæ. (Homilia 1).

Incipit: Καίρω καὶ εὐφραίνομαι ὄρων σήμερον, τὴν τοῦ θεοῦ, &c.

4. averso. Ομιλία β. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Homilia 2. In principium Creationis: *In principio fecit Deus cælum & terram.*

Incipit: Πολλῆς σήμερον πληροῦμαι τῆς ἡδοῦν, &c.

9. Ομιλία γ. Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἕως τοῦ, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρῶτον (leg. πρωί) ἡμέρα μία. Homilia 3. In reliqua illius textûs: *In principio fecit Deus cælum & terram*, usque ad illud: *Et factus est vesper & factum est mane, dies unus.*

Incipit: Θεσαυρῶν πνι περισσίκεν ἡ τῶν θῆων γραφῶν ἀνάγνωσις, &c.

14. averso. Ομιλία δ. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς· γενήθητω φερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔσται (in excusis ἔστω) διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος, καὶ ἐγένετο οὕτως. Homilia 4. Et dixit Deus: *Fiat firmamentum in medio aquæ, et sit discernens inter aquam et aquam; et factum est ita.*

Incipit: Ὁρῶν ὑμῶν ἀγαπητοί, τὴν μετὰ προθυμίας καθ' ἐκάστην ἡμέραν, &c.

21. Ομιλία ε. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. Homilia 5. Et dixit Deus: *Congregetur aqua quæ sub cælo est in congregationem unam, et appareat arida.*

Incipit: Φέρε καὶ σήμερον ἐκ τῶν τοῦ μακρῆρου Μωυσέως, &c.

26. Ομιλία ς. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς, γενήθητωσαν φωστῆρες ἐν τῷ φερέωματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀναμέσον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀναμέσον τῆς νυκτὸς, καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ ἐνιαυτούς. Homilia 6. Et dixit Deus: *Fiant luminaria in firmamento cæli ad illuminationem super terram, ut discernant inter diem et inter noctem; et sint in signa, et in tempora, et in dies, et in annos.*

Incipit: Βούλομαι τῆς συνήθους ἀφασθαι διδασκαλίας, &c.

32. averso. Ομιλία ζ. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἔρπετά ψυχῶν ζωῶν, καὶ πετεινά πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ φερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κτήνη τὰ μεγάλα· καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῴων ἔρπετῶν κατὰ γένος αὐτῶν. Homilia 7. Et dixit Deus: *Educant aquæ reptilia animalium viventium, et volatilia volantia super terram secundum firmamentum cæli; et factum est ita.* Et fecit Deus cete magna et omnem animam animalium reptilium secundum genus suum.

Incipit: Ἰκανῶς χθὲς καθηψάμεθα τῶν εἰς τὰς ἵπποδρομίας αὐτομολησάντων, &c.

38. averso. Ομιλία η. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ πάσης τῆς γῆς· καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Homilia 8. Et dixit Deus: *Faciamus hominem secundum imaginem nostram, et secundum similitudinem; et dominetur piscibus maris et volatilibus cæli, et pecoribus et bestiis, et universæ terræ, et omnibus reptilibus reptantibus super terram.*

Incipit: Φέρε καὶ σήμερον ἐπειδὴ μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας, &c.

43. averso. Ομιλία θ. Εἰς ἀκόλουθα τοῦ ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας διὰ τί θῆρια ἐδημιουργήθη· καὶ τί τὸ χρήσιμον ἀπὸ τοῦ παραχθῆναι; καὶ ὅτι καὶ τοῦτο δείκνυσιν καὶ τὴν τιμὴν τὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ἀφατον τοῦ θεοῦ φιλαθρωπία.

Ho-

Homilia 9. In sequentia illius textûs: *Faciamus hominem secundum imaginem nostram; et adversus eos qui dicunt: Cur bestiae factae sunt? et quid utilitatis ex earum creatione?* Et quod hoc declaret tum honorem homini habitum, tum ineffabilem Dei erga hominem benevolentiam.

Incipit: Οἱ φιλόπονοι τῶν γηπέπων, ἐπειδὴν ἴδασι λιπαρὰν, &c.

48. Ομιλία ι'. Προτροπή πρὸς τοὺς ἐρυθριῶντας μετὰ τὴν ἐστίασιν παραβαλεῖν τῇ συνάξει κατὰ τὴν ἐσπέραν· καὶ εἰς τὰ ἔξῃς τοῦ ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν (hic desideratur καὶ) εἰς τὸ καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. Homilia 10. Exhortatio ad eos quos pudet post cibum sumtum accedere ad concionem vespertinam; et in reliqua illius textûs: *Faciamus hominem secundum imaginem nostram et secundum similitudinem; et in illud: Et fecit Deus hominem, secundum imaginem Dei fecit illum; masculinum et foemina fecit eos.*

Incipit: Ελάτων ἡμῖν ὁ σύλλογός σήμερον, &c.

55. Ομιλία ια'. Οτι δεῖ πολὺν τῆς ἀρετῆς ποιῆσθαι λόγον καὶ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγίους οἱ τῆς αὐτῆς ἡμῖν φύσεως ὄντες ταύτην μετὰ ἀκριβείας κατάρθωσαν, καὶ ὅτι ῥαθυμοῦσιν ἡμῖν εὐδεμῖα ἔσται ἀπολογία. Homilia 11. Quod oporteat virtutem magni facere, et imitari Sanctos, qui eadem ac nos naturâ præditi, eam accuratè sectati sunt; et quod nobis segniter agentibus nulla futura sit excusatio.

Incipit: Οἶδα ὅτι κατέπεινα ὑμῶν τὸν λογισμὸν ἐν ταῖς παρελθούσαις ἡμέραις, &c.

60. averso. Ομιλία ιβ'. Εἰς τὰ ἀκόλουθα τῆς κτίσεως· αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ τε καὶ γῆς· ὅτε ἐγένετο ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Homilia 12. In sequentia Creationis: *Hic est liber generationis caeli et terrae, quando facta sunt quo die fecit Deus caelum et terram.*

Incipit: Φέρε δὴ σήμερον πληρώσωμεν ἡμῶν τὴν ἰπύοχρον, &c.

66. Ομιλία ιγ'. Καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν ἔδεμ κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασεν. Homilia 13. Et plantavit Dominus Deus paradysum in Edem ad orientem; et posuit illic hominem quem formavit.

Incipit: Ορῶν ὑμῶν τὸν πόθον τὸν ἀκόρετον, &c.

70. averso. Ομιλία ιδ'. Καὶ ἔλαβε κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασε· καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. Homilia 14. Et accepit

Dominus Deus hominem quem formavit; et posuit eum in paradiso voluptatis, ut operaretur illum et custodiret.

Incipit: Πάλιν εἰ βούλεσθε καὶ σήμερον τῆς ἀκολουθίας, &c.

76. averso. Ομιλία ιε'. Τῷ δὲ ἀδάμ οὐχ εὐρέθη σοφὸς ὁμοίῳ αὐτῷ· καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἕκασον ἐπὶ τὸν ἀδάμ καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἠκοδόμησε κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευρὴν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἀδάμ εἰς γυναῖκα. Homilia 15. Adæ verò non inventus est adjutor similis illi, et immisit Deus excessum in Adam, et dormivit; et accepit unam costarum ejus, et implevit carnem pro illa. Et ædificavit Deus costam quam accepit de Adam in mulierem.

Incipit: Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας, &c.

82. averso. Ομιλία ις'. Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ ὁ τε ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠχύνοντο. Homilia 16. Et erant ambo nudi, et Adam et uxor ejus; et non erubescabant.

Incipit: Βούλομαι σήμερον, ἀγαπητοὶ θεσσαλονικῶν ὑμῖν, &c.

89. averso. Ομιλία ιζ'. Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου τῆς θεοῦ περπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δηλιδόν· καὶ ἐκρύβησαν. Homilia 17. Et audiverunt vocem Domini Dei deambulantis in paradiso in meridie; et absconderunt se.

Incipit: Ἰκανῶς, οἶμαί, κατὰ δύναμιν τὴν ἡμετέραν, &c.

100. averso. Ομιλία ιη'. Καὶ ἐκάλεσεν ἀδάμ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ ἕνα ὄνομα ἐστὶ ζωὴ, ὅτι αὐτὴ μήτηρ πάντων τῶν ζώντων. Homilia 18. Et vocavit Adam nomen uxoris suæ *Eva*, quod est *vita*; quia ipsa est mater omnium viventium.

Incipit: Εἶδετε χθὲς δικαστοῦ φιλανθρωπίαν, &c.

108. averso. Ομιλία ιθ'. Εἶπε καὶ πρὸς ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· δὴέλθωμεν (leg. διέλθωμεν) δὴ εἰς τὸ πεδίον. Homilia 19. Dixit Cain ad Abel fratrem suum: *egrediamur in campum.*

Incipit: Καθάπερ τὰ ἀνιάτα τῶν τραυμάτων, &c.

114. averso. Ομιλία κ'. Καὶ ἔγνω καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβῶσα ἔτεκε τὸν ἐνώχ· καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν. Homilia 20. Et cognovit Cain uxorem suam; et cum concepisset, peperit Henoch; et ædificavit civitatem.

Talia S. Scripturæ verba huic Homiliæ in aliquot MSS. præfigi solent, teste P. de Montfaucon in suis ad eandem notis.

Incipit : Φέρε πάλιν τῆς ἀκολουθίας σήμερον, &c.

121. averso. Ομιλία κᾶ. Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων· ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄδὰμ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ ἐπώνομασε τὸ ὄνομα αὐτῶν ἄδὰμ ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτές. Homilia 21. Hic Liber est generationis hominum : qua die fecit Deus Adam, masculum et foeminam fecit eos ; et vocavit nomen eorum *Adam*, qua die fecit eos.

Incipit : Πολὺς καὶ ἄφατος ὁ θησαυρὸς ἀγαπητοί, ἐν τοῖς πρόσφατον, &c.

130. Ομιλία κβ. Καὶ ἦν νῶε ἐτῶν φ. καὶ ἐγέννησε νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν σὴμ, τὸν χὰμ, τὸν ἰάφεθ· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς. Homilia 22. Et erat Noe annorum D. et genuit Noe tres filios, Sem, Cham, Japhet : et factum est quando coeperunt homines multiplicari super terram ; et filia natae sunt eis.

Incipit : Τὰ λείψανα τῆς χθεινῆς τραπέζης, &c.

139. Ομιλία κγ. Νῶε δὲ εὔρε χάριν ἐναντίον κυρίου τῷ θεῷ· αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις νῶε. νῶε ἄνθρωπος δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ θεῷ εὐπρέστησε νῶε. Homilia 23. Noe autem invenit gratiam coram Domino Deo. Istae autem sunt generationes Noe. Noe homo justus, perfectus existens in generatione sua, Deo placuit Noe.

Incipit : Εἶδετε ἐν τοῖς ἡδὴ ρηθῆσιν, ὅσον τῆς φιλανθρωπίας, &c.

147. Ομιλία κδ. Εγέννησε δὲ νῶε γ. υἱούς τὸν σὴμ· τὸν χὰμ· τὸν ἰάφεθ. ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. Homilia 24. Genuit autem Noe tres filios, Sem, Cham, Japhet ; corrupta autem erat terra coram Deo ; et repleta est terra injustitiâ.

Incipit : Οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς ἀφέλησε χθές, &c.

157. averso. Ομιλία κε. Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν χ. καὶ ὁ κατακλυσμὸς τῷ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Homilia 25. Noe autem erat annorum DC. et Diluvium aquae factum est super terram.

Incipit : Τῆς ὑποθέσεως βούλομαι πάλιν ἀφάσθαι, &c.

167. Ομιλία κς. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ νῶε καὶ πάντων τῶν θηρίων· καὶ πάντων τῶν κτηνῶν· καὶ πάντων τῶν πετεινῶν· καὶ πάντων τῶν ἔρπετων, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ. Homilia 26. Et recordatus est Deus Noe et omnium bestiarum, et om-

nium jumentorum, et omnium volatilium, et omnium reptilium quaecumque erant cum illo in arca ; et adduxit Deus spiritum super terram, et cessavit aqua.

Incipit : Μεγάλη καὶ ἄφατος ἐν τοῖς πρόσφατον ἀναγνωσθεῖσιν, &c.

175. averso. Ομιλία κς. Καὶ ὠκοδόμησε νῶε θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν· καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκάριπαισιν ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον (in excusis eis τὸ θυσιαστήριον). Homilia 27. Et edificavit Noe altare Domino ; et accepit de omnibus pecoribus mundis, et obtulit holocaustum super altare.

Incipit : Εἶδετε χθές τοῦ φιλανθρώπου δεσπότου, &c.

186. Ομιλία κη. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῷ λέγων· καὶ ἰδοὺ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν· καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μετ' ὑμᾶς· καὶ πάση ψυχῇ ζώσῃ μετ' ὑμῶν ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν· καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Homilia 28. Et dixit Deus Noe et filiis ejus, dicens : *Ecce statuo testamentum meum vobis et semini vestro post vos, et omni anime viventi vobiscum ex volucris, et ex pecoribus et omnibus bestiis terra.*

Incipit : Τὴν εὐλογίαν εἰς τὸ μέσον περθέντες χθές, &c.

193. averso Ομιλία κθ. Καὶ ἤρξατο νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς· καὶ ἐφύτευσε ἀμπελῶνα καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη. Homilia 29. Et coepit Noe homo agricola terrae ; et plantavit vineam, et bibit de vino, et inebriatus est.

Incipit : Πρὸς τὸ τέλος λοιπὸν ἐφθάσαμεν, &c.

204. Ομιλία λ. Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν· καὶ φωνὴ μία πᾶσιν. Homilia 30. Et erat omnis terra labium unum, et vox una omnibus.

Incipit : Ἰδοὺ πρὸς τὸ τέλος ἐφθάσαμεν λοιπὸν, &c.

212. Ομιλία λᾶ. Καὶ ἔλαβε θάρρα τὸν ἄβραμ καὶ τὸν ναχῶρ τοὺς υἱούς αὐτοῦ· καὶ τὸν λῶτ τὸν υἱὸν ἄρραν υἱὸν τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τὴν σαρὰν τὴν νύμφην αὐτοῦ γυναῖκα δὲ ἄβραμ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ τῆς χώρας τῶν χαλδαίων πορευθῆναι εἰς γῆν τῶν χανααίων· καὶ ἦλθεν ἕως χαρρᾶν· καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. Homilia 31. Et accepit Thara Abram et Nachor filios suos, et Lot filium Aran filium filii sui, et Saram nurum suam, uxorem autem Abram filii sui ; et eduxit eos ex terra Chaldaeorum, ut proficiscerentur in terram Chananaeorum : et venit usque Charan, et habitavit illic.

Incipit: Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας ὅτι τε μεθ' ἡδονῆς, &c.

220. averso. Ομιλία λβ. Καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τῷ ὄφθῃντι αὐτῷ· καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βεθὴλ. Homilia 32. Et visus est Dominus Abrae, et dixit ei: *Semini tuo dabo terram hanc*; et extruxit ibi altare Domino, qui visus est ei; et discessit inde ad montem contra orientem Bethel.

Incipit: Πολὺς ὁ θησαυρὸς καὶ ἀφατος ἀγαπῆτοι, ἐν τοῖς πρόσφατον, &c.

In fine hujus Homiliae desiderantur nonnulla; quæ autem extant, in hæc verba desinunt: τὸν οὐκ ἀφίοντά σε καταβαπτισθῆναι ὑπὸ τῆς τῶν πειρασ...

Subscriptum ad oram inferiorem ultimæ paginae manu longè minùs vetusta: ἔτει τοῦ Κϛ Τηδ. Id est, Anno Domini 394. Quæ quidem Nota ad Codicis ætatem haud videtur referenda, cum tantam is minimè præferat antiquitatem.

Hic Liber fuit olim Joannis Fernandez de Velasco, Regum Castellæ Comitæ Stabuli, viri tum vario disciplinarum genere excultissimi, tum amplissima lectissimæque bibliotheca celeberrimi, cujus Catalogi Pars prior quàm elegantissimè exarata Regios inter Codices asservatur. Hunc verò Librum cum aliis plurimis, quæ ad eandem Bibliothecam pertinerant, Græcis, Latinis, Hispanis, Italicis, Gallicis multarum artium voluminibus MSS. V. Idus Aprilis, anno MDCCXXXVI. operâ nostrâ coemptum, in Regium Matritense Museum inferri curavimus.

IV.

Membraneus, in folio, litteris amplis, nitidisque et ad quadratam formam accedentibus, constans foliis 225. superiori Codici vetustate non impar.

Eo continentur in primis *Theodori Studitæ Catecheses* CLXIII, in Libros II. distributæ, quarum titulos et initia cum earum titulis et initiis contulimus, quas in *Bibliotheca Coisliniana* Codd. 271. et 272. refert P. Bernardus de Montfaucon; titulos verò tantum cum titulis Sermonum Catecheticorum ejusdem *Theodori*, quorum Indicem exhibet amplissimum Joannes Albertus Fabricius in *Biblioth. Græc. vol. XII. pag. 273. et seqq.* Catecheseon autem hic contentarum hæc series.

Fol. 1. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογιτοῦ θεοδώρου τοῦ συνδότης αἱ ὑποθέσεις τῶν κατηχησεων τοῦ ἁ. βιβλίου. Περί τῆς πανορέθου παρησιας καὶ τοῦ ευχαρίστως ὑποφέρειν τὰς νόσους. λόγος ἁ. Sancti Patris nostri et Confessoris Theodori Studitæ Catecheseon Hypotheses, sive argumenta Libri primi. De exitiali Confidentia, et de Morbis cum gratiarum actione perferendis. Sermo 1.

Incipit: Πατέρες μὲ καὶ ἀδελφοὶ διὰ τοῦτο εἰσήγαγεν (leg. εἰσήγαγεν) ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, &c. Extat is in *Bibliotheca Coisliniana* Codice 271. fol. 3.

3. Περί τῆς μετὰ φόβου θεοῦ καὶ πάσης ἀπαθείας τὸν τε κλονάρχην (male in laudato Codice, κλονάρχην) τὸν κλονιδάριον καὶ τὸν νοσοκόμεον ἐπιτατῆν (ibidem ἐπιπρατεῖν) τὰς ἑαυτῶν διακονίας. λόγος β. Quod cum timore Dei et omni æquanimitate Canonarcha, Lucernarum Curator, et Infirmarius officia sua ordinare debeant. Sermo 2.

Incipit: Ἀδελφοὶ μὲ καὶ πατέρες, ὡς ἐπὶ πρῶτον ὑμῶν ὃν ἐπιδίδαμι ὑμῖν καὶ νῦν τὸν ταπεινὸν μὲ λόγον, &c. Extat in eodem Codice fol. 5. verso.

6. Περί τῶν διακονιῶν, ὅτι ὁ πρῶτος ἐργαζόμενος ἐν αὐταῖς τῷ χειρῷ πρῶτος φέρει θυσίαν καθαράν, λόγος γ. De Officiis, quod qui diligenter ea operatur, Christo sacrificium mundum offerat. Sermo 3.

Incipit: Ἀδελφοὶ μὲ καὶ πατέρες καὶ τέκνα, ἀνοίγω μὲ καὶ νῦν τὸ στόμα. Extat *ibid.* fol. 9. verso.

8. Λόγος δ. Περί τῆς ἀειφώτου ἐξαγγελισίας, καὶ τῆς ἀπὸ χριστοῦ παντὸς ἀγαθῆς διὰ τὸ ταπεινώσεως. Sermo 4. De Confessione semper perspicua, et quod adhærendum sit omni bono per humilitatem.

Incipit: Ἀδελφοὶ μὲ καὶ τέκνα πνευματικὰ, ἀρχομαι πάλιν ὑμῖν παραπέμπεσθαι τὸν τῆς ταπεινώσεως μὲ λόγον. Extat *ibid.* fol. 12. verso; at pro τέκνα πνευματικὰ, legas ibi tantummodo πατέρες.

9. averso. Λόγ. ε. Περί τῆς χωρισμῆς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ὅτι μεγάλη βλάβη ἐστὶ ἐν τῇ ὁρᾷ ἐκείνῃ ἢ τῶν δακρύων ἐκδυσώπησις. Sermo 5. De separatione Animæ à Corpore, et quod magnum sit auxilium in illa hora Lacrymarum precatio.

Incipit: Τέκνα μου καὶ ἀδελφοὶ τιμιώτατοι ἀνοίγω μὲ τὸ στόμα πάλιν, καὶ διανέμομαι ὑμῖν τὸν τῆς ὁδηγίας λόγον, &c. *Ibid.* fol. 15. verso.

11. Περί τῆς ἐν χριστῷ ἀγάπης καὶ τοῦ σπουδαίου εἶναι ἐν πάσαις ταῖς ψαλμωδαῖς καὶ λειτουργίαις τῆς ἐκκλησίας. λόγ. ς. De Charitate in Christo, et quod oporteat nos esse studiosos.

sos in psalmodiis et officiis Ecclesiæ. Sermo 6.

Incipit: Τέκνα μου πολυπέθητα ἢ ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι καθ' ὅσον ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἢ ἕδαμινός, &c. Hic Sermo desideratur in Codicibus *Coislinianis* 271. et 272.

14. Λόγος ζ. Περὶ τῶν ἐν κοινοβίῳ ζώντων ὅτι τῶν ἀποστόλων τῶ χριστῷ τὸν βίον ἐζήλωσαν. Sermo 7. De iis qui in Cœnobio vivunt, quod Apostolorum Christi vitam æmulentur.

Incipit: Πατέρες μου ἢ ἀδελφοὶ ἢ τέκνα ἠθέλον, ἢ ἐβουλόμην μὲ τῶ λόγου παρέχειν ἢ τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων κατήχησιν, &c. Extat in Cod. 271. fol. 18.

15. averso. Λόγος η̄. Περὶ τῆς ὑποποιῆς ταπεινώσεως ἵνα μᾶλλον ὁ σπουδαῖος ἐν τοῖς ἔργοις καταβέβλημένῳ φρονήματι διαλάμπει. Sermo 8. De Humilitate altarium rerum effectrice, ut studiosus in operibus submisso animo magis elucescat.

Incipit: Ἀδελφοὶ μου ἢ πατέρες ἢ τέκνα· τὸ ἔφλημα ὁ χρεωστῶ ὑμῖν ἤγουν τὴν τῶ λόγου ὑπόμνησιν ἢ νῦν ἀποτινίσω, &c. Hic Sermo in utroque Codice desideratur.

17. Λόγος θ. Περὶ τῶ ὅτι οἱ ἀφήσαντες πάντα ἢ ἀκολουθήσαντες Χριστῷ κἂν εὐτελεῖς (lege εὐτελεῖς) τυγχάνωσιν ἀπολήφονται μεγάλα ἀγαθὰ. Sermo 9. Quod qui reliquerunt omnia, et secuti sunt Christum, quamvis sint viles, magna bona consecuturi sint.

Incipit: Πατέρες μου ἢ ἀδελφοὶ ἢ τέκνα· ὡς γῆπιον (lege πίονι) ἢ ἀγαθῇ δεχόμενοι, &c. Extat in Codice 271. fol. 23.

18. averso. Λόγος ῑ. Περὶ τοῦ ἐν κοινοβίῳ σιάμματος, ὅτι τῶν ἴσω φεράνων (sic) μάρτυσιν ὁ ἀθλῶν παρὰ Χριστῷ κομίζεται. Sermo 10. De Certamine in cœnobio, quod qui certat, parem ac Martyres coronam à Christo sit laturus.

Mendosa quidem est hæc inscriptio; nam pro τῶν ἴσω φεράνων, legendum τὸν ἴσον φεράνον. Eadem non mendosa modò, sed mutila etiam occurrit in prædicto Codice *Coislino*; habet enim τῶν ἴσον τῶ φεράνου, omisâ voce τοῖς μάρτυσιν. Unde nihil mirum si P. de Montfaucon germanam interpretationem minimè est assecutus, dimidiatioque sensu locum ita reddidit: *quod qui certat certamini parem coronam à Christo accepturus sit.*

Incipit: Πατέρες μου ἢ ἀδελφοὶ ἢ τέκνα, ἄντε ἐγὼ ὡς νομίζω εἰς κενὸν κοπιῶ, &c. Extat in eod. Codice 271. fol. 25.

20. averso. Λόγος ῑα. Περὶ τῶν νοσοῦντων ὅτι δεῖ ὑπομένειν ἐν τοῖς διδομένοις ἢ πολὺς ὁ μισ-

θός. Sermo 11. De Ægrotantibus, quod oporteat præstare patientiam in iis quæ accidunt; et quod magna sit inde merces.

Incipit: Πατέρες μου ἢ ἀδελφοὶ ἢ τέκνα, ἐν εὐθυμίᾳ ἐρξάμεν γίνεσθαι ὄρων τὴν ἀγογὴν, &c. Extat *ibid.* fol. 28.

22. Λόγος ῑβ. Περὶ τῶν λαθροκακῶν ποιῶντων πρὸς ἀλλήλους φιλίας. Sermo 12. De Improbis occultis amicitias inter se incuntibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ μου ἢ πατέρες ἢ τέκνα· ὡς ἀληθῶς θαλάσση παρεοίκεν ὁ βίος ἡμῶν, &c. Hic Sermo in utroque etiam Codice desideratur.

23. averso. Λόγος ῑγ. Περὶ τῶ ὑποτάσσεσθαι τῷ προεστῶτι ὡς σίδηρος τῷ χαλκῷ, ἐν τοῦτου ἀμερίμνω διαβίῳ. Sermo 13. Quod subijci Præfecto oporteat, ut ferrum fabro; atque ita securè vivere.

Incipit: Ἀδελφοὶ ἢ πατέρες ἢ τέκνα· Ἐπιβλέπων ἐπιβλέπω ὡς κερκεῖσιν αὐξεται ὁ χορὸς τῆς ἀδελφότητος ἡμῶν, &c. Extat in Cod. 271. fol. 30. verso.

25. averso. Λόγος ῑδ. Περὶ τῶ ἐν κόπῳ ἢ μόχθῳ τῶν ἔργων διαβιβάσσοντας τὸν καιρὸν τῶν ἀνοιῶν ἀγαθῶν ἐπιτεύξασθαι. Sermo 14. Quod qui vitam in labore et ærumna operum transeunt, æternorum bonorum occasionem nanciscantur.

Incipit: Πατέρες μου ἢ ἀδελφοὶ ἢ τέκνα· ἐν τῷ ἀλγαῖν με τὸς πόδας ὀυχ' οἰόστέ εἰμι συμπαρῆσαι ὑμῖν κάμνουσι, &c. Hic Sermo in utroque Codice pariter desideratur.

27. Λόγος ῑε. Περὶ τῶ μεγαλύνειν ἄλλον βίον πλὴν (leg. πλεῖον) τῶν κοινοβιακῶς διαβιούντων. Sermo 15. Quod nulla alia vita magis prædicanda sit quàm eorum qui cœnobiticè vivunt.

Incipit: Πατέρες μου ἢ ἀδελφοὶ ἢ τέκνα· ἐγὼ δὲ (leg. δὴ) τῷ ἀσθενεῖα κατὰκειμαι, &c. Extat in Codice 271. fol. 32. verso.

28. averso. Λόγος ῑς. Περὶ τῆς πανοθήρης παρρησίας. Sermo 16. De funesta Confidentialia.

Incipit: Τέκνα μου πνευματικὰ ἢ ἀδελφοὶ πρῶτατοι· ἔκ' ὀνηρὸν μοὶ ἐστὶ τὸ λέγειν ἢ κατασφαλίζεσθαι ὑμᾶς τοῖς λόγοις τῆς ἀληθείας συχοτέρως, &c. Hic Sermo in neutro Codice occurrit.

30. averso. Λόγος ὀζ. Περὶ τῶν πανουργῶν τῶν ἀχαθάρτων δαιμόνων, ἢ τῶ μισθῷ τῶ πωρεμῆς τῶν διακοθέντων κελῶς. Sermo 17. De impurorum Daemonum fraudibus, ac de mercede proposita rectè famulantibus.

Incipit: Πατέρες μου ἢ ἀδελφοὶ ἢ τέκνα· ὁ μὲν νόμος τῆς πωρεσίας ἀπαγατῆμε τὸ καθ' ἑκάστην

ἐκάστην

ἐκάστην διαλαλεῖν ὑμῖν τὴν ὁδὸν τῆς θεῆς, &c. Hic etiam in utroque desideratur.

Λόγος ιη. Περί τῶν ζωοποιῶν παθημάτων τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰσοῦς Κερατοῦ, καὶ περὶ τῆς εὐπειθῶς δειχθεῖσαι τὰς διακονίας τὰς ἀποτεταγμένους.

33. averso. Sermo 18. De salutaribus Domini nostri Jesu Christi Passionibus, quod Ordinati officia debeant obedienter admittere.

Incipit: Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες, χαίρετε ἐν Κῶ πάντοτε ἀποστολικῶς ὑμῖν, &c. Hic in utroque desideratur.

35. averso. Λόγος ιθ. Περί τῆς ὀλίγῃ οἴκῳ χρῆσθαι (leg. χρῆσθαι) καὶ τῆς λέχουσαι τοὺς παῖδας καὶ τοὺς κυλλοὺς καὶ ἀναπαύειν. Sermo 19. Exiguâ utendum esse familiâ, famulisque somnum, atque iisdem debilibus requiem concedendam.

Incipit: Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί· ὀφειλέτης ὑμῶν ἔμμε πάντοτε ἀναγκαίως ὑμῖν λόγον παρακλήσεως προσφέρειν, &c. Hic in utroque Codice desideratur.

38. Λόγος κ. Περί τοῦ μὴ δίδειν ἢ λαμβάνειν τι ἐν βρώμασιν ἢ πόμασιν ἐν τῇ ἀδελφότητι ἀνευ εὐλογίας. Sermo 20. Quod nihil inter fratres in esum vel potum sine benedictione dandum sit, vel accipiendum.

Incipit: Διὰ σιῶν οὐ σιωπήσω, καὶ διὰ ἱερουσαλὴμ οὐ παρεσιωπήσω, &c. Hic ab utroque Codice abest.

39. Λόγος κα. Περί τοῦ ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ προσοχῇ καρδίας ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς μονῆς ὡς τοῦ κυρίου. Sermo 21. De operibus Monasterii magna diligentia atque animi attentione, tanquam Domini, exsequendis.

Incipit: Ἀδελφοί μου πμῶτατοι καὶ τέκνα πνευματικά· ἄφορ διὰ τῆς γλωσσης εἰκομεν κατηχεῖν, &c. Abest ab utroque Codice.

40. averso. Λόγος κβ. Περί τῶν πιπτόντων τὸ πῶς δεῖ ἀνίστασθαι καὶ ἐξηγήσεις ὠφέλιμοι περὶ ἐπιπημῆσεως καὶ δέσεως ἀλύτου ἀγίου γέροντος. Sermo 22. De iis qui cadunt, quomodo surgere debeant; atque utilis Expositio Sancti Senis de Castigatione et Ligatione indissolubili.

Incipit: Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί καὶ τέκνα, οὕτως ὀφειλέτης ἔμμε τὸν ταπεινὸν καὶ ἀχωρῆμον λόγον ὑμῖν τοῖς τέκνοις, &c. In utroque etiam Codice deficit.

42. averso. Λόγος κγ. Περί τοῦ εὐχερῶς ὑποφέρειν τοὺς προσκευασμοὺς καὶ διαπολιτισμοὺς ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Sermo 23. De Offensis ac Decertationibus spe futurorum bonorum facillè ferendis.

Incipit: Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί καὶ τέκνα· ἐν

τῷ ἀεννάως προστίθεσθαι ὑμᾶς καὶ πληθύνεσθαι, &c. Hic in utroque desideratur.

43. Λόγος κδ. Περί τοῦ λυπεῖσθαι καὶ ὑπερευχεῖσθαι τῶν ἐξ ὀβουλίας ἀπορρησσομένων τῆς ἀδελφότητος, καὶ τοῦ φύγειν τὸν ὀλεθρον. Sermo

24. Quod dolendum sit ac precandum pro iis fratribus qui consilii inopiâ franguntur; fugiendaque sit perniciēs.

Incipit: Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί καὶ τέκνα· τὸ κατ' ἡμᾶς τι ἔοικεν ἄλλο καθὼς καὶ αἱ θεῖαι ὑποθήκαι φασιν ἢ κυμερνήτου τάξεις καὶ τρόπος, &c.

Hic Sermo in fine mutilus est, uno scilicet avulso Codicis folio; desinitque in hæc verba: ὡς τὸν ὑπερφύφανον· φησι; in utroque autem sæpius memorato Codice desideratur.

44. Hoc loco Sermonis 25. ad finem vergentis fragmentum duntaxat occurrit, his verbis incipiens: πῶν λιθαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, &c.

44. Λόγος κε. Περί τῆς ἀγαπᾶν ἕχατον εἶναι καὶ ἐν ἀπμῖαις καὶ ὑβρεσιν εὐχαρίστως ὑπομένειν. Sermo 26. Quod amare quisque debeat esse ultimum, et in contumeliis atque injuriis grato animo perseverare.

Incipit: Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί καὶ τέκνα· οἱ γρατηροὶ τοῖς γραπώταις· τοῖς παισὶν οἱ διδάσκαλοι, &c. In utroque desideratur.

45. Λόγος κς. Περί τῆς ὑποφέρειν γενναίως τὰ ἐπιχόμενα πρὸς τὸ γενέσθαι μιμητὴν τῆς χριστοῦ τῆς πολλὰ παθόντων ὑπὲρ ἡμῶν. Sermo 27. Generosè tolerandos esse casus supervenientes ad imitandum Christum multa pro nobis passum.

Incipit: Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί καὶ τέκνα· οἱ ἄνθρωποι καλούμενοι ἐν ταῦθα παρὰ βασιλείως, πρὸς δόξαν καὶ εὐμερίαν καὶ πλοῦτον, &c.

Sermo hic fine suo fraudatur, uno videlicet avulso folio, atque in hæc verba desinit: ἀληθῶς γὰρ καὶ; in utroque autem Codice desideratur.

46. Sermonis 28. extrema hîc tantum legas, quæ ita incipiunt: ... ρικῶς· μηκέτι λαθροχειροῦργίαι καὶ σκευασίαι, &c.

Ibidem, Λόγος κθ. Περί τοῦ βίον ὀρθὸν κεκτηῖσθαι, καὶ τοῦ ἀποσφραῖσθαι τοὺς πονηρουμένους καὶ φρεβλοκαρδίους. Sermo 29. De Vita recta comparanda, improbique ac versutis declinandis.

Incipit: Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί καὶ τέκνα· ἴδον ὡς ὀράτε ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν ἐορταστικὴν μετερχόμεθα, &c. Hic demum in utroque Codice desideratur.

Percensitis huc usque Catechesibus subnectitur talis subscriptio: Τέλος κατηχήσεων τοῦ πρώτου βιβλίου. Id est, *Finis Catechesion*

seon *primi Libri*. Jam verò ut à *Coislinianis* Codicibus pleræque, ita ab *Indice Fabriciano* supra dicto absunt omnes; earum autem nullæ nec Græcis nec Latinis, quod sciam, typis ad hunc diem prodire.

Continuò subit Πίναξ τοῦ δευτέρου βιβλίου, *Tabula nimirum secundi Libri*, cujus Catecheseon summaria iis multò breviora sunt, quæ singulis in ipso opere sunt præfixa. Ipsæ demum Catecheses hoc ordine subsequuntur:

49. Περὶ τοῦ ἑαυτοῦ διακονίας διανύειν τὸν ὅλον ἡμῶν βίον. λόγος ᾱ. μετὰ τὸ ἅγιον πάχα. De tota Vita nostra sollicitè exigenda. Sermo 1. post Sanctum Pascha.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐπειδὴ ἠξιώθημεν χάριτι χῡ τὸ ἅγιον πάχα ἀποπληρῶσαι, &c. Occurrit in Codice *Coisliniano* 271. fol. 36. sed omisso argumento.

50. Λόγος β. Οἱ χῡ ἀποθήσκειν ἡμᾶς τὸν προαιρετικὸν θάνατον, καὶ περὶ εὐταξίας καὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ μακαρίου Δομετιάνου. Sermo 2. Quod oporteat nos voluntariam mortem obire, ac de bono ordine, et in memoriam Beati Domitiani.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, τὸ πάχα παρήλαθε καὶ ἑορτὴ συνετελέσθη, &c. Sermo hic sine deficit, uno scilicet avulso folio; atque in hæc desinit verba: ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθαι. Occurrit autem in supra dicto Codice fol. 37. verso; at prætermisissis sequentibus tituli verbis: καὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ μακαρίου Δομετιάνου.

51. Hoc loco Sermo sequitur Tertius; sed propter folium avulsum et titulo et initio et magna sui parte defectus. Ejus verò fragmentum his verbis incipit: Κῶς ἐρόντων καὶ γὰρ ὁ πένικα ἀνὴρ ἑρᾶ γυναικός, &c.

51. averso. Λόγος δ. μετὰ τὸ ἅγιον πάχα. Περὶ τῶν προσέχειν ἑαυτοῖς, καὶ φεύγειν τὰς ὀλεθρίας τόπους καὶ τρόπους τῆς ἀμαρτίας. Serm. 4. post Sanctum Pascha. Cavendum sibi, et fugienda esse pernicioosa loca et causas peccati.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· καιρὸς ἡμᾶς καλεῖ μετὰ τὴν ἑορτὴν παλὶν πρὸς διάλεξιν ἐλθεῖν, &c. Extat in Codice *Coisliniano* 271. fol. 41. verso.

52. averso. Λόγος ε̄. μετὰ τὸ πάχα. Περὶ τῶν φοβεροῦ κριτηρίων καὶ περὶ τῶν ἀσφαλῶς διαμείβειν τὰς ἡμέρας τῆς παρέσης ζωῆς. Sermo 5. post Pascha. De horrendo Tribunali, ac de tutò transigendis presentis vitæ diebus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἡ ἐπιμονὴ τῆς

παρέσης ζωῆς μὴ ῥαθυμίαν ἡμῶν ἐμποιεῖτω, &c. Extat *ibid.* fol. 43. verso.

54. Λόγος γ. πρὸ τῆς μεσοπεντηκοστῆς. Οἱ δὲ εὐαδίαζεν ἑαυτὸς διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν ἀναλήψεως. Sermo 6. ante Mesopentecosten. Quod oporteat nos bene olere per Virtutum instaurationem.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τῆ χῡ ἀναστάσει καὶ ἡ κτίσις ὡσπερ πνὰ νεκρώτητα χειμερίων, &c. Occurrit *ibid.* fol. 45. verso.

55. Λόγος ζ. Περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεαρέτως ἀναστροφῆς ἐν ἑαυτοῖς. Sermo 7. De Ascensione Domini nostri Jesu Christi; et quod inter nos vitam agere debeamus secundum Dei placitum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἑορτῶν ἑορτῆ ἡμῶν καὶ ἡ προθύροις ἀνάληψις τοῦ σοτήρος ἡμῶν Ἰω̄ χῡ, &c. Extat *ibid.* fol. 47. verso.

56. averso. Λόγος η̄. Πρὸ τῆς ἀγίας ν. περὶ τῆς καθόδου τοῦ ἀγίου πνεύματος καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ταπεινοῦ εὐπρεπιαῦ. Sermo 8. Ante Sanctam Pentecosten. De Descensu Spiritus Sancti, ac de morte humilis Euprepiani.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐπὶ τῆ πεντηκοστῆ πάρομεν, ἐπὶ τῆ καθόδου τοῦ ἀγίου πνεύματος, &c. Extat *ibid.* fol. 51.

59. Λόγος θ. μετὰ τὴν ἀνάληψιν. Οἱ δὲ μετὰ καθαρῶ συνειδότος μετέχειν τῶν ἀγασμάτων ῥηθεῖσα ἐν τῆ ἀναληψίμω. Sermo 9. post Ascensionem. Quod oporteat cum purâ conscientiâ Sacrorum fieri participem: habitus ipso Ascensionis die.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἡ ἀναληψίμω πάροσι καὶ ἡ ἑορτὴ συμπέρασμα ἐστὶ τῆς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας, &c. Extat *ibid.* fol. 49. sed desunt hæc: ῥηθεῖσα ἐν τῆ ἀναληψίμω.

60. Λόγος ῑ. Εἰς τὰς ἀγίους πάντας. Οἱ ε̄χ οἱ δι' ἁμαρτίας μόνον μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ εἰς ἐνθὲς πολιτευσάμενοι. Sermo 10. In omnes Sanctos (sive festum omnium Sanctorum). Quod non solum sint Martyres à sanguine, sed etiam à vita divina (id est, pia vel sancta).

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἑορτὴ μὲν ἐστὶν ἑορτῶν ἡ ἀγία πεντηκοστῆ, &c. Extat *ibid.* fol. 54. verso.

61. averso. Λόγος ιᾱ. Κυριακῆ ᾱ. Διδασκαλία περὶ εἰρήνης. Sermo 11. Dominicâ 1. Doctrina de Pace.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· εἰρήνης ἡμέρα ἡ κυριακῆ, ἐν αὐτῇ γὰρ ὁ κύριος τὸν πολέμου σκυλεύσας, &c. Extat *ibid.* fol. 56. verso.

62. averso. Λόγος ιβ. Κ. Ε. Οπὲρ καὶ μετὰ ἀφ᾽ ἑσῶν καὶ ἀγάπης θεοῦ διαμείβειν τὸν βίον ἡμῶν, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ἀδελφοῦ εὐδοκίμου. Sermo 12. Dominicâ 2. Quod oporteat cum reverentia et amore Dei vitam nostram transigere, ac de dormitione Fratris Eudocimi.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· αὕτη ἡ ἡμέρα τῆς κυριακῆς ἢ ἑορτάζομεν σήμερον, &c. Extat *ibid.* fol. 58. verso; at desunt hæc tituli verba: καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ἀδελφοῦ εὐδοκίμου.

63. averso. Περὶ μνήμης θανάτου καὶ ἀπολογίας τῶν βεβιωμένων ἡμῖν ἐπὶ τῆς φθερῆς κριτηρίας. Λόγος ιγ. De memoria Mortis, ac de rerum à nobis in vita gestarum excusatione ad terribile Judicium afferenda. Sermo 13.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἡ μὲν ἡμέρα ἀναστάσιμος ἐμοὶ δὲ περὶ θανάτου διαλεκτικόν, &c. Extat *ibid.* fol. 60.

65. averso. Λόγος ιδ. μετὰ τὴν μνήμην τῆς ἀγίας θεοδώρας. Περὶ τῆς ἐνθεοῦ ἡμῶν πολιτείας καὶ τῆς μὴ ὑποπίπτειν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Sermo 14. Post commemorationem Sancti Theodori. De Divino Vitæ nostræ instituto, et de non succumbendo Tentationibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· λαλεῖν ἡμᾶς δὲ ἀλλὰ μὴ σιωπᾶν ἐπιπολύ. Extat *ibid.* fol. 62.

66. averso. Λόγος ιε. μετὰ τὴν μνήμην τῆς προδρόμου. δογματικὴ περὶ πίστεως καὶ προσκυνήσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων. Sermo 15. Post commemorationem Præcursoris. Dogmatica de honore et adoratione sanctarum Imaginum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· χθὲς ἐπειδὴ ἑορτάσαμεν τὴν μνήμην τῆς προδρόμου. Extat *ibid.* fol. 64.

68. Λόγος ις. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς θέρους. Περὶ νεκρώσεως τῶν παθῶν καὶ τῆς πνευματικῆς θεωριᾶς. Sermo 16. In principium Æstatis. De Mortificatione Passionum, et de spirituali Messe.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· Καίρως ὁ παρῶν τῆς θέρους καὶ καιρὸς κόπων καὶ ιδρώτων, &c. Extat *ibid.* fol. 66. verso.

69. averso. Λόγος ιζ. Εἰς τὸ θέρος. Περὶ τῆς πνευματικῆς θεωριᾶς καὶ τῆς ἐπιτεταμένης ἀσκήσεως τῶν τῆς Χριστοῦ Ἱεραπόντων. Sermo 17. In Æstatem. De spirituali Messe, et de vehementi Christo servientium exercitatione.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· θέρους ἄρα καθὼς ὁράτε καὶ ἕκαστος τῶν γεωργῶν διακίεταται

εἰς συγκομιδὴν τῶν σπερμάτων, &c. Extat *ibid.* fol. 68. verso.

70. averso. Λόγος ιη. Εἰς τὸ θέρος. Περὶ προσπαθείας τῶν τῆδε ἡδονῶν καὶ ἐφ᾽ ἑσῶν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν. Sermo 18. In Æstatem. De incuria Voluptatum et desiderio æternorum Bonorum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἔκλυσιν ποιῆται τῆς σώματος ἢ ὄρα τῆς θέρους, &c. Extat *ibid.* fol. 70.

72. Λόγος ιθ. Μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν τῶν ἀγίων ἀποστόλων. Περὶ ὑπομονῆς καὶ τῆς παροξύνεσθαι τὸς ἐρχομένους πρὸς ἀποταγὴν. Sermo 19. Post Quadragesimam Sanctorum Apostolorum. De Patientia, et de admittendis iis qui ad Renuntiationem veniunt.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· παρατρέχει παρατρέχει ὁ χρόνος, &c. Extat *ibid.* fol. 72.

73. averso. Λόγος χ. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. Οπὲρ δὲ φυλάττειν ἡμᾶς τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ὁραότητα ἀκλιδῶτον, καὶ περὶ μετανόιας. Sermo 20. In Transfigurationem; Quod oporteat nos custodire immaculatam Animæ pulchritudinem et decorem; et de Pœnitentia.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τα προεόρτια τῆς θείας μεταμορφώσεως ἀξιοθέητες ἐπιτελοῦσιν σήμερον, &c. Extat *ibid.* fol. 73. verso.

75. Λόγος κα. Εἰς μνήμην Μιχαὴλ ἀγιοτάτου μητροπολίτου Συνάδων. Περὶ μνήμης θανάτου ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως Μιχαὴλ τοῦ ἀγιοτάτου μητροπολίτου Συνάδων. Sermo 21. In memoriam Michaëlis Sanctissimi Synadensis Metropolitæ. De memoria Mortis, ubi etiam de dormitione Michaëlis Sanctissimi Synadensis Metropolitæ.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πολλὰ πανηγύρεις ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, &c. Extat *ibid.* fol. 76. verso; licet absint priora hæc Tituli verba: Εἰς μνήμην μιχαὴλ ἀγιοτάτου μητροπολίτου Συνάδων.

76. averso. Λόγος κβ. In superiori margine: Εἰς μνήμην τοῦ ἀγιοτάτου μητροπολίτου Χαλκηδόνος; infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆς κοιμήσεως (in Cod. Coisl. accedit Ιωάννου) τοῦ ἀγιοτάτου μητροπολίτου Καλκηδόνος, καὶ ὅτι γνωρισθῶμεν ἀλλήλοις ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ. Sermo 22. In memoriam Sanctissimi Chalcedonis Metropolitæ. De dormitione Sanctissimi Chalcedonis Metropolitæ; et quod nos invicem cognituri simus in regeneratione, id est, resurrectione.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· μικρὸν ἀποδημήσαντες ἀφ' ὑμῶν ἐν ταῖς προλαβοῦσαις ἡμέραις, &c. Extat *ibid.* fol. 78. verso.

77. Λόγος κγ. In superiori margine: Εἰς τὴν παραμονὴν τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτοκοῦ; infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆς ἐνταῦθα πνευματικῆς πανηγύρεως, καὶ ἐντεύξεως τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Sermo 23. In Per-
vigilium dormitionis Sanctissimæ Deiparæ. De spiritali, quæ hîc agitur, celebritate, ac de Regni Cœlorum aditu.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πανηγύρεις ἐπιτελοῦνται κατὰ χαρὸν ᾧδε καὶ ᾧδε, &c. Extat *ibid.* fol. 81. verso; sed ommissa priore tituli parte.

78. Λόγος κδ. In superiori margine: Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδ. infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆς ἀνυπερβλήτου δωρεᾶς τοῦ θεοῦ, καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης (non ἀγάπην, ut in Cod. *Coisl.* legitur) καὶ μίσητος τοῦ διαβόλου, καὶ ἀπὸ ταπεινοφροσύνης· ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Sermo 24. In principium Indictionis. De eximio Dei dono et amore erga illum, ac de Diaboli odio, et de Humilitate: habitus initio anni.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἀρχὴ τῆς ἐνιαυτοῦ ἐλήλυθεν ἡδὴ, &c. Extat *ibid.* fol. 83. sed postrema tituli verba, nempe ῥηθεῖσα, &c. ibi desideres.

79. averso. Λόγος κε. In superiori margine: Εἰς τὸν πρυγιτὸν; infra verò in ipso titulo: Περὶ τοῦ μὴ ἐκφέρειν ἀκάνθας καὶ τριβόλους παθῶν, ἀλλὰ καρποφορεῖν τοὺς τῆς ἀρετῆς βότρυνας. Sermo 25. In Frugum collectionem. De non edendis Passionum spinis ac tribulis; sed ferendis Virtutis racemis.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τί εἶπα, ἢ τί λαλήσω χαμνότερον τῶν παρὰ τῶν ἀγίων ἐρημένων ἐκάστῃ ἐκ ἕχθ, &c. Extat *ibid.* fol. 85. verso; sed prior tituli pars deficit.

81. Λόγ. κστ. In superiori margine: Περὶ τῆς ὑψώσεως; infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆς μὴ κατάγειν ἑαυτὸς εἰς πάθη ἀπμίας, μηδὲ ἠγεῖσθαι ἡδεῖαν εἶναι τὴν ἡδονήν. Sermo 26. De Exaltatione. Quod non oporteat deducere nos in Passiones ignominia, nec existimare dulcem esse Voluptatem.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· χαρᾶ χαίρομεν ὁπνικὰ ἐπισαίνῃ ἑορτῇ δεσποτικῇ, &c. Extat *ibid.* fol. 87. verso; sed abest tituli pars prior.

82. averso. Λόγος κζ. In superiori margine: Εἰς τὸν σφόρον; infra verò in ipso titulo: Περὶ τοῦ πνευματικοῦ σφόρου καὶ τοῦ ἀζυπνεῖν ἐν ταῖς θείας μελέταις. Sermo 27. In Semen. De spiritali Semine, et vigilandum esse in divinis Meditationibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὁ παρὸν καρὸς σφόρον ἐστὶ, &c. Extat *ibid.* fol. 90.

83. Λόγος κη. Εἰς τὸν σφόρον. Περὶ πίστεως καὶ τοῦ μὴ εἰκῆ καὶ μάττω δαπανᾶν τὴν ζωὴν, καὶ ὅτι ὄναρ καὶ σκιά τὰ παρόντα πρὸς τὰ μέλλοντα. Sermo 28. In Semen. De Fide; et non frustra, nec temerè consumendam esse Vitam nostram; somniumque et umbram esse præsentia futuris comparata.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· γῆ μὲν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ σπειρομένη, &c. Extat *ibid.* fol. 92.

84. averso. Λόγος κθ. In superiori margine: Εἰς τὴν μνήμην τῆς μάρτυρος Θεοδδαίας; infra verò in ipso titulo: Περὶ εὐχαριστίας, καὶ διδασκαλίας (leg. διδασκαλία) περὶ προσκυνήσεως καὶ χριστοῦ εἰκόνας, καὶ ὁμολογίας τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν Θεοδδαίας. Sermo 29. In commemorationem Martyris Thaddæi. De Gratiarum actione; et Doctrina de adoratione imaginis Christi, et de Confessione Fratris nostri Thaddæi.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πολλὰς ἡμῖν τρόπους ἐδόκεν ὁ Θεὸς, &c. Extat *ibid.* fol. 94.

86. Λόγος λ. In superiori margine: Εἰς τὸν ἅγιον πᾶυλον τὸν ὁμολογητὴν; infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆς ἀφίπτε κηδημονίας τῆς δεσπότης χριστοῦ, καὶ ἀσφαλείας τοῦ χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ανεπιλήπτε βίης. Sermo 30. In S. Paulum Confessorem. De inenarrabili providentia Christi Domini, ac de securitate Vitæ secundum Deum nostrum institutæ et inculpatæ.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πολλὴ καὶ ἀφατος ἡ περὶ ἡμᾶς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ φιλανθρωπία. Extat *ibid.* fol. 96.

87. averso. Λόγος λβ. Πρὸς (in Cod. *Coisl.* Περὶ) τῆς κοιμήσεως τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου. Περὶ τῆς μελλύσης κρῖσεως, καὶ ὅτι ὁ παρὸν διαγμὸς οἷς μὲν ὕλη ἀρετῆς καθέστηκεν, οἷς δὲ κακίας. Sermo 31. Ante Dormitionem S. Patris nostri Theodori. De futuro Iudicio; quodque præsens Persecutio aliis virtutis, aliis verò malitiæ causa sit.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἠδὴ νῦν καὶ πάλιν εὐχαῖς ὑμῶν ἀνακλήθημα. Extat *ibid.* fol. 98. verso.

89. Λόγος λγ. Πρὸς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Περὶ τῶν γενεθλίων τοῦ σωτῆρος· καὶ τῆς εὐτόνωτος ἕχεσθαι τῆς ἀσκητικῆς ἡμῶν ζωῆς. Sermo 32. Ante Christi nativitatem. De natali Salvatoris; et asceticæ Vitæ nostræ gnaviter esse incumbendum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἡδὴ τὰ θεοφανία ἐχθίσασιν, καὶ ἡ τῆς χαρᾶς ἡμεῖρα ἐπὶ θύρας, &c. Extat *ibid.* fol. 122.

90. Λόγος λγ. Περὶ μνήμης θανάτου κα-
τανύξεως ῥηθῆσαι μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνή-
μης τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πλάτωνος. Ser-
mo 33. De memoria Mortis, et de Com-
punctione: habitus postridie comme-
morationem Sancti Patris nostri Plato-
nis.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· χθὲς τὴν μνή-
μην τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν ἐπετελείσαμεν,
&c. Extat *ibid.* fol. 124.

91. Λόγος λδ. Ἀγαμέστων τῶν ἑορτῶν. Περὶ
τῆς ἐνταῦθα ἀποβιώσεως, καὶ τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν ἑρανῶν καταπαύσεως. Sermo 34. Inter Fes-
ta. De hujus Vitæ exitu, ac de Requie in
Regno Cœlorum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἰδὸν μεταβαί-
νομεν ἀπὸ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐνιαυτόν, &c. Extat *ibid.*
fol. 125.

92. averso. Λόγος λε. In superiori mar-
gine: Εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου βασιλέως; in-
fra verò in ipso titulo: Περὶ παρθενίας καὶ
τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἀδελφοῦ μέμονος. Sermo
35. In commemorationem S. Basilii. De
Virginitate, et de Revocatione Fratris Mem-
nonis.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· οἱ ἐν σαδία
τρέχοντες ἀπᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέχουσι, &c. Extat
ibid. fol. 127.

93. averso. Λόγος λς. Μετὰ τὰ φῶτα. Πε-
ρὶ τοῦ ἐρησιζόμενος εἶναι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἡμῶν,
καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἀδελφοῦ θεοδόλου·
ῥηθῆσαι μετὰ τῶν ἑορτῶν. Sermo 36. Post
Lumina, (sive festum Luminum). Quod
nos oporteat firmos hære in nostra Con-
fessione, et de Dormitione Fratris Theo-
duli: habitus inter Festa.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐν τοῖς περ-
λαῖσιν ἔπειν ἑορτάσαντες, &c. Extat *ibid.*
fol. 129.

95. averso. Λόγος λζ. Μετὰ τὰ φῶτα. Οἱ
οὐ δεῖ ἑορτάζειν ἐν κραπάλαις τε καὶ μεθαις, καὶ
περὶ μνήμης θανάτου. Sermo 37. Post Lumi-
na. Quod non oporteat festa celebrare in
crapulis et ebrietatibus; ac de memoria
Mortis.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· αἱ ἑορταὶ ἡδεῖ
(leg. ἡδη) παρήλθον τὰ τε θεοφανία καὶ ἐπι-
φανία, &c. Extat *ibid.* fol. 131. verso.

97. Λόγος λη. Εἰς τοὺς βίους τῶν πατέρων.
Περὶ τοῦ μιμῆσθαι τοὺς βίους τῶν πατέρων, καὶ
ἐμμένειν ἡμᾶς ἐν ᾧ ἐκλήθημεν παρὰ Θεοῦ. Ser-
mo 38. In vitas Patrum. Quod Patrum
vitas imitari debeamus, et permanere in
eâ ad quam à Deo vocati sumus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· διὰ τῆς ἀνα-

γνώσεως ἀναθεωροῦντες τοὺς βίους τῶν πατέρων,
&c. Extat *ibid.* fol. 133. verso.

98. averso. Λόγος λθ. Εἰς βίους τῶν πατέ-
ρων. Οἱ δὲ ζηλοῦν τοὺς βίους τῶν πατέρων ἡμῶν.
Sermo 39. In vitas Patrum. Quod oport-
teat Patrum nostrorum vitas æmulari.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἔδεν μακαριώ-
τερον τῶ βίου ἡμῶν, &c. Extat *ibid.* fol. 135.
verso.

100. Λόγος μ. Εἰς τὸς βίους τῶν πατέρων.
Περὶ τοῦ πολιτεύεσθαι ἡμᾶς ἐν καμνότητι ζωῆς, κα-
θῶς διὰ τοῦ ἁγίου χήματος ἐπηγέλμεθα. Ser-
mo 40. in vitas Patrum. Quod nos gere-
re debeamus in novitate vitæ, sicut per
sanctum habitum promisimus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὄν τρέπον πει-
νῶντες ἐπιθυμοῦμεν τοῦ φαγεῖν, &c. Extat *ibid.*
fol. 137. verso; at ejus titulo accedunt ibi
hæc: Εἰς τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἀββάδων.

101. Λόγος μα. Εἰς τοὺς βίους τῶν πατέρων.
Περὶ τοῦ ἀναθεωρεῖν ἡμᾶς τοὺς βίους τῶν πατέ-
ρων πρὸς τὸ ζηλοῦν τὰ τούτων κατορθώματα.
Sermo 41. In vitas Patrum. Quod Patrum
vitas contemplari debeamus ad illorum
opera æmulanda.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐν ταύταις ταῖς
ἡμέραις ἐπειδὴ ἀναγιγνώσκομεν τὸς βίους τῶν ἁγίων
πατέρων, &c. Extat *ibid.* fol. 139. verso.

102. averso. Λόγος μβ. In superiori mar-
gine: Εἰς τὴν μνήμην τῶ χρυσοστόμου καὶ τῶ
ἁγίου ἐφραίμ; infra verò in ipso titulo: Οἱ
ἔδεν τῶν ἐν ἀνθρώποις μακάριον πλὴν τῆς ἀρε-
τῆς· αὕτη γὰρ μόνη ἀξία μακαρισμοῦ. Sermo
42. In commemorationem Chrysostomi
et S. Ephraim. Quod nihil apud homines
beatum præter Virtutem; ipsa enim sola
digna est beatitudine.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τῶν ἀνθρώπων
οἱ μὲν πλεῖστον μακαρίζουσιν, &c. Extat *ibid.*
fol. 141. verso.

103. averso. Λόγος μγ. Εἰς τὸν μάρτυρα
Θαδδαῖον καὶ Ἀγνόνιον τὸν ὅσιον. Περὶ εὐεργεσίας
Θεοῦ καὶ ἀναγωγῆς τοῦ ἀλήτη (in Cod. *Coisl-
niano* θεολήτης) καὶ ἁραίας ἡμῶν βίης. Sermo
43. In Martyrem Thaddæum et in San-
ctum Antonium. De Beneficio Dei, et de
Instituto inculpatæ ac speciosæ vitæ nos-
træ.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· αἰετῶν εὐεργε-
σιῶν τοῦ Θεοῦ ἀπολαοῦντες, &c. Extat *ibid.* fol.
143.

105. Λόγος μδ. Περὶ τοῦ μὴ κατὰ πρόσκλη-
σιν ποιεῖν τι πρὸς τὴν ἀδελφότητα τὸν τε οἰκα-
νόμον καὶ εἰ τινα ἄλλον ἐν τῇ ἐμπιστευθείσῃ αὐτῷ
διακονίᾳ, ἀλλὰ συμπαιῶς καὶ φιλαδέλφως· ὡς

ἐν δοξάζοιτο ὁ Θεός. Sermo 44. Nequid Oeconomus, sive quis alius in ministerio sibi credito erga Fratres ex postulatione faciat; sed ex humanitate, fraternoque affectu, ut glorificetur Deus.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· Ἰσως ἐλύπησεν ἡμᾶς ἡ προλαβοῦσα κατήχησις, &c. Extat *ibid.* fol. 145. verso.

106. averso. Λόγος μϛ. Περὶ ἀτακτησάντων ἀδελφῶν ἐπιτίμησις, καὶ διδασκαλία παρανεπική περὶ εὐταξίας. Sermo 45. Increpatio Fratrum ab ordine discedentium, et Doctrina hortatoria circa rectum ordinem.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· μικρὸν ἀπεδημήσαμεν ἀφ' ὑμῶν καὶ αὐθις ἐπιτάντες εὐρομένον ἡμῖν ἀταξίαν, &c. Extat *ibid.* fol. 149.

Sermonis hujus maxima pars, folio uno avulso, desideratur; quæ superest, ita desinit: Εἴτα οὐκ ἤκουσας τοῦ Κυρίου εἰρηκότος πρὸς τὸν βραπίσαντα.

107. Expers tituli atque initii, Sermo 46. qui duobus tantum primis versibus deficiens ob avulsum folium, ita incipit: ἀκροάσεως ἀλλὰ ἀμφοτέρω περιεκάτερα.

108. Λόγος μξ. Περὶ τοῦ μὴ τύπτειν. Οὐ οὐ δεῖ εἶναι τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς ἐγχρονίζειν ἡμῖν, καὶ περὶ τοῦ (supple μὴ) τύπτειν. Sermo 47. De non percutiendo. Quod non oporteat pravas Cogitationes in nobis permanere, et de non percutiendo.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· οὐ μέγα τι ποιοῦμεν κατὰ μίαν σαββάτων, &c. Extat in Cod. *Coisl.* fol. 151. verso.

110. Λόγος μῆ. Περὶ τῶν διακονιῶν. περὶ ὑπακοῆς, ὁμοιοῦσας τε καὶ εἰρήνης. Sermo 48. De Officiis, sive Ministeriis. De Obedientia, Concordia et Pace.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· πάλιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν εἶμι λόγον, &c. Extat *ibid.* fol. 154.

111. averso. Λόγος μθ. In superiori margine: Τῆ παρασκευῆ τῆς ἀποκρέω; infra verò in ipso titulo: Περὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς προκειμένης ἡμῖν ὁμολογίας. Sermo 49. In Parasceve Carnisprivii. De Temperantia, et de proposita nobis Confessione.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· τὰς παρῆσας ἡμέρας οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, εορτὰς ὀνομάζουσι, &c. Extat *ibid.* fol. 156. verso.

112. averso. Λόγος ν. In superiori margine: Τῆ κυριακῆ τῆς ἀποκρέω; infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆς μεγάλης καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἀποκρέω. Sermo 50. Dominicâ Carnisprivii. De magna et illustri die Domi-

ni nostri Jesu Christi: habitus in Carnisprivio.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· νόμος καθολικός ἐστὶ κατὰ τὴν παρῆσαν ἡμέραν, &c. Extat *ibid.* fol. 158.

At hic Sermo in hoc nostro Codice totus deficit, præter titulum et quatuor priores versus; desinitque in hæc verba: προσέτει δὲ καὶ παργύων ἐν τόπων.

113. Sine titulo atque initio, Sermo nimirum 51. cujus reliqua pars incipit: ὑπὲρ τῆς ἡμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, &c.

114. Λόγος νβ. In superiori margine: (Τῆ παρασκευῆ τῆς τυροφάγῃ); infra verò in ipso titulo: Περὶ ἐγκρατείας καὶ παρρησίας· ῥηθεῖσα ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἀποκρέω. Sermo 52. In Parasceve Tyrophagi (id est, *Quinquagesima*). De Temperantia et Oratione: habitus die Carnisprivii.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· πολλάκις μακαρίζω ὑμῶν τὸν βίον, &c. Extat *ibid.* fol. 161. verso.

115. averso. Λόγος νγ. In superiori margine: Τῆ κυριακῆ τῆς τυροφάγῃ; infra verò in ipso titulo: Περὶ νηστείας, καὶ ὅτι τοῦ ἀληθινοῦ ὑπηκόου, καὶ ὑποτακτικοῦ ἀληθῆς νηστεία ἐστίν, ἡ ἐκκοπή τοῦ οἰκείου θελήματος. Sermo 53. Dominicâ Tyrophagi. De Jejunio; et quod verè obedientis et subditi verum Jejunium sit abscissio propriæ voluntatis.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν Θεὸς· ὁ διδὸς ἡμῖν τὸ ζῆν, &c. Extat *ibid.* fol. 163. verso.

116. averso. Λόγος νδ. In superiori margine: Τῆ δ. τῆς ἁ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν; infra verò in ipso titulo: Περὶ νηστείας καὶ ἀπαθείας· ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ τῶν νηστειῶν. Sermo 54. Quartâ feriâ primæ Jejuniorum hebdomadis. De Jejunio et Cupiditatum vacuitate: habitus in principio Jejuniorum.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς χειρὸς ὄλον τὸν ἐν αὐτὸν, &c. Extat *ibid.* fol. 164. verso.

118. Λόγος νε. Τῆ παρασκευῆ τῆς ἁ ἐβδομάδος. Περὶ τοῦ κατακοσμεῖν τὴν ἀφάρτον ἡμῶν οἰκίαν διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν ἀναλήψεως. Sermo 55. In Parasceve primæ Hebdomadis. De incorruptibili domo nostrâ per Virtutum adeptionem ornandâ.

Incipit: Ἀδελφοί καὶ πατέρες· βίωτικοί μὲν ἄνδρες ὀπνήκα οἰκίαν ἐγείρουσι πολυτελῆ, &c. Extat *ibid.* fol. 167.

119. averso. Λόγος νς. Τῆ κυριακῆ τῆς β. (in Cod. *Coisl.* πρώτης) ἐβδομάδος. Περὶ τοῦ μὴ ὑπὲρ δύναμιν (*ibid.* legas δέον) ἐκτε-

τείνεσθαι ἡμᾶς ἐν τοῖς κατὰ θεὸν πειρασμοῖσι, καὶ τοῦ διατρέφειν τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς πνευματικοῖς θεωρήμασι. Sermo 56. Dominicâ secundæ Hebdomadis. Ne nos ultra vires extendamus in studiis quæ sunt secundum Deum; et alendam esse Animam in spiritualibus contemplationibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐπειδὴ πᾶσα ἀρχὴ δύσκολος, &c. Extat *ibid.* fol. 169.

120. averso. Λόγος νζ. In superiori margine: Τῆ δ. τῆς ε. ἑβδομάδος; infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆ φυλάττειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν φθοροποιῶν παθῶν. Sermo 57. Feriâ 4. secundæ Hebdomadis. De Animâ à pestiferis cupiditatibus custodiendâ.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐπειδὴ ἐνηνεύσαμεν τὴν πρώτην ἑβδομάδα, &c. Extat *ibid.* fol. 170.

122. Λόγος νη. In superiori margine: Τῆ παρασκευῆ τῆς ε. ἑβδομάδος; infra verò in ipso titulo: Περὶ ὁμοιοῦ καὶ ἀγάπης, καὶ τῆ ὑποῖσαι γενναίως τὰ ἐπίπονα τῆς ἀρετῆς ὑπὲρ τῆ τυχεῖν βασιλείας οὐρανῶν. Sermo 58. In Parasceve 2. Hebdomadis. De Concordia et Charitate, ac de generosè ferendis Virtutis laboribus ad obtinendum Regnum Cœlorum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· χαίρειν ἐφ' ὑμῖν ὁ ταπεινός, ὅτι ἐν ὁμοιοῦ πορεύεσθαι (leg. πορεύεσθαι), &c. Extat *ibid.* fol. 171. verso.

123. Λόγος νθ. In superiori margine: Τῆ κυριακῆ τῆς γ. ἑβδομάδος; infra verò in ipso titulo: Περὶ τοῦ ἠπίως καὶ εὐμαρῶς διανύειν ἡμᾶς τὰς ἡμέρας τῶν νηστειῶν ἐπὶ ἐλπίδι τῆς ἀτελευτήτης ζωῆς. Sermo 59. Dominicâ Hebdomadis 3. Mansuetè et placidè perficiendos esse nobis Jejuniorum dies spe immortalis Vitæ.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· καλὴ ἡ νηστεία ἐὰν ἔχη τὰ ἰδιώματα αὐτῆς, &c. Extat *ibid.* fol. 173.

124. Λόγος ξ. In superiori margine: Τῆ δ. τῆς γ. ἑβδομάδος; infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆς ἐνθὺνδε ἀθρόας μεταχωρήσεως, καὶ διδασκαλία περὶ τοῦ ἀσφαλῶς τηρεῖν τὰς ἑαυτῶν αἰσθήσεις καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν ἐκτόπων ἐπιθυμιῶν. Sermo 60. Feriâ quartâ 3. Hebdomadis. De subito hinc discessu; et Doctrina de cautè custodiendis Sensibus nostris et mente ab absurdis Cupiditatibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἀγίου πατρὸς παρόντος καὶ διδασκάλου, &c. Extat *ibid.* fol. 174. verso.

125. Λόγος ξα. In superiori margine: Τῆ παρασκευῆ τῆς γ. ἑβδομάδος; infra verò in

ipso titulo: Ὅτι οὐ δεῖ ὑποβάλλειν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ περὶ νηστείας. Sermo 61. In Parasceve 3. Hebdomadis. Quod non oporteat subijcere nos in Tentationibus, ac de Jejunio.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· χθὲς παραχρὴ καὶ σήμερον γαλήνη, &c. Extat *ibid.* fol. 176.

126. Λόγος ξβ. In superiori margine: Εἰς τοὺς ἀγίους μ. μάρτυρας; infra verò in ipso titulo: Περὶ τοῦ μιμεῖσθαι ἡμᾶς τὰ τοῦ Κυρίου παθήματα. Sermo 62. In XL. Sanctos Martyres, Imitandas esse nobis Domini passionibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὡς καλὸν ἡμῖν ἐγένετο ἢ ἀπὸ τοῦ τῆδε μοναστηρίου διάστασις, &c. Extat *ibid.* fol. 177.

127. Λόγος ξγ. In superiori margine: Εἰς τοὺς ἀγίους μάρτυρας τοὺς ἐν βουλγαρίᾳ; infra verò in ipso titulo: Ἱστορικὴ πρὶ τῶν ἀναμνησθέντων ἐν βουλγαρίᾳ χριστιανῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ τεσσαρακοστῇ ἕνεκα τῆς κρεοφαγίας (κρεοφάγος in Coislino). Sermo 63. In Sanctos Martyres Bulgariae. Catechesis historica de occisis in Bulgaria Christianis in sancta Quadagesima ob esum carniū.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐν τῇ παρουσίᾳ κατηχήσει βέλομαι ὑμᾶς ἀπὸ διηγμάτων, &c. Extat *ibid.* fol. 178. verso.

128. averso. Λόγος ξδ. In superiori margine: Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν; infra verò in ipso titulo: Περὶ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι δεῖ πνευματικῶς εορτάζειν ῥηθεῖσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. Sermo 64. De carnali Oeconomia Domini nostri Jesu Christi; et quod oporteat spiritualiter festum celebrare: habitus die Annunciationis.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὁ εὐαγγελισμὸς πάρεσι, καὶ τῶν δεσποτικῶν εορτῶν ἐστὶν ἡ πρώτη, &c. Extat *ibid.* fol. 178. verso.

130. Λόγος ξε. Εἰς εὐαγγελισμόν· πρὶ παρθενίας. Sermo 65. In Annunciationem, de Virginitate.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐπειδὴ ὁ εὐαγγελισμὸς πάρεσι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὑμῖν βραχία, &c. Extat *ibid.* fol. 182. Ex hoc autem Sermone nonnulla in fine desiderantur.

131. Sermo 66. titulo et initio, maximeque sui parte mutilus, cujus reliquiae incipiunt: καὶ τὸ αὐτὸ ζητοῦμεν πάχα, &c.

131. averso. Λόγος ξζ. In superiori margine: Τῆ παρασκευῆ τῆς μέσης ἑβδομάδος; infra verò in ipso titulo: Ὅτι ἐν τῇ νεκρά-

σει τῶν παθῶν καὶ ἀναστάσει τῶν ἀρετῶν. In Cod. *Coisliniano* post vocem ἀρετῶν legitur ἔστιν; in Indice *Fabriciano* supra memorato, τοῦτο ἐστὶ (unde verborum intellectum faciliè capias) ἐορτάζειν καθεκάστῃν καὶ πασχάζειν κυρίῳ τῷ Θεῷ. Sermo 67. In Parasceve mediæ Hebdomadis. Quod in mortificatione Passionum et resurrectione Virtutum diem festum quotidie agamus, et Domino Deo pascha celebremus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐγγίξει ἡ ἡμέρα τοῦ πάχα, &c. Extat *ibid.* fol. 185.

132. averso. Λόγος ξη. Εἰς τὸ ἔαρ. Ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀνακαίζεσθαι ἐπὶ τὰ πρόσω δι' ὑπομονῆς τῶν προσπιπτόντων ἡμῖν ὀρώμενων καὶ ἀοράτων πειρασμῶν. Quod oporteat nos in posterum renovari per Patientiam, invadentibus nos visibilibus et invisibilibus Tentationibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὅτι ὁ χεῖμων παρήλθεν, &c. Extat *ibid.* fol. 191. in cuius titulo pro πειρασμῶν, legitur ἐχθρῶν.

Hic Sermo maximâ sui posteriore parte ob avulsum folium deficit, atque in hæc verba desinit: ἐρχόμενον ὕψον καὶ τίκτουσα.

133. Sine titulo et initio, Sermo 69. uno scilicet avulso folio mutilus, cuius reliquiæ ita incipiunt: ... ζειν πέφυκεν ἑσπριαν δὲ τοῦ πολέμου, &c.

134. Λόγος θ. Sermo 70. In superiori margine: Εἰς τὸ τέλος τῆς σαρακοῆς (leg. τεσσαρακοῆς). In finem Quadragesimæ; infra verò in ipso titulo: Περὶ τοῦ ὑποῖσαι ἡμᾶς πᾶσαν βάσανον κατὰ μίμησιν τοῦ χυῦ καὶ τῶν ἁγίων. De omni cruciату ad Christi Sanctorumque imitationem ferendo.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἴσως ἐλύπησεν ἡμᾶς, &c. Extat *ibid.* fol. 189. verso.

135. Λόγος οἰ. In superiori margine: Τῆ παρασκευῇ λαζάρου; infra verò in ipso titulo: Ὅτι δεῖ φυλάττειν ἑαυτὸς ἀπὸ τῆς τῆ Διαβόλου πανουργίας καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀφιδιάζειν. Sermo 71. In Parasceve Lazari. Quod oporteat cavere à Diaboli versutia; et quod non parcendum sit labori.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· εἶρηκεν ὁ κύριος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις, &c. Extat *ibid.* fol. 194. verso.

136. averso. Λόγος οβ. Τῆ μεγάλης ἑβδομάδι. Περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ διδασκαλία περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ ὑπομονῆς. Sermo 72. In magna Hebdomada. De salutari Passione; et Doctrina de Humilitate et Patientia.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἡ παρῆσα ἡμέρα ἁγία, &c. Extat *ibid.* fol. 196. verso.

138. Λόγος ογ. In superiori margine: Εἰς τὴν μεγάλην ἑβδομάδα; infra verò in ipso titulo: Περὶ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ δεσπότητος Ἰησοῦ Χριστοῦ. De passione Domini nostri et Despotæ Jesu Christi.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πάντοτε μενοῦντα τοῦ κυρίου, &c. Extat *ibid.* fol. 198. verso.

139. averso. Λόγος οδ. Κατὰ Μιχαὴλ τοῦ ἀρεῶς βασιλευκότου κατὰ τε τὴν ἐνδιάστροφον πίστιν. καὶ περὶ τοῦ μὴ ξενοπαθεῖν ἡμᾶς ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Sermo 74. Contra Michaëlem qui impiè imperavit, et secundum perversam fidem*; et quod in Tentationibus consternari non debeamus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐμοὶ μὲν τὸ λ. γ. οὐκ ὀκνηρὸν, &c. Extat in Codice *Coisliniano* CCLXXII. fol. 102.

* Hoc loco ad orationis perfectionem non nihil desiderari videtur: qui quidem defectus cum in eodem Codice, tum in supra laudato Indice *Fabriciano* adnotatur.

141. Λόγος οε. Ὅτι καὶ ἀπαρῆσιασεν εἶναι τὸν κατὰ χν. ζῆν ἐλόμνον, καὶ περὶ τοῦ εὐχαρίστως φέρειν τὰ ἐπάδυνα ἀποσοποῦντας πρὸς τὴν μίλλουσαν μαθητιοσύνην. Sermo 75. Quod non oporteat confidentiorem esse eum qui secundum Christum vivere instituerit; et de Ærumnis cum gratiarum actione perferendis respiciendo ad futuram remunerationem.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐβουλόμην ἕνα ἔχατον ὑμῶν κατὰ πρόσωπων ὀρεῖν. Extat *ibid.* fol. 103. verso.

142. Λόγος οστ. Περὶ μνήμης θανάτου, καὶ τοῦ μισεῖν τὸν κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου. Sermo 76. De memoria Mortis, et Mundo mundanisque rebus aversandis.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὡς καλὴ ἡ κατήχησις, &c. Extat *ibid.* fol. 104. verso. Hic autem posteriore sui parte mutilus est, atque in hæc verba desinit: Τί δὲ δυσωπασάτως ἔχαμην πρὸς τὴν ἔξοδον αὐτῆς.

Ibidem. Hoc loco desiderantur, avulsis foliis, Catecheses duæ, nempe 77. quæ tota deperit, et 78. cuius tres tantum postremi versus extant sequenti fol. 143. his verbis incipientes: καὶ ἐντυγχάνει ὑπερῶν δειλονότι, &c.

143. Λόγος οθ. Ὅτι οὐ καὶ ἀθυμεῖν, ἀλλὰ ἀνδρίζεσθαι εἰς τὸ ἔργον ὃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός. Sermo 79. Quod non oporteat ani-

mo deficere; sed viriliter agere in opere ad quod vocavit nos Deus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τὸ ῥάθυμον ἡμῶν διαγείρων ὁ ἀπόστολος ἔφη. Extat in Cod. *Coisliniano* CCLXXII. fol. 108. ut ipse P. de Montfaucon ait in Cod. CCLXXI. fol. 201. sed ille minimè occurrit.

144. Λόγος π. Διδασκαλία περὶ πίστεως. Sermo 8. Doctrina de Fide.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τὸ ὀφειλόμενον ὑμῖν σιτηρίσιον τοῦ λόγου, &c. Extat in eodem Cod. CCLXXI. fol. 202.

145. Λόγος πᾶ. Περί ἀγάπης τοῦ καθηγουμένου, καὶ τοῦ μὴ ἀσχολεῖσθαι ἐν τοῖς ματαίοις τοῦ βίου ἀλλ' ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὰ κρείττονα. Sermo 81. De amore Praefecti; et quod non oporteat Vitæ vanitatibus occupari, sed ad meliora contendere.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐπιθυμία ὑμῖν διαλέγομαι, &c. Extat *ibid.* fol. 204.

146. Λόγος πῆ. Περί τοῦ καθαιρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ διὰ τῆς θεοδωρήτου μετανοίας. Sermo 82. Quod nos purgare debeamus ab omni sorde per Poenitentiam à Deo datam.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐλύπησεν ἡμᾶς ἡ πληγὴ τοῦ ποδός μου, &c. Extat *ibid.* fol. 205. verso.

Is Sermo posteriore sui parte mutilus, desinit in hæc verba: καὶ πρὸς τὸ ἐξῆς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐν το. . .

Hoc etiam loco desideratur, avulsis foliis, Sermo totus 83. et sequentis 84. pars prior ferè dimidia, cujus ita incipiunt reliquiae: τοὶ ἀναστήσονται γὰρ φησὶν οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες.

147. Λόγος πῆ. Διδασκαλία περὶ τοῦ φυγεῖν τὴν ὀλεθρίαν ἡδονήν. Sermo 85. Doctrina de perniciosa Voluptate fugienda.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἡλίχον ἀγῶνα ἔχει ὁ διάσκαλος. Extat *ibid.* fol. 211. licet titulo paulisper immutato.

148. Λόγος πς. Περί ευχαριστίας καὶ τοῦ μὴ οὐκλάζειν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Sermo 86. De Gratiarum actione, et de non succumbendo Tentationibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐν τοῖς πρῖσις ἔπει, &c. Extat *ibid.* fol. 212.

149. πζ. Περί ἀκτημοσύνης καὶ τοῦ μεμονωμένης ζῆν. Sermo 87. De Paupertate, et de non solitariè vivendo.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· μεγίστην δωρεάν ἔδωκεν, &c. Extat *ibid.* fol. 214.

150. averso. Λόγος πη. Περί μνήμης θανάτου. Sermo 88. De memoria Mortis.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τί ὕψος κἀλὸν καὶ ἀφιλιμον, &c. Extat *ibid.* fol. 215. verso.

151. averso. Λόγος πθ. Οἱ δεῖ μετὰ πάσης πρεσθυμίας καὶ πρεσβύσεως κατεργάζεσθαι τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Sermo 89. Quod oporteat omni alacritate ac studio nostram Salutem operari.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· καρπὸς μὲν τῷ σωτῆρι πρᾶγματι, &c. Extat *ibid.* fol. 217. verso.

152. averso. Λόγος ι. Οἱ οὐ δὲ ἀνοίγειν θύραν τῷ διαβόλῳ διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν σὸντηρῶν ἐνθυμήσεων. Sermo 90. Quod non oporteat aperire portam Diabolo per admissionem pravaram Cogitationum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· οὐκ ἀκόπως ὑμῖν διαλέγομαι, &c. Extat *ibid.* fol. 219. verso.

153. averso. Λόγος ια. Περί τῆς πρεσθυμίας ἀντιπαρατάξεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλιτηρίων δαιμόνων. Sermo 91. De strenuè resistendo in bello malignorum Dæmonum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἀδολεσχοῦμεν ἐπι, &c. Extat *ibid.* fol. 221. At in hujus Sermonis fine desunt nonnulla; quæ verò supersunt, hunc finem habent: ἀπὸ ἀκοῆς πονηρὰς μὴ φοβούμενθ' καθὼς ἴδμε ὁ ἀγιθ'.

155. Sine titulo et initio, ac maxima sui parte carens, uno scilicet avulso folio, Sermo 92. cujus fragmentum superstes ita incipit: Τὰ μοναστήρια ὑπεδύσαντο, &c.

Ibidem. Λόγος ιγ. Περί τῶν ἐν ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς δελεασθέντων καὶ πάλιν διὰ μετανοίας ἀνακληθέντων. Sermo 93. De iis qui voluptatibus Carnis decepti, rursus per Poenitentiam revocati sunt.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· οὐδὲν ἐμπόδιον τὸ σωθῆναι πρῆσαιρομένῳ. Extat *ibid.* fol. 222. verso.

156. Λόγος ιδ. Περί τῶν νομιζομένων δυσχέρων ἐν τῷ κοινοβιακῷ βίῳ περὶ χαρῆς (in *Coisliniano* περιχαρῶν) δὲ ὄντων διὰ τὴν ἀποκειμένην ἡμῖν ἐλπίδα ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Sermo 94. De iis quæ difficilia putantur in vita Cœnobitica; sed perlata sunt propter spem nobis in Cœlis repositam.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὅτι μὲν οὖν ὁ μοναχικὸς βίος γενὲς, &c. Extat *ibid.* fol. 224. verso.

157. Λόγος ιε. Περί τῆς γενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ καὶ τοῦ Χρηστοῦ καταλύματος τῆς αἰωνίου ζωῆς. Sermo 95. De angusta et ar-

cta Via, et de bono Diversorio Vitæ æternæ.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πᾶς ὁδεύων ὁδὸν μακρὰν τε καὶ τραχεῖαν πονῶν πονεῖ, &c. Extat *ibid.* fol. 226.

159. Λόγος 47. Περὶ τῆς διαζεύξεως τοῦ ἀδελφοῦ Καρτερίου, καὶ διδασκαλία περὶ ὁμοιοῦς καὶ εἰρήνης. Sermo 96. De disjunctione Fratris Carterii, et de Concordia et Pace.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πολλὰς διαλεγόμεθα ὑμῖν, &c. Extat *ibid.* fol. 230.

160. averso. Λόγος 45. Περὶ τοῦ ὑποστellaσθαι ἡμᾶς τῶν ὑποπεσόντων ἐν ἐπιμίσι καὶ αἰσῖσι παρεχωρησάντων τοῖς ἑτεροδόξοις. Sermo 97. Quod doleamus de iis qui in increpationibus defecerunt, et rursus ad Heterodoxos secesserunt.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πάλιν πόλεμον γέρονεν, &c. Extat *ibid.* fol. 232.

161. Λόγος 47. Περὶ τοῦ ὑπέκειν τῷ καθηγουμένῳ καὶ τοῦ μετὰ εὐχαριστίας ὑποφέρειν τὰ ἄλλα τῆς ὑποταγῆς. Sermo 98. Quod cendum sit Præfecto Monasterii, et cum gratiarum actione ferenda sint Subjectionis certamina.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· χεῖρα ἐφ' ὑμῖν ὁ παπενός, &c. Extat *ibid.* fol. 234.

162. Λόγος 48. Περὶ τοῦ καθηλωσθαι ἡμᾶς τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ διαφυγεῖν τὰς ψυχολέτρους ἐφόδους τῶν δαιμόνων. Sermo 99. Quod debeamus esse confixi timore Dei ad fugiendos perniciosos animas Dæmonum incursus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· Ὅτι ἔξοδον τῶν Ἀγαρηῶν, &c. Extat *ibid.* fol. 236.

163. averso. Λόγος ρ. Περὶ τοῦ δεξιῶς ἀπευθύνειν τὸν νοῦν πρὸς τὰ ἄρρητα τῆς δημιουργίας τοῦ θεοῦ κάλλι. Sermo 100. De mente dexterè dirigenda ad ineffabilem Dei opificii pulchritudinem.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· Ὡς ὁ νοῦς ἀεὶ ἢ καρδία, &c. Extat *ibid.* fol. 238.

164. averso. Λόγος ρα. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ἀποκλαυσίως τε τῶν ἀποσησάντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ διδασκαλία περὶ τῆς ἐαυτῶν ἀσφαλείας. Sermo 101. De Incarnatione Christi Domini, ac luctu de Fratribus nostris qui defecerunt; et Doctrina de Cautione à nobis adhibenda.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· Ὀλίγον τὸ ἀκροατήριον, &c. Extat *ibid.* fol. 239. verso.

165. averso. Λόγος ρβ. Περὶ τῆς πανουργίας τοῦ δολεροῦ ὄφρατος, καὶ ὅτι τῇ ἀληθινῇ ταπεινώσει καὶ βασιλικῇ ὁδῷ πορευόμενοι, διαφύρομεν αὐτοῦ τὰς πολυμόρφους μηχανάς. Sermo 102. De

calliditate dolosi Serpentis; et quod vera Humilitate, ac regiâ viâ incidentes, fugiamus multiformes ejus machinationes.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πᾶσι μὲν ἀπαταῖ με, &c. Extat *ibid.* fol. 241. verso.

167. Λόγος ργ. Περὶ τοῦ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ τῆς δικαίας ἀπειλῆς τῶν ἀμελῶς διακειμένων. Sermo 103. De custodiendis Divinis Præceptis, ac de justis Minis adversus negligentem agentes.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὁ πλάσας ἡμᾶς θεός, &c. Extat *ibid.* fol. 243. verso.

168. averso. Λόγος ρδ. Περὶ τῆς ἐλικρινούς καὶ ἀληθινῆς ἀγάπης καὶ ὑποταγῆς πρὸς τὸν καθηγουμένον καὶ τῆς φοβεραῆς ἐτάσεως τοῦ δικαίου χριστοῦ. Sermo 104. De sincera et vera Charitate et Subjectione erga Præfectum, et de tremendo examine justiciæ.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἂ μὲν οὖν διελέχθην, &c. Extat *ibid.* fol. 245. verso.

169. averso. Λόγος ρε. Περὶ τοῦ καθαίρειν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ ἀναλαμβάνειν τοὺς τῆς ἀρετῆς πόνους. Sermo 105. Quod oporteat nos à Passionibus purgare, et Virtutis labores suscipere.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τάχα δόξειέ τις λέγειν, &c. Extat *ibid.* fol. 297. (leg. 247.) verso.

170. averso. Λόγος ρς. Περὶ τοῦ νεφθαλίως καὶ ἐξηγηρότως διακυβερεῖν τὸν πλοῦν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Sermo 106. De temperanter ac vigilantem Vitæ nostræ navigationem dirigendam.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἄλλη τίς ἐστιν θάλασσα ὁ βίον, &c. Extat *ibid.* fol. 249. verso.

172. Λόγος ρς. Περὶ μνήμης θανάτου καὶ τοῦ μὴ ἀμελῶς διακείσθαι ἐν τῇ μεταλήψει τῶν ἀμασμάτων. Sermo 107. De memoria Mortis, et de non negligentem agendo in susceptione sacrorum Mysteriorum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· χεῖς ἐπειδὴ ἐλήλυθε βασιλικός, &c. Extat *ibid.* fol. 251.

173. averso. Λόγος ρη. Περὶ τοῦ εὐκνήτους εἶναι πρὸς τὰ τῆς ἀρετῆς σκάμματα. Sermo 108. Quod agiles esse debeamus ad Virtutis certamina.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἢ ἀρετὴ ἀεικίνοτον πᾶν πρᾶγμα, &c. Extat *ibid.* fol. 253. verso.

174. averso. Λόγος ρθ. Περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἀδελφοῦ θεοσάστου καὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ ὁσίως διαβίωναι. Sermo 109. De Dormitione Fratris Theososti, et de piè ac sanctè vivendo.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες ἄρτι ἐντελῶς μεμαθήκαμεν , &c. Extat *ibid.* fol. 255. verso.

176. Λόγος ρῑ. Περί τῆς χαροποιῶ ἡμῶν βίω- τῆς ἡ τοῦ μὴ ἀκηδῶν ἐν τῇ τοῦ βίου πάλῃ. Sermo 110. De lata Vitæ nostræ ratione; et ne tædio afficiamur in Vitæ luctamine.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες χαίρειν μὲν ἐν κυρίῳ πάσι , &c. Extat *ibid.* fol. 257. verso.

177. Λόγος ρῑα. Περί ὑπομονῆς ἡ κατανύ- ξεως. Sermo 111. De Patientia et Com- punctione.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες λαλῶν ἐπὶ λα- λήσω , &c. Extat *ibid.* fol. 258.

178. averso. Λόγος ρῑβ. Περί τῆς τελευταί- ας ἡμέρας ἡ ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου Θεοῦ ἡ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Sermo 112. De ultimo Die, et de Adventu magni Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες σενή μου ἡ δια- νοία ἡ ὀλίγη , &c. Extat *ibid.* fol. 260.

179. Λόγος ρῑγ. Περί πίστεως ἡ ἀγάπης ἡ παρθενίας. Sermo 113. De Fide, Charitate et Virginitate.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες δύο εἰσὶ τὰ ζῶοντα τὸν ἄνθρωπον , &c. Extat *ibid.* fol. 262.

180. Λόγος ρῑδ. Περί τῆς μοναδικῆς πολι- τείας ἡ ἀντιπαρετάξεως ἐπὶ τῆς ἡδὴ ἐνισταμέ- νης αἰρέσεως. Sermo 114. De Monastico In- stituto, et de Aciei instructione adversus jam imminentem Hæresim.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες οὐ παύσομαι τούτῳ τῷ χαλῶ ὀνόματι , &c. Extat *ibid.* fol. 284. (leg. 264.)

181. Titulo et initio carens Sermo 115. cujus reliqua pars ita incipit : ... ὃν πτόμεν ὅπερ ἔπιον οἱ παρεκδημήσαντες , &c.

181. averso. Λόγος ρῑε. Περί τῶν ἀνά χεῖ- ρα ὀρατῶν ἡ ἀοράτων πειρασμένων τε ἡ θλί- ψων ἡ ἐπιπεύξεως τῆς μακαρίας ζωῆς. Sermo 116. De præsentibus Tentationibus visibi- libus et invisibilibus, et de adeptione bea- tæ Vitæ.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες ὅτι ἐλήλυθε πρὸ βραχέῃ , &c. Extat *ibid.* fol. 268. At Ser- monis hujus pars posterior, dimidium ejus ferè complectens, avulso folio, desidera- tur; quod autem superest, in hæc desi- nit : πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνίζόμενοι.

183. Λόγος ρῑζ. Περί τῆς κατανύξεως τοῦ ἀδελφοῦ Μέμνονος, ἡ παρεγγαλία περὶ τοῦ μὴ μόνοις εἶναι, ὡς ἐνδιαφύρημεν τὰ διὰ τῶν αἰ- σθησῶν ἐγγινόμενα ἡμῖν φθοροποιὰ πάθη. Ser-

mo 117. De lapsu Fratris Memnonis; et Admonitio ne soli simus, ut fugiamus per- niciosas Passiones quæ nobis per sensus ac- cidunt.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες πάντοθεν ἐπι- θυμῶ περιποιείσθαι , &c. Extat *ibid.* fol. 270. In hoc autem Sermone prope finem oc- currit unius fermè paginæ defectus.

185. Λόγος ρῑη. Περί ἀσφαλείας τῆς ἀκλι- νοῦς ἡμῶν ὁμολογίας ἡ ὑποταγῆς ἡ εὐτόνου παρεσεχίας ἡ διεγέρσεως τῶν διακονιῶν. Sermo

118. De Securitate indeclinabilis Confessio- nis nostræ, ac de Subjectione et constan- ti Attentione, deque Diligentia in mini- steriis.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες, ἄλλοι μὲν ἄλ- λοις χαίρουσι, &c. Extat *ibid.* fol. 272.

186. averso. Λόγος ρῑθ. Οἱ ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεὸν διὰ τῆς φυλακῆς τῶν θεῶν ἐντολῶν ἀπλό- τός ἐστιν ἐν καιρῷ ἐξόδου ἀπὸ τῆς τῶν δαιμό- νων ἐπιφασίας, ἡ περὶ μνήμης θανάτου ἡ ἀγά- πης. Sermo 119. Quod is qui Deum per Divinorum Mandatorum custodiam quæ- rit, à Dæmonum insultu in hora mortis securus sit: item de memoria Mortis, et de Charitate.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες θανάτου παρ- κειμένου τοῦ κοινῷ πάσιν ἐπιπίου, &c. Ex- tat in Codice *Coisliniano* 272. fol. 173. verso.

188. averso. Λόγος ρῑκ. Οἱ ἡ πρὸς τοὺς ἐστυ- ραμένους τῷ κόσμῳ κεχηνέαι ἐν τοῖς ματαίοις τοῦ βίου, ἀλλὰ βελποῦσθαι πρὸς τὰ κρείττονα. Sermo 120. Quod non oporteat Mundo crucifixos Vitæ vanitatibus inhiare; sed ad meliora proficere.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες, εἰκόχαι αἱ ἡμέ- ραι ἡμῶν ὡς αἱ ὄραι παρατρέχουσαι, &c. Extat *ibid.* fol. 175. verso.

190. Λόγος ρῑα. Περί μνήμης θανάτου, ἡ πε- ρὶ γέροντός πινος τελευτήσαντος. Sermo 121. De memoria Mortis, et de quodam Senæ defuncto.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες, πολλῶν οὐσῶν ἐπωφελῶν, &c. Extat *ibidem.* fol. 177.

191. averso. Λόγος ρῑβ. Περί τοῦ ἐπιμόνας ἡ εὐφύχως δουλεύειν τῷ κυρίῳ, ἡ τοῦ εὐτόνω διαύειν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως ἡμῶν. Sermo 122. Quod perseveranter et alacriter ser- viendum sit Domino, et diligenter perfi- ciendus Exercitationis nostræ cursus.

Incipit : Αδελφοί ἡ πατέρες, χαλὸν τὸ ἐπι- τήδευμα, ὅτι, &c. Extat *ibid.* fol. 179. ver- so.

192. averso. Λόγος ρῑγ. Περί τοῦ ἀόκνωσ βαί-

βαίνειν εἰς τὴν πνευματικὴν πορείαν ἡμῶν, μισῆν τε τὰ ἡδέια τοῦ τῆδε βίου, καὶ περὶ μακαρίας μονῆς ἡμῶν. Sermo 123. De strenuè incedendo in spirituali nostro Itinere, ac de hujus Vitæ voluptatibus aversandis, et de beata nostra Mansionē.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, συνήθεσ τοῖς ὀδοποροῦσιν διεγείρειν, &c. Extat *ibid.* fol. 181. verso.

194. Λόγος ρκδ. Περὶ τοῦ μὴ ἀνοίγειν ἡμᾶς θύραν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἔξω τῶν ἀτόπων ἐπιθυμιῶν ὑπάρχειν. Sermo 124. Passionibus portam non esse aperiendam; sed procul absurdis Cupiditatibus manendum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἰχανὸς ἤρῳθ παρελήλυθεν, &c. Extat *ibid.* fol. 183.

195. averso. Λόγος ρκε. Περὶ ὑπακοῆς καὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἐν καρδίᾳ καθαρά ἐπιπάσῃ διακονίᾳ προσθυμῆσθαι. Sermo 125. De Obedientia, ac de quovis Ministerio cum fide et puro corde alacriter obeundo.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· δεδικῶς τὸ κρίμα τοῦ τὸ τάλαντον ἐν τῇ γῇ κρύψαντος, &c. Extat *ibid.* fol. 185.

197. Λόγος ρκς. Οτι δεῖ τοὺς ἐξασυρμένους τῷ κόσμῳ διὰ τῆς ἀληθινῆς ἀποταγῆς καὶ ὑποταγῆς ὡς ἐλαφῶς ἔχειν τὴν διάζευχιν τοῦ σώματος. Sermo 126. Quod oporteat Mundo crucifixos per veram abrenunciationem et subjectionem Corporis disjunctionem hilariter ferre.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· βραχὺ μὲν ἡσθένεσα ἐπὶ τοῦ παρόντος, &c. Extat *ibid.* fol. 186. verso.

198. Λόγος ρκζ. Περὶ τοῦ θαρσαλέως καὶ ἀνδρείως ἐνίστασθαι πρὸς τοὺς ἀναπιόμενους ἀνθρωπίνους πειρασμούς. Sermo 127. De fidenter ac viriliter resistendo humanis Tentationibus nos adorientibus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· οὐκ ἀκαιρον τὸ λαλεῖν, &c. Extat *ibid.* fol. 188.

200. Λόγος ρκη. Περὶ ὑποταγῆς καὶ ἐκκοπῆς θελημάτων. Sermo 128. De Subjectione et Voluntatis abscissione.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πλήθει μὲν οἶδεν ὁ κατηχητικὸς, &c. Extat *ibid.* fol. 190.

201. Λόγος ρκθ. Οτι ἡρῳθ δι' ἐπιμόνου προσοχῆς ἀνταγωνίζεσθαι καὶ πρὸς τοὺς ἀοράτους ἐχθρούς, καὶ περὶ τοῦ ἐκπεφευγῆναι τὰς τῶν αἰρετικῶν κοινωνίας. Sermo 129. Quod oporteat continua attentione contra invisibiles Hostes decertare; ac de fugiendis Hæreticorum consortiis.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· βραχὺς ἡμῖν

ὁ λόγος τῆς παρακλήσεως, &c. Extat *ibid.* fol. 191. verso.

202. averso. Λόγος ρλ. Περὶ μνήμης θανάτου καὶ περὶ παρθενίας. Sermo 130. De memoria Mortis, ac de Virginitate.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἄλλων μὲν ἄλλοι καιροὶ διορίζονται, &c. Extat *ibid.* fol. 193. verso.

204. Λόγος ρλα. Περὶ τῆς ἐνθέου πολιτείας καὶ μακαρίας διαγωγῆς ἡμῶν. Sermo 131. De Divino Vitæ instituto, ac beata Conversatione nostra.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐν μὲν τοῖς προσλαβοῦσιν ἄλλως προσήχθη, &c. Extat *ibid.* fol. 195.

206. Λόγος ρλβ. Περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἀδελφοῦ Γρηγορίου, καὶ τοῦ παρασκευᾶσθαι (sic) ἡμᾶς ἀεὶ πρὸς τὴν ἔξοδον. Sermo 132. De dormitione Fratris Gregorii; et quod parati semper ad Mortem esse debeamus.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ποικιλοῦσιν αἱ ἀγγελίαι τοῦ θανάτου, &c. Extat *ibid.* fol. 196. verso.

207. Λόγος ρλγ. Περὶ τῆς σωτηριώδους ἐξαγρευσεως, καὶ ὅτι ἡρῳθ καθ' ἕνατος ἔλαβε χάρισμα μεταδιδόναι ἐτέροις. Sermo 133. De salutari Confessione; et quod unumquemque oporteat quam gratiam accepit, eam aliis impertire.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· καὶ σιωπᾶν βούλομαι καὶ λαλεῖν ἀναγκάζομαι, &c. Extat *ibid.* fol. 198.

209. Λόγος ρλδ. Περὶ τοῦ μὴ ξενοπαθεῖν ἐν ταῖς παρὰ τοῦ κατηρημένου ἐπιπλήξεσι, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Sermo 134. De non ægrè ferendis Præfecti reprehensionibus; et quod oporteat nos per multas tribulationes intrare in Regnum Cœlorum.

Incipit: Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τῆς θεοπνεύστου γραφῆς λόγος ἐστὶν οὗτος, &c. Extat *ibid.* fol. 200.

210. averso. Sequuntur in Auctoris laudem Iambi sex, qui sic se habent:

... τον ἀληθῶς χαρίσας πᾶσις ὕλης
Πηγὴν ἔδειξας ὀρθοδόξων δογμάτων.
Βλύζουσαν ὄντως τῇ ροῇ τῶν φεγμάτων
Τοὺς ἡισολαμπῆς καὶ θεοφθόγους λόγους
Ἐξ ἧς ποτίζων εὐσεβῶν τὰς καρδίας
Σαφῶς ὀδηγῆς πρὸς τρεῖς θείας πάτερ.

Quos hucusque memoravimus secundi Libri Sermones CXXXIV. ἡ μικρὰ Κατήχησις Catechesis parva dicuntur, extantque,

que, teste Fabricio, in pluribus Bibliothecis manu scripti; nondum verò Græcè, sed Latinè tantùm evulgati sunt, interprete Joanne Liveneio Canonico Antuerpiensi.

Ibidem. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡ διαθήκη. Sancti Patris nostri et Confessoris Theodori Testamentum.

Incipit: Ακούων τοῦ θεοῦ Δαεῖδ, &c. Exstat in Cod. Coisliliano CCLXXI. fol. 101. jamque impressum Græcè et Latinè continetur operum Sirmondi Tomo V.

216. averso. Naucrati Epistola, hac inscriptione: Τοῖς διὰ κύριον δεδιωγμένοις καὶ πανταχοῦ διασπαρμένοις πνευματικοῖς ἀδελφοῖς καὶ πατέρασι ναυκράτος ἀμαρτωλὸς μοναχός. Persecutionem propter Dominum patientibus ac ubique dispersis spiritalibus Fratribus, Patribusque Naucrati Peccator Monachus.

Incipit: Εὐὸς μὲν τοῦ παρόντος ἀδελφοί μου τιμιάτατοι καὶ πατέρες, &c. Multa ex hujus Epistolæ fine desiderantur; quæ verò exstant, desinunt his verbis: ἐνεθυμήθη οὖν εἰς ἐ... Hæc autem est Naucrati Monachi Encyclica de Theodori Studite obitu, quam Græcè et Latinè vulgavit Combefisius in Tomo I. Auctarii Novi Biblioth. PP. pag. 855.

Fol. 222. Sequuntur folia quatuor dimidiata, sive per medium à summo ad imum secta, sine principio et tenore, titulis plerisque pariter sectis, aut dilaceratis, aut vetustatis etiam vitio penè deletis, quibus contineri videntur Monasticarum Regularum fragmenta quædam ex eodem fortasse Theodoro Studita, quippe cujus inter opera inedita Constitutiones Monasterii Studitarum recensentur à Fabricio Bibliotheca Græca Vol. IX. pag. 248. Ex iis verò Fragmentis elici à nobis solum potuere quæ sequuntur Capita:

Ibid. Fragmentum scilicet, sive Caput mutilum et tituli, et initii expers, quod ab his verbis incipit: ... καὶ... τον η.χ. καὶ.

222. averso. Περὶ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. De Sancta Quadragesima: cujus Capituli fragmentum incipit: .. Ἰάλλομεν Δ κ.ᾠ καὶ τὸ πρῶτον γίνονται. Extrema verba deficiunt.

224. Περὶ τῆς ἐν βράμασι καὶ πόμασι ποσότητος... τεσσάρων εὐταξίας. De quantitate in Cibis et Portionibus... et recto in Mensis ordine. Incipit: Αἰσχρομέν... ὁ σῖ-

χος (pro σῖχος) αὐτῶν ἐπιτόματα φέρεται; desinitque: τίθεται τὸ ζωοποιὸν ξύλον, &c.

In Nesseliano quidem Bibliotheca Vin-dobonensis Catalogo, Parte V. pag. 139. num. 3. memoratur Theodori Studite de quantitate et qualitate Ciborum Ordo asceticus; at is longè aliter incipit atque hoc Caput.

224. averso. (Περὶ) τῆς ἐν ταῖς διακονίαις συμμετρίας. De proportione in Ministeriis. Quæ legere licet, ita incipiunt: τὸ ψάλα ἡμᾶς τὴν ἅ ὥραν ἡλίου; desinunt verò in hæc duo verba: πάντας ἀπέρχεται; cætera enim proximè antecedentia desiderantur.

225. averso. Alia duo Capita subeunt; sed quorum nec titulos, nec contextus legere est, utpote partim laceratos, partim vetustate detritos. Nonnulla præterea folia hinc detracta, vel avulsa fuisse apparet.

Hic etiam Codex ad Cl. Viri Joannis Fernandez de Velasco supra laudati Bibliothecam olim pertinuit.

V.

Chartaceus totus, præter folia sex membranæ, quorum priora duo vacua ipsum opus proximè antecedunt, altera primum et decimum numerantur, cætera Libri postrema sunt. Is folii modo, foliorum numero 466. duplici manu satis nitidè exaratus sæculo, ut videtur, XV. jam senescente, Strabonis rerum Geographicarum Libros XVII. potissimum complectitur.

Id Operis cum ejus Editione à Casaubono adornatâ ac typis Parisiensibus anno MDCXX. expressâ contulimus, subjicimusque nonnulla observatu digna ad utrumque pertinentia.

Ac primum quidem, in tergo principis folii membranæ opus ipsum antecedentis occurrit hæc Nota Codicis dominum testans: Αὕτη ἡ βιβλίος ὑπάρχει τοῦ σουδαίου καὶ λογιῶν ἀνδρῶν κυρίου Ἰωάννου φερύγου. Scilicet, Hic liber est studiosi et docti viri Domini Joannis Pherygi.

Fol. 1. Liber I. incipit, sed omissâ Hypothesi, vel argumento.

77. Apparet trium et semis foliorum album; in quo tamen nihil scripti ad II. Librum pertinentis desideres.

80. Sine Titulo et Hypothesi sequitur Liber III.

104. averso, et 105. adverso spatium

vacuum intercedit; tametsi nihil ex contextu Libri IV. utrobique deficiat; is enim continuatur *fol.* 105. averso, his verbis: οὐ πολὺ ἀποθεν.

107. averso. Inter hoc et 110. bina et amplius folia vacant: adeoque desideratur ejusdem IV. Libri pars his incipiens verbis: πρὸς τὰς τῶν ληστῆριων ἐφόδους, quæ in allegata Strabonis Editionis *pag.* 184. extremâ legas; in hac verò desinens: πύρην. μη-τέρολις δὲ τῶν ἀφηκομισίων, &c. quæ ibidem *pag.* 186. versûs finem occurrunt, hîc autem extant ineunte *folio* 100.

111. averso. Hinc ad *fol.* 113. alterum interjacet spatium deficientis Libri IV. ab his nimirum verbis: ἐπειδὴ δὲ μικρὰ μερίς ἦν, quæ in laudatæ Editionis *pag.* 190. sub initium sese offerunt, usque ad hæc: ἐν ἧ καὶ ἐάλω ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ πόλεμος τέλος ἔσχεν, &c. quæ ibidem *pag.* 191. circa medium apparent; in hujus verò Codicis *fol.* 113. incipiente reperiuntur.

136. averso. Hinc usque ad *fol.* 141. trium et semis foliorum album intervenit, ubi Libri V. contextum desideres, ab his nempe verbis: οἱ γὰρ ὄντες ὄγκου καθ' αὐτοὺς, quæ in memoratæ Editionis summâ *pag.* 230. occurrunt, ad hæc: σουρεπτινὸν ἐνάμυλλος καθίσταται πύτοις, quæ ibidem *pag.* 243. sub initium legas, hîc autem initio *folii* 141. statim deprehendas.

185. averso. Hîc trium et semis foliorum sequitur intervallum, ab his nempe verbis: ὁ χαλοῦσι φαλακρὴν μετὰ δὲ, quæ in supra memoratæ Editionis *pag.* 324. circa medium legere est, usque ad Libri VII. finem.

379. averso. In fine XIV. Libri, præter Hypothesim ipsi jam præfixam, subnectitur altera quæ ab allegatâ Editione abest, hæc videlicet: Ἐν τῷ ἰδ. βιβλίῳ λέγει πρὶ ἰωνίας καὶ σάμου καὶ χίου καὶ χερίας καὶ ῥόδου καὶ κῶ καὶ λυκίας καὶ παμφυλίας καὶ κλικίας καὶ κύπρου.

458. averso. Post hæc verba: γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ προφομένους ἐρημῶ - quæ in supra allegata Strabonis Editione sub finem *pag.* 833. invenias, subit unius paginæ vacantis spatium ad hæc usque pertingens: πινὰς εἰς τὴν Ρωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον, quæ ibidem occurrunt *pag.* 837. sequunturque in nostro Codice *fol.* 459.

Singulorum autem Librorum et initia et fines cum iis quæ citata præfert Editio, planè consentiunt. Singulis etiam præfixæ

Hypotheses illis omnino congruunt, quas laudatus Casaubonus Straboni à se in Latinum converso Gracè tantum *pag.* 841. subjecit; si tamen XIV. Libri secundam excipias, ab ipso (ut supra monuimus) prætermissam.

Quod ad Defectus (vulgò *Lacunas*) attinget in Strabonis opere obvios; eosdem ferè hoc in Codice reperias, qui in memorata sæpiùs Editione deprehenduntur.

Singulæ demum totius Codicis margines Notis conspersæ sunt non una manu adscriptis: in quibus tum variantes Lectiones, tum Observationes aliquot scitu dignæ. Quæ quidem omnia et sedulò inter se composita, et cum aliis collata diligenter, ad æquiores trutinam exigi rei Geographicæ permultum interesset.

461. Hinc ad 464. sequitur, nullo præscripto titulo, alieni prorsus argumenti Opusculum, scilicet *Joachimi Abbatis*, et *Anselmi Episcopi Marsicani* de Romanis Pontificibus quædam Vaticinia, quæ continentur in opere cui titulus: *Vaticinia, seu Prædictiones Illustrium Virorum*, &c. de *Successione Summi Pontificis Rom. cum declarationibus Hieronymi Ioannini*, &c. edito Venetiis apud Joan. Bapt. Berton. M. DC. in 4.º Eorum autem sic se habent inscriptiones et ordo:

461. *Iste solus aperiet librum scriptum digito Dei vivi*, nempe *Joachimi Abbatis* Vaticinium XIII.

Eodem averso. *Flores rubei aquam odoriferam distillabunt*, ejusdem nimirum *Joachimi* Vaticinium VIII.

462. *Sanguis*, nempe *Anselmi Episcopi* Vaticinium VIII.

Eodem averso. *Bona gratia Simonia cessabit*, ejusdem nimirum *Anselmi* Vaticinium IX.

463. *Stolam suam in sanguine Agni dealbabit*, scilicet *Joachimi Abbotis* Vaticinium XI.

Eodem averso. *Lupus habitabit cum Agno, pariterque cibabit*, scilicet *Abbatis Joachimi* Vaticinium XII.

Eodem averso. *Bona oratio, aliàs operatio, thesaurum pauperibus erogabit*, videlicet *Anselmi Episcopi* Vaticinium XI.

464. *Potestas erit unitas*, nimirum *Anselmi Episcopi* Vaticinium X.

Singula verò hujusmodi Vaticinia suis insignita sunt imaginibus atramento scriptorio adumbratis manu satis peritâ, eaque

que Italâ. Ipsæ autem Imagines ab iis non multum abludunt, quæ in Opere typis edito supra laudato æri incisæ conspiciuntur.

Postremò, foliis 465. et 466. quæ hujus Codicis novissima sunt, adversis insunt Notæ aliquot tumultuariæ minutis litterulis exaratae, de re ut plurimum Geographicâ; non tamen magni momenti.

Hoc pariter Volumen fuit ex Bibliothecâ Cl. Viri Joannis Fernandez de Velasco supra memorati.

VI.

Membraneus in folio, constans foliis 246. membranâ manique pervetustâ. Tituli, initii, ac finis expers, continet S. Joannis Chrysostomi Commentarium in *Matthæum*, ab Homilia VII. incipientem, et in XLI. desinentem, hoc videlicet ordine:

Fol. 1. Prætermisso titulo et initio, Homilia 7. cujus reliqua pars his verbis incipit: τὸν τόκον ἐκείνον ἀπὸ τῶν φράσεων τῆς οἰκουμένης ἔρχονται, &c.

6. averso. Ομιλία η̄. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον (in excusis εὗρον) τὸ παιδίον μετὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Homilia 8. Et intrantes domum, viderunt puerum cum Maria matre ejus.

Incipit: Πῶς οὖν φησιν ὁ λουκάς ὅτι ἐπὶ τῆς φάτης, &c.

12. Ομιλία θ. Τότε ἰδὼν ἠρώδης ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν. Homilia 9. Tunc videns Herodes quod illusus esset à Magis, iratus est valde.

Incipit: Καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν θυμωθῆναι, &c.

18. averso. Ομιλία ῑ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας καὶ λέγων μετανοεῖτε ἥγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Homilia 10. In diebus illis venit Joannes Baptista prædicans in deserto Judææ, et dicens: *Pœnitentiam agite; appropinquavit enim Regnum cœlorum.*

Incipit: Ποίας ἡμέραις ἐκείναις οὐδὲ γὰρ τότε ἦν ἡμεῖς, &c.

25. averso. Ομιλία ιᾱ. Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουχαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς γεννήματα ἐχθρῶν τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; Homilia 11. Videns autem multos Pharisæorum et Sadducæorum venientes ad baptismum suum dixit eis: *Ge-*

nimina viperarum, quis demonstravit vobis fugere à ventura ira!

Incipit: Πῶς οὖν φησιν ὁ Χρηστός, ὅτι ἐκ ἐπίφρουσαν ἰωάννη, &c.

34. Ομιλία ιβ̄. Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς τὸν ἰορδάνην. Homilia 12. Tunc venit Jesus à Galilæa in Jordanem.

Incipit: Μετὰ τῶν δούλων ὁ δεσπότης, μετὰ τῶν ὑπευθύνων, &c.

39. Ομιλία ιγ̄. Τότε ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἐρήμον ὑπὸ τοῦ πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Homilia 13. Tunc ductus est Jesus in desertum à spiritu, ut tentaretur à Diabolo.

Incipit: Τότε πότε μετὰ τὴν τοῦ πνεύματος κάθοδον, &c.

47. Ομιλία ιδ̄. Ακούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν. Homilia 14. Cum audisset Jesus quod Joannes traditus esset, secessit in Galilæam.

Incipit: Τίνος ἔνεκεν ἀνεχωρεῖ πάλιν, &c.

52. Ομιλία ιε̄. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων. Homilia 15. Videns autem Jesus turbas, ascendit in montem; et cum sedisset, accesserunt discipuli ejus, et aperiens os suum, docebat eos, dicens.

Incipit: Ὁρα τὸ ἀφιλόπιμον καὶ ἀκόμπασον οὐ γὰρ περιῆγεν αὐτοὺς, &c.

66. Ομιλία ις̄. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλύσειν (leg. καταλύσαι) τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας. Homilia 16. Nolite putare quod venerim solvere legem aut prophetas.

Incipit: Τίς γὰρ τοῦτο ὑπόπτευσεν ἢ τίς ἐνεκάλεσεν, &c.

79. averso. Ομιλία ιζ̄. Ηκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ μοιχεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἐμβλέπων γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτήν, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Homilia 17. Audistis quia dictum est antiquis: *Non mœchaberis;* ego autem dico vobis quia omnis qui viderit mulierem ad concupiscendam eam, jam mœchatus est eam in corde suo.

Incipit: Ἀπαρτίσας τοίνυν τὴν προτέραν ἐντελήν, &c.

87. Ομιλία ιη̄. Ηκούσατε ὅτι ἐρρέθη ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντισηῖναι τῷ πονηρῷ ἀλλ' ὅστις σε ραπίσει εἰς τὴν δεξιάν σου σαγόναν, σπέρνον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ θέλοντί σοι κρηθῆ-

ναί καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβῆν· ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον. Homilia 18. Audistis quia dictum est: *oculum pro oculo et dentem pro dente*. Ego autem dico vobis, ne resistatis malo: sed si quis percusserit te in dexteram maxillam, præbe ei et alteram; et volenti tecum in iudicio contendere et tunnicam tuam tollere, dimitte ei et palium.

Incipit: Οὐαὶς ὅτι οὐ ᾠφί ὀφθαλμοῦ τὰ ᾠφότερα ἔλεγεν, &c.

94. averso. Ομιλία ιθ. Περισέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιῆν ἔμπαροθεν τῶν ἀνθρώπων ᾠρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. Homilia 19. Attendite ne eleemosynam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis.

Incipit: Τὸ τυραννικώτερον πάντων λοιπῶν ἐξορίζει πάθος, &c.

106. Ομιλία κ. Όταν δὲ νηστεύητε μὴ γίνεσθε ὡσπέρ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ ᾠρῶσπα ἑαυτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Homilia 20. Cum autem jejunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes; exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus jejunantes.

Incipit: Κάλον ἐνταῦθα γενάζει μέγα καὶ ἀνομιώσαι πικρὸν, &c.

113. Ομιλία κβ. Οὐδεὶς δύναται δυοῖς κυριοῖς δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀντιθέσεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονησει. Homilia 21. Nemo potest duobus dominis servire: aut enim unum odio habebit, et alterum diliget; aut unum sustinebit, et alterum contemnet.

Incipit: Οὐαὶς πῶς κατὰ μικρὸν τῶν ὄντων ἀφίτησι, &c.

117. averso. Ομιλία κβ. Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς ἀνθάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νύθει· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ ᾠρεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Homilia 22. Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant, neque nent. Dico autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloria sua amictus erat sicut unum ex istis.

Incipit: Εἶπων ᾠφί τῆς ἀναγκαίας τρυφῆς, &c.

124. averso. Ομιλία κγ. Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κερθῆτε. Homilia 23. Nolite iudicare, ne iudicemini.

Incipit: Τί οὖν οὐ χεῖρ τοῖς ἀμαρτάνουσι ἐγκαλεῖν, &c.

135. averso. Ομιλία κδ. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, κύριε κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πα-

τρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Homilia 24. Non omnis qui dicit mihi, *Domine, Domine*, intrabit in regnum cœlorum; sed qui facit voluntatem Patris mei qui in cœlis est.

Incipit: Διατί μὴ εἶπεν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, &c.

141. Ομιλία κε. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους· ἐξεπλήσθησαν οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Homilia 35. Et factum est: cum consummasset Jesus sermones istos, mirabantur turbæ super doctrina ejus.

Incipit: Καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν ἀλγεῖν αὐτοῦς, &c.

146. Ομιλία κς. Homilia 26. Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς καπερναοῦμ· ᾠροσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικῶς· δεινῶς βασανιζόμενος. Homilia 26. cum autem ingressus esset Capernaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens: *Domine, puer meus jacet in domo paralyticus malè cruciatus*.

Incipit: Ο μὲν λεωρὸς καταβάντι ἀπὸ τοῦ ὄρου, &c.

156. Ομιλία κς. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν πέτερον· εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Homilia 27. Et cum venisset Jesus in domum Petri, vidit socrum ejus jacentem et febricitantem: et tetigit manum ejus, et reliquit eam febriss et surrexit, et ministrabat ei.

Incipit: Ο δὲ μὲν μάρκος καὶ τὰ εὐθείως φησὶ, &c.

161. Ομιλία κη. Εμβάντι δὲ αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἐκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. Homilia 28. Et ascendente eo in naviculam, sequuti sunt eum discipuli ejus. Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus; ipse verò dormiebat.

Incipit: Ο μὲν οὖν λουκάς ἀπαλλάττων ἑαυτὸν, &c.

168. Ομιλία κθ. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδὼ ᾠροσῆνεγκαν (in editis ᾠροσέφερον) αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνῃς βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι. Homilia 29. Et ascendens Jesus in naviculam transfretavit, et venit in civitatem

suam

suam. Et ecce obtulerunt ei paralyticum in lecto jacentem. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: *confide, fili; remittuntur tibi peccata.*

Incipit: *Ἰδὲ αὐτοῦ πόλιν ἐνταῦθα· τὴν καπερναοῦμ, &c.*

171. averso. Ομιλία λ. Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκείθεν· εἶδεν ἄνθρωπον ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενον· ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Homilia 30 Et cum transiret inde Jesus, vidit hominem in telonio sedentem, Matthæum nomine; et ait illi: *sequere me*

Incipit: *Ποίησας γὰρ τὸ θαῦμα οὐκ ἐπέμεινεν, &c.*

179. Ομιλία λα. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς· ἰδὲ ἄρχων ἐισελθὼν (in excusis ἐλθὼν) παρεσκευύει αὐτὸν (in excusis αὐτῷ) λέγων ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθει (in excusis ἐπίθεις) τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν καὶ ζήσεται. Homilia 31. Hæc illo loquente iis, ecce Princeps ingressus adorabat eum dicens: *filia mea defuncta est; sed veniens impone manum tuam super eam, et vivet.*

Incipit: *Κατέλαβε τοὺς λόγους τὸ ἔργον, &c.*

185. Ομιλία λβ. Καὶ παράγοντι ἐκείθεν τῷ Ἰησοῦ· ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ δαβὶδ, καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν· παρεσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κύριε. τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Homilia 32. Et proficiscente inde Jesu, sequuti sunt eum duo cæci clamantes et dicentes: *miserere nostri, fili David.* Et cum venisset in domum, accesserunt ad eum cæci; et dixit eis Jesus: *creditis quia hoc possum facere?* dicunt ei: *utique, Domine.* Tunc tetigit oculos eorum dicens: *secundum fidem vestram fiat vobis.* Et aperti sunt oculi eorum.

Incipit: *Τί δήποτε παρέλκει αὐτοὺς κράζοντας, &c.*

194. averso. Ομιλία λγ. Ἰδὲ ἐγὼ ἀποπέλασά ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις· καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περὶ σφραγίδας. Homilia 33. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ.

Incipit: *Ἐπειδὴ περὶ τῆς ἀναγκαίας τρεφῆς ἐποίησεν αὐτοὺς θαρρῆν, &c.*

203. averso. Ομιλία λδ. Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν (in margine ἄλλην) ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Homilia 34. Cum autem persequentur vos in hac civitate, fugite in aliam. Amen quippe dico vobis: *non consummabitis civitates Israel, donec veniat filius hominis.*

Incipit: *Εἰπὼν ἑκάνα τὰ φοβερά καὶ φεικώδη, &c.*

209. averso. Ομιλία λε. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Homilia 35. Nolite putare quia venerim pacem mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium.

Incipit: *Πάλιν τὰ φορτικώτερα τίθησι καὶ μετὰ πολλῆς τῆς περικοπῆς, &c.*

217. Ομιλία λς. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν (in excusis συνετέλεσεν) ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ μετέβη ἑκείθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. Homilia 36. Et factum est cum consummasset Jesus præcipiens duodecim discipulis: transiit inde ut doceret et prædicaret in civitatibus eorum.

Incipit: *Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὺς ἐπεμψεν, &c.*

222. Ομιλία λς. Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδὲ οἱ τὰ μαλακὰ φορεῦντες· ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν· ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; περὶ φήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περὶ σφραγίδας περὶ φήτου. Homilia 37. Illis autem abeuntibus, cœpit Jesus dicere ad turbas de Joanne: *Quid existis in desertum videre? arundinem à vento agitatam? Sed quid existis videre? hominem mollibus vestimentis indutum? Ecce qui mollia ferunt, in domibus regum sunt. Sed quid existis videre? prophetam? Etiam dico vobis, et plus quam prophetam.*

Incipit: *Τὸ μὲν γὰρ κατὰ τοὺς μαθητὰς Ἰωάννου, &c.*

231. Ομιλία λη. Ἐν ἑκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐξομολογήμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ τῶν σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατὴρ ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου. Homilia 38. In illo tempore respondens Jesus dixit: *Confiteor tibi, Pater, Domine cæli et ter-*

re, quia abscondisti hæc à sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Ita Pater, quia sic fuit placitum ante te.

Incipit: Ορᾶς (in excusis ὄρα) διὰ πόντων αὐτοὺς ἐνάγει, &c.

235. averso. Ομιλία λθ. Εν ἐκείνῳ τῷ χειρῶ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεινάσαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν τὰ χόσρα καὶ ἐσθίειν. Homilia 39. In illo tempore abiit Jesus sabbatis per sata: discipuli autem ejus esurierunt, et cœperunt vellere spicas, et manducare.

Incipit: Ο δὲ Λουκᾶς φησὶν ἐν σαββάτῳ δευτεροφώτῳ, &c.

240. Ομιλία μ. Καὶ μεταβάς ἐκείθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἔχων τὴν χεῖρα ξηράν. Homilia 40. Et transiens inde, venit in synagogam eorum: et ecce homo habens manum aridam.

Incipit: Πάλιν ἐν σαββάτῳ θεραπεύει, &c.

246. Ομιλία μᾶ. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μεμειωθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημαθήσεται (in excusis ἐρημοῦται) καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μεμειωθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμεριόθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Homilia 41. Sciens autem Jesus cogitationes eorum, dixit eis: omne regnum contra se divisum desolabitur, et omnis civitas, vel domus contra se divisa non stabit. Et si Satanas Satanam ejicit, adversus se divisus est: quomodo ergo stabit regnum ejus?

Incipit: Καὶ ἦδη τοῦτο κατηγορήσαν, &c.

Hæc verò Homilia, quæ postrema est hujus Codicis, maxima sui parte mutila, desinit his verbis: πρὸς ἀλλήλους συμφωνίαν οὔσαν· ἐφ' ἑαυτὸν οὖν.

Hic etiam Codex in Joannis Fernandez de Velasco libris olim fuit.

VII.

Membraneus in folio, constans foliis 267. levigatis membranulis, litterisque nitidis anno MCCCCLXX. descriptus.

Tituli expers, Glossarium complectitur Græcolatinum litterarum ordine digestum, cujus litteræ A initium sic habet:

„ ἄ. ah. o. exclamatio. interjectio exclamantis. „

„ ἄ. tanquam quæ. „

„ ἄατος. insatiabilis. illesus et innocens. „

Litteræ autem Ω finis talis est;

„ ὦ χροα color, qui à pictoribus (leg. pictoribus) teritur. „

„ ὦψ. ἀπός. vultus. aspectus. frons. „

Post hæc verba, eadem manu ita subscriptum: ἐτελείωθη διὰ χειρὸς ἰωάννου θετταλοῦ τοῦ σκουταριώτου. ἡμέρα τρίτη. εἰς τὰς 1. α. δεκεβρίου μηνός. ἐν ἔτη α. ω. υ. α. ο. α. ἀπὸ χϛ γνήσεως. Id est, Absolutum est manu Joannis Thessali Scutariota feriâ tertiâ, die X. mensis Decembris anno MCCCCLXX. à Christi nativitate.

Is Thessalus multos descripsit libros, qui variis in Bibliothecis extant, ut tradit P. de Montfaucon *Paleograph. Græcæ. Lib. I. pag. 85.*

Hujusmodi verò sive Glossarium, sive Lexicon ab illis tum Græcè, tum Latinè conscriptis, quæ Stephanus, Vulcanius, Labbeus edidit, omnino diversum est, eoque nomine commendatius.

VIII.

Chartaceus in folio, habens folia 153. Constantini Lascaris manu maximam partem exaratus, qui præcipuè varia in Hesiodum et Theocritum Commentaria, Scholia, Glossas continet.

Fol. 1. Ισαακίου γραμματικοῦ τοῦ τζέτζου ἐξηγησις εἰς τὰ γεωργικὰ τοῦ ἠσιόδου. περὶ τοῦ βίου τοῦ ἠσιόδου. Isaaci Tzetzæ Grammatici Explanatio in Georgica Hesiodi. De Vita Hesiodi. Posterior hic titulus priori superscriptus est, ad illius argumentum minimè pertinens. Incipit Explanatio his verbis: Ο μὲν σοφὸς πόρολος ἐπεξηγούμενος τὴν παρῶσαν βίβλον. Breve tantummodo Exordium.

Ibidem. Περί τῆς τῶν ποιητῶν διαίρεσεως. De Poetarum Divisione. Ejusdem, ut videtur. Incipit: Περί τῆς τῶν ποιητῶν διαίρεσεως, καὶ πρῶτην μοι παραξέειργασαι.

Eodem fol. averso. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ λυκόφρονος. Ejusdem, scilicet Isaaci Tzetzæ, ex ipsius in Lycophronem Scholiis, sive Prolegomenis. Incipit: Τούτοις τῶν ποιητικῶν βιβλῶν ἀρχομένοις εἰδέναι δεῖ πρῶτόν τί ἐστὶ ποιητής. Desinit: ἀλλαχοῦ γὰρ αὐτὸς ὁ λυκόφρων τραγικός ἐστὶ ξδ ἢ μτ τραγωδῶν δράματα γεγραφώς. Hæc ferè ad verbum in excusis occurrunt.

2. Sine titulo. De Septem Poetis Excerptum breve, ita incipiens: Ἐπτα ποιηταὶ θεόκετος, ὁ τὰ βουκολικὰ συγγραφάμενος. Fortè ex eodem Tzetzæ.

2. averso. Γένος ἠσιόδου. Hesiodi Genus. Incipit: Ἠσιόδου κυμᾶτος· νεός δὲ κομιοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου.

Ibidem. Ex τοῦ συμποσίου τῶν φιλοσόφων πλουτάρχου ἑπὶ Ομηροῦ καὶ ἠσιόδου. Ex Convivio Philosophorum Plutarchi de Homero et Hesiodo. Incipit: Ὑπολαβῶν οὖν ὁ περὶ ἀνδρός, &c. Continuo sequitur in Hesiodum Tetrastichon incipiens ab hoc hexametro:

Ἠσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμᾶς ὑπὸ χερσίν ἐλίσων.

3. Γένος ἠσιόδου καὶ βίος. Hesiodi genus et vita. Incipit: Ἠσιόδου ὁ ποιητῆς υἱὸς ἐγένετο Δίου καὶ Πυκλήμης. Hæc Vita sine auctoris nomine variis ad oras Scholiis laudati Constantini Lascaris manu exaratis explanatur.

3. averso. Ejusdem Lascaris manu ad oram adscriptum legitur in Hesiodi laudem Tristichon hexametris versibus, ita incipiens:

Ἐλλάδης εὐρυχέρον φέφανον, &c.

Ibidem. Ορφέως ἐκ τῶν γεωργικῶν τὸ ποσειδίμω. Ex Orphei Georgicis Prooemium. Id verò versibus hexametris XII. constat, quorum primus:

Εἰδὲ γεωπονίας φιλοβρότου ἴμερος αἰρεῖ.

Ibidem. Ἀρχὴ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὀφέως. Initium Dierum Orphei. Hoc tres tantum priores versus complectitur, quorum primus sic habet:

Πάντ' ἐδῶκε μουσαῖε θεώφραδες εἰδὲ σ' ἀνώγει.

Ibidem. Ἀλκαίου ποιητοῦ εἰς τὸν ἠσιόδου. Alcai Poetæ in Hesiodum, Hexastichon scilicet incipiens: Δοκρίδες ἐν νέμει, &c. quod in hujus editione à Jo. Clerico. adornata legas.

4. Πρόκλου διαδόχου ἐξηγησις τοῦ βιβλίου τῶν ἡμερῶν ἠσιόδου. Procli Diadochi Explanatio libri Dierum Hesiodi.

Hic in summo folio ejusdem Lascaris manu annotatum litteris rubris: λέγει πινὰ τοῦ ἀρχαίου ἐν τῇ ἀρχῇ. Id est, *Desiderantur quædam Procli in principio.* Quæ tamen in Scholiis ad Hesiodum impressis; infra memorandis, continentur. Procli autem Explanatio his verbis incipit: Τὰς Μουσῶν ὀνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ μῶσαυ ἢ ζητεῖν; desinit verò: Ἀπολλώνιος δὲ ὁ ῥόδιος ταῦτα ἀθετεῖ.

Hæc Procli Diadochi Explanatio Libri Dierum Hesiodi crebris passim per Codicis margines elucidatur Scholiis Lascaris manu adscriptis; in multis verò ab illa discrepat, quæ cum tribus Scholiastis, Joanne

ne videlicet Tzetze, Manuele Moschopulo et Joanne Protospatario, Venetiis in ædibus Bartholomæi Zanetti anno 1537. primum excusa circumfertur. Non autem est illa, ut videtur, prolixior.

49. Τρύφωνος γραμματικοῦ ἑπὶ παθῶν τῶν λέξεων. Tryphonis Grammatici de Passionibus Dictionum. Incipit: Τὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικάτα διαμερῶνται; desinit: ἀπόλλωνα ἀπόλλω ὅτι ὁ. Id opusculi jam typis sæpius vulgatum.

50. Περὶ ποιητικῶν τρόπων. De Figuris Poeticis. Incipit: Ἀλληγορία ἔστι λόγος ἕτερον πλέγων; desinit: ἢ διαθέσει ἢ χέματι. Hoc eisdem Tryphoni adscribitur in Catalogo MSS. Græcorum Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, videturque ineditum.

51. Πρόκλου διαδόχου. Procli Diadochi. Nimirum Præfatio in Hesiodi Theogoniam. Incipit: Τὴν μὲν θεογονίαν ὁ γενναῖος ἠσιόδου δοκεῖ μοι συνθεῖναι πάσης τῆς ἑπὶ τὸν κόσμον τῶν θεῶν ποσειδίας τὰς ἀρχάς; desinit verò: καλεῖ ἵνα δόξῃ ποίημα εἶναι μουσῶν. Fabricius in *Biblioth. Græca* de hoc Procli opere silet.

51. averso. Ἰωάννου διακόνου τοῦ πεδιασίμου τοῦ ὑπάτου (φιλοσόφου) χόλια παραφραστικά εἰς τὴν ἀσπίδα τοῦ ἠσιόδου. Joannis Pediasimi Diaconi, Principis (Philosophorum) Scholia paraphrastica in Hesiodi Aspidem, sive Scutum. Incipiunt: Ἡ ἀκμήνη φησὶ ἢ μεγάλη καταλιπύσσει τὸν οἶκον; desinunt: τοῦ ἀπόλλωνος ῥύτα μαντουσαμένοις. Hujusmodi Scholia extant in proximè commemoratâ Hesiodi Editione, fol. 175.

54. Ἠσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. ἑπὶ τῆς τελευτῆς ἠσιόδου ἐκ τοῦ συμποσίου τῶν φιλοσόφων πλουτάρχου· σολῶν ὁ διηγούμενος. Hesiodi Opera et Dies. De obitu Hesiodi ex Plutarchi Convivio Philosophorum: Solon enarrans. Excerptum scilicet ex illo Plutarchi opere, his incipiens verbis: Ἀλλὰ μὲν ἄξιον πυθέσθαι μιλησίου γάρ, &c.

Ibidem. Sine titulo, Excerptum aliud de argumento Operum et Dierum Hesiodi, ejusque Vitæ, desumptum è Procli in ejusdem Opera et Dies commentariis qui typis vulgati. Id verò ita incipit: Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου παιδευτικός ἐστιν.

54. averso. Ἠσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. Hesiodi Opera et Dies.

Hoc folio et sequentibus legas hujus Poetæ carmen cum scholiis perpetuis nullius auctoris nomen præ se ferentibus; sed quæ *Manuelis Moschopuli* re vera sunt,

jamque typis edita. Horum verò initium sic habet: Ἰσθον ὅτι πάντα οἱ Ἕλληες ἀδυναμῶν ἔχοντα ἐώρων. At non ea quidem extant integra; desinunt enim in Hesiodi versum Πρωὶ μάλα πούδων, &c. his nempe verbis: ἐκᾶθεν ἀναβιβάζει τὸν βορρέαν ἀνεμον; ab excusis autem multum abludunt.

Præterea id Hesiodi Carmen anonymi Auctoris interlineari glossa ab initio ad finem satis illustratur. Observandum denique est et Hesiodi Opus, et Scholia interlinearemque Glossam ad finem usque hujus versûs: Διμὸς γὰρ τοὶ πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρὶ, vetustiori manu descriptam; cæteros verò insequentibus scholiorum expertes, pauculisque tantum glossis aspersos, *Constantini Lascaris* manu exaratos esse.

80. Θεογονία Ησιόδου. Theogonia Hesiodi, cum nonnullis interlinearibus glossis et marginalibus scholiis, ejusdem *Lascaris* manu perscripta.

Eam excipit eodem exscriptore Tetrastichon hexametris versibus, hoc titulo: ἠσιόδου καὶ ταυτα. Id est, *Hesiodi etiam hæc*. Princeps ejus versus ita se habet:

Κούρη δ' ἐν μεγάροισι ἀγαυῶν δευκαλίωνος.

115. averso. Ὑπόθεσις τῆς ἀσπίδος. Argumentum Aspidis, quod incipit: Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ καταλόγῳ φέρεται μέλει ἑτίχον ν καὶ σ. &c. Aliud autem omnino est ab excuso in supra memorata Editione Veneta, fol. 174.

116. Ἀσπίς Ησιόδου. Aspis Hesiodi. Id nimirum Carmen scholiis nonnullis marginalibus ornatur, quorum primum incipit: Ο ἀμφυτρίον ἀπέκτεινε τὸν πατέρα ἀλκμήνης ἠλεκτρίωνα, et pauculis etiam glossis interlinearibus distinguitur.

120. averso. Ὑπόθεσις τῆς ἀσπίδος. Argumentum Aspidis, idem scilicet atque supra memoratum; etsi in fine accedit aliud quod incipit: Μεγακλῆς ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα.

121. Ἀρχὴ τῆς ἀσπίδος καὶ περιφρασεως. Aspidis Initium et Periphraasis. At non hujus Carminis verè initium est; siquidem exorditur ab hoc versu: Χερσίγε μὲν σάκος, &c. qui Aspidis numeratur CXXXIX. quod mirum est fugisse *Constantinum Lascarim* ejus tituli scriptorem.

Periphaseos autem subjicitur tantummodo fragmentum incipiens: Ἰσθον ὅτι ἡ τοῦ ἐρακλείου αὐτῆ ἀσπίς ἦν ὁ ἠσιόδος ἐκφράτει. Quod quidem pars est Periphraeos *Joan-*

nis Pediasini Diaconi in Editione supra memorata, fol. 175. excusæ.

Reliquus Aspidis contextus ad finem usque pergit, nonnullis vel interlinearibus glossis, vel adscriptis ad marginem notulis distinctus: omnia denique *Constantini Lascaris* manu exarata.

133. Ἠχημα μουσῶν. ἡ θεοκρίτου σύειγξ τῷ πανί. Sonus Musarum. Theocriti Syrix ad Pana. Incipit: Σύειγξ οὐνομ' ἔχεις, &c.

Id Theocriti carmen, ab aliis *Simmia* Rhodio adscriptum, cum Glossulâ interlineari, tum Scholiis marginalibus insignitur, quorum initium: Τὸ ἐπιγραμμιάτιον ἡ σύειγξ τοῦ θεοκρίτου συνίστηεν ἐκ μετῶν ὁμων, finis verò: ἐκ τοῦ ὑπερηπικοῦ καὶ τοῦ λεύσσω τὸ βλέπω.

Hujusmodi Scholia diversa sunt à *Joannis Pediasini* in *Theocriti Syringa* Explanatione, quæ cum cæteris in eundem Poetam Scholiis Græcis excusa circumfertur.

134. Γένος θεοκρίτου τοῦ ποιητοῦ. Genus Theocriti Poetæ. Incipit: θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητῆς. Brevis nimirum ejus notitia.

Ibidem. Περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν βουκολικῶν. De inventione Bucolicorum. Incipit: Τὰ βουκολικά φασιν ἐν λακεδαίμονια εὐρεθῆναι, desinit in Tetrastichon Iambicum cujus hic princeps versus:

Ἡ βουκολικὴ πᾶσιν ἐγκείται β.β.β.β.

Ibidem. Alia duo Scholia, quorum prius in *Theocritum Syracusium Poetam*, sic incipit: Θεόκριτος υἱὸς ἀραξαγόρου καὶ φιλήων; alterum in *Theocritum Rhetorem Chium*, incipit: Θεόκριτος ἄλλος ῥήτωρ χίος μαθητῆς μητροδόρου.

Singula verò hujusmodi in *Theocritum* Prolegomena tum diversa, tum triplo fusiora sunt iis quæ cum aliis in *Theocritum* Scholiis in lucem emisit *Daniel Heinsius* à Bibliopolo Commeliniano an. 1604; at non multum ab iis absona quæ præmittuntur in ejusdem Poetæ cum Scholiis Editione à *Zacharia Calliengo* adornata, quæ Romæ prodiit anno 1516. in 8.º iis tamen locupletiora.

135. Θεοκρίτου σερακουσίου βουκολικῶν εἰδύλλιον ᾱ. Θύρσις ποιμῆν, Κομάτας αἰπόλος. Theocriti Syracusii Bucolicorum Idyllium 1. Thyrsis Pastor ovium, Comatas Caprarius. Incipit: Ἀδύ πὶ τὸ ψιθύρισμα, &c.

136. Θεοκρίτου βουκολικῶν εἰδύλλιον β. συμμάθηα φαρμακευτρία. Δωριδι διάλεκτω. Theocriti Bucolicorum Idyllium 2. Symmatha Phar-

Phar-

Pharmaceutria (sive Venefica). Dialecto Doricâ. Incipit: Παῖ μοι τὰ δάφνια, &c.

137. Βάττος αἰπόλος ἢ κομαστὴς κομαστῆων. Δωρίδι. εἰδύλλιον γ. Battus Caprarius, sive Comastes. Comessatorium. Dialecto Doricâ. Idyllium 3. Incipit: Κομάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρύλλιδα, &c.

137. averso. Κομάτας αἰπόλος. λάκων ποιμὴν. εἰδύλλ. δ. Comatas Caprarius, Lacon Pastor. Idyllium 4. (in editis 5.) Incipit: Αἶγες ἐμαὶ τῆνον, &c.

138. averso. Βαττὸς αἰπόλος. κορύδων βουκόλος. εἰδύλλ. ε. Battus Caprarius. Corydon Bubulcus. Idyllium 5. (in excusis 4.) Incipit: Εἰπέ μοι ᾧ Κορύδων, &c.

139. Δαμοίτας ἔξ δάφνης βουκολιασταί. εἰδύλλ. ς. Dametas et Daphnis Bucolici Cantores. Idyllium 6. Incipit: Δαμοίτας ἔξ δάφνης, &c.

Eodem fol. averso. Θαλύσια ἢ ἑαρινοὶ ὀδοπόροι. εἰδύλλ. ζ. Thalysia, seu verni Viatores. Idyllium 7. Incipit: Ἡς χερόνος ἀνὶκ' ἐγώ τε, &c.

141. averso. Μενάλκας ποιμὴν. Δάφνης βουκόλος. εἰδύλλ. η. Menalcas Pastor, Daphnis Bubulcus. Idyllium 8. Incipit: Δάφνιδι τῶ χαρίεντι, &c.

143. Εργατῖνα ἢ θεριστῆς μίλων ἔξ βάττος. Δωρίδι διαλήκτω. εἰδύλλ. θ. Operarii, sive Messores. Milo et Battus. Dialecto Dorica. Idyllium 9. (in editis 10.) Incipit: Εργατῖνα βουκάμει, &c.

143. averso. Βουκολιασταί δάφνης ἔξ μενάλικας. εἰδύλλ. ι. Bucolici Cantores, Daphnis et Menalcas. Idyllium 10. (in editis 9.) Incipit: Βουκολιάσδεο δάφνι, &c.

144. Ὑπόθεσις κύκλωπος ἔξ γαλατείας. εἰδύλλ. ια. Argumentum Cyclopi et Galatææ. Idyllium 11. Argumentum est longè brevissimum. Idyllium verò incipit: Οὐδὲν ποτὶδὸν ἔρωτα, &c.

145. Εἰσωνίλος ἢ ἐρώμενος αἴτας (sic) παρ' Ὀψωνητικόν. εἰδύλλ. ιβ. τῆ κοινῆ Ἰαδι. Ispnilus, sive amasius Ætes. Allocutorium. Idyllium 12. Lingua communi Ionica.

Eodem fol. averso. Ὑλας. Δωρίδι. εἰδύλλ. ιγ. Hylas, dialecto Dorica. Idyllium 13. Incipit: Οὐχ' ἀμῖν τὸν ἔρωτα, &c.

146. Χάριτες ἢ Ἱέρων. εἰδύλλ. ιδ. Charites, sive Hieron. Idyllium 14. (in excusis 16.) Incipit: Αἰὲ τούτο Διὸς κόρυμβος, &c.

Eodem fol. averso. Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον βασιλέα αἰγύπτου. εἰδύλλ. ιε. Laudatio Ptolemæi Regis Ægypti. Idyllium 15. (in excusis 17.) Incipit: Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, &c.

147. averso. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος βίανος βουκόλου ἐρωτικοῦ. εἰδύλλ. ις. Ejusdem (seu potius Moschi) Epitaphium Bionis Bubulci amatoris. Idyllium 16. Incipit: Αἴλινά μοι σοναχεῖτε, &c.

Observa locum eum, qui in hoc Idyllio inter versum: Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα, &c. et hunc: Ἐν δὲ συρακοσίοσι, &c. interjacet, atque in libris impressis tanquam mancus asteriscis annotatur, nullâ defectûs notâ in hoc MS. Codice designari; ambosque versus continenter decurrere.

148. Τοῦ αὐτοῦ Εὐρώπη. εἰδύλλ. ιζ. Ejusdem (seu potius Moschi) Europa. Idyllium 17. Incipit: Εὐρώπη ποτὲ Κύπρις, &c.

150. Τοῦ αὐτοῦ Ἔρως δραπέτης. εἰδύλλ. ιη. Ejusdem (seu potius Moschi) Amor fugitivus. Idyllium. 18. Incipit: Ἀ Κύπρις τὸν ἔρωτα, &c.

Eodem fol. averso. Κυνίσκας ἔρως ἢ θυονίχος. εἰδύλλ. ιθ. Cyniscæ amor, sive Thyonichus. Idyllium 19. (in excusis 14.) Incipit: Χαίρην πολλά τὸν ἄνδρα, &c.

151. averso. Συρακοῦσαι, ἢ ἀδωνιάζουσαι. εἰδύλλ. κ. Syracusiæ, sive Adonidis festum celebrantes. Idyllium. 20. (in excusis 15.) Incipit: Ἐνδοῖ παραξίνα, &c.

153. Ἑλένης. Ἐπιθαλάμιος. εἰδύλλ. κα. Helenæ Epithalamium. Idyllium 21. (in excusis 18.) Incipit: Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτα, &c.

Huic Idyllio, quod Codicis extremum est, ipsius *Lascaris* manu subscriptum: Κωνσταντινου τοῦ λασκάρως καὶ ὁ κόπος ἔξ τὸ κτῆμα. Id est, *Constantini Lascaris et labor et possessio*.

Admonendum denique superest; Argumenta singulis ferè Idylliis præfixa, diversa prorsus esse ab impressis in supra dictâ ejusdem Theocriti Operum Editione, quæ *Danielis Heinsii* curâ prodiit. Ex iis etiam plura comperimus omnino discrepare ab excusis cum Theocriti et aliorum scriptis studio *Zachariæ Calliergi*, Romæ anno 1716. in 8.º

IX.

Chartaceus formâ folii, foliorum numero 147. crassâ, levique chartâ, *Constantini Lascaris*, et *Manuelis* ejus discipuli manu eleganter exaratus anno MCCCLXII.

Eo imprimis continentur *Diogenis Laertii* de Vitis Philosophorum Libri X. præmisso Philosophorum Indice, quorum vi-

lationis Historiam à Nicasio Diacono Monacho Pantocratoritâ compositam, cum Diogenis Paramonacii Latina interpretatione; item S. Syncretice Vitam à D. Athanasio conscriptam, præmissis pluribus ejusdem Vitæ Fragmentis. Quorum omnium ratio et series in hunc modum consequitur.

Pag. 1. Νικασίου διαχόνου Μοναχοῦ παντοκρατορ. του δήγισις περί τῆς περιφασάτης μεταγωγῆς τῆς σκέπης, τὴν λαμπαρὰν σωρὸν, καὶ εὐωδέστατα, καὶ σωτηριώδη μύρα βλύουσαν σκεπούσης μυεθικην, τὴν σῶα καὶ ἀβλαβῆ τὰ ἱερά λείψανα διατηρῆσαι τοῦ ἁγίου Δημητρίου θεσσαλονίκης ἀγθυπάτου, καὶ ἐν τοῖς μάλιστα ἔξασοῖσι διαφρίποντος μάρτυσι, μάλλον δὲ καὶ ὑπὲρ ἡλίον λάμποντος, πολὺ διαυγετέρευ· ἐν πολέμοις ἀπτήτου, ἐν θλίψεσι, καὶ χακάσει θανατουργῶν μεγάλου πρὸς τοὺς ἀσθενῆς, ἅμα τῇ αὐτοῦ τοῦ μεγαλομάρτυρος εἰκόνι, ἣν ἐκ θεσσαλονίκης εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἄγοντες ἐν τῇ τοῦ παντοκράτορος βασιλικῇ μονῇ κατέθεντο μηνὶ ὀκτωβρίῳ κγ. ἰνδικτίονος ιγ. ἔτους γχ νζ. ἐπιμελοῦντος τοῦ σεβασμίου καὶ ἀρωγάτου πατρὸς ἡμῶν ἰωσήφου ἠγουμένου τῆς βασιλικῆς ταύτης μονῆς ἐπιβασιλεύοντος τοῦ ἐνδοξοτάτου, περιφασάτου, ἀπτήτου, ὀρθοδόξου, κρατίτου, καὶ τῇ εὐσεβείᾳ πάντας ὑπερβάλλοντος βασιλέως ἡμῶν μαουὶλ κομνηνοῦ τοῦ πρῶτου γεννητοῦ· καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν λειψάνων θησαυροῦ ἐπιτεύξεως πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν λόγος εὐχαριστήριος, πρὸς δὲ αὐτὸν τὸν μεγαλομάρτυρα εὐπικός.

Cujus Inscriptionis protinus sequitur Latina hæc interpretatio litteris rubro et nigro colore distinctis aliâ manu exarata, nempe Laurentii Cocci, de quo infra:

„Nicasii Diaconi Monachi Pantocrato-
 „ritæ Historia splendidissimæ Translatio-
 „nis operientis tegumenti sacram et ele-
 „gantissimam Urnam fragrantissimis et
 „saluberrimis unguentis stillantem Myro-
 „thichium, incorruptas, et divinas custo-
 „dientem exuvias S. Demetrii Thessalo-
 „nicensis Græciæ Procōs. Astri inter ma-
 „gnos et celeberrimos Christi Martyres
 „coruscantissimi, imo ipso sole in om-
 „nibus terrarum finibus fulgentioris: in
 „bellis auxiliatoris invictissimi; ac in tri-
 „bulationibus, languoribus miraculorum
 „operatoris eximii. Una cum veneranda,
 „ac sacra ejusdem gloriosissimi, celeberrimi-
 „que Magni Martyris Imagine: ἐ Thessa-
 „salonicorum Civitate in Uibium Regi-
 „nam ac Dominam Novam Romam. Eo-

„rundemque Collocationis in nostro Im-
 „periali et admirabili Pantocratoris Mo-
 „nasterio XXIII. die mensis Octobris In-
 „dictione XIII. sexmillesimo sexcentesi-
 „mo quinquagesimo septimo. Curante re-
 „ligiosissimo ac R.^{mo} ejusdem Imperialis
 „Monasterii Præsule ac Patre nostro Jo-
 „sepho. Et jubente Inclito Religiosissimo,
 „Catholico, optimo et Maximo Impera-
 „tore nostro semper gloriosissimo Domi-
 „no Domino Emanuele Commeno, ex ce-
 „leberrimis Imperatoribus et Dominis in
 „purpura nato. Et pro assequuto Thesau-
 „ro ad omnipotentem D. N. Jesum Chri-
 „stum Gratiarum actio. Et ad eundem
 „Magnum Martyrem Precatio. * Ex Græco
 „MSS. Codice, in Bibliotheca Laurentii
 „Cocci existente, deprompta et Latinita-
 „te donata à V. C. Diogene Paramona-
 „cio Nobili Lacedemone, exsodali Colle-
 „gii Græcorum sancti Athanasii de Ur-
 „be, sacrae Theologiæ Doctore. *

Asteriscis inclusa verba minimè ad Græci textus interpretationem pertinent, et à supra laudato Laurentio Cocci adjecta sunt.

2. Incipit ejus Translationis Historiæ textus Græcus, his scilicet verbis: καὶ πὶ τῶν ἐπεράτων καλῶν ἔστα τις τῇ μνήμῃ παραδιδόμα, εἶτα κατὰ διαφορὰς κμερὺς, καὶ χρονοῖς προστιθήμενα τῇ βασιλικῇ ταύτῃ, καὶ παντοκρατορικῇ μονῇ χαρίσματα θεῖα τε καὶ σωματικά. Latina verò interpretatio ex adversum posita hoc habet initium: „Equid
 „expetendorum erit, quod quis memo-
 „riæ tradere cupiens quæ huic imperiali
 „pantocratoris monasterio diversis tem-
 „poribus, annorumque curriculis colla-
 „ta beneficia spiritualia, atque corpora-
 „lia. „

Ejusdem denique textus Græcus ita desinit: τύχαμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Latina versio sic: „utinam aeternorum bonorum participes
 „simus, gratia et clementia Domini no-
 „tri Jesu Christi, cui sit gloria in secu-
 „la, amen. „

30. Sine titulo, Fragmentum ad eundem S. Demetrium pertinens, hoc initio: Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Εσσεας ἀλλ' ἔσησας αὐθις γῆν λόγω τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἰκτός ἐσι τὸ πλεον, &c.

Quæ his respondet apposita è regione versio, sic habet:

„Eo-

„Eodem die fit commemoratio magni
„terramotus. „

„Concussisti terram, sed rursus con-
„stabilisti, ò Verbum Dei, iræ namque
„tuæ commiseratio est ut plurimum, &c. „

Brevissima nimirum est notitia magni
terramotus qui Constantinopoli factus est
anno 24. imperii Leonis Isauri, indictione
9. die 26. mensis Octobris.

34. Sine titulo, Fragmentum alterum ad
eundem *S. Demetrium* spectans, hoc initio:
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρ-
τυρος νέστορος.

Ομοῦ λυαῖον κ' λύμην τὴν τῆς πλάνης κτεί-
σας νέστορ τέμνεται διὰ ξιφοῦς, &c. cuius è re-
gione interpretatio talis est:

„Ejusdem mensis vigesimo septimo fit
„commemoratio beati martyris nesto-
„ris. „

„Statim atque lyæum erroris ærum-
„nam (*sic*) percussit nestor, ense cædi-
„tur, &c. „

Brevissima utique est notitia tum victo-
riæ, quam *Nestor* adversus *Lyæum* adeptus
est *S. Demetrii* ope, tum amborum mar-
tyrii.

Singula autem hucusque recensita, præ-
ter Latinam interpretationem Tituli quem
S. Demetrii Translationis præfert Historia,
intricatis lectuque operosis litteris perscri-
pta sunt à *Demetrio Paramonacio*, de quo
mentionem infra faciemus.

41. *Fragmenta ex Vita Sanctæ Syncreticæ*
à *Divo Athanasio Archiepiscopo Alexandrino*
scripta. Ex diversis Codicibus Gr. MS. de-
sumpta, ac etiam ex typis editis in variis
Bibliothecis existentibus.

Ea sanè numerantur omnino XXVI. Pri-
mi verò hic titulus est: Εἰπε
ἀγίας συγκλητικῆς ὁπρ' ἦν καρτερικὸν ἐν τοῖς
νόσοις. Ex Vita *S. Syncreticæ*, quæ fuerit
ejus tolerantia in morbis. Initium hoc:
Ορῶν ὁ μισόχαλος διάβολος τὴν μακαρίαν συγ-
κλητικὴν κούφως τῶν αὐτοῦ ὑπερηλαμμένην πα-
γίδων.

Omnium denique Fragmentorum no-
vissimum his planè constat verbis: Εἶπε
πάλιν δὲ κ' τὰς ἔξωθεν τῶν ἀνθρώπων τερεῖν
προσβολάς, κ' τὰς ἐνδον τῶν λογισμῶν ἐξαι-
τλεῖν ἀναλύσεις.

Cæterum omnia hujusmodi Fragmenta,
eadem prorsus manu exscripta sunt, quæ
S. Demetrii Translationis Historia superius
memorata, præter universalem Titulum
Latinum peculiaremque Græcum proximè

relatum, quem *Laurentius Cocci* jam à
Nobis laudatus exaravit.

58. Omisso titulo, *Sanctæ Syncreticæ* oc-
currit Vita, quæ à mutila voce sic inci-
pit: . . . δε (leg. Εδει) πάντας ἀνθρώπους
τῶν χαλῶν ἀγόνων ὑπάρχειν; atque ita de-
sinit: καὶ συντελεσθέντος τοῦ χρόνου ἀπήλθεν
ἡ μακαρία συγκλητικὴ πρὸς τὸν κύριον, ἔπαθ-
λον τῶν ἀγόνων παρ' αὐτοῦ δεξομένη τὴν τῶν
οὐρανῶν βασιλείαν.

Vitæ hujus contextui, aliâ manu satis
nitidè exarato, ac in CXI. Numeros dis-
tributo subjacet per singulas paginas pu-
rum spatium ipso contextu quadruplo
amplius, vel interpretationi Latinæ, vel
annotationibus adjiciendis relictum. Ipse
autem contextus idem est, quem *San-*
cti Athanasii Operum ex editione *P. de*
Montfaucon Tomus alter sub finem repræ-
sentat; sed ab illo multis quidem locis
variante lectione, tum numerorum qui-
bus uterque distinguitur, ordine ac mo-
do etiam diversus. Quamobrem utrumque
componi conferrique operæ pretium sanè
maximum foret.

Quod ad *S. Demetrii* Translationis Hi-
storiam à supra laudato *Nicasio Diacono*
elucubratam attinet: nihil de illa, neque
de Auctoris ipsius vel nomine in locuple-
tissimis librorum sive impressorum, sive
manu scriptorum Catalogis, Indicibus, Bi-
bliothecis, quorum enumerationem bre-
vitatæ gratiâ prætermittimus, est à Nobis
inventum; nihil etiam de eadem Transla-
tione, licet *Emmanuelis Comneni* jussu,
impensisque facta, à *Niceta Choniata* hu-
jus Imperatoris rerum gestarum scripto-
re memoriæ proditum. Id unum ex ipsius
Translationis Historiæ verbis comperire
licuit, illum nempe *Nicasium Diaconum*
Emmanuelis Comneni temporum æqualem
extitisse, remque ætate sua gestam litte-
ris consignasse. Quare opus non inedi-
tum modò, sed et paucissimis notum
existimamus.

De *Diogenè* autem *Paramonacio* supra
recensitæ *S. Demetrii* Historiæ, ejusque
ac *S. Syncreticæ* Vitæ Fragmentorum ex-
scriptore et interprete, nulla nobis præter
ea quæ in ejusdem Historiæ titulo Latinè
reddito legas, usquam occurrit mentio,
vel notitia.

Quod verò ad *Laurentium Cocci* in su-
pra dictæ Historiæ Latina inscriptione me-
moratum spectat: manus, quam sive ipsa

inscriptio, sive S. Syncreticæ Fragmentorum titulus, tùm notæ atque emendationes in marginibus passim adscriptæ, tùm schedulæ compluribus Codicis locis agglutinata, tùm denique Scriptura deinceps adducenda repræsentant, eadem planè est ac illa qua descriptus an. 1645. extat Catalogus Librorum Ecclesiæ Toletanæ, in ejusdem Cocci libraria supellectile post ejus obitum repertus. Is autem asservatur penès Regiam hanc Bibliothecam in Codice MS. folii modo, qui foris inscribitur: *Nicolas Antonio. Papeles y Opusculos varios*, ubi in Indice hujusmodi Opusculis præfixo, quem ipse *Antonius* et concinnavit, et manu sua perscripsit, hæc leguntur:

Index Librorum manuscriptorum Bibliothecæ Sanctæ Ecclesiæ Toletanæ. „Es ajustadissimo, como lo é experimentado: „y le huve de los papeles de D. Lorenzo Coqui Italiano que fue Secretario „del Nuncio Monsr Campegi, hombre „curiosissimo y diligentissimo, que murió en Madrid.

Scriptura, de qua prædiximus, occurrit pag. 433. talemque titulum exhibet:

Pro Perquisitione in Serenissimi Bavariæ Electoris et Augustanis Windelicorum Bibliothecis.

E regione hujus tituli ad oram paginæ exteriorem adscriptum legitur: *Hæc Scriptura data fuit à me admodum Reverendo P. Casparo Schiess S. J. Patria Badensi in Elvetia dum è Matrilo allias (sic) in suam Provinciam Bavaricam rediret. Pollicitus enim mihi est se omnia optima Elvetia et Germanica fide impleturum. Data fuit die Veneris 30. Augusti 1647. sed Pater non discessit nisi die Dominico prima Septembris 1647. predicti.*

Scripturæ hujusmodi quippe longiusculæ, en habes summam:

Laurent. Cocci *P. Casparum Schiess S. J.* sigillatim monet enixèque orat, ut quicquid manu scriptum ad *S. Demetrii* Martyris et *S. Syncreticæ* vitas, acta, miracula, tùm ad *Photii* Epistolas pertineat faciatve, id in Bibliothecis supra laudatis quàm accuratissimè investiget, exploret, describendum, conferendum, ad sese perferendum curet, datâ fide omnia hujusmodi descriptioni impendenda statim soluturum. Ad hæc idem innuit se ornatissimam *S. Demetrii* Vitæ editionem meditari; discretè verò testatur *S. Syncreticæ* Vitam à D.

Athanasio Græcè scriptam, cum prolegomenis, scholiis, notis et quatuor Latinis interpretationibus à se edendam; prætereaque habere *Photii* Epistolas editioni paratas.

Hujus porrò Scripturæ argumentum fidem omnino facit, ejus auctorem omnium, quæ Codex hic complectitur, operum editionem fuisse meditatam. Eandem etiam ipsum *Laurentium Cocci* cogitasse, discretè tradit *P. Alexander Barvoëtius S. J.* in Catalogo præcipuorum Auctorum Græcè MSS. qui in Bibliotheca Scorialensi asservantur, præfixo *S. Cyrilli* Homiliis à *P. Balthasare Corderio* Antuerpiæ anno MDCXLVIII. editis. In cujus pag. 31. sic ille ait: *De qua (S. Syncreticæ Vitæ) multa hinc inde fragmenta ac minutias collegit L. Coccus; adeo ut bene magnum de hac historia Volumen ausit promittere; uti et de Vita S. Demetrii; de qua simili modo, congestis hinc inde nescio quibus rapsodiis, Tomum grandem edere cogitat.*

Itaque (ut rem paucis absolvam) ex singulis de hujus Codicis operum Exscriptore, Interprete, Collectore supra dictis adnotatisque consequitur:

I.º *Diogenem Paramonacium* Nobilem Lacedæmonem, Exsodalem Collegii Græcorum *S. Athanasii* de Urbe, *S. Demetrii* Translationis Historiam è Codice Græco MS. in Bibliotheca *Laurentii Cocci* existente depromsisse sive exscripsisse, ac Latinitate donasse.

II.º Eundem *Diogenem S. Syncreticæ Vitæ* Fragmenta è Regio Codice MS. Escorialensi descripsisse atque in Latinum transtulisse sermonem.

III.º A quo ipsa *S. Syncreticæ* Vita exarata sit, minimè constare.

IV.º Titulos, Annotationes, Schedulas, cæteraque à nobis superiùs animadversa, *Laurentii Cocci* manu fuisse exarata.

V.º Quæcumque hoc Codice continentur opera, illius mandatu exscripta, multa etiam Latinè reddita, omnia ejusdem studio, ut in lucem prodirent, esse collecta; ad hæc *Photii* Epistolas ipsum habuisse editioni paratas.

VI.º Eum extitisse virum litterarum maximè curiosum ac diligentem, atque in antiquitatis, præsertim Ecclesiasticæ, doctrina versatissimum.

Postremò Domini *Campegi*, Pontificii apud Regem Catholicum Nuntii, fuisse à

secretis, et Matriti vixisse anno 1645. ut patet ex ejus Indice Librorum MSS. Ecclesiæ Toletanæ, atque etiam anno 1647. quo tempore *P. Alex. Barvoëtius*, ut ex *P. Balth. Corderii* Præfatione constat, Matritum venit, suumque Catalogum contexuit; ac supremum ibi diem tandem obiisse.

XII.

Membraneus omnino, præter folia quinque chartacea membraneis substituta; in folio, foliis constans 143. non mediocriter vetustus.

Et initio et fine mutihus, *Menaum* continet à mensis Maji die XXVI. ad Augusti diem XXIV. Quæ reliqua sunt, ab his verbis incipiunt: λύσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατὰνάσον; in hæc autem desinunt: τῶν προσιόντων δὲ θαυμασίοις σου τῆς λάρακος κατὰίρεις χαλεπᾶ καὶ δεῖ.

XIII.

Chartaceus, folii modo, foliis constans 175. Sæculo XV. duplici descriptus manu,

Is *Lycophronis Alexandram*, et *Isaaci Tzetzæ* in eam Commentarium, aliaque nonnulla ad utrumque pertinentia complectitur hoc ordine:

Fol. 1. Λυκόφρονος ἀλεξάνδρεια (sic) τὸ χαλούμενον σκοτεινὸν ποίημα. Lycophronis Alexandra, obscurum Poema vocitatum. Incipit: Λέξω τὰ πάντα νητρικῶς ἄμ' ἰσραῖς, &c.

Universum Poema miniatulis glossis interscriptis *Constantinus Lascaris* illustravit; ejusque in fine talis occurrit Librarii subscriptio:

Αριστόβουλος ἀποστολίδης καὶ ταύτην τὴν δυσνόητον βίβλον ἐν κρήτῃ ἐξέγραψεν οὐκ ἄνευ μέντοι γε μισθοῦ. Hoc est, *Aristobulus Apostolides obscurum hunc librum in Creta descripsit; non tamen sine mercede.*

29. Ἰσακίου τοῦ τζέτζου περὶ ποιητῶν ἐκ τῶν τῆς λυκόφρονος βίβλου ἐξηγήσεως. Isaacii Tzetzæ de Poetis, ex Commentario in Lycophronis librum. Incipit: Τοῖς ποιητικῶν βιβλίων κατάρχεσθαι μέλλουσι, &c. Unius tantummodo folii Excerptum.

29. averso. Ως ἀπὸ τῆς βίβλου λυκόφρονος λεγούσης ταῦτα. Tanquam à Lycophronis Libro hæc dicente: Hexastichon videlicet ab hoc versu incipiens:

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγράμμοις λαβουρίβοις.

Quod in Lycophronis editione Oxoniensi anni MDCCII. legas.

Ibidem. Πλάτωνος εἰς σαπφά. Platonis in Sapphonem, Distichon scilicet incipiens: Ἐννέα τὰς μάσας, &c. quod in *Anthologia* Libro I. reperias.

30. averso. Γένος τοῦ λυκόφρονος. Lycophronis Genus. Incipit: Ο λυκόφρων οὗτος τῶ μὲν γένει ἦν χαλκιδεὺς, υἱὸς σοφοκλείου ἢ λύκου ἰσοιογράφου κατὰ πινας, &c. Hoc ipsum, prætermissis etiam Auctoris nomine, in memorata editione præfigitur.

31. averso. Sine titulo, Tetrastichon videlicet ad Lycophronis Librum ab Isaacio Tzetzæ explanatum, ita incipiens:

Βίβλος μὲν τελέθουσα λυκόφρονος ἄσματοκάμπτου.

Quod in Editione supra laudata pariter legitur.

32. Ἐξηγησις Ἰσακίου γραμματικοῦ τοῦ τζέτζου εἰς τὸν λυκόφρονα. Expositio Isaacii Tzetzæ Grammatici in Lycophronem. Incipit: Λέξω τὰ πάντα μέχρι τοῦ γῆρυν ἐκμμουμένη. Λέξω τὰ πάντα τοῦτο τὸ χῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος, &c. desinit verò: μεταφορᾶς τοῦ λέπους.

In extremo Libro Librarii manu ita subscriptum: Ξυγνώμη (leg. συγγνώμη) τῶ μεταγραφῆ ταύτης τῆς βίβλου οὐ γὰρ πανθ' ὅσα ἐν αὐτῇ ἐξημάρτηται ἀμελεία τοῦ γραψάντος γέγονεν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀγνοία, τὰ δὲ αὐροτύπου ἀμαρτογραφία ἐπίταισται: * ὁ μὲν ἐκγράψας μισθῶ ἀντώνιος κρής· ὁ δὲ καταβαλὼν κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις ὁ καὶ διορθώσας. * Id est, *Hujus Libri exscriptori detur venia; non enim quæcumque in illo peccata sunt, scribentis negligentiâ contigerunt; sed hæc ignorantia, illa mendosâ archetypi scripturâ prætervolantur. Antonius Cretensis mercede exscripsit; Constantinus verò Lascaris et solvit et emendavit.*

Asteriscis inclusa, sunt *Lascaris* ipsius manu exarata; cætera *Antonii Cretensis*.

Is autem Antonius nomen habuit *Damilas*; aliàs *Cretensis* dictus, quia in Creta natus altusque est; aliàs *Mediolanensis*, quia Mediolani diu consedit. Multos verò Codices scripsit, annis scilicet 1480. 1490. et aliis. Videsis *P. de Montfaucon* in *Palæogr. Gr. pag. 84. 95. et 112.*

XIV.

Chartaceus in folio, paginarum 336. qui *varios SS. Patrum asceticos Sermones, plurimas item Sententias cum è S. Scriptura, Sacrisque Canonibus, tum è profanis etiam Auctoribus excerptas* et Græcè et Latinè complectitur, à *Callisto* quodam Hierodiacono circa Sæculi XVII. dimidium exaratus, idemque ex libris Monasterii *Montis Libani*.

Paginis præeunt folia quatuor elegantioris chartæ ac litteræ, quibus ea continentur, quæ statim recensuri sumus.

Fol. 1. Occurrit Operis Titulus Græcè et Latinè hunc in modum:

Σύνταγμα διὰ χειρὸς τῶ ἐμοῦ ἐλαχίστου, καὶ ἀμαρτωλοῦ καλλίτου τάχα ἱεροδιακόνου.

Syntagma scriptum celeri manu humillimi, et peccatoris Callisti Monachi Diaconi.

2. Sequitur eadem, qua titulus, manu exarata Scriptoris anonymi ad Lectorem Latina Præfatio, his verbis:

„ AD LECTOREM.

„ Liber hic rerum asceticarum, plus
 „ pietate, quàm eruditione refertus, totus
 „ miscellus est, et è veteribus Patri-
 „ bus conflatus, quem conscripsit Calli-
 „ stus Monachus Diaconus. Hic videtur es-
 „ se Callistus ille, de quo scribit Gesne-
 „ rus. *Callisti Monachi de Pulsibus, de Antidotis, de Emplastris, de Unguentis, de Oleis, in Bibliotheca Regis Gallie græcè.*
 „ Vel potius Callistus ille cujus meminit
 „ Catalogus Codicum M. S. Bibliothecæ
 „ Vaticanæ. *Callisti Protheoria, liber Melencaota continens sermones triginta.* E Græ-
 „ co in Latinum hunc libellum transtulit
 „ quis Græcæ et Latinæ linguæ non ad-
 „ modum peritus. In oculis tuis illum con-
 „ stitui, eruditissime Lector, tum quia
 „ nunquam editus, nec vulgaris est, sed
 „ singularis; quippequi in nulla orbis ter-
 „ rarum Bibliotheca extat, ut cernere est
 „ in Catalogis M. S. Græcorum et aliorum
 „ etiam codicum, qui in antiquis et ce-
 „ lebrioribus Bibliothecis asservantur, col-
 „ lectore Possevino: tum quia aliquot ve-
 „ terum Patrum dicta, sive scripta in hoc
 „ libello laudantur, quorum opera vel tan-
 „ tummodo manuscripta extant, vel ad-
 „ huc desiderantur; quod penitus intelli-

„ ges, si æquo animo hõrum Patrum Syllabum leges, quem hîc subjicio.

2. averso. Allatam modò Præfationem excipit, eodem auctore, *Indiculus Veterum Patrum è quibus ista excerpit Callistus.* Ejus autem Syllabi loco, etsi ampla satis eruditione ornati, alium tamen operâ nostrâ concinnatum, utpote qui et plenior sit et accuratior, hîc subjiciendum censuimus.

SYLLABUS

AUCTORUM ET LIBRORUM,
 è quibus totum hoc Opus
 contextum.

- Ammona* Abbas.
- Ammun*, aliàs *Ammon*, Nitriensis.
- Anastasius* Abbas, nempe *Sinaita*.
- Anonymi* Scriptoros.
- Antisthenes*.
- Apollo* Abbas.
- Apostolorum Canones*.
- Aristippus*.
- Aristoteles*.
- S. Athanasius*, Archiepiscopus Alexandri-
 nus.
- S. Barsanuphius*.
- S. Basilius Magnus*.
- Bias*.
- Clitarchus*.
- Demosthenes*.
- Dioptra*, Liber.
- S. Ephræm*.
- Evagrius*.
- Evangelium*.
- Geronticon*, sive *Geronticus Liber*.
- S. Gregorius Nyssenus*.
- S. Gregorius Theologus*, sive *Nazianzenus*.
- Gregorius* alius, cui non additum cognomen-
 tum.
- Jeremias* Propheta.
- S. Joannes Chrysostomus*.
- S. Joannes Damascenus*.
- Job*.
- Isaias* Abbas.
- Isaias* Propheta.
- Isidorus*, vel *Pelusiota*, vel *Alexandrinus*.
- S. Marcianus*, ut videtur, *Bethlemita*.
- Marcus*, nempe *Eremita*.
- S. Maximus*.
- Menander*.
- S. Nilus*.
- Osea*.

S. Paulus Apostolus.
 Petrus Damascenus, Abbas.
 Philo Philosophus, in *Historia Ecclesiastica*.
 S. Philotheus.
 Physiologus, sive Auctor, sive Liber.
 Psalmorum Liber.
 Salomon.
 Secundus Sophista.
 Simeon, Euchaitarum Metropolita.
 Simon Misanthropus.
 Sirach, sive Sirachides, auctor Ecclesiastici.
 Socrates.
 Theodoretus.

Titulus porrò, Præfatio et Indiculus eidem subjectus, ut manum Italam, sic Italum auctorem præ se ferunt. Is verò de iis, quæ mox notabimus, non immeritò videtur arguendus:

I.º Quod Operis titulum partim è vera ejus inscriptione, partim è Librarii, sive Exscriptoris subscriptione ad libidinem conflaverit.

II.º Quod in assignando operis Auctorem sibi constet, secumque ipse pugnet, modò *Callistum* libri Exscriptorem esse denotans in Codicis titulo à se indito; modò Auctorem, vel Excerptorem in Præfatione atque Indiculi titulo asserens: cum id ipsum vel Callisti verbis satis superque refutetur in extremo Codice disertè profitentis Tractatum hunc manu sua fuisse absolutum.

III.º Quod in ejusdem subscriptione vocem *τάχα* perperam Latinè *celeri manu* sit interpretatus, quippe quæ hoc loco forte, sive *forsan* significet. Hæc autem vox *τάχα* à mediæ et infimæ ætatis Scriptoribus Græcis in Christianæ humilitatis argumentum præponi solet nominibus Instituti, Ordinis, Dignitatis alicujus ecclesiasticæ, puta *Μοναχός*, *Ιερομοναχός*, *Θύτης*, *Θυτόλατρος*, *Ιερέυς*, *Επίσκοπος*, &c. ut in Codicum MSS. vel Inscriptionibus, vel Subscriptionibus passim observatur. Quæ quidem Græca loquendi ratio haud ineptè convenit cum Hispanis formulis: *indigno Religioso*, *indigno Sacerdote*, quas tùm religiosorum Ordinum Sodales, tùm sæculares Presbyteri ejusmodi humilitatis exhibendæ gratiâ sive verbo, sive scripto non infrequenter usurpant. Cæterùm de hujus vocis intellectu adi Cangium in *Glossar. med. et inf. Græcit. vol. II.* Verbo *Τάχα*, necnon P. de Montfaucon in *Biblioth. Coislin. pag. 129.*

Pag. i. Præfixâ superiori margini hac Nota: *Εκ τοῦ Μονατηρίου τοῦ ὄρει Λιβάνου, quæ Codicem hunc ad Monasterium Montis Libani pertinere testatur, incipit Opus ipsum in paginas digestum numeris suis notatas, easque hinc Græco textu, inde Latina interpretatione bipartitas. Habet autem universalem titulum: Λόγοι Ασκητικοὶ τῶν ἁγίων πατέρων διάφοροι.*, Varii Sermones exercitatorii Sanctorum Patrum., quem subeunt peculiare alii longè plurimi Excerpta, Fragmenta, Opuscula sive anonyma, sive Auctorum nominibus insignita significantes, quos quidem singulos ex ordine recensere non sine opportunis animadversionibus adnitemur. Ipsam verò Latinam interpretationem, licet identidem vel incomptam, vel minùs fidam, in referendis tamen ejusmodi Titulis ad luculentius archetypæ scriptionis testimonium ubique duximus retinendam; sed hac uncinorum notâ ,, ,, distinctam, ut ab explanationibus nostris, annotationibusve dignosci facillè possit.

Ibidem. *Σημεῖα καὶ ἐνεργηὴ μετὰ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ.*, Signa et efficaces effectus divini amoris., Incipit: *Ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ θέρμη ἐστὶ τῆ φύσει.*

3. *Περὶ τῶν τρόπων τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν οὐτυντων.*, De variis modis virtutum, et illis utentium., Excerpta scilicet III. quorum Primum incipit: *Ἡ ἀσκησις μήτηρ τοῦ ἀγιασμοῦ ἐστίν, &c.* Secundum: *Οὐδὲν αὐτῶ βοηθεῖ μοναχῶ ἐν παντὶ πειρασμῶ, &c.* Tertium: *Οὐδεὶς γὰρ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἐξ ὅλης καρδίας, &c.*

7. *Περὶ Ἠσυχίας.*, De Quietate., Excerpta II. Primum incipit: *Τοῦ ἠσυχάζοντος τὰ θεμέλια σωπῆ, ἀγρυπνία, &c.* Secundum: *Ὅπλα μὲν εἶχον οἱ πατέρες τὴν ψαλμαδίαν.*

9. *Τοῦ Ἀββᾶ Ἀμμῶν τοῦ τῆς Νιτρίας.*, Abbatibus Ammonis Nitriensis., Excerpta videlicet ascetica, sive piæ Sententiæ de Virtutibus ad Eremitas maximè spectantibus.

Primum incipit: *Ὁ κατήμενος ἐν τῇ ἐρήμῳ μὴ μετρήσει ἑαυτὸν, &c.* Secundum: *Οἱ σπουδαῖοι τῆς ἀρετῆς τοῦ σωτήρος, &c.* Tertium: *Πάντοθεν τὸν θεὸν ζητῶν μὲν φαίνεται, &c.* Quartum: *Ὁ ἠσυχάζων ἐχέτω φόβον θεοῦ, &c.* Quintum: *Ναὸς θεοῦ ζῶντος κατὰ τὴν φωνὴν, &c.* Sextum: *Ἡ ξυνορία ἀγάπης, καὶ ταπεινώσεως, &c.* Septimum: *Οὐδὲ τοῖς δυναμένοις βοηθεῖν αὐτοῖς, &c.* Octavum: *Φωτοδόχος καὶ φωτοτόκος ὡροσευχῆ τοῦ θεοῦ, &c.*

No-

Nonum: Μὴ θέλης ἀργὸς εἶναι, ἢ ὑπὸ ἀλλων, &c.

Hic *Ammon* multis donatur nominibus; namque *Ammoun*, sive *Amoun*; *Ammun*, vel *Amun*; aliàs *Ammona*, aut *Ammonas*, vel *Amonas*; aliàs *Ammon*, sive etiam *Ammonius* appellatur. Quæ verò hic ex ejus scriptis deprompta referuntur, ea minimè reperias inter ejusdem *Capita XIX. Parænetica*, sive *Ascetica*, quæ Latinè tantùm prodierunt, Gerardo Vossio interprete, ad finem II. voluminis operum *S. Ephraem* cum ejusdem versione et scholiis excusorum Coloniae apud Arnoldum Quintelium anno MDCVI. in fol.

11. Τοῦ Ἀββᾶ Ἀπολλῶ. ,, Abbatis Apollo. ,, Incipit: Μὴ λύε τὰς καθολικὰς νηστείας, &c. De catholicis nimirum, sive universalibus Jejunii non solvendis.

Ibidem. Ἐν τῷ γερωνικῷ. ,, In Senectute. ,, Interpretandum erat, *In Gerontico*. Est autem *Geronticon* Liber dicta factaque SS. Monachorum complectens, iis planè similibus quos Heribertus Rosweydu memorat in Prolegomenis in *Vitas Patrum*, pagg. 36. et 37. quosque in Libro VI. de iisdem, et ad easdem Appendice repræsentat. Ex ejusmodi *Gerontico* multa etiam extant Excerpta in Bibliotheca *Coisliniana*; ac longè plura in *Antonii Augustini* Mstorum. Bibliotheca, quæ in *Escorialensem* postea coaluit, extitere, ut patet ex illius Catalogo impresso. Diversa autem esse *Gerontica*, alia scilicet aliis uberiora, vel ex eo colligas, quòd ejusdem Bibliothecæ Codice Græco 80. contineantur *Ex magno Gerontico Capita CXLIV.*

Excerptorum ergo Primum incipit: Εἶπε γέρον ἑρωπιθεὶς τοῦ κλαίειν, &c. Secundum: Θέλεις καθέζει (leg. καθίζειν) εἰς ἔρημον, βλέπε μὴ, &c. Tertium: Ἐὰν πέσης εἰς ἁμαρτίαν, &c. Quartum: Ὅτε καθέζομένου σου περικυλοῦσί σου οἱ λογισμοί, &c. Quintum: Εἶπε γέρον, ἐὰν οἶδὲ ὁ μοναχὸς τόπον, &c. Sextum: Οὐχ ὡς ἐξουθενῶν τὴν ἐγκράτειαν ἢ τὴν πολιτείαν, &c.

14. Ἐν τῷ γερωνικῷ. ,, In Senili. ,, (dic. potius *In Gerontico*). Excerpta nempe tria, quorum Primum incipit: Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν Ἀββᾶν Ἀρσένιον, &c. Secundum: Μοναχὸς ὁ φέρον γενναίως τὸν εἰσαχθίντα πειρασμὸν, &c. Tertium: ἠρώτησεν ὁ Ἀββᾶς λογγίνος τὸν Ἀββᾶν Λούκιον, &c.

15. Τοῦ Ἀγίου Μαξίμου. ,, Sancti Maximi. ,, Incipit: Ὁ ἀγαπᾶν τὸν θεὸν ἀγγελικὸν

βίον βιοῖ, &c. Qualis sit Deum diligentis Vita.

Ibidem. Τοῦ αὐτοῦ. ,, Ejusdem. ,, Excerptum scilicet aliud, de refrænandis Cupiditatibus, incipiens: Τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς σου, &c.

16. Ex eodem Excerptum aliud, sed multò longius, quod incipit: Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων, &c. desinitque in hæc verba: ἢ τὰ θελήματα ἐμπόδια εἰσιν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

17. Τοῦ ἁγίου Νεῖλου. ,, Sancti Nili. ,, Incipit: Σπούδασον περισσοτέρῃν τῇ νηστείᾳ, τῇ ἀγρυπνίᾳ, &c. De austeriori scilicet Vita Monitum.

Ibid. Τοῦ Χρυσοστόμου. ,, Chrysostomi. ,, Incipit: Παρακαλῶ ἡμᾶς βιάσασθαι τὸν νοῦν ἡμῶν, &c. Monitum nempe de continua Oratione.

Ibid. Ἐκ τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ. ,, Ex doctrina (dic. doctrinis) Abbatis, Ammonæ. ,, Incipit hoc Excerptum: Τισσὰρα παράγματά εἰσιν, ἢ ἐὰν ἐν ἑξ' αὐτῶν ἔχει ὁ ἀνθρώπος, &c. desinit verò: ἢ γὰρ ἐλεημοσύνη ἐστὶν ἀγάπη. Agit de IV. scilicet Peccatis, quorum non potest hominem poenitere, et de quibus Deus non admittit precessionem.

20. Τοῦ αὐτοῦ. ,, Ejusdem. ,, Incipit: Οὐκ ἔστιν ἢ ἐλεημοσύνη ἀγάπη τελεῖα, &c. De Eleemosyna scilicet.

Duo hæc Abbatis *Ammonæ*, sive *Ammonis* Capita desumta sunt ex ejus *Institutionibus Asceticis*, quarum Capita XXII. extant Græcè inedita in *Casarea Vindobonensi* Bibliotheca.

21. Τοῦ αὐτοῦ. ,, Ejusdem. ,, Excerpta nimirum octo. Primum incipit: Τήρει σε αὐτὸν ἀκριβῶς ὡς θάρρῶν, &c. Secundum: Θέλεις μαθεῖν τὴν ὁδὸν ἀκριβῶς ὡς μέγα κέρδος, &c. Tertium: Ἐὰν δέ τις πιμᾶ ἢ ἐπαμᾶ, λυποῦ, &c. Quartum: Τήρει σε αὐτὸν ἀκριβῶς, ἵνα ὡς μέγα θάνατον, &c. Quintum: Τήρει σε αὐτὸν ἀκριβῶς, ἵνα ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν σου, &c. Sextum: Τήρει σε αὐτὸν ἀκριβῶς, ἵνα οὐτως ἔχῃς ἑαυτὸν, &c. Septimum: Τήρει σε αὐτὸν ἀκριβῶς, τοῦ (sic) πάντοτε παρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν, &c. Octavum: Τήρει σε αὐτὸν ἀκριβῶς, ἵνα ὡς δούλος μετὰ φόβου, &c.

His Excerptis continentur Capita I. II. III. IV. V. et VII. ex decem et novem ejusdem Abbatis *Ammonis* *Capitibus Paræneticis* quæ Latinè tantùm à proximè laudato Gerardo Vossio vulgata sunt.

29. Τοῦ Χρυσοστόμου περὶ θεῖας κοινωνίας.

„Chrysostomi de divina Communione. „
Excerpta nimirum duo, quorum Prius
incipit: Αναγκάσθων μαθεῖν ἡμᾶς τὸ θαύμα τῶν
μυστηρίων, &c. Posterius: Ἐν σῶμά ἐσμεν καὶ
μέλη ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, &c.

30. Τοῦ Ἁγίου Μαξίμου. „ Sancti Maximi. „
Incipit: Ἡ παναγία καὶ σεπτή τοῦ μεγάλου
θεοῦ καὶ πατρὸς ἐπίκλησις, &c. De eadem vi-
delicet Communione.

32. Τοῦ Ἁγίου Εφραίμ. „ Sancti Ephræm. „
Incipit: Ἐννοηθῶμεν ἀγαπετοὶ τοὺς ἐξ ὧτας ἐνώ-
πιον τοῦ ἐπιγαίου βασιλέως, &c. De eadem.

Ibid. Τοῦ Ἀββᾶ Ἰσαίου. „ Abbatis Isaia. „
Excerpta duo. De eadem. Prius incipit: Ἐν
τῇ ὥρᾳ τῆς παρεσφωρᾶς αἰθίσατο τοῖς λογισμοῖς
σου, &c. Alterum verò: Δανιὴλ τις φαρμα-
κὸς Ἰουδαίος, &c.

Hujus *Isaie*, sive *Esaiæ* Abbatis Capi-
ta, et Fragmenta Ascetica memorantur à
Nesselio in Catalogo Bibliothecæ *Vindobo-
nensis*: quæ perinde atque hæc videntur
inedita.

33. Τοῦ Ἁγίου Νεῖλου. „ Sancti Nili. „ In-
cipit: Ἀδύνατον ἄλλως σωθῆναι τὸν πύθον, &c.
De Sacra item Communione.

34. Τοῦ Χρυσόστομου. „ S. Chrysostomi. „
De eadem etiam Communione Excerpta
duo, quorum Prius incipit: Εἰς τὸ ἐσθίω καὶ
πίνω ἀναξίως ἕνοχος ἔσται, &c. Posterius:
Πῶς δὲ καὶ πότε τοῖς ἁγίοις μυστηρίοις παρ-
σιέναι, &c.

Ibid. Τοῦ Ἁγίου Μαρκεῖνου. „ Sancti Marcia-
ni. „ Quomodo quis ad sacram Synaxim
debeat accedere. Incipit: Ὡσαύτῃ ὁ Ἰουδαῖος με-
τὰ τὸ λαβεῖν τὸ φάρμακον, &c.

Hujus *S. Marciani* Bethlemitæ *Institu-
tionum Asceticarum* fragmenta, unde hoc
Excerptum esse videtur, in supra dicto Ca-
talogo *Bibliothecæ Vindobonensis*, *Parte I.*
Codice LXXXIV. referuntur.

35. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνου. „ Joannis Da-
masceni. „ Incipit: Γίνεται τοῖς πίστοις μετα-
λαμβάνουσιν ἀξίως εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, &c.
Excerptum scilicet de modo quo quis de-
beat ad sacram Synaxim accedere.

36. Τοῦ Χρυσόστομου. „ Chrysostomi. „ De
eadem administranda morti proximis, si-
ve ex hac vita migraturis. Incipit: Ὅτι
τοὺς μέλλοντας εὐθεύτεν ἀπεῖρην, &c.

Ibidem. Τοῦ Ἁγίου Βαρσανουφίου. „ Sancti
Barsanuffii. „ De eadem sacra Synaxi Ex-
cerpta tria. Primum incipit: Εἰσερχόμενος
εἰς τὰ ἄγια ἔχε ἀδίτακτος ὅτι σῶμα καὶ αἴ-
μα, &c. Secundum: Ὅταν τῶν θεῶν καὶ
ἀγγέλων μυστηρίων Χοῦ. &c. Tertium: Οἱ

τῆς θείας κοινωνίας ἡξιωμένοι, μὴ ἀμελεῖται-
σαν.

Hujus *S. Barsanuffii* Ascetica varia re-
censentur in suprâ memoratæ Bibliothecæ
Catalogo, quæ nondum in lucem pro-
dicere.

38. Ἐκ τῆς Διόπτρας. „ Ex Dioptra. „ In-
cipit: Ὅτι ἀφεροῦνται τὸ ἅγιον βάπτισμα οἱ δι-
χοτομηθέντες ἐκ τῆ ἀναστάσει, καθὼς ὁ κύριος
ἔφη. „ Quod tollunt sanctum Baptisma qui
„ in duas partes dividuntur in resurrectio-
„ ne, sicut Dominus dixit. „

Mox subsequuntur in hunc et alios be-
ne multos Sacræ Scripturæ textus, SS. Pa-
trum, videlicet *Chrysostomi*, *Theodoretii*, *Isi-
dori*, *Basilii Magni*, *Gregorii Nazianzeni* et
Maximi Scholia. Quæ quidem omnia ex
eadem *Dioptra* videntur esse decerpta. At
quanam ex *Dioptra*? duæ siquidem exte-
re traduntur: altera *Simeoni Metaphrastæ*
ab Antonio Verderio in Catalogo MSS.
attributa; altera *Philippi Solitarii*, quæ et
manu scripta in Bibliothecis compluribus
asservatur, et typis impressa, Jacobo Pon-
tano interprete, prodiit Ingolstadii anno
1604. in 4.º Certè *Dioptra*, unde superius
memorata deprompta sunt, alia sanè est
ab hac posteriori, utpote quæ nec versibus
sit conscripta, nec in dialogi morem
digesta. Quod ad priorem *Metaphrastæ*
Dioptram attinet, consentiat cum illa, nec-
ne, affirmare nullo pacto possumus, quip-
pe quam nobis videre minimè contigerit.

Primum autem ex SS. Patrum Scholiis
est *S. Joannis Chrysostomi*, ad textum sci-
licet supra relatum, quod incipit: Οἱ πό-
νην σφραγίζοντες τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ εἰς ἡμέ-
ραν ἀπολυτρώσεως, &c. Postremum denique
omnium est *S. Basilii Magni* ad textum
illum: Φεύγε ἐκείθεν ὁ Δαυὶδ πρὸς ἀγγρῶς
βασιλέα; idque habet hoc initium: Ἐν μὲν
τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ λγ. ψαλμοῦ ἀβιμέλεχ ὀνο-
μάζεται, &c. hunc verò finem: ἄλλα δὲ
τὰ μύερα αὐτῶν κεκτημένοις ὀνόματα καὶ παρ'
αἰγυπτιοῖς τῷ φαραῶ ὀνόματι. (leg. τὸ φαραῶ
ὄνομα).

Singulis autem SS. Patrum hujusmodi
Scholiis non diutiùs immorandum ob ni-
miam eorum brevitatem censuimus.

52. Τοῦ Ἁγίου Φιλοθέου Λόγος πρὸς τῶν ἐν-
τολῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χυ. Ὅτι τῆ τῆς
καρδίας φυλακῆ συμφιλᾶθονται καὶ αἱ θεῖαι
ἐντολαὶ τοῦ χυ. „ Sancti Philothei Sermo
„ de præceptis Domini nostri Jesu Christi.
„ Quod custodia cordis servantur divina
„ præ-

„præcepta Christi. „ Incipit : Ο κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστός ἡ τοῦ αἰδίου πατρὸς σοφία καὶ δύναμις, &c. Desinit : μάλιτ' ἀγέ εἰσιν τῶν σωματικῶν γνωμείων ἀρχουσα καὶ τελεσπικῆ.

54. Περὶ Ἀγνείας. „ De Puritate. „ Ejusdem scilicet Philothei. Incipit : Ως ἀπαι ἀγνεία (leg. ἀγνείας) νηστεία καὶ ἀσκησία καὶ ἀσκῆσις πένθος οἰκείας ψυχῆς, &c. Desinit : Οὐ πάσαι αἱ ἐντολαὶ σου μελέτη μου καὶ αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου κύριε ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

60. Τοῦ αὐτοῦ λόγος γ. „ Ejusdem Sermo tertius. „ Incipit : Μὴ δίδετε τὰ ἅγια τοῖς κωσῖν ὁ ποῖνν κατὰ διάνοιαν μνηστῆς, &c. Desinit : καὶ αἰεὶ νήφων δύναται διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν πᾶσαι ἐντολὴν δεωποτικὴν διαφράξασθαι ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

63. Τοῦ αὐτοῦ λόγος τέταρτος. „ Ejusdem Sermo quartus. „ Incipit : Τί δὲ ἡ νέα καὶ ἁγία (sic) δεκάλογος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰ.υ. χ.υ. Desinit : Ἐν τῇ ἀπεράτῳ καὶ ἀειδίῳ καὶ μακαρία ζωῇ ἐν χ.ω. ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Omnia hæc Philothei in quatuor tributa Sermones, unus tantum Sermo est, qui in Petri Possini *Thesaurō Ascetico*, Tolosæ anno MDCLXXXIII. excuso, pag. 326. occurrit; neque tamen is hoc in Codice integer, quippe cui sub finem desunt quæ in opere excuso leguntur à pagina 338. his verbis : Θὲς ποιηαροῦν, &c. ad ejusdem Sermonis extremum.

68. Ἐπιστολὴ Συμεῶνος μητροπολίτου εὐχαϊτῶν πρὸς πνα μοναχὸν ἔγκλειστον. „ Epistola „ Simeonis Metropolitæ Euchaitarum ad „ quendam Monachum. „ (Adde *inclusum*) Incipit : Τρία μέρη λέγουσιν οἱ πατέρες ἔχειν τὴν λογικὴν ἡμῶν ψυχὴν, &c. Desinit : καὶ πᾶν ἐπερχόμενον ὑπομένουσιν ἵνα τοῦ πόθου μου (leg. πούθου) μὴ ἀποτύχουσιν.

73. Τοῦ αὐτοῦ. „ Ejusdem. „ Altera scilicet ad eundem Monachum Epistola, quæ incipit : Καὶ συ δὲ πάτερ πνευματικῆ ἐπεὶ τῇ ἀναθεν δυναμαθῆς χάριτι παντὸς τοῦ κόσμου νέος ὢν κατεφρόνησαι, &c. desinit verò : καὶ τότε λέγειν ὅτι ἀρεῖοι δούλοι ἐσμέν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Posterior hæc Epistola eadem planè est cujus Leo Allatius in *Diatriba de Simeonum Scriptis* meminit; eadem enim verba quæ is ex illa ibidem affert, hîc quoque legas; at nonnullis initio verbis deficit, ut ex ipsius initio quod ab Allatio adducitur, colligere est. Cæterum manu

scripta duntaxat extare ab eodem memoratur.

77. Τοῦ αὐτοῦ λόγος κ. „ Ejusdem. „ (*Sermo XX*). Incipit : Πᾶσαι ἀσκησιον ἦν ἀν ποιεῖς κρυπῶς ταῦτα ἐργάζου καὶ διὰ τὸν θεὸν ταύτην ποιεῖ, &c. Desinit : οἱ γὰρ ποιῶντοι ἀπέχουσι τὸν μαθὸν αὐτῶν, φησὶν ὁ κύριος, καὶ διὰ τῶν σωματικῶν ἀρετῶν οἰκοδομήσασθαι τὰς ψυχὰς.

81. Τοῦ αὐτοῦ λόγος. „ Ejusdem Sermo. „ Incipit : Τοὺς σκανδαλιζομένους εἰς σὲ, κἀντε μοναχί εἰσιν, κἀντε μὴ, παντοίως θεράπευε καὶ μὴ κατὰκρινε αὐτοὺς ὡς πῆλεις, &c. Desinit : ὡσπερ οἱ διχαστὰ τοὺς ἐν κόσμῳ ματίζονται.

85. Τοῦ αὐτοῦ. „ Ejusdem. „ Incipit : Εἰ πολλάκις ἐνοχλεῖ σοι λογισμὸς οὐ καλὸς πρὸ ὄν (leg. πρὸς ὄν) θαρρείς καὶ πιστεύεις ἀφελεισθῆναι, Desinit : σωτηρία δὲ παρέχει ἐν πολλῇ βουλή.

86. Τοῦ αὐτοῦ. „ Ejusdem. „ Incipit : Ταῦτα μὲν αὐτὸς κατ' ἑαυτὸν ἐν ταῖς πρῆσις ἡμέραις τῆς ἡσυχίας πολυπραγμόνει, &c. Desinit : σὲ δὲ κύριος ὁ θεὸς σκεπάσῃ ἀπὸ πάσης ἀρεατοῦ καὶ ὀρεατῆς κακώσεως καὶ ἐνουχίση εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ θέλημα ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Quatuor hi Sermones non multi sunt, sed unius tantum Sermonis, ut videntur, membra. De his verò, utcunque se habent, nihil laudatus suprâ Allatius in *Diatriba de Simeonum Scriptis*, nihil Fabricius in *Bibliotheca Græca*: quare ineditos putem.

92. Τοῦ Ἀββᾶ Πέτρου τοῦ Δαμασκηνου. „ Abbatis Petri Damasceni. „ Incipit : Ο βουλόμενος ἀπάντων τῶν παθῶν ἐλευθερωθῆναι ὀφείλει ἀδιαλείπτως παρεμένειν τῷ θεῷ, &c. Desinit : καὶ εἰρήνην χαρίζεται ὡσπερ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς ἀποστόλοις.

98. Τοῦ αὐτοῦ πρὶ διακρίσεως. „ Ejusdem de Discretionē. „ Incipit : Εἰς πᾶν πράγμα φασὶν οἱ πατέρες χεζήσομεν τὴν διάκρισιν, ἵνα κατὰ τὸν καρδὸ κρίνωμεν πᾶν ἐπιπήδευμα, &c. Desinit : Τί γὰρ ἐστὶν ἀναγκαῖότερον τοῦ βλέπειν τὰς κλοπὰς τῶν δαιμόνων καὶ φυλάττειν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ συνεργουσίας τῆς χάριτος.

102. Τοῦ αὐτοῦ πρὶ τῶν ἐπὶ τὰ πράξεων σωματικῶν καὶ ἠθικῶν. „ Ejusdem de septem Operibus. „ Incipit : Χρὴ τὸν ἀσκητὴν τὰς ἐπὶ τὰ πράξεις τὰς σωματικὰς καὶ ἠθικὰς ἐλλόγως (sic) αἰεὶ φυλάττειν, &c. Desinit : ἀ καὶ ὁ μέγας ψαλμωδὸς ἐντελεχῶς ὑφηγίται τοῦ μαθεῖν αὐτὰ καὶ ποιεῖν τοὺς συνετῶς ψάλλοντας ἐν κυρίῳ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

118. Τοῦ αὐτοῦ συμβουλίᾳ νοῦς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. „Ejusdem consilia mentis ad „animam suam. „ Incipit: Ἀκουε ψυχὴ λογικὴ, κοινῶν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων, βούλομαι σοὶ τι μυστικὸν καὶ κοινὸν διηγήσασθαι παράγμα. Desinit: καὶ ὁ ἐν ταῦθα ἀπόλεσας αὐτὴν τοῦτ' ἔστιν φευράσας εἰς ζωὴν αἰώνιον εὐρήσει αὐτήν. ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Hic Abbas Petrus Damascenus, cujus sunt Opuscula, sive Capita ascetica modò commemorata, vivebat anno Christi MCLVII. ejusque ascetica Scripta in Bibliothecis asservantur inedita, teste P. Michaële Le Quien in *S. Joannis Damasceni operum vol. I. pag. 653*. Certè in Catalogo Nesseliano *Casareæ Vindobonensis Bibliothecæ ejusdem Sermones anima utiles*, præter ascetica Excerpta, recensentur.

129. Εν τῷ γεροντικῷ λόγῳ ᾠφέλιμοι περὶ τοῦ μὴ κατακρίνειν τὸν πλησίον. „ In Senili „ (*Gerontico*) Sermones utilissimi, Quod „ non oportet condemnare proximum, seu „ judicare. „ Initium: Ἀββὰ μακαρίου. Ο Ἀββὰς μακάριος πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου παρεσκευάσε πινὰ δαμνοζόμενον ἀπελθεῖν πρὸς αὐτὸν παρῳάσει εὐχῆς. Finis: ἔστιν ἄνθρωπος ἡμέραν ὅλην κοπιῶν, καὶ οὐ δύναται τὸ δένδρον. Post hæc verba in versione Latina è regione positâ adscriptum legas: *reliquum deest*.

Hujusmodi Excerptis è *Gerontico* plurima insunt veterum Monachorum et Abbatum cum piè, tum sapienter Dicta Factaque.

156. Ερωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφορῶν κεφαλαίων γενομένων ἐν διαφορῶν παροσώπων πρὸς τὸν ἀββᾶν Αναστάσιον τοῦ ἁγίου ὅστις σινὰ, ᾧν τὰς λύσεις ἐποίησατο ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τῶν ἁγίων πατέρων. „ Interrogationes et Responsiones de diversis capitibus factis à diversis personis ad Abbatem Anastasium ex sancto monte Sinai, quarum solutiones accepit ex lectionibus Sanctorum Patrum. „

Harum quidem Interrogationum, sive Quæstionum, ac Responsionum, quas *Anastasio Sinaitæ* nomine inscriptas Jacobus Gretserus Græcè et Latinè edidit Ingolstadii an. MDCXVII. in 4.º et seriem et verba oculis subjicere operæ pretium duximus. Siquidem nunc ordine, nunc verborum sententiarumque formâ, modò copia, modò brevitate manu scriptæ ab impressis mirè discrepant. Quæ singula singulis curavimus subnotanda, simul indi-

cantes quæ hoc in Codice extant, ab editione autem Gretseriana prorsùs absunt. At verò monitum volumus, *Responsionum* verba, quoties ab editis aut nihil, aut parum dissentiunt, à Nobis brevitatibus causâ omnino prætermitti.

Prima itaque Interrogatio id habet initium: Εὰν τις ἄπιστος, ἢ ἰουδαίος, ἢ σαμαρείτης ποιήσῃ πολλὰ ἀγαθὰ, ἄρα εἰσέρχεται βασιλείαν οὐρανῶν; „ Siquis infidelis, vel Judæus, vel „ Samaritanus multa bona fecerit, ingre- „ ditur in regnum cœlorum? „ Hæc autem Interrogatio, sive Quæstio in editis à Gretsero LXXIX.^a numeratur.

157. Ερώτ. Καὶ πῶς εἴρηται ὅτι ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος τὸν κύριον καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἔστιν; „ Int. Quomodo „ do igitur dictum est quod in omni natione qui timet dominum et justitiam „ operatur, acceptus est illi? „ Hæc in editis est LXXX.^a

159. Ερώτ. Ποῦ θέλωμεν εἰπεῖν ἀπέρχεται τὰ παιδία τὰ ἄλλα τετραετῆ, ἢ πενταετῆ ἰουδαίων καὶ ἀβαθητῶν εἰς κρίσιν, ἢ εἰς παράδεισον; „ Int. Quonam volumus innocentes quatuor ire, vel quinque annorum, „ sive Judæorum, sive eorum qui sine „ baptismo moriuntur, in judicium, vel „ in paradisum? „ Hæc in editis censetur LXXXI.^a

160. Ερώτ. Εκ ποίας κήρας κρίνεται παρὰ θεῷ τὰ ἀμαρτήματα τοῦ ἀνθρώπου; „ Int. Ex „ quam ætate hominis peccata judicantur apud Deum? „ Hæc in editis censetur LXXXIV.^a

Ibidem. Ερώτ. Εὰν τις ὀρίσει τι ἀγαθὸν μεθ' ἔρκου ποιῆσαι, οἷον ἐπὶ πινὰ χέρον οἶνον μὴ νεύσασθαι, ἢ νηστεύσαι, ἢ τῆς ἰδίας συγκοίτου ἀπέχεσθαι, ἢ τα ἐκ ῥαθυμίας μὴ ἰχθύση παρῳάσει ἢ ἐπιχέρησε τί ᾠφέλει ποιῆσαι; „ Int. Siquis aliquid bonum cum juramento facere statuet, videlicet non bibere vinum, vel „ jejunare ad certum tempus, vel à propria conjugè abstinere, postea ex ignavia non possit adimplere quæ aggressus „ est, quid oportet illum facere? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οἱ μακάριοι πατέρες οἱ τὰς ἱερατικὰς ἡμῖν εὐχὰς συνταξάμενοι. Quæstio eadem est quæ inter excusas numeratur CXLI.^a; at Responsio prorsùs alia.

161. Ερώτ. Εὰν ἄνθρωπος ποιήσῃ ἀμαρτήματα πολλὰ καὶ ποιήσῃ πινὰς μισθούς διὰ τὸ συγχωρηθῆναι αὐτῷ, εἴτα πάλιν μετὰ τοὺς μισθούς ἀμαρτήσῃ, ἄρα ἀπώλεσε τοὺς μισθούς οὐς

εὐς ἐποίησε ; „ Int. Si homo commiserit „ multa peccata et quasdam eleemosynas fecerit, ut illi ignoscatur; et iterum post eleemosynas peccaverit: peccabuntne eleemosynas quas fecerat? „ Hæc in prædicta Editione LXXXIII.^a censetur.

162. Ερώτ. Εὰν ἐν ἁμαρτήμασι καταγεράσῃ ὁ ἄνθρωπος, καὶ διαπθῆται ἐν τῇ προσηυχῇ αὐτοῦ διαθήκῃ ἀνα μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ θεοῦ, λέγων ὅτι συγχώρησόν μοι, δέσποτα, ὅσα ἥμαρτον ἕως τοῦ νῦν, καὶ τοῦ λοιποῦ οὐ μὴ ἀράξω τὰς προτέρας μου ἁμαρτίας, καὶ οὐ μὴ ἐπιστρέψω πρὸς αὐτά, ἀλλ' ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου. εἰάν τῶντας συνθήκας ποιήσας πρὸς θεὸν ὁ ἄνθρωπος ἐν τὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεθάνῃ, τῇ (leg. τί) χεῖρ λογίζεσθαι ἐπ' αὐτοῦ ; „ Int. Si homo in peccatis senescet, et disponat in ejus oratione pactum inter se ipsum et Deum, dine parce mihi, Domine, omnia quæ hæc, tenus peccavi; et in posterum non committam eadem peccata, nec ad ipsa revertar, sed confitebor nomini tuo. Si igitur hæc pacta cum Deo fecerit homo et paucis post diebus moriatur; quid de eo cogitare debemus? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Πρὸς δέχθη ἡ ἀπόθεσις αὐτοῦ παρὰ θεῷ καὶ ἐν ᾧ ἐφθάσθη ἐν αὐτῷ. Hæc et Quæstio et Responsio in supra laudata Editione desiderantur.

163. Ερώτ. Τινὲς πρὸς χεῖρον πολλάκις ἀποκόπτοντες τῆς ἁμαρτίας καὶ μετανοῶντες, ὅτε πάλιν σκελιζόμενοι καὶ πίπτοντες ἀπογνώσκουσιν ἑαυτῶν, ὡς δῆθεν ὅλον τὸν κάματον τῆς μετανοίας ἧς ἐποίησαν ἀπολέσαντες. „ Int. Quidam „ ad quoddam tempus à peccato recedentes et pœnitentiam agentes, iterum supplantati et à peccatis oppressi se desperant, ac si omnem laborem pœnitentiæ „ quam fecerunt perdidissent. „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οὐκ ἀπόλετο παρὰ θεῷ ὁ κάματος ὃν ἐποίησεν τῇ μετανοίᾳ ὁ ἄνθρωπος. Hæc et Quæstio et Responsio ibidem æquè desiderantur.

164. Ερώτ. Ἄρα ἐστὶ δι' ἐνὸς ἔργου ἀγαθοῦ λαβεῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ; „ Int. Igitur per „ unum bonum opus recipi potest remissio peccatorum? „ Hæc Quæstio est ibidem LXXXII.^a

165. Ερώτ. Λέγουσιν πινες ὅτι ἡ μετανοία τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἐνδύναμι καὶ παύσασθαι ἐκ τῆς ἁμαρτίας. „ Int. Quidam dicunt pœnitentiam „ id esse, nempe exspoliari se et à peccatis desistere. „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οὐκ ὀρθῶς φε-

νοῦσι οἱ τοῦτο λέγοντες. Hæc tùm Quæstio, tùm Responsio indidem absunt.

166. Ερώτ. Πόσοι πρόποι εἰσὶν τῶν σωζομένων καὶ συγχώρησιν ἐκ θεοῦ κομιζομένων ; „ Int. „ Quot modi sunt his qui salvantur et „ remissionem ex Deo recipiunt? „ Hæc Quæstio est ibidem CIV.^a

167. Ερώτ. Ποῖα ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ταπεινοφροσύνη ἢ συγχωρεῖσθαι τῷ ἀνθρώπῳ τὰ ἁμαρτήματα αὐτοῦ ; „ Int. Quænam est vera humilitas, quæ homini peccata remittit? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι τὸ ἔχειν ἑαυτὸν ἁμαρτωλὸν; desinit: καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινομένην οὐκ ἐξουδενώσκει. Nec Quæstio, nec Responsio ibidem apparent.

168. Ερώτ. Ποῖα ἁμαρτία ποιᾷ ἀπροδέκτους τὰς εὐχὰς ἡμῶν τῷ θεῷ ; „ Int. Quod „ nam peccatum orationes nostras Deo „ inacceptabiles reddit? „

169. Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ μνησικακία, γέγραπται γάρ, κύριος ὑπερηφάνους ἀνιπτάσεται. Hæc Quæstio cum Responsione ibidem desideratur.

170. Ερώτ. Ποῖον τῶν παθῶν ἰχυρότερον καὶ δυσεξάλυπτον ὑπὲρ τὰ λοιπὰ πάθη καθέστηκε ; „ Int. Quænam Passionum difficilior „ aboletur et obliteratur? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ἡ πονηρὰ καὶ χεῖρ συνθήκεια, ἐπὶ γὰρ χεῖρους ἰκανοὺς ὁ ἄνθρωπος, &c. Quæstio hæc cum Responsione ibidem pariter desideratur.

171. Ερώτ. Εκ πόσων τρόπων ἐν τῷ ἀνθρώπῳ αἱ πορνείαι καὶ οἱ ἐνυπνιασμοὶ γίνονται ; „ Int. „ Quot modis in homine luxuriæ et somnia fiunt? „ Hæc Quæstio in excusis est VIII.^a Responsio verò ibidem multò amplior quàm manu scripta.

172. Ερώτ. Ἄρα πάσης ἁμαρτίας καὶ πορνείας ὁ διάβολός ἐστιν αἴτιος, καὶ αὐτὸν χεῖρ μέμφεσθαι ; „ Int. Igitur omnis peccati et luxuriæ „ causa est diabolus, et de ipso oportet „ conqueri? „ Hæc Quæstio est ibidem XCVII.^a

Ibidem. Ερώτ. Επειδὴ συνεχῶς ἀκούομεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, οὐ ποιῶμεν δὲ τὸ ἔργον ἄρα μὴ κατὰ κριμα γίνεται ἡμῖν ; „ Int. Post „ quam verbum Dei frequenter audimus, „ nec opus quidem facimus, forte igitur „ ad damnationem nobis est? „

173. Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Εἰ καὶ οὐ ποιῶμεν ἅπαντα ἀλλ' ὁμῶς οὐκ ἐνδέχεται. Hæc Quæstio in editis numeratur CIII.^a Responsio verò Msta. locupletior est quàm typis edita.

Ibid.

Ibid. Ερώτ. Δεα χαλόν τὸ κοιναίνεῖν καθ' ἡμέραν, ἢ ἐκ διασημάτων, ἢ καθ' ἑορτὴν, ἢ κατὰ κυριακὴν καὶ μόνον; „ Int. Igitur bonum est „ quotidie, vel aliquo cum intervallo, vel „ die festo, vel die dominico solum com- „ municari? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Τὸ ἐρώτημα τοῦτο οὐκ ἔχει μίαν τὴν ἀπόκρισιν. Desinit: Οὐ ἐδιδάμεθα ὅπως προσεγγίσει ἢ βλάβει χριστιανὸν ἄνθρωπον. Quæstio hæc in editis est VII.^a Responsio autem Msta. quadruplo fusior quàm excusa.

181. Ερώτ. Εὰν γυνὴ συγγένηται μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τὴν νύκτα, ἢ ἦρουν ὁ ἀνὴρ μετὰ τῆς ἰδίας γυναῖκος, καὶ γένηται σὺναξις ὀφείλουσι κοινοῦναι τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ἢ οὐ; „ Int. „ Si mulier noctu congregiatur suo viro, „ sive vir cum propria muliere, et fiat „ congressus, debentne accedere ad im- „ maculata mysteria, necne? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οὐκ ὀφείλουσι παρ' αὐτὰ τοῦ ἀποστόλου λέγοντος, μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους. Desinit: διὰ τὴν ἀκρασίαν ἡμῶν. Quæstio hæc sententiâ quidem, non autem verbis eadem est quæ in excusis CXV.^a censetur; Responsio verò planè alia.

181. Ερώτ. Εὰν ὄνειράσῃ λαϊκὸς, ὀφείλει κοινοῦναι τῶν θείων μυστηρίων; „ Int. Si somnietur laicus, oportetne illum accedere ad „ divina mysteria? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Εἰ μὲν ὑποκαῖται ἐπιθυμία γυναῖκος, οὐκ ὀφείλει. Quæstio hæc, pariterque Responsio in excusis desideratur.

182. Ερώτ. Τοῖς ζευγνυμένοις εἰς γάμου κοινοῦναι ἐπὶ ποίων ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος παρατεῖσθαι χρὴ, καὶ τὸ ἀπέχεσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινοῦναι, καὶ ποίαν ἔχειν ἐξουσίαν; „ Int. „ Quibus diebus hebdomadæ debent evi- „ tare, et se abstinere à mutua communi- „ catione, et qualem habere potestatem? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ὁσὸν εἴρηκα καὶ νῦν λέγω, ὁ ἀπόστολος. Desinit verò: τὰ γὰρ ἅγια οὐχὶ τοῖς βεβήλοις καὶ ἀναξίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀγίοις καὶ ἀξίοις. Tùm Quæstio, tùm Responsio in excusis minimè occurrunt; initio autem Responsionis ad oram interpretationis Latinæ annotatum est eadem manu: *Hic loquitur de presbyteris conjugatis.*

185. Ερώτ. Πόθεν ἐπιγινώσκει ὁ ἄνθρωπος ὅτι συνεχώρησεν αὐτῷ ὁ θεὸς τὰ ἁμαρτήματα αὐτοῦ; „ Int. Ex quo cognoscit homo quod „ remittit illi Deus ejus peccata? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ἐν τῇ προσευχῇ ἡμῶν ἠνίκα κατὰ μόνας μηδενὸς ὀρώντος. Desinit: μακάριοι γὰρ φησι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄφονται. Quæstio hæc cum excusa CVI.^a licet brevior, convenit; at Responsio excusam tùm magnitudine superat, tùm verbis ab eadem non parum dissentit.

187. Ερώτ. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ἐμὸν ἐστὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ ὅστις θέλω, δίδωμι αὐτῷ ἄρα λοιπὸν πᾶς ἄνθρωπος πλουτήσας ἐκ θεοῦ ἐπλούτησεν; „ Int. Deo dicente: *meum „ est aurum et argentum, et cui voluero, „ dabo illi: igitur omnis homo qui dives „ est, à Deo dives effectus est?* „ Quæstio hæc in excusis est XI.^a

183. Ερώτ. Πῶς νοήσωμεν τὸν τοῦ κυρίου λόγον τὸν λέγοντα, ποιήσατε ὑμῖν φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλείψῃτε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνὰς (leg. σκηνάς); „ Quomodo intelligemus verbum Dei „ dicens: *faciatis vobis amicos de Mammona „ injustitie, ut quando defeceritis, recipiant „ vos in aeterna tabernacula?* „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ὁ κύριος ἡμῶν οὐ προστερόμενος ἡμᾶς, οὔτε κελεύει. Desinit: καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀπάτην. Hæc Quæstio ac Responsio, etsi argumenti ratione cum XII.^a et CXXIX.^a excusis consentiunt; verbis tamen omnino abhorrent.

190. Ερώτ. Εὰν τις οὐ προθυμῶς ἀλλὰ βιαζόμενος ἑαυτὸν παρέχει τὴν εὐπορίαν, ἔχει μισθόν, ἢ οὐ; „ Int. Si aliquis non sponte, sed invitus se ipsum in bonis operibus exerceat, habet mercedem, necne? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ἡ μὲν τελεία θυσία ἐστίν, &c. Desinit: καὶ μὲν οὗτοι πάντες ὑπὲρ τῆς βίας μισθὸν παρὰ θεοῦ λήφονται. Hæc Quæstio, ad eamque Responsio inter excusas non apparent.

Ibidem. Ερώτ. Τί ἐστὶν τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου λεόμενον: εἰάν ψωμίσω παντὰ τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ εἰάν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καὶ χαυθίσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ἀφελῶμαι πᾶς ψωμίσει τις παντὰ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἐκτὸς ἀγάπης; „ Int. Quid est illud „ quod dicit Apostolus: *si distribuero om- „ nem meam substantiam et corpus meum „ tradidero, ita ut ardeam; charitatem au- „ tem non habuero, nihil mihi proderit?* Quo- „ modo igitur dispensat quis substantiam „ suam sine charitate? „ Hæc Quæstio cum Responsione in editis CXXXVI.^a numeratur.

191. Ερώτ. Τί ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου εἰ-
ρημένον, ὅτι εἰάν ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς καὶ ἡ
χειρ σου σκανδαλίζῃ σε, ἐκκοφὸν αὐτὰ καὶ ρί-
πον ἀπὸ σου; „ Int. Quid est illud quod di-
cit Dominus: si oculus tuus dexter et
manus tua scandalizat te, abscinde eam,
et rejice abs te? „ Hęc Quæstio est in
excusis LX.^a Msta. autem Responsio longè
brevior est quàm impressa.

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ο αὐτὸς δεσπό-
της ἡμῶν καὶ κύριος εἶρηκεν, ὅτι ἐκ τῆς ψυχῆς
ἐκπορεύονται πάντα τὰ πονηρά.

192. Ερώτ. Εἰάν τις δύο πηγὰς καὶ πλείονας ἀν-
δρας φονεύσῃ, εἴτε κρατῆται καὶ ἀποθάνῃ ἄρα
συνεχρηθῆ, ἢ οὐ; „ Int. Siquis duos, vel plu-
res homines interfecerit, postea capia-
tur et moriatur: estne illi remissum pec-
catum, necne? „ Quæstio hęc unà cum
Responsione in excusis numeratur CI.^a

193. Ερώτ. Πόσοι τρόποι ἐγκαταλήψεων εἴ-
σιν, εἴτε εἰς θλίψεις, εἴτε εἰς ἀσθενίαν, εἴτε εἰς
ἀμαρτίαν; „ Int. Quot modi derelictionum
reperiuntur, sive in tribulationibus, sive
in infirmitatibus, sive in peccatis? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Πολλοὶ μὲν καὶ
διάφοροὶ εἰσιν ἐγκαταλήψεων τρόποι. Hęc
Quæstio in excusis est IX.^a at Responsio
Msta. multò contractior est excusâ.

195. Ερώτ. Τινὲς ἀποστάντες ἐκ θεοῦ καὶ τῆς
ἀγίας ἐκκλησίας μετὰ τοῦ ἔθνους τοῦ τῶν ἀ-
ράβων λέγουσι, ὅτι ὃν θέλει ὁ Θεὸς σωθῆναι, σώ-
ζεται· ὃν δὲ θέλει ὁ Θεὸς ἀπολέσαι, ἀπολείται·
φέροντες καὶ τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου εἰς μαρτυ-
ρίαν, ὅτι ἐλεῶσα ὃν ἐάν ἐλεῶ καὶ οἰκτερήσω, ὃν
ἐάν οἰκτερῶ, καὶ ὃν θέλει ἐλεῶ, ὃν δὲ θέλει σκλη-
ρύνει, καὶ οὐκ ἀρεθίστω, τούτοις καὶ ἀράρησεν· καὶ τὰ
μὲν σκένη ἐποίησεν ὁ Θεὸς εἰς τιμὴν· τί καὶ
ἡμᾶς πρὸς τὰ τοιαῦτα λογίζεσθαι; „ Int. Qui-
dam qui longe à Deo et ab Ecclesia
Dei facti sunt una cum gente Arabum
dicunt, quod quem vult Deus salvum fie-
ri, salvatur, et quem vult Deus perdere,
perditur, adducentes dictum Apostoli in
testimonium: quoniam miserebor cujus
et misereor, et quos præcivit, hos prædes-
tinavit, seu prædeterminavit; et quidem
fecit Deus vasa quædam ad honorem, quæ-
dam ad opprobrium: quid de his nos co-
gitemus oportet? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Εμοὶ δὲ δοκεῖ
ὡς νομίζω δὲ καὶ τῷ θεῷ, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὁ σα-
ταναὸς τολμήσει. Desinit: καὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς
τὴν κόλασιν ἀντὶ τῆς κακῆς αὐτῶν πραγ-
μείστας. Quæstio hęc Quæstioni LV.^a excusæ
argumento quidem consonat, at verbis fu-

sior est; Responsio verò ab excusâ planè
discrepat.

200. Ερώτ. Τί καὶ λέγειν ἡμᾶς καὶ περὶ τῶν
βιαίῳ θανάτῳ τελευτόντων, ἢ κρημνιζομένων, ἢ
καταχουμένων, ἢ πονηζομένων; „ Int. Quid
oportet nos dicere de his qui violenta
morte moriuntur, vel præcipitantur, vel
terra obruuntur, vel naufragium patiu-
tur? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οτι μὲν κατὰ
φίσην ἡ θεία γραφή, ἀνεξερέννητα κρίματα τοῦ
θεοῦ εἰσιν, &c. Desinit: ἀλλὰ μόνον πίστευε
ὅτι πάντα ὁ θεὸς πρὸς τὰ συμφέροντα ἐργάζε-
ται. Quæstio hęc omnino congruit Quæ-
stioni XVII. excusæ; at Responsio Msta.
cum excusæ quarta ferè parte duntaxat
æquatur.

203. Ερώτ. Ἄρα ὅτι πάντες οἱ κρημνιζόμε-
νοι, ἢ καταχουμένοι κατὰ θεοῦ θέλησιν, ἢ καὶ ἀνό-
μαστον πάχουσιν, ἢ καὶ ἐξ ἐνεργείας τοῦ μισοκά-
λου; „ Int. Igitur omnes qui præcipitantur,
vel secundum Dei voluntatem opprimun-
tur, vel ordinationem ejus patiuntur, vel
ex efficacia odii honestarum rerum, seu
boni? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Τοῦ κυρίου λέγον-
τος, ὅτι ὑμῶν καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πάσαι,
&c. Desinit: καὶ εὐπραγίας καὶ ἐξουσίας καὶ
δυναμίας τῶν ἀνθρώπων. Hęc et Quæstio et
Responsio proximè superioris continuatio
est; ipsa verò Responsio Msta. multò bre-
vior est quàm excusa, et ab eadem in
multis diversa. Utraque autem Quæstio
in editis in unam coalescit, ac LVII.^a in-
scribitur.

207. Ερώτ. Ἐχει ὄρον χρονικὸν ἢ συντελεία
τοῦ κόσμου, ἢ οὐ; „ Int. Habet præfixum nu-
meralem terminum mundi consumma-
tio, necne? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ο μὲν θεὸς ἐστὶ
παρὰ γνώσκων τὰ πάντα. Hęc Quæstio est
in excusis; Responsio autem Msta. contrac-
tior quàm typis expressa.

Ibidem. Ερώτ. Πῶς νοήσωμεν τὸ ἀποστολι-
κὸν λόγιον τὸ φάσχαν, εἰ πινὸς τὸ ἔργον κατα-
καήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται· ὅ-
πως δὲ ὡς διὰ πυρός. τινὲς γὰρ ἐκ τούτου τοῦ
ῥήματος τέλος ἔχει τὴν κόλασιν ἐφαντάσθησαν;
„ Int. Quomodo intelligemus Apostoli-
cum dictum dicens, Si alicujus opus com-
buretur, detrimentum patietur, ipse verò
salvabitur; sic verò ut per ignem qui-
dam eorum ex hoc dicto finem habere
infernum opinati sunt? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Εὰν εἴπωμεν

τέλος εἶναι τῆς κολάσεως πᾶσαν τὴν χριστιανὴν καὶ τὴν παλαιάν. Desinit: Τὸ σῶμα ἡμῶν κατακαῖται πρὸς δὲ μάλλον εἰς ἀπεράντους αἰῶνας. Hæc Quæstio in editis est LVI.^a Responsio verò ab edita longè diversa, eaque multò prolixior.

209. Ερώτ. Διατί ἐπιτρέφονται τοὺς αἰρετικούς ἐν τῇ ἀγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ οὐκ ἀναβαπτίζοντες αὐτούς; „ Quare revertentibus hæreticis ad sanctam Catholicam Ecclesiam, non iterum illos baptizamus? „ Quæstio hæc in editis LXXXVI.^a numeratur.

210. Ερώτ. Τοῦ κυρίου εἶποντος ὅτι οὐ τὰ εἰσπορεύομενα διὰ τοῦ στόματος κοροῦσι τὸν ἄνθρωπον, διατί οἱ πατέρες ὤρισαν μὴ ἐσθίειν κρέατα ταῖς ἀγίαις νηστείαις; „ Dicente Domino quod non quæ ingrediuntur per os, fœdant hominem: quare Patres decreverunt non comedere carnem in sanctis jejniis? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Πάσης νηστείας, καὶ ἀρχυπνίας, καὶ χαυμενίας, καὶ ἀποχῆς βρωμάτων. Quæstio hæc eadem est quæ in vulgatis LXIV.^a censetur; Responsio verò longè brevior est quàm excusa.

211. Διήγησις ὀφέλιμος. „ Narratio utilis. „ Aliâ manu superscriptum: Ex Philonis Historia. Incipit verò: Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ φίλωνος τοῦ φιλοσόφου εὔρον τι τοιοῦτον, ὅτι πῶς ἐν τῷ χρόνῳ τῶν διωγμῶν ἐπίσκοπος τις ἠφόρεσε φρεσῦτερον ἐκ τῆς λειτουργίας, &c. „ In Ecclesiastica historia Philonis philosophi inveni quid simile, quod tempore persecutionum Episcopus quidam suscipit ac separavit presbyterum à celebratione Missæ, &c. „ Agitur autem de Presbytero martyre, qui defunctus et capsula inclusus, et ab omnibus passim cultus, coram populo petiit absolutionem suspensionis, qua, dum viveret, ab Episcopo suo fuerat multatus.

214. Επερὶ. „ Alia narratio. „ Quæ incipit: Λαοδικεῖα πόλις ἐστὶ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ λιβάνου, &c. De Puero nimirum è mortuis suscitato, et baptizato à Presbytero. Altera hæc narratio ex eadem supra memoratâ Historiâ videtur etiam deprompta. At quis fuerit Philo hic Philosophus atque Historicus, nihil dum nobis certi compertum: certè non fuit Philo Judæus, apud quem hujusmodi narrationes frustra quæras.

216. Hic pergunt intermissæ ejusdem Anastasii Abbatis Interrogationes et Res-

pensiones. Ερώτ. Πῶς ὀφείλομεν ἀσκανδαλίως μεταλαμβάνειν τῶν ἀγίων μυστηρίων ἐπὶ ἂν ἀκούσωμεν καὶ ἴδωμεν τὸν ἱερέα ἐν πρὶ ἀμαρτήμασι σωματικοῖς περιπέπλοντα; „ Int. Quomodo debeamus sancta mysteria suscipere sine scandalo, quando audimus et videmus sacerdotem in quibusdam carnalibus peccatis incidentem? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Τὸ κρίνειν καὶ ἀνακρίνειν τὸν ἱερέα τοῦ ἀρχιερέως μόνου ἐστίν, &c. Desinit: καὶ τῆς ἐκκλησίας θελαμβέυει χαριστιῶν τοὺς ἔλληνας καὶ τοὺς ἑχθροὺς τοῦ σαυροῦ. Quæstio hæc cum Responsione, quæ copiosior est, in excusis nusquam apparet.

222. Ερώτ. Πῶς δυνάμεθα κρίνειν τὸν προσφανῶς ἀμαρτανόντα; „ Int. Quomodo possumus judicare publicè peccantem? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Ἐνοούμενοι τοῦ κυρίου λέγοντος, ὅτι οὐ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθήτε, μὴ καταδικάσητε. Desinit: καὶ ὅτι τοιαύτην χάριν ἐκαρπώσατο κατορθώσας ταύτας τὰς ἀρετὰς ὧν καὶ ἡμεῖς ἀξιοθελήμεν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰοῦ. χρῆ. ὧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν. Hæc Quæstio, diversis licet perscripta verbis, eadem censenda est quæ in excusis LXX.^a numeratur; Responsio verò, quæ amplissima est, ab excusa multum discrepat, eaque sextuplo, vel circiter longius patet.

239. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ διαβόλου πολυπλόκου μηχανῆς καὶ πλάνης. „ Ejusdem de Diaboli. „ Incipit: Ἰδὼν ὁ διάβολος τὸν θεὸν ποιήσαντα τὴν εὐάν πρὸς βοήθειαν τῷ ἀδάμ ἐποίησεν αὐτὴν σύνεργον πρὸς τὴν ἀμαρτίαν τῆς παραβάσεως. Desinit: θελήματα καὶ νοήματα ἐκείνα λέγοιτο ἂν τὰ ἀντιθέμενα τοῖς τοῦ θεοῦ πρῶτα ἔργασιν. Dissertationem hanc inter Anastasii Sinaitæ Quæstiones, aliave opera minimè reperias.

243. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ κατὰ ἰωάννην. „ Ejusdem ex Evangelio secundum Joannem. „ Incipit: Θρηνησατε οἱ ἠδικήμενοι μὴ ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τοὺς ἀδικήσαντας ὑμᾶς. Id fragmenti ex quo Anastasii opere desumptum sit, haud facillè statuatur.

Τοῦ Κρυσοστόμου ἐκ τοῦ πρὸς κορινθίους. „ Chrysostomi ex Epistola ad Corinthios. „ seu potius ex ejus in hanc Epistolam Commentario. Incipit: Τίνος ἐνεκεν ἀβραάμ ἐπλούτηι ὁ δὲ ἰακώβ ἀρτου ἐδείτο.

244. Σαλομών. „ Salomonis. „ Ejus nempe sententiâ incipiens: φύλαξον τὸν πόδα σου. Ex Ecclesiastæ Cap. IV. v. 17.

Ibidem. Οσάα. „ Oseæ. „ Ejus nimirum sententia incipiens : Ελεον ἔ κρίμα φιλάσσου, ex ejusdem Cap. XII. v. 6.

245. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μάρκου ἐπὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. „ Sancti Patris nostri Marci de Sancto Baptismo Interrogationes et Responsiones. „ Quarum Interrogationum prima incipit : Ἐπειδὴ οἱ μὲν τλίον εἶναι τὸ ἅγιον βάπτισμα λέγουσιν. Sunt autem Interrogationes numero quinque, totidemque Responsiones.

Hæc nimirum est S. Marci Eremitæ ad eos, qui de divino Baptismate dubitabant, Responsio, cùm alibi, tùm *Bigneana Bibliotheca Veterum Patrum* volum. Græco et Latino I. pag. 917. cum cæteris ejusdem Opusculis edita. Verum id operis nostro in Codice non extat integrum, siquidem Quinta Responsio in hæc verba desinit: Ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐδόξατον ἔ ἀπέκρυφον ἔ εἰλικρινῆς τῆς καρδίας χάρισμα, quæ in eodem volum. pag. 923. Lit. C leguntur.

264. Περί ἀνεξιχνίας ἔ φρασίτης. „ De „ malorum tolerantia, et de mansuetudine. „ Incipit : Ἰωάννου τοῦ κολοκύθου καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν, καὶ σωτηριῶν ῥήματα φεγγυμένον. Desinit : ἔ ῥίψας ἑαυτὸν εἰς τοὺς πόδας τοῦ γέροντος ἐζήτησεν συγχώρησιν, καὶ ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ γέρονε μοναχός.

Titulo, sive Capite supra memorato continentur nonnulla veterum Abbatum ac Monachorum, puta *Joan. Colobi, Joan. Thebani, Pauli, Timothei, Agathonis, Isaia, pia Dicta*, ex aliquo, ut videtur, Geronico excerpta. At mutilum Caput est, quippe cujus sub finem, scilicet pag. 267, Græci textûs apposita legitur ipsius Exscriptoris manu hæc Nota: *In hoc loco videtur defici aliqua pagella.*

267. Σύνοψις σαφὴ ἔ σύντομος ἔ διάγνωσις τῆς πίστεως ἡμῶν τῆς ἁγίας τριάδος. „ Breve „ et clarum compendium et Lectio (Notitia) nostræ fidei Sanctissimæ Trinitatis. „ Incipit : Ὁφείλομεν πιστεῦειν ὡς ἐβαπτίσθημεν, ἐβαπτίσθημεν δὲ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἔ τοῦ υἱοῦ, &c. Desinit verò : τὴν μίαν θεότητα καὶ δύναμιν ἐν τρισὶ γνωριζομένην καὶ προσκυνουμένην τοῖς ὑπεστάσειν. Unde id desumptum sit, nequaquam nobis compertum.

271. Περί διαφορῶν ἀρετῶν. „ De diversis „ Virtutibus. „ Incipit : Ἐλάβομεν ἐπιπλάς παρὰ τοῦ χροῦ. καὶ θεοῦ ἡμῶν τὰς ἀπεντεύθεν θεωρηθούσας. Desinit : ἔ προσδοκάσθω τῆς

ἀποκειμένην κόλασιν τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγαθέλοις αὐτοῦ. Unde hoc Caput excerptum sit, Nos etiam omnino latet.

273. Βασιλείου ἔ Γρηγορίου νυσαίου. Πῶς ἐπιγνώσκει ἡ ψυχὴ τὸ ἴδιον σῶμα. „ Basili et „ Gregorii. „ (Adde *Nysseni*). Quomodo „ cognoscit anima suum corpus. „ Incipit Ὡσπερ σφραγὶς ἐν κηρῷ, διαμένει γὰρ τῷ μνημονικῷ τῆς ψυχῆς σημεῖον τοῦ σώματος. Novem scilicet versuum, sive linearum Excerptum.

Ibidem. Εἰς τινὸς πρόσωπον ἐρμηνεύεται ὁ σκόλιξ ὁ τὴν κολοκύθην ἐκφαγών; „ In cujus „ personam explicatur vermis ille cucurbitam comedens? „ Quæstionis hujus solutio, sive Responsio incipit : Ὁ σκόλιξ ὁ τὴν κολοκύθην ἐκφαγών, ὁ κύριος ἡμῶν ἔ θεὸς ἰησοῦς χριστός. Cujus sit Auctoris hæc Quæstio, non succurrit.

275. Ἐρώτ. Δύναται τις ἐξηγήσασθαι ἂ ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ ἴδῃ, ἔ οὖς οὐκ ἤκουσε, ἔ ἐπὶ καρδίας ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη; „ Int. Potestne „ quis declarare quæ nec oculus vidit, nec „ auris audivit, nec in cor hominis unquam ascendit? „ Quæstio hæc cum Responsione est in supra dictis *Anastasio Sinaitæ* Quæstionibus excusis LXXVI.^a

276. Ἐρώτ. Πάνυ πολυζήτητον παρὰ πᾶσιν ἐστὶ τὸ πάθος ἐξ αὐτῆς τῆς γενέσεως καὶ νεαρᾶς ἡλικίας εὐρίσκονται φυσικῶς πινεσ φραεῖς, ἄλλοι ὀργίλοι, ἔτεροι φιλόβιοι καὶ πόρνοι, ἄλλοι μισογύναμοι, καὶ ἐγκρατεῖς, εἰσι δὲ πινεσ καὶ φύσει εὐμετάδοτοι οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ἔ φυσικῶς πινεσ εὐρίσκονται ἀνοίστατοι ἔ διανοητικοὶ, ἄλλοι δὲ γαθεροὶ, ἀνόητοι, ἔ τὰ ἐξῆς. „ Int. „ Frequenter multum apud (omnes) quæritur passio ex ipsamet generatione et „ adolescenti ætate; inveniuntur enim quidam qui natura sunt mansueti, alii iracundi, alii lascivi et luxuriosi, alii mulierum inimici et continentes, sunt et „ quidam natura liberales, non solum hoc, „ sed et natura quidam reperiuntur diligentes et ingeniosi, alii verò hebetes, „ et reliqua. „ Quæstio hæc perinde ac Responsio eadem est quæ in editis XCV.^a numeratur.

279. Ἐρώτ. Εἴτα οὐκ ἐστὶν ὅλως μέθοδος τις δι' ἧς δυνήσεται ἰδιώτης ἀντιπεῖν τῷ αἰρετικῷ. „ Int. Postea non est omnino ratio seu „ via, per quam possit idiota hæretico „ contradicere. „ Quæstio hæc perinde ac Responsio est in excusis CXVII.^a

281. Ἐρώτ. Πολλοὶ τῶν ἀπίστων, ἀλλὰ καὶ τῶν πιστῶν τῇ πολυγαμίᾳ τῇ κομικῇ πρῶσ-

φέρουσιν ἡμῖν τὸ τοῦ κυρίου λόγιον τὸ φάσκον, ὅτι οὐκ ἤλθον καταλύσαι τὸν νόμον, ἀλλὰ πληρῶσαι· τί οὖν χρὴ ἡμᾶς περὶ τούτου ἀποκρινοσθαι; „ Multi infideles, imo et fideles ad-
„ hærentes polygamia legalis, adducunt no-
„ bis verbum Dei dicens: *non veni destrue-*
„ *re, sed adimplere legem*: quid igitur circa
„ hoc nos respondeamus oportet? „ Quæ-
„ stio hæc in editis supra memoratis occur-
„ rit CXXXIX.^a

283. Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἐκ τοῦ πρὸς εὐ-
βουλον, πῶς ὁ υἱὸς καὶ λόγος ἐκ τοῦ πατρὸς ἐγε-
νήθη. „ Sancti Basilii ex his quæ ad Eubu-
„ lum, quomodo filius et verbum sit à
„ Patre genitum. Incipit: Ὡσαύτως ὁ ἡμεῖς λόγος τὸ ἀφανὲς τῆς ψυχῆς βουλευτήριον εἰς
φῶς προσφέρει. Breve Fragmentum.

284. Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Αθανασίου ἀρ-
χεπισκόπου ἀλεξανδρείας πρὸς αὐτὸν τὸν ἀρ-
χόντα περὶ πλείστων ἀναγνωσθημάτων ἐν ταῖς
θείαις γραφαῖς ἀπορρυμένων καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς
χριστιανοῖς γνώσεσθαι ὀφειλομένων. „ Sancti Pa-
„ tris nostri Athanasii episcopi Alexandri-
„ ni ad eundem Principem (non *Eubulum*,
„ sed *Antiochum*) de multis Lectionibus sa-
„ cræ scripturæ quæ ab omnibus christia-
„ nis cognosci debent. „

Hic S. Athanasii Liber occurrit in ejus
operum editionis à P. de Montfaucon elabo-
rata *vol. II. pag. 268.* inscribiturque S. Pa-
tris nostri Athanasii Archiepiscopi Alexan-
dria ad Antiochum Principem de multis et
necessariis Quæstionibus in divina Scriptu-
ra controversis, quas nemo Christianus igno-
rare debet. Hujusmodi autem S. Athanasii
Quæstiones hoc procedunt ordine:

285. Ερώτ. Πόθεν ἐπιγινώσκει ἄνθρωπος ὅτι
ὄλας ἐβαπτίσθη, ἢ πνεῦμα ἅγιον ἔλαβεν, ὡς ὢν
νήπιος ἐν τῷ βαπτίσματι; „ Int. Unde co-
„ gnoscit homo quod omnino baptizatus
„ est, vel spiritum sanctum accepit cum
„ puer sit in baptismo? „ Hæc in excusis
Quæstio est II.^a

Ερώτ. Πόθεν καὶ πότε καὶ πῶς γέγονασι οἱ
ἄγγελοι; „ Int. Ubinam et quando, et quo-
„ modo facti sunt Angeli? „ Hæc in ex-
cusis Quæstio censetur III.^a

286. Ερώτ. Πόθεν δῆλον ὅτι κτιστοὶ εἰσιν
οἱ ἄγγελοι, οὐδὲ γὰρ ἐμφέρεται ποιῶντες ἐν τῇ
βίβλῳ τῆς γενέσεως; „ Int. Unde apparet
„ quod creati sunt angeli, hoc enim non
„ circumfertur in libro genesis? „ Quæstio
hæc in editis IV.^a

Ibidem. Ερώτ. Ἐκ τῆς οὐσίας δὲ τοῦ φα-
τὸς τούτου εἰσιν, ἢ ἄλλης πρὸς φύσεως; „ Int.

„ Suntne ex luminis hujus substantia, vel
„ alterius alicujus naturæ? „ Quæstio in
editis V.^a

287. Ερώτ. Τί παρήλλακται ἡ οὐσία τῶν
δαμόνων τῆς οὐσίας τῶν ἀγγέλων; „ Int. Quid
„ differt substantia angelorum à substan-
„ tia dæmoniorum? „ Quæstio hæc in ex-
cusis VII.^a

Ibidem. Ερώτ. Τίνος χάριν συνεχώρησεν ὁ
θεὸς τῷ διαβόλῳ πολεμεῖν τῷ γένει τῶν ἀνθρώ-
πων; „ Int. Quare permisit Deus diabo-
„ lum certare contra hominum genus?
Quæstio hæc in editis occurrit XI.^a

Ibidem. Ερώτ. Ἀρχισυνεὶ φαρμακὸς ἀποκ-
τεῖναι ἄνθρωπον; „ Int. Igitur poterit incan-
„ tator occidere hominem? „ Quæstio hæc
in excusis XIII.^a numeratur.

288. Ερώτ. Ποίαν εὐχὴν καὶ ῥήμα παρὰ πᾶ-
σαν τὴν ἁγίαν γραφὴν φοβούνται οἱ δαίμονες καὶ
ὁ διάβολος; „ Int. Quam orationem et
„ quod verbum super omnem sanctam
„ scripturam timent dæmonia et diabolus?
Quæstio hæc in excusis XIV.^a

Ibidem. Ερώτ. Τίς πρὸ πάντων ὀνόμασε
τὸν θεὸν ἐπὶ γῆς; „ Int. Quis ante omnes nomi-
„ navit Deum super omnia? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Πρόδηλον ὅτι ὁ
διάβολος ὅτε ἔλεγε. Quæstio hæc occurrit
LXXIII.^a inter ejusdem Athanasii *Dicta et*
Interpretationes Parabolæ Evangelii; Res-
ponsio verò fusior est quàm ibidem ex-
cusa.

289. Ερώτ. Φθαρτὸν εἶναι φάμεν τὸν παρά-
δεισον, ἢ ἀφθαρτον; „ Int. Corruptibile dice-
„ mus cœlum, vel incorruptibile? „ Quæs-
tio hæc in editis XLVIII.^a

Ibidem. Ερώτ. Τί δὲ ἦν ἄρα τὸ ξύλον ἐξ
οὗ τὸν καρπὸν ἔφαγεν ὁ ἀδάμ; „ Int. Quod
„ igitur est lignum de quo Adam come-
„ dit fructum? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οὐδὲ τοῦτο συμ-
φάνως εἰρήχασιν, &c. Quæstio hæc in editis
est L.^a at Responsio Msta. brevior quàm
impressa.

290. Ερώτ. Καὶ εἰ μὴ παρῶν ἀδάμ πῶς
ἔμελλε γενέσθαι ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ
πλήθος; „ Int. Si Adam non transgressus
„ esset, quomodo vita hominum et mul-
„ titudo futura erat? „ Quæstio hæc in ex-
cusis LI.^a

291. Ερώτ. Τίνος χάριν τῇ εἰκάδι πέμπτῃ
τοῦ λεγομένου παρὰ ῥωμαίοις μαρτίου μηνὸς ὁ
χρῆστος ἐν μήτρᾳ τῆς παρθένου ἐσκήνωσεν; „ Int.
„ Quare vigesimaquinta die mensis, quem
„ Martium Romani dicunt, Christus in
„ ven-

„ ven-

„ ventre virginis habitavit? „ Quæstio hæc in editis LV.^a

Ibidem. Ερώτ. Τίνος οὐπω ἀποθάνοντος, πρόθεν ἔμαθεν ὁ κἀὶν φονεύσαι τὸν ἄβελ; „ Int.

„ Nemine unquam mortuo, unde didicit „ Cain interficere Abel? „ Quæstio hæc in excusis LVII.^a

Ibidem. Ερώτ. Τινες εἶσαν οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ οἱ ἰδόντες τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων; „ Int. Quinam fuerint angeli Dei qui cognoverunt filias hominum? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οἱ υἱοὶ τοῦ σὴθ ἐπεὶ ἀσώματος φύσει. Quæstio in editis LVIII.^a verum utraque et Quæstio et Responsio nonnullis verbis ab excusa dissentit.

Ibidem. Ερώτ. Διατί ἐν βάτω ὄφθη ὁ θεὸς τῷ μωσῇ, καὶ οὐκ ἐν ἐτέρῳ φυτῷ; „ Int. „ Quare in rubo Deus, et non in alia planta se Moysi demonstravit? „ Quæstio hæc in editis LIX.^a

292. Ερώτ. Διατί ἐν γνώφῳ ὁ θεὸς τὴν νόμον ἔδωκεν; „ Int. Quare Deus in nube „ dedit legem? „ Quæstio hæc in editis LX.^a

Ibidem. Ερώτ. Τίνος χάριν αἱ δύο πλάκες αἱ πρότεροι συνετέλεισαν; „ Int. Qua de „ causa duæ primæ tabellæ contritæ fuerunt? „ Quæstio hæc in editis LXI.^a

Ερώτ. Τίς ἐν τῇ παλαιᾷ ποροτύπωσε ἑρώτων τὸν τύπον τοῦ ζωοποιῦ σαυροῦ; „ Int. Quis „ in antiqua Lege præfiguravit primo vivificantem Crucem? „ Quæstio hæc in „ editis LXIV.^a

Ερώτ. Ποῦ ἐστὶν ἡ θαρσίς ὅπου ἔφυγεν ὁ ἰωνᾶς; „ Int. Ubi locorum reperitur Tharsis „ in quam fugit Jonas? „ Quæstio hæc „ in editis LXVI.^a

293. Ερώτ. Ποία ἁμαρτία ποιῆ τὴν προσευχὴν τοῦ ἀνθρώπου παρὰ θεῷ ἀφόσδεκτον; „ Int. Quodnam peccatum hominis orationem apud Deum inacceptabilem reddit? „ Quæstio hæc in editis LXXIV.^a

Ερώτ. Εἴαν τις ποιήσας ἁμαρτίας μεγάλας, εἶτα χαταγνῶ ἑαυτοῦ, καὶ ἀρξῆται μετανοεῖν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀποθάνῃ τί γρηὶ περὶ αὐτοῦ νομίζειν; „ Int. Siquis fecerit magna „ peccata, postea animadvertens poenitere „ illum incoeperit, post vero tres dies moriatur: quid de illo cogitemus oportet? „ Quæstio eadem est, quæ in editis LXXIX.^a numeratur; sed et ipsa et Responsio ab excusis aliquantulum discrepant.

294. Ερώτ. Εἴαν τις ὑπὸ πῦρος αἰτούμενος (supple εἶη) ἐν τῇ ὁδῷ ἐτέρων πολλῶν ἀνδρῶν παρόντων καὶ ἀφάντων· τί γρηὶ ποιεῖν,

οὐ δύναται γὰρ τὴν ἐλεημοσύνην δοῦναι κρυπτόως; „ Int. Siquis multis aliis hominibus „ præsentibus et videntibus in via quæstus (dic. rogatus) fuerit à pauperibus; „ quid oportet illum facere, cum non possit occultè eleemosynam dare? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Τὸν λογιζομένον τοῦ ἀνθρώπου κρίνει ὁ θεός. Quæstio hæc in editis LXXXI.^a sed et ipsa, et Responsio ab excusis nonnihil dissentiunt.

Ερώτ. Τινες φασιν ὅτι οὐ δεῖ ἀνεξέταστον ποιεῖν ἐλεημοσύνην, ἀλλ' ἐρετᾶν μετὰ ἀκρεβείας εἰ ἐν ἀληθείᾳ ἐνδέξῃ ἐστὶ ὁ ἡμῖν προσερχόμενος; λέγει γὰρ ὁ σαλομών, ὅτι εἴαν ποιῆς ἀγαθόν, βλέπε πνὶ ποιῆς. „ Int. Quidam dicunt quod „ non oportet eleemosynam facere absque „ consilio, sed cum diligentia quærere an „ veie egenus et pauper sit qui venit ad „ nos; ait enim Salomon, quod si feceris bonum, vide cuinam facias. „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οὕτως καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς οἱ κακῶς νοοῦντες. Quæstio hæc in editis LXXXV.^a at Responsio ibidem uberior est hac Mstâ.

295. Ερώτ. Ἀρα τὸ ἐκκλησίᾳ προσφέρειν ὑπάρχει παρὰ τῷ θεῷ πμώτερον, ἢ τοῖς δεομένοις διανεμῆν; „ Int. Igitur offerre ecclesie honorabilius est apud Deum, quàm „ distribuere pauperibus? „ Quæstio hæc in excusis LXXXVI.^a

Ερώτ. Αἱ εἰς πτωχοὺς καταλιμπανομένοι ὑπὸ τῶν τελευτόντων ἐλεημοσύναί τι λέγονται; „ Int. „ Quid sunt eleemosynæ quæ à morientibus pauperibus relinquuntur? „ Quæstio hæc in editis XCI.^a

296. Ερώτ. Τί οὖν; προσγνώσῃς ἐστὶν ὁ διάβολος καὶ οἱ δαίμονες, καὶ δύναται εἰπεῖν τὰ μέλλοντα γίνεσθαι; „ Int. Quid igitur? præcognoscitne aliquid diabolus, et daemonia? „ possuntne dicere futura (sive) quæ debent fieri? „ Quæstio hæc in editis numeratur C.^a

297. Ερώτ. Ἀρα δὲ ὠφελῆται ἢ λυτρεῖται ἐν θανατικοῦ ἀπὸ πόλεως εἰς ἄλλην πόλιν, ἢ χώραν ἐκφεύγων; „ Int. Numne emolumentum capit qui ex mortalitate à civitate in aliam civitatem, vel regionem fugit? „ Quæstio hæc in editis occurrit CIV.^a

Ερώτ. Πόθεν ἑρῶμεν πινὰς μὲν δικαίους ψυχομαχοῦντας ἐπὶ ἡμερῶν καὶ κρινομένους, πινὰς δὲ ἀμαρτωλοὺς εἰρηνικῶς καὶ συντόμως πνεύονται; „ Int. Unde est quod videmus quosdam „ justos agonizantes multis diebus, et iudicatos; quosdam verò peccatores in „ pa-

„pace statim morientes? „ Quæstio hæc in editis CV.^a

298. Ερώτ. Πῶς φαρμακοὶ τινες ἐκδιόκουσιν ἐξ ἀνθρώπων δαίμονας; „ Int. Quomodo in- „ cantatores quidam ejiciunt ab homini- „ bus dæmonia? „ Quæstio hæc in editis CXXIV.^a

Ερώτ. Ἀρα κρῖμα κέκτηνται οἱ κλοπὴν ὑπο- μενόντες ἢ εἰς τοὺς λεηρομένους μάντεις ὑπα- γόντες; „ Int. Igitur judicium possident seu „ sortiuntur qui furtum sustinent et ad di- „ ctos vates accedunt? „ Quæstio hæc in editis CXXVI.^a

299. Ερώτ. Πόθεν ἐπιγνώσκει ἡ ψυχὴ ἀπλα- νῶς τὸ ἴδιον σῶμα ἐν τῇ ἀναστάσει, ἢ οὐκ εἰς ἀλλότριον εἰσέρχεται; „ Int. Unde cognoscit „ anima absque errore proprium corpus, „ et non in aliud ingreditur? „ Quæstio hæc in editis CXXVIII.^a

Ερώτ. Εἴαν τις ληστὴς ρ. φόνους ποιήσας κρα- τῆεις ἀποκεφαλίσθῃ, τί λέγερθον περὶ αὐτοῦ; ἄρα ἠλευθερώται τῶν φόνων ἃν ἐποίησε; „ Int. „ Si aliquis latro centum homicidia com- „ miserit, et captus capite damnetur; quid „ dicendum de illo? estne liberatus ab om- „ nibus homicidiis quæ commisit? „ Quæ- stio hæc in editis CXXIX.^a

300. Ερώτ. Εἴαν τις ἄρχων μεθ' ὄρκων πολ- λῶν ὀρίσῃ παράγμα, εἴτα μετὰ τῶν ὄρκων ἐλ- θὼν εἰς ἑαυτὸν μεταμέληται, γνοῦς ὅτι κακῶς ὄρ- κισε; τί ὀφείλει ποιῆν; „ Int. Siquis princeps „ multis cum juramentis rem aliquam de- „ terminet, postea post juramentum illum „ pœniteat cognoscens se male jurasse; „ quid debemus dicere? „ Quæstio hæc in editis CXXX.^a

301. Ερώτ. Περὶ πειρασθέντος. „ Int. De „ Tentato. „ Continenter ipsi Interpreta- tionis adscriptum est Interpretis manu: *hoc loco videntur deficere reliqua interrogationis hujus verba.*

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Εἰ μὲν ἐπιθυ- μία γυμὰς, οὐκ ὀφείλει. Hæc Quæstio et Responsio inter *Athanasii* excusas minimè occurrunt.

Ibidem. Hoc loco interjiciuntur sine auctoris nomine, vel titulo pia quædam Monita, sive Præcepta.

Primum, de Presbyteris scilicet, inci- pit: Εἰ δὲ πρεσβύτεροι μνησικακῶσιν πρὸς ἀλ- λήλους. „ Si Presbyteri inter se malorum „ memoriam retineant. „

Secundum his tantum constans verbis: Οτι οὐ δεῖ ὁδοιπορεῖν ἐν κυριακῇ ἄνευ ἀνάγκης ἢ βίας. „ Quod non oportet iter facere die

„ dominico sine necessitate. „ mutilum enim est, ut fidem facit adscripta ex- adversum annotatio: *reliquum deest.*

Tertium, quod incipit: Τὸν μὴ νηστεύοντα τετράδα καὶ παρεσκευὴν ἱερεία, οὐ χεὶρ κοινο- νεῖν. „ Sacerdos qui non jejunat feria quar- „ ta et sexta, non debet communicare. „

Quartum denique, quod incipit: Εἴαν διὰ πνευματικὸν πατέρα καταλύσῃ τις τετρά- δα. De Jejunio, seu Jejunii solutione Ex- cerptum breve.

302. Ερώτ. Εἴαν τις διὰ πνευματικὸν πατέρα καταλύσῃ εἰς οἶνον καὶ ἔλαγον ἐν τῇ ἀγία μ., οὐκ ἐστὶν ἁμαρτία; „ Int. Siquis per patrem „ spiritualement solvat vino vel oleo sanctam „ quadragesimam, nonne peccat? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οτι οὐ χεὶρ τοῦς μοναχοῦς ἐν τῇ ἀγία μ. ἐργατείας ποιῆν.

Ερώτ. Πόσα κεφάλαια ἐκβάλλουσιν τὸν μονα- χὸν ἐκ τῆς μονῆς; „ Int. Quot capita eji- „ ciunt Monachum ex Monasterio? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Πρῶτον εἰ ἐστὶν ἠγούμενος αἰρετικὸς δεύτερον. Cujus autem sint binæ Quæstiones ac Responsiones pro- ximè relatæ, haud liquet. An ejusdem Ab- batis *Anastasio* nondum editæ?

303. Κανὼν γ. τῶν ἀγίων ἀποστόλων. „ Ca- „ non sextus Sanctorum Apostolorum. „ Incipit: Επισκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκω- νος κοσμικὰς φροντίδας.

Κανὼν β. τῶν ἀγίων ἀποστόλων. „ Canon „ secundus Sanctorum Apostolorum. „ In- cipit: Επισκοπος, ἢ πρεσβύτερος τὸν ἐπιτρέ- φοντα ἀπὸ ἁμαρτιῶν.

Κανὼν ε. τῶν ἀγίων ἀποστόλων. „ Canon „ quintus Sanctorum Apostolorum. „ In- cipit: Εἰ τις κληρικὸς ὑβρίσει πρεσβύτερον, ἢ διάκονον.

Ερώτ. Πόθεν τὴν νύκτα εἰς ἄλλα φαντάζομαι πρόσωπα, τὴν δ' ἡμέραν εἰς ἄλλα πολεμουμα; συμβαίνει δὲ ὅτι ἐκτὸς πρεσβύτου καὶ πάλιν συμβαίνει ὡς μετὰ ἡδύτητος καὶ ἐκτὸς ἡδύτη- τος φαντάζεσθαι; Unde provenit, quod „ noctu alias imaginamur personas, diu „ vero in aliis oppugnatur? acciditne ali- „ quando sine persona, et iterum con- „ tingit aliquid cum delectatione et sine „ delectatione imaginari? „

Απόκ. „ Resp. „ Incipit: Οἱ πολυορκοῦν- τες ἡμέρας αὐτοὶ πολυορκοῦσι νυκτὸς δεικνύοντι. Desinit verò: ἀπὸ ἐπάρεσως γίνεται τὸ δ' ἀπὸ ἡδονῶν ἀπὸ ζατημαργίας. Unde autem hæc et Quæstio et Responsio deprompta sit, minimè etiam nobis compertum. An ex ineditis *Anastasio*?

305. Χρυσόστομος. „ Chrysostomi. „ Sententiae nimirum duae de Virtute.

Ibidem. Sequuntur ex *Salomonis Proverbiis*, et *Sirach*, sive *Sirachida* Ecclesiastico Sententiae numero VII.

306. Excipit illas alia, tanquam ejusdem *Sirachida* sententia, quae nusquam in Canonicis S. Scripturae libris occurrit, atque ita incipit: Η παιδεία εὐτυχούσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχούσι δὲ καταφύγιον. „ Disciplina „ quidem fortunatis ornamentum est, in- „ fortunatis vero refugium. „

Αναστασίου μοναχοῦ τοῦ σινὰ ὄρει ἐκλογὴ ῥητῶν ὀφελίμων ἐκ τῶν θείων γραφῶν. „ Anas- „ tasi Monachi montis Sinai selectio di- „ ctorum utilium ex sacra scriptura. „

Hujusmodi autem dicta sunt omnino XVIII. quorum primum incipit: Η τῶν ρησιανῶν ἀληθῶν πίσις χωρὶς ἔργων ἀγαθῶν νεκρά ἐστίν; postremum verò id habet initium: Οἷσι φυλάξει ἑαυτὸν χαλῶς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς τεσσαρακοστῆς, μέγα εὕρισκεῖ ὄφελος; hunc finem: ἢ τὰς λοιπὰς ἑορτὰς φυλάττων ἑαυτὸν πολλῶ πλέον, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς χάριτι αὐτοῦ καὶ φιλανθρωπίᾳ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

309. Ερώτ. Εάν πῖς νηπιόμενος ἐν βαλανίῳ καταπέιῃ ὕδωρ μὴ θέλων, ὀφείλει κοινωνεῖν; „ Int. Siquis in balneo abluens nolens, „ vel invite aquam biberit, oportetne il- „ lum communicari? „ Quæstio hæc, et ad eam Responsio est Anastasii proximè laudati; ejusque inter Quæstiones ac Respon- siones sæpiùs à nobis memoratas occurrit C.^a

310. Συνόδου ἐκ τοῦ καν. β. „ Synodi ex „ Canone secundo. „ Incipit: Τοὺς ἐπὶ ρηῆ- μασι χειροτονουμένοις.

Τῶν ἁγίων ἀποστόλων καν. π. „ Sanctorum „ Apostolorum Canon LXXX. „ Incipit: Επίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἱερῶν συνάξεων.

311. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. „ S. Gregorii. „ Incipit: Εἰ τίς μὴ πληρώσας τὸν χρόνον ἐκ τῶν κανόνων ἀφορισμῶν ἐξοδεύει, &c. Excerptum videlicet ex S. Gregorio, de Communionem iis etiam impertienda qui tempus poenitentiae per Canones praescriptum nondum adimplerunt. Vide an fragmentum sit Canonicae S. Gregorii Nysseni ad Lotitium Epistolae.

Ibid. Περὶ πατροκλίων. „ De Parricidis. „ Incipit, Εάν ἄνθρωπος κακῶς εἶπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ex Levitici nimirum Cap. XX. v. 9.

Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Κανὼν κζ. „ Canones sanctorum Apostolorum. Ca- „ non XXVII. „ Incipit: Επίσκοπος, ἢ πρεσ- βύτερος, ἢ διάκονος τύπων τοὺς πιστοὺς.

312. Καν. μβ. „ Canon XLII. „ Incipit: Επίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος κύμβοις καὶ μέθῃ χαλδάζων.

Καν. μδ. „ Canon XLIV. „ Incipit: Επί- σκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος τόκοις ἀπε- τῶν (sic) δανιζόμενοις.

Καν. με. „ Canon XLV. „ Incipit: Εἰ τίς κληρικὸς ὑβρίσει τὸν αὐτοῦ ἐπίσκοπον.

Καν. ε. „ Canon V. „ Incipit: Εἰ τίς πρεσβύτερος ὑβρίξει τὸν γεραμικότον.

Καν. ς. „ Canon IX. „ Incipit: Εἰ τίς παρθενεύει, ἢ ἐγκρατεοῖτο ὡς βδελυκτῶν.

313. Καν. ι. Canon Primus. „ (leg. De- cimus). Incipit: Εἰ τίς τῶν παρθενευόντων.

Καν. ιδ. „ Canon XIV. „ Incipit: Εἰ τίς γυνὴ καταλειμπάνει τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ιε. „ Canon XV. „ Incipit: Εἰ τίς καταλειμπάνει τὰ ἑαυτοῦ τέκνα.

Ibidem. Κανόνες τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς μοναχοὺς. „ Ca- „ nones, seu regulæ sancti patris nostri „ Basili ad monachos. „

Canones hujusmodi Poenales, qui om- nino sunt XIV. neque inter Επιτίμια, ne- que alibi apud S. Basilium à Garnerio Be- nedictino illustratum inveniuntur; si ta- men XIII. et XIV. excipias, quorum prior respondet Επιτιμίῳ I. posterior III. quam- vis ab editis uterque nonnihil discrepet. Quapropter eos omnes operæ pretium du- ximus, insertis aliquot emendationum conjecturis, hîc in publicam lucem cen- suramque proferre.

I. Μοναχὸς εάν καθέζεται εἰς ἐκκλησίαν καὶ οὔτε ὀρθρίζει, οὔτε λυχνικὸν ποιῆ, ὡς νεκρὸν λογίζεται αὐτὸν ὁ θεὸς· ἔχει δὲ καθ' ἡμέραν μετανοίας .μ.

II. Μοναχὸς εάν καθέζεται ἐν τῷ οἴκῳ αὐ- τοῦ, ὡς κοσμικὸν λογίζεται αὐτὸν ὁ θεός. ἔχει ἐπιτίμιον χρόνον ἕνα. ἐπειδὴ ὁ μοναχὸς οὐ ρηὴ μετὰ τὸ κυρεθῆναι ἔχειν ἴδια, ἢ παῖδας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ οἰκείους, ἢ ἄλλο π τῶν ἐν τῷ κόσμῳ.

III. Εἰ δὲ γένηται φυγὴ τῶν ἐθνῶν, ἔχει ὁ κανὼν ἵνα κατέβῃ ὁ σιλιτης καὶ διασώθῃ· καὶ ὅταν γένηται πάλιν γαλήνη, ἵνα ὑπάγῃ (καὶ) ἐμβῆ πάλιν ἐκεῖ.

IV. Μοναχὸς εάν πλύνῃ ἀποστολικὸν αὐτοῦ καὶ καταπατήσῃ μετὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἔχει ἐπιτίμιον ἡμέρας .μ.

V. Μοναχὸς οἷον δήποτε ῥήμα ἀντιλογίας εἶ- πῃ

πη (εἰς) τὸν ἠρῶμενον αὐτοῦ, ἐπόρνευσε· καὶ ὡς ἀντίδικος τοῦ θεοῦ εὐρίσκειται κρείττον εἰς θεὸν ἀμαρτίῃσιν καὶ μὴ εἰς ἴδιον πατέρα.

VI. Μοναχὸς, ἢ κοσμικὸς ἐὰν δένη (leg. δῆση) δαιμόνια εἴτε ἀλείφῃ βάλσαμα ἵνα καύσωσιν αὐτὸν διὰ τὴν δόξαν ἢν ζητεῖ· εἰ δὲ ἐπιτρέψῃ εἰς ἐξαγγελίαν, ἔχει ἐπιτίμιον ἔτη .β.

VII. Μοναχὸς ἀγαπῶν ὀμιλίαν γυναικῶν καθ' αὐτοῦ ἀνάπῃ πάθος.

VIII. Μοναχὸς ψάλλον τῷ ἐπὶ κοιτῷ αὐτοῦ ἐὰν συντύχη, ἢ πίνει νερὸν, ἔχει μετανοίας .λ.

IX. Μοναχὸς ἀνευ τοῦ μαντίου αὐτοῦ μήτε κοιμάται, μήτε ἐργάζεται, μήτε εὐχεται, μήτε ἐσθίει, μήτε περπατῇ.

X. Μοναχὸς κατὰ ὀκηρίαν εἰ οὐκ ἐγερθῆ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔχει μετανοίας .τ.

XI. Μοναχὸς ἐὰν δέξεται ἐξαγγελίαν καὶ δημοσίευσιν αὐτὴν, ἔτη .γ. ἀκοινώνητος ἔστω καὶ ἔξω τῆς ἐκκλησίας.

XII. Ὁ δουλεύων ἐπιτίμια (an ἐπιπρία?) ὅπου ἂν φθαθῇ ἄσ (sic: fortè redundat, vel eū legendum) βάλῃ τὰς μετανοίας αὐτοῦ, καὶ δέχεται (leg. δέξεται) αὐτὸν ὁ θεός.

XIII. Εἰ τις ὑγαιῶν τῷ σώματι ἀμελεῖ τῆς προσευχῆς, ἢ τῆς μαθήσεως τῶν ψαλμῶν, προσφασίζομενος προσφάσει ἐν ἀμαρτίας· οὗτος ἀφοριζέσθω, ἢ νηστεύτω ἡμέρας .μ.

XIV. Εἰ τις συγνῶ καὶ μὴ διορθώσεται αὐτῷ, ἢ ἐλέγχων μετὰ ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἐν χῶ· ἀλλ' ἐν λύπῃ θειαμβεύων τὸν αἵπον τῆς ἀμαρτίας, καὶ αὐτὸς συναφοριζέσθω τῷ ἐλεγχομένῳ ἐπὶ τῷ ἀμαρτήματι ἐβδομάδας .β. ἐπειδὴ ὡς ἐχθρὸν ἤλεγξεν, καὶ οὐκ ὡς ἀδελφόν.

Cæterum appositam Interpretis Latini versionem, quippe aliàs mancā, aliàs infidam, aliàs minimè perspicuam, omisimus.

316. Τὸ κρίμα τῶν ἀδικούντων τοὺς ἀμαρτάνοντας. „Judicium eorum qui injustitiam „faciunt Peccatoribus. „Incipit: Βαρύτερον ἐκείνων οἶμαι περὶ οὗ εἶπεν ὁ κύριος, ὅτι συμφέρει αὐτῷ; desinit verò: εἰς τὴν γέννησιν τοῦ πυρὸς ὅπου κλαυθμὸς καὶ ὀρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Undenam autem hoc de Scandalo Fragmentum excerptum sit, prorsus ignoramus.

317. Sequuntur variarum Evangelii Parabolarum breves, per Interrogationes et Responsa, ut plurimum, Expositiones: quibus aliquot etiam Interpretationes insertæ, ad Vetus Testamentum pertinentes.

I. Παραβολὴ εὐαγγελίου. Ἄνθρωπός τις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτὶ μιθῶσαισθαι ἐργάτας εἰς τὸν

ἀμπελῶνα αὐτοῦ. „Parabolâ Evangelii. Vir „quidam exivit valde mane ad conducendum mercede operarios in vineam „suam. „Ex Matthæi Cap. XX. v. 1.

Ερμ. „Explicatio. „Incipit: Ὁ ἄνθρωπος ὁ πρωτὸς ὁ ἀμπελῶν αἱ ἀρεταί. Desinit: εἰ δὲ περὶ τὴν ἐνδεκάτην τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν.

318. II. Ἐκ τοῦ παροιμιῶν. (Ex Proverbiorum Scriptore, Cap. scilicet IX. v. 1.) Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑψήρῃσε στήλους ἑπτὰ. Sapientia ædificavit sibi domum, et excidit columnas septem.

Ερμ. „Interpretatio. „Incipit: Τὴν σοφίαν ἐνταῦθα τοῦ θεοῦ λέγει ἐκ τῆς παρθένου σάρκα προσεῖπεν ὁ σόφος ποιητὴν λέγων. Desinit: τοὺς κήρυκας λέγει τοὺς κηρύξαντας πρὸς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

319. III. Ερώτ. Τίς μὴ γενηθεὶς ἀπέθανε, καὶ τίς γενηθεὶς οὐκ ἀπέθανε; „Int. Quis non „natus obiit, et quis natus non obiit? „

Απόκ. „Resp. „Incipit: Ἀδὰμ μὴ γενηθεὶς ἀπέθανεν, ἐνώχ καὶ ἡλίας.

IV. Ερώτ. Τί ἐρμηνεύεται ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σοι, εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ θεὸς ἡμῶν; „Int. Quomodo interpretatur „illud: Laudamus te, benedicimus te, gratias agimus tibi, et rogamus te, Deus „ster? „

Απόκ. „Resp. „Incipit: Τοῦ δικαίου νόε ἐξέλθοντος ἐκ τῆς κοιβωτοῦ καὶ διαλογιζομένου. Desinit: ὡς περὶ τῆς προστάξεως σου ἐν τῇ κιβωτῷ εἰσάξας διατήρησάς με ἀπειράστον μετ' αὐτῶν.

V. Ερμ. „Expositio. „(eiusdem scilicet textûs). Incipit: Ἀποκριθέντες δὲ οἱ τοῦ δικαίου νόε υἱοὶ εἶπον, καὶ τὰ ἐξῆς.

321. VI. Παραβολὴ τοῦ περὶ πείσωντος εἰς τοὺς ληστὰς. Εἶπεν ὁ κύριος ἄνθρωπός τις κατῆλθεν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ εἰς ἱεριχά. „Parabola de eo qui incidit in latrones. Dixit Dominus: vir quidam descendebat de „Jerusalem in Jericho. „(Ex Lucæ Cap. X. v. 30.)

Ερώτ. „Int. „(sive potius Expositio; atque ita est intelligendum ubicunque cæteris Parabolis subjicitur vox Ερώτησις). Incipit: Τίς ὁ ἄνθρωπος; ὁ ἀδὰμ. Τίς ἱερουσαλὴμ; ὁ παράδεισος. Desinit: δῆλον ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ.

Hujus Paraboles interpretatio, si sententiam, non verba spectes, cum D. Arhanasii Parabolarum Evangelii Interpretatione XV. ferè consentit; licet hæc illâ multò fusior.

322. VII. Επε-

322. VII. *Ετέρα παραβολή. Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.* „Alia Parabola. „Ia. Simile est regnum cœlorum viro regi qui fecit nuptias filio suo. „ (Ex Matthæi *Cap. XXII. v. 2.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίς ὁ βασιλεύς; ὁ θεός. Τίς ὁ υἱός; ὁ σαρκωθείς λόγος τοῦ θεοῦ.

Hæc Interpretatio, quod ad sententiam, non verò quod ad verba, ferè convenit, quamvis aliquanto longior, cum ejusdem Athanasii *Parabolarum Evangelii Interpretatione IX.*

Ibidem. VII. *Ετέρα παραβολή. Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν ἀγρῷ.* „Alia Parabola. Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. „ (Ex Matthæi *Cap. XIII. v. 44.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίς ὁ θησαυρός; ὁ χς. Τίς ὁ ἀγρός; ἰωσήφ ὁ τέκτων ἃ ἠκολούθησε τὸν κύριον ἐν αἰγύπτῳ. In fine interpretationis Latinæ è regione positæ subscriptum: *hoc loco aliquid deficere videtur.*

323. IX. *Ετέρα παραβολή. Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν γυνὴ ἣτις εἶχεν (sic) δραχμάς δέκα.* „Alia Parabola. Simile est regnum cœlorum mulieri habenti decem drachmas. „ (Ex Lucae *Cap. XV. v. 8.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίς ἡ γυνή; ἡ ἐκκλησία. Τίνες αἱ δραχμαί; ἀγγελοι, ἀρχάγγελιοι.

X. *Ετέρα παραβολή. Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ.* „Alia Parabola. „Ia. Simile est regnum cœlorum homini mercatori. „ (Ex Matthæi *Cap. XIII. v. 45.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίς ὁ μαργαρίτης; ὁ χρυσός. Brevissima scilicet interpretatio.

XI. *Ετέρα παραβολή. Ἀνθρωπὸς τις πλούσιος περικαλεσάμενος τοὺς δούλους.* „Alia Parabola. Vir quidam dives vocans servos suos. „ (Ex Matthæi *Cap. XXV. v. 14.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίς ὁ τὰ πέντε λαβῶν; οἱ ἀποστόλοι.

324. XII. *Ἄλλη παραβολή. Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις.* „Alia Parabola. Simile est regnum cœlorum decem virginibus. „ (Ex Matthæi *Cap. XXV. v. 1.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίνες αἱ φρόνοιμοι; πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, μακροθυμία, &c. Desinit: Τίνες οἱ συνελθόντες μετὰ τοῦ κυρίου; οἱ ἐλεήμονες.

XIII. *Ετέρα παραβολή. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ*

πέτρῳ, ὕπαγε βάλε ἄγγυρον. „Alia Parabola. „Ia. Dixit Dominus Petro, *vade, ejice hamum.* (Ex Matth. *Cap. XVII. v. 27.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίς ἡ θάλασσα; ὁ κόσμος. Τί τὸ ἄγγυρον; ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. Hujus quidem Parabolæ interpretatio penè eadem est, quæ Athanasii supra laudati X.^a numeratur.

325. XIV. *Ετέρα παραβολή. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς αὐτοῦ μαθητοῖς ἀπελθετε εἰς τὴν ἀπεναντι κώμην.* Alia Parabola. Dixit Dominus „discipulis suis: *accedite ad proximum castellum.* „ (Ex Matthæi *Cap. XXI. v. 2.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίς ἡ κώμη; ὁ κόσμος. Τίς ἡ ὄνος; Hujus Parabolæ Interpretatio eadem fere est ac S. Athanasii V.^a licet hæc illâ aliquantò uberior.

XV. *Ετέρα παραβολή. Εἶπεν ὁ κύριος οὐ δεῖ βάλλειν οἶνον νεόν.* „Alia Parabola. Dixit Dominus: *non oportet ponere vinum novum.* „ (Ex Marci *Cap. II. v. 22.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίνες οἱ ἀσχοὶ παλαιοί; οἱ ἰουδαῖοι.

326. XVI. *Ετέρα παραβολή. Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ.* „Alia Parabola. Duæ molientes in molendino. „ (Ex Matthæi *Cap. XXIV. v. 41.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίνες αἱ δύο; ψυχή καὶ τὸ σῶμα. Τίς ὁ μύλος;

XVII. *Ετέρα παραβολή. Ἀνθρωπὸς τις πλούσιος εἶχεν οἰκονόμον.* „Alia Parabola. Vir quidam dives habebat gubernatorem. (Ex Lucae *Cap. XVI. v. 1.*)

Ερώτ. „Int. „Incipit: Τίς ὁ πλούσιος ἄνθρωπος; ὁ θεός.

XVIII. *Ετέρα παραβολή. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς αὐτοῦ μαθητοῖς ὑμεῖς ἔσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς.* „Alia Parabola. Dixit Dominus: *vos estis sal terra.* „ (Ex Matthæi *Cap. V. v. 13.*)

Continenter sine titulo subsequitur hujus Parabolæ Interpretatio, ita incipiens: *γὴν λέγει τὸν ἄνθρωπον, ἅλα δὲ τὴν πίστιν.*

Quas hactenus recensuimus XVII. Parabolæ Evangelii Expositiones per Interrogationes et Responsa, si VI.^x et VII.^x Parabolæ Interpretationes excipias, eæ nullo modo consentiunt cum S. Athanasii Archiepiscopi Alexandrini *Dictis et Interpretationibus Parabolæ Evangelii* in memoratâ ejusdem Operum Editione contentis.

327. Subeunt aliæ sine auctoris nomine Quæstiones, præsertim *Physicæ* et *Chronologicæ*, ad S. Scripturam spectantes, hoc ordine, his verbis:

I. Ερώτ. Τὰ ἄστρα ἔχουσι θεμέλιον; „ Int. Stellarum habent fundamentum? „

Απόκ. Ναὶ κατὰ τὸ εἶπαι τὸν προφήτην· σελήνην καὶ ἀστέρας ἀ σὺ ἐθεμελίωσας. „ Resp. „ Utique, secundum quod dixit Prophetata: *Lunam et Stellas quæ tu fundasti.* „

II. Ερώτ. Ο ἥλιος ἔχει θεμέλιον; „ Int. Sol habet fundamentum? „

Απόκ. Οὐχί· ἀλλ' ἀπὸ ἑπτὰ ἀγγέλων ὀδηρούμενος τρεῖς κατὰ τὸ εἶπαι τὸν προφήτην· ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησεν. „ Resp. „ Nequaquam; sed à septem angelis ductus currit, secundum quod dicit Prophetata: *Ortus est sol.* „ (adde et occidit).

III. Ερώτ. Ο ἀνεμος πόθεν ἐξέρχεται; „ Int. Unde egreditur ventus? „

Απόκ. Ἀπὸ τῆς γῆς κατὰ τὸν λέγοντα· ἀναγών νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς. „ Resp. „ A terra secundum dicentem: *educens nebulas ex finibus terræ.* „

IV. Ερώτ. Πόσα ἔτη παρήλθον ἀπὸ τοῦ ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ; „ Int. Quot anni transierunt ab Adam usque ad diluvium? „

Απόκ. Ἐτη διχίλια ἑξή. „ Resp. Duo milia et sexaginta duo. „

V. Ερώτ. Πόσων ἐτῶν ἦτον (leg. ἦν) ὁ νόε ἐπὶ τὸν κατακλισμὸν; „ Int. Quot annorum erat Noe super diluvium? „

Απόκ. Ἐτῶν .φ. Καὶ τίς προσήγαγεν τῷ θεῷ θυσίαν πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ; Ἀβελ. Καὶ μετὰ τὸν κατακλισμὸν; νόε. „ Resp. quingentorum. Quis obtulit sacrificium Deo ante diluvium? Abel. Et post diluvium? Noe. „

VI. Ερώτ. Τί ἐσιν, ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν; „ Int. Quid significat: *veritas de terra orta est, et justitia de caelo prospexit?* „

Απόκ. Ο χς. ἐκ τῆς παρθένου ἐγενήθη, καὶ ἠλθεν ὁ προφήτης· δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν, καὶ ὁ ἀστὴρ ὀδηγῶν τοὺς μάγους, καὶ οἱ ἄγγελοι ὑμνοῦν τὸν κύριον. „ Resp. Christus natus est de virgine, et verum dixit propheta: *et Justitia de caelo descendit;* stella ducente magos, angeli laudabant dominum. „

Nihil harum Interrogationum, Responsonumve, sive inter Athanasii ex Veteri Testamento Interpretationes, sive inter Theodoretii *Questiones in Genesim* à nobis repertum.

328. Huc accedunt breves duorum ἐ Psalmis locorum Interpretationes. Prior quidem ἐ *Psalmi LXXIII. vers. 20.* petitus,

cujus hæc verba: Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουθενώσεις, habet interpretationem hoc initio: Πόλις θεοῦ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ, ἐξουθενώθησαν δὲ οἱ ἰουδαῖοι οἱ ἐκδιωχθέντες ἀπ' αὐτῆς.

Posterior verò ἐ *Psalmi LXXIV. vers. partim 17., partim 18.* his constans verbis: Θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας (in excusis ἐποίησας) αὐτὰ μνήστη ταύτης, interpretationem exhibet tali exordio: Ἐν ταῦθα θέρος λέγει τὸ γῆρας ἔαρ δὲ λέγει τὴν νεότητα. At unde Interpretationes hujusmodi depromtæ sint, etiam incertum.

329. Subeunt nonnulla ex *Physiologo Excerpta*, quæ cum Libello cognomine inter *S. Eriphanii Scripta* edito diligenter contulimus.

Ac primum quidem occurrit Caput hac inscriptione: Περὶ φυσιολογίων. περὶ ἐχίδνης. „ De Physiologia. De Vipera „ hoc initio: Ο φυσιολόγος ἔλεξεν περὶ ἐχίδνης. Ad oram verò libri alia manu ab eâ quæ Græcum contextum et Latinam interpretationem exscripsit, annotatum est: *Ex Eriphanio videntur hæc desumpta. Conferre ergo poteris cum Physiologo Eriphanii.* Sed cum de *Vipera* ne verbum quidem apud Eriphanium legas, non ab re fuerit totum hoc Caput, tanquam ineditum, hîc transcribere.

Περὶ φυσιολογίων. περὶ ἐχίδνης.

Ο φυσιολόγος ἔλεξεν περὶ ἐχίδνης ὅταν ἀρχεται συγγίνεσθαι τῇ θηλείᾳ, ἀποθνήσκει· πλείστα οὖν ὑπάγει καὶ ἐξέρχεται πρὸς τὴν θήλειαν, ὅταν ἀρχεται συγγίνεσθαι τῇ θηλείᾳ, εἰς τὸ στόμα αὐτῆς συγγίνεται, καὶ ἡ θήλεια καταπίουσα τὸν γόνον, κόπτει τὰ ἀναγκάμα αὐτοῦ, γινώσκει οὖν ὅτι εἴαν συγγίνεσθαι τῇ θηλείᾳ, ἀποθνήσκει· ὕστερον οὖν μὴ δυνάμενος καταχᾶν ἑαυτὸν, συγγίνεται αὐτῇ καὶ ἀποθνήσκει, ἡ οὖν θήλεια οὐκ ἔχει κάλπον ἵνα βασάξῃ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς τὰ γεννήματα· ἐν ἧ οὖν (adde ὅταν) αὐξηθῶσι τὰ τέκνα αὐτῆς ἐν τῇ κοιλίᾳ, ἀναπίσσωσι τὴν πλευρὰν αὐτῆς, καὶ ἐξέρχονται καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτὴν. πατραλάω οὖν εἰσὶν καὶ μητραλάω.

Ερμ. Παρεπλησίασον οὖν τοὺς φαρισαίους τῇ ἐχίδνῃ, ὅτι ὄν τρόπον ἡ ἐχίδνα ἀποκτείνει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, οὕτως καὶ οἱ φαρισαῖοι ἀπέκτειναν τοὺς νοερούς αὐτῶν πατέρας, τὸν σωτήρα ἡμῶν ἰησοῦν χν. καὶ τὴν ὀκκλησίαν. πῶς οὖν φύγωσιν (leg. φεύξουσιν) ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; καὶ ὁ μὲν πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ζῶσιν εἰς τοὺς αἰῶνας, αὐτοὶ δὲ πεθνήκασιν.

„ De Physiologia. De Vipera.

„ Physiologus dicit de vipera quod, quan- „ do

„ do

„do incipit coire cum foemina, mori-
 „tur; multoties enim ad foeminam acce-
 „dit, et quando incipit coire cum foemi-
 „na, ad os ejus appropinquat. et foemi-
 „na absorbens foetum (dic. *semen*), ejus
 „necessaria abscindit; cognoscit enim
 „quod si approximetur foeminæ, moritur.
 „ultimo tandem non potens eum (*se*) re-
 „tinere, approximatur illi, et moritur.
 „foemina enim non habet vulvam ut por-
 „tet in utero ejus (*suum*) foetum. quan-
 „do igitur crescunt filii ejus, perforant la-
 „tus ejus, et egrediuntur, et interficiunt
 „illam. Patricidæ igitur fuerunt et matri-
 „cidæ. „

„ Interpretatio. Assimilare (dic. *Assimi-*
 „*la*) igitur Pharisæos viperæ; nam quo-
 „modo vipera interficit patrem et ma-
 „trem, sic Pharisæi interfecerunt suos
 „spirituales patres, salvatorem nostrum
 „Christum Jesum, et ecclesiam. Quomo-
 „do igitur fugient à futura ira? pater et
 „mater vivunt in æternum, hi verò mo-
 „riuntur. „

Transcriptum hactenus Caput ex iis for-
 sitan censendum sit, quæ *Consalvus Pon-*
ce de Leon Hispalensis, primus *Physiologi* et
 Interpres et Scholiastes, quod *miserè essent*
depravata, omisisse testatur in Præfatio-
 ne, temporum et librariorum injuriam ibi
 graviter conquerens, *quæ si quod unquam*
aliud, adeo lacerum ac plagosum opusculum
hoc reddiderunt, ut in persanandis ejus vul-
neribus ope Paonia manus opus esse, rectè
quis existimare possit.

330. Περὶ ὄφeos. „ De Serpente. „ Inci-
 pit: Ο κύριος ἔλεξεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, γίνεσθε
 οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις. Hoc nimirum est ejus-
 dem Physiologi de Serpente *Caput XIII.*

Ἐτέρη φύσις τοῦ ὄφeos. „ Alia natura. „
 (Serpentis). Incipit: Όταν ἔλθῃ ὁ ὄφεις πῆν.
 Hoc est ejusdem de Serpente *Caput XVI.*

Ἐτέρη φύσις τοῦ ὄφeos. „ Alia natura. „
 (Serpentis). Incipit: Όταν ἴδῃ τὸν ἄνθρωπον
 γύμνον, φοβῆται. Ejusdem scilicet de Ser-
 pente *Caput XIV.*

Ἐτέρη φύσις τοῦ ὄφeos. „ Alia natura. „
 (Serpentis). Incipit: Όταν ἐπῆλθεν αὐτῷ ὁ
 ἄνθρωπος θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι. Ejusdem
Caput XV.

Quatuor hæc de *Serpente* Capita, ab iis
 si verba, non sententiam, spectes, ma-
 ximè differunt, quæ apud Epiphanium ex-
 tant, iisque passim uberiora sunt.

Περὶ τῆς μύρμηκος. ἃ φύσις. „ De Formi-

ca. „ (I. Natura). Incipit: Σαλομὼν ἐν ταῖς
 παροιμίαις εἶπεν, ἴθι πρὸς τὴν μύρμηκα. Hoc
 est ejusdem Physiologi de Formica *Caput*
XVIII. sed Msta. discrepant ab impressis
 aliquantum, iisque latius patent.

333. Hac pagina et insequentibus us-
 que ad 336. miscellanæ occurrunt Sen-
 tentiæ XXIV. cùm ex S. Scripturâ, vide-
 licet ex *Job*, *Salomone*, *Sirachide*, *Paulo*,
Jacoboque Apostolis, tùm è SS. Patribus,
 nempe *Basilio* et *Gregorio Nazianzeno*, tùm
 denique è Philosophis aliisque profanis
 Auctoribus, puta *Socrate*, *Biante*, *Aristo-*
tele, *Aristippo*, *Simone Misanthropo*, *Antis-*
thene, *Menandro*, *Clitarcho*, *Evagrio* de-
 promptæ, quas, tanquam vulgatas, adeo-
 que ad exquisitam eruditionem parum fa-
 cientes, prætermittendas hîc omnino du-
 ximus.

336. Τοῦ σοφου σεκουιδίου. (sic) Περὶ κόσ-
 μου. „ Docti Secundii (*Secundi*) De mundo. „
 Exadversum eadem manu, qua interpretatio
 Latina, exaratum est: *De hoc auctore*
Vid. Phot. in Bibliotheca. Incipit verò: Τί
 ἐστὶν κόσμος; ἀγατάληπτος περιεχθῆ.

Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ. De Oceano, ejusdem
 Secundii. Incipit: Τί ἐστὶν ὠκεανός; κόσμου ἐναγ-
 κάλισμα, θαλάσσιων σερφάνωμα.

Περὶ θεοῦ. De Deo. Ejusdem. Incipit: Τί
 ἐστὶν θεός; ἰδιόπλεστον ἀγαθόν. Desinit: Ζήτημα
 ἀθάνατος.

Tres hujusmodi *Secundi*, Atheniensis So-
 phistæ, Sententiæ inter eas primo loco
 apparent, quas à Luca Holstenio Græcè
 et Latinè vulgatas, Jo: Albertus Fabricius
 Bibliothecæ Græcæ *vol. XIII. pag. 564.* in-
 seruit; illis verò, si paucula excipias MS.
 Codicis menda, planè consentiunt.

In ultima atque extrema hujus Codicis
 pagina, sive in fine Interpretationis Lati-
 næ Græco textui adversæ, hoc ipsius In-
 terpretis manu legitur annotatum: *Reli-*
quæ quatuor pagella hujus libelli non viden-
tur posse traduci, deficient enim pagella
quædam: has vero descriptiones docti Secun-
dii, ut est illa, quam de mundo è græco in
latinum transtuli, sunt parvi momenti; et
propterea illas non traduxi: Reliqua omnia
sunt tractata.

Præter harum paginarum defectum, plu-
 res alios in cætero Codice offendas, ab
 ipso Interprete ad marginem annotatos:
 ex quo sanè conficitur, Archetypum Græ-
 cum, unde Liber hic transcriptus est, lo-
 cis aliquot fuisse mutilum.

Omnium postremò ipsius Interpretis manu, qui totam versionem Latinam hoc Codice contentam exaravit, habes subscriptionem his verbis: Τελίβη τὸ παρὸν σύνταγμα διὰ χειρὸς ὑπὸ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου καὶ ἀμαρτωλοῦ Καλλίστου τάχα ἱεροδιακόνου. Quod Latine sonat: *Absolutum est præsens opus manu à me minimo et peccatore Callisto, forsàn Hierodiano.*

Hoc autem loco animadvertendum est, Subscribentis manum eandem prorsus esse, quæ memoratam Codici præfixit Notam: *Ἐκ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ ὄρου λιβάου;* et ab ea omnino diversam, quæ Græcum operis contextum exaravit.

Ingenuè demum fatebimur non omnino liquere, an idem extiterit operis Exscriptor et Interpres. Utcunque tamen se res habet; quisquis sive transcripsit, sive transtulit, *Græca et Latina lingua* (ut à Præfationis auctore jam præmonitum) *non admodum peritus fuit.* Omnia enimverò mendis adeò scatent, ut penè singula quæ adduximus loca, à spirituum, accentuum, vocabulorum erroribus purganda fuerint atque emaculanda. Quare nihil profectò mirum, siquid mendii, siquid erroris nostram vel oculorum, vel mentis aciem fugerit.

XV.

Chartaceus in folio, constans foliis 125. Sæculo, ut videtur, XV. partim ineunte, partim inclinante, triplici manu, minutis plerisque litterulis descriptus, idemque emendatissimus.

Eo continentur *Aristotelis Physicæ Auscultationis*, *Dialecticæ*, seu *Topicorum Epitome* ac *Metaphrasis*, incerto Auctore; tum ejus *Categoriæ*, *Liber de Interpretatione*, et *Analytica Priora* cum *Scholiis*, aliaque ad ipsum pertinentia, quæ hoc Foliorum ac *Titulorum ordine digesta* legas.

Fol. 1. *Ἐπιτομὴ τῶν εἰρημίνων τῶ ἀριστοτέλει ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει, ἐν οἷς καὶ λόγοι, παρὰ τῶν ἀγίων γραφῶν ἐρανισθέντες.* Epitome dictorum ab Aristotele in *Physicæ Auscultatione*, in quibus etiam *Sermones à Sanctis Scriptoribus collecti.*

Hæc Epitome VIII. Capitibus constat, quorum primum *περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτίων*, de naturalibus nimirum Principiis et Causis, incipit: *Πᾶν τὸ ἀπὸν, καὶ ἀρχὴ οὐ πᾶσα δὲ ἀρχὴ ἦδη καὶ ἀπὸν.*

Eod. averso. κῆ. β. *περὶ αἰτίων καὶ αἰπατῶν. ἐν ᾧ καὶ περὶ τύχης καὶ αὐτομάτου.* Caput II. De Causis et Causatis, in quo etiam de *Fortuna et Casu.* Incipit: *Τῶν αἰτίων καὶ αἰπιωτῶν, τὰ μὲν εἰσι κατὰ ἑαυτὰ, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός.*

Ibidem. *Περὶ κινήσεως καὶ ἡρεμίας. ἐν ᾧ καὶ περὶ ἐπιτελεχίας καὶ τοῦ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ.* κῆ. γ. De Motu et Quietate, in quo etiam de *Actu*, ac de eo quod existit *potentiâ et vi*, Cap. III. Incipit: *Κινήσις ἐστὶν ἡ τοῦ δυνάμει ὄντος ἐπιτελέχεια.*

3. *Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.* κῆ. δ. De Generatione et Corruptione. Caput IV. Incipit: *Ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορὰ, κινήσεις οὐκ εἰσι κυρίως, ἀλλὰ μόνον μεταβολαί.*

3. averso. *Περὶ φύσεως.* κῆ. ε. De Natura. Caput V. Incipit: *φύσις ἐστὶν ἀρχὴ κινήσεως καὶ ἡρεμίας. ἐν ᾧ ὑπάρχει πρῶτως.*

4. *Περὶ τόπου καὶ χρόνου.* κῆ. ς. De Loco et Tempore. Caput VI. Incipit: *Τῶν ὄντων, τὰ μὲν κινήσεις εἰσὶν. ὡς γένεσις καὶ ἀλλοιώσεις.*

4. averso. *Περὶ ἀπείρου.* κῆ. ζ. De Infinito. Caput VII. Incipit: *Τὸ ἀπείρον λέγεται πενταχῶς, ἓνα μὲν τρέπον, τὸ ἀμμές τε καὶ ἀποσον.*

Ibid. *Περὶ στοιχείων.* κῆ. η. De Elementis. Cap. VIII. Incipit: *Ὅτι στοιχεῖα πρῶτα καὶ ἀπλόυσατα παντὸς σώματος φυσικοῦ.* desinit verò: *Εἶτα καὶ ὕδατος μετέσται αὐτοῖς. ἀέρος τε καὶ πυρός. πρὸς λόγον, τῆς ἀπὸ γῆς τουτωνὶ τῶν στοιχείων τοπικῆς διαστάσεως.*

Hæc *Aristotelis de Physicæ Auscultatione* Librorum Epitome forsàn eadem est ac eorundem *Anonymi Synopsis Græca MS.* quam memorat *Labbeus Bibliotheca Nove MSS. pag. 116.* nondumque typis mandatam arbitramur.

5. averso. *Προλεγόμενα εἰς τὴν φυσικὴν ἀκροάσιν. τίνα σκοπὸν ἔχει, καὶ περὶ τίνων διαλαμβάνει, σύμπασα. ἐπὶ δὲ καὶ μεταφρασίς τοῦ πρῶτου βιβλίου.* Prolegomena in *Physicæ Auscultationem.* Quem scopum habeat, et de quibus agat in universum; atque etiam *primi Libri Metaphrasis.* Incipit: *Σκοπὸς ἐστὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, περὶ τῶν κοινῆ πᾶσιν ὑπαρχόντων τοῖς φυσικοῖς πράγμασι.* Desinit: *περὶ τούτων οὖν ὁ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως σκοπός. ἃ κοινῆ πᾶσι τοῖς φυσικοῖς ὑπάρχει. ἢ δοκεῖ μὲν οὐχ ὑπάρχει δὲ.*

6. *Ὁ σκοπὸς ἐκάστης τῶν τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων.* Scopus, seu *Finis singulorum Physicæ Auscultationis Librorum.* Incipit: *Διχῆ δὲ τῆς ὅλης πραγματείας διηρημένης,*

νης, τὰ μὲν παρῶτα πέντε βιβλία. Desinit: οὕτω γὰρ ἡμῖν ὁ λόγος εὐωδωθήσεται μᾶλλον. ἀρχεται γοῦν οὕτω.

Eod. averso. Continuò sequitur Titulus hic: Ἀρχὴ τῆς κατὰ λέξιν μεταφράσεως τοῦ α' βιβλίου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως: κἔ. α. Initium Metaphraseos ad verbum, primi Libri Physicæ Auscultationis. Caput I. Incipit: Προσίμιον. Ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι συμβαίνει περὶ πάσας τὰς μεθόδους.

Ibidem. Αντίρρησις ἐν διαμέσεως, παρὸς τοὺς παρὸ αὐτοῦ φυσικοὺς φιλοσόφους: κἔ. β. Refutatio ex divisione adversus Philosophos naturales Aristotele antiquiores. Caput II. Incipit: Ἀνάγκη λέγων, ἢ μίαν εἶναι τὴν ἀρχὴν, ἢ πλείους καὶ εἰ μίαν, ἢ τοὶ ἀκίνητον, καὶ ἢ ἢντινα οὖν κίνησιν καθάρσις παρμενίδης καὶ μέλισσος.

7. averso. Επιχείρημα α. Argumentatio I. Incipit: Ἐπεὶ τὸ ὄν εἶναι λέγουσι παρμενίδης καὶ μέλισσος.

Ibid. Επιχείρημα β. Argumentatio II. quæ Incipit: Ἐπὶ ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐν πολλαχῶς λέγεται.

8. Ελεγχος ἰχυρὸς τῶν παρμενίδου καὶ μέλισσου συλλογισμῶν. Refutatio valida Syllogismorum Parmenidis et Melissi. Incipit: Παρμενίδης οὕτω συλλογίζεται. τὸ παρά τὸ ὄν οὐκ ὄν. Desinit in hæc verba: μὴ ὄντων δὲ λόγος ἡμῖν οὐδεὶς ἐν τῷ παρόντι... Cætera, id est ferè *sesquiversus*, ne legantur, vetustatis partim injuriâ, partim glutinatoris vel inscitia, vel incuria factum.

Metaphrasis hæc duo tantum Libri primi Physicæ Auscultationis Capita complectitur, Scholiisque sat amplis illustratur. Hujusmodi verò Prolegomena et Metaphrasis non sunt *Georgii Pachymeris*, neque *Simplicii* in Libros Physicæ Auscultationis Prolegomena, neque *Themistii* in eosdem Libros Paraphrasis; videnturque inedita.

10. averso. Οροι κατ' ἐπιτομὴν κεφαλαῖαι τῶν ἐμπελεγμένων τῷ παρῶτῳ βιβλίῳ τῆς διαλεκτικῆς. Definitiones in epitomen redactæ eorum quæ in Primo Dialectices Libro continentur. Incipit...eis ἐστὶ διαλεκτικῆς πραγματείας, ἐφιδον εὐρεῖν ἀφ' ἧς ἀντιπυλλογίσαι περὶ παντὸς τοῦ προστεθέντος προσβλήματος. Desinit: περὶ τάξεως καὶ πῶς δὲ ἐρωτῶν.

13. averso. Τίς ὁ σκοπὸς τοῦ β. βιβλίου τῶν τοπικῶν, ἢ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς προσβλημάτων. Quis sit finis Libri II. Topicorum, sive Propositionum accidentalium. Incipit:

Ἐν τῷ παρῶτῳ βιβλίῳ εἰπὼν τίς τε ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας καὶ πὸς τὸ χρησιμὸν.

Ibidem. Τίς ὁ σκοπὸς τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ περὶ τῶν προσβλημάτων. Quis sit finis Libri III. qui est de Propositionibus. Incipit: Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ διδάσκει περὶ τῶν συγκριτικῶν προσβλημάτων.

Ibidem. Τίς ὁ σκοπὸς τοῦ δ' βιβλίου τοῦ περὶ τῶν γενικῶν προσβλημάτων. Quis sit finis Libri IV. qui est de Propositionibus generalibus. Incipit: Δι' ἅς μὲν αἰτίας παρέδωκε τοὺς τόπους τῶν κατὰ συμβεβηκὸς προσβλημάτων πρότερον εἶπομεν.

14. Τίς ὁ τοῦ ε. βιβλίου τοῦ περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων προσβλημάτων. Quis sit finis Libri V. qui est de Propositionibus specialibus. Incipit: Διαλαβὼν ὁ ἀριστοτέλης ἐν μὲν τῷ β. βιβλίῳ τῶν τοπικῶν περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκὸς προσβλημάτων.

Ibidem. Τίς ὁ τοῦ ς' βιβλίου σκοπὸς τοῦ περὶ τῶν ὀρεκῶν προσβλημάτων; Quis VI. Libri finis, qui est de Propositionibus finitivis. Incipit: Ἐν δὲ τῷ ς. β. βιβλίῳ τῶν τοπικῶν, ἡκεῖ ὁ ἀριστοτέλης περὶ τῶν ὀρεκῶν προσβλημάτων διαληφόμενος.

Ibidem. Εἰς τὸ ζ' βιβλίον τὸ περὶ ταύτου καὶ ἑτέρου. In VII. Librum de Eodem, et Alio. Incipit: Ὡσπερ τὴν ζήτησιν τὴν ἀπὸ τῶν διαφορῶν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν εἰδῶν, ὑπὸ τὰ γενικὰ προσβλήματα.

Ibidem. Μετάφρασις τοῦ ὀγδόου βιβλίου τῆς διαλεκτικῆς ἀριστοτέλους. ἐν ᾧ διδάσκει περὶ τάξεως τῆς διαλέξεως καὶ πῶς δὲ ἐρωτῶν καὶ ἀποκρίνεσθαι, καὶ παρῶτον, περὶ τοῦ σκοποῦ. Metaphrasis octavi Libri Dialectices Aristotelis, in quo docet ordinem Disputationis; et quomodo interrogandum sit, et respondendum; ac primum de Fine. Incipit: Ἐπεὶ περὶ ἢ διαλεκτικῆ παρὸς τὸν ἐκτὸς λόγον οὕσα ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει σιμίζονται, σκοπὸς ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ.

14. averso. Post hujusmodi Proœmium sequuntur Libri Capita:

Κἔ. α. Ὅποια δὲ παρῶτον παρατηρεῖν ἐν ταῖς διαλεκτικαῖς ὁμιλίαις τὸν μέλλοντα ἐρωτῶν. Caput. I. Quæ primum debeat observare in Dialecticis Sermonibus is qui interrogaturus est. Incipit: Δὲ τὸίνω παρῶτον τὸν μέλλοντα ἐρωτῶν τὸν τόπον εὐρεῖν ὅθεν ἐπιχειρητέον.

Κἔ. β. περὶ τάξεως τῶν εἰς ἐρώτησιν προσβαλλομένων, καὶ ὅπως καὶ ἐρωτηματίζεν εἴτ' οὖν, διατάξῃ τὰς ἐρωτήσεις. Caput. II. De Ordine eorum quæ ad Interrogationem prof-

feruntur; et quomodo oporteat interrogare, sive interrogationes digerere. Incipit: Περὶ δὲ τάξεως, καὶ ὅπως ῥητὴ ἐρωτηματίσαι, λεκτίον.

15. Ενταῦθα περὶ ἐπαγωγῆς. κῆ. γ. Hic de Inductione. Caput III. Incipit: Τὰς δὲ παρὰ τὰς ἀναγκαίας εἰλημμένας ἐν τῷ συλλογισμῷ ᾠροτάσεις, ληπτέον μὲν καὶ ταύτας.

15. averso. Ενταῦθα περὶ κρύψεως τοῦ συμπεράσματος. κῆ. δ. Hic de Occultatione Conclusionis. Caput IV. Incipit: Κρύπτειν δὲ βουλόμενον τὸ συμπέρασμα τοὺς ᾠροσυλλογισμοὺς πθέσαι ῥητὴ.

16. averso Ενταῦθα, περὶ κόσμου· τουτέστι διακοσμήσεως ἢ ὄγρου τοῦ συλλογισμοῦ· τίσι ῥητῆον. κῆ. ε. Hic de Ornatu, id est Ordinatione et Gravitate Syllogismi, quibus ad hanc utendum sit. Caput V. Incipit: Εἰς μὲν οὖν κρύψαν εἰρημένους ῥητῆον· εἰς δὲ κόσμον εἴτ' οὖν ὄγρον τοῦ συλλογισμοῦ.

Ibidem. Κῆ. ς. περὶ σαφηνείας· τίσι ῥητῆον. Caput VI. De Claritate: Quibus ad eam utendum sit. Incipit: Εἰς δὲ σαφηνείαν τοῦ ᾠροκειμένου ᾠροβλήματος, παραδείγματα ἢ παραβολὰς, οἴσῃον. Desinit in hæc verba: διεζόμενος τὸ ἀγαθόν, ἢ ἄλλο ὅτι οὖν, ᾠρογενέγκη τὴν ἐρώτησιν.

Recensitæ hactenus Aristotelis Topicorum Definitiones in epitomen redactæ, ac Metaphrasis incerti sunt Auctoris, necdum, ut videtur, editæ.

18. Ab hoc folio ad 30. alia manu aliaque in charta excurrunt Stemmata Divisionum plurima, ad Partem Philosophiæ rationalem maximè pertinentium, rubris distincta titulis lineisque, hac inscriptione præmissa: Διαίρεσις πεφικεν αὐτὴ καλλιῆσι τῆς ὑψιμέδοντος πύσης φιλοσοφίας: γένος γενικώτατον.

Interjecto deinde *sesquifolii* (sit verbo venia) vacantis spatium, sequitur Opusculum de Quinque Vocibus universalibus, *Constantini Lascaris* manu nobis notissima exaratum, cujus titulus: Εἰς τὰς ἑφῶνας. Initium verò: Οἱ γένος λέγεται ἢ πινῶν χέσις. ἢ ᾠρὸς ἀλλήλους ἢ ᾠρὸς ἑν. finis demum: ἢ ἢ τὰ μὲν, ἐπίσης μετέχονται. τὸ δὲ συμβεβηκὸς μᾶλλον καὶ ἥτιον.

Id autem Opusculum, sive Epitome de *V. Vocibus*, non est *Michælis Pselli*, nec *Georgii Pachymeris*, nec *Nicephori Blemmida*, nec *Ammonii Hermeæ F*: fortè ab ipso *Constantino Lascari* concinnatum est.

36. Post vacuum folii unius intervallum subit Πορφυρίου εἰσαγωγῆ. Porphyrii Isago-

ge, sive Introductio in Aristotelis *Categorias*, aliàs *Libellus περὶ τῶν πέντε φωνῶν*, De quinque Vocibus. Incipit: Οἷτος ἀναγκασίου, ῥευσασίριε. Opus sæpissimè excusum; sed hic variis marginalibus Scholiis, sine Auctoris nomine, locupletatum.

46. *Αριστέλους κατηγορίαι: χῆ βοήθει: γένος ἀριστέλους*. Aristotelis *Categoriæ* (*Christe adjuva*). Aristotelis *Genus*, seu *Vita*. Ipsa autem ab his verbis incipit: *Αριστέλης τὸ μὲν γένος ἦν μακεδῶν πόλεως δὲ Σταγειρίτης*. Desinit: ἔζησε δὲ τὸν σύμπαντα ῥρόνον αὐτὸς ὁ ἀριστέλης, ἔτη ζγ.

Hæc Aristotelis *Vita* eadem est, quæ *Ammonii Hermeæ F* nomine sæpius edita circumfertur, et ejusdem in *Categoriis* Aristotelis *Commentario* præmissa frequenter occurrit; licet nonnullis diversa verbis, atque in fine decurtata.

47. *Vitam* Aristotelis excipiunt, in ejus *Categoriis* *Prolegomena* incerti Auctoris, ab *Ammonii* *Commentariis* in easdem multum discrepantia. Quæ quidem ita incipiunt: *Σκοπὸς τῶν κατηγοριῶν, οὔτε περὶ τῶν ὄντων ἢ ὄντα ἐστὶ διδάξαι*. desinunt verò: λέγεται δὲ ἢ τὰ ὑπᾠλληλα ἔτερα, ὡς ἢ οὐσία ἢ τὸ σῶμα. Hæc etiam à *Simplicii* *Proemio* in easdem *Categoriis* typis excuso differunt.

50. *Κατηγορίαι ἀριστέλους*. Aristotelis *Categoriæ*, earum nempe textus Scholiis marginalibus ornatus. Incipit: *Ομώνυμα λέγεται, ὡν ὄνομα μόνον κοινόν*.

63. averso. *Αριστέλους περὶ ἐρμηνείας*. Aristotelis de Interpretatione Liber. Incipit: *Πρῶτον δὲ θέσθαι τί ὄνομα. ἢ τί ῥῆμα*, plurimis Scholiis ad oras adscriptis commendandus.

73. *Αριστέλους ἀναλυτικῶν ᾠροτέρων ᾠρῶτον*. Aristotelis *Analyticorum Priorum* Liber Primus. Incipit: *Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἐστὶν ἢ σκίψαι*. Liber hic nonnullis Scholiis, plurimisque figuris ad oras adscriptis enitescit.

113. *Αριστέλους ἀναλυτικῶν ᾠροτέρων δευτέρων*. Aristotelis *Analyticorum Priorum* Liber Secundus. Incipit: *Εν τόποις μὲν οὖν χήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων ᾠροτάσεων*.

At Liber hic valde mutilus est, utpote qui Capituli V. posteriori parte reliquisque XXIII. Capitibus, quæ in excusis extant, planè deficiat; in hæc autem verba desinit: *φανερὸν οὖν ὅτι ἐν μόνοις τοῖς ἀντιπρόφουσι κύκλω ἢ δι' ἀλλήλων ἐνεύχεται γίνεσθαι*

ἄλλαι τὰς ἀποδείξεις ἐν δὲ τοῖς... Reliqua desiderantur.

Cæterum Codex hic triplici manu descriptus est, primâ omnium vetustissimâ à fol. 1. ad 32. alterâ mediæ vetustatis abhinc ad fol. 34. quam *Constantini Lascaris* esse prædiximus; tertiâ deum, quæ hac vetustior est et ad primam accedit, à fol. 36. ad 125. totius nempe Codicis postremum.

XVI.

Membraneus in folio, habens folia 220. bipartitò exarata, titulosque omnes, perinde ac initiales litteras minio distinctas; manu quidem vetustâ, quippe Sæculi XIII. sed membranâ vetustiori, erasis scilicet antiquioris scripturæ litteris, quarum extant manifesta ubique vestigia, novis superinductis conscriptus: foliorum præterea extimâ facie et fumo et ævo multum denigratâ, fumosarum imaginum ritu magnam injiciens venerationem sui; nec lucis minùs ab splendidissima, cujus olim fuit, *Velascanâ* Bibliothecâ mutuatus.

Continentur eo *Philagathi Philosophi* Homiliæ LXXVIII. quibus accedunt aliæ duæ, nimirum una *Sancti Saba Mesimeri*, ejus discipuli, eis tñν βαφύρον; altera *S. Joannis Chrysostomi* nomine ornata, περὶ τῶν μετὰ παρατηρήσεως παροισόντων τοῖς θεοῖς μυστηρίοις, eis τοὺς ἀπολιθέντας εἰς τὰ ἐγκράνια.

Has autem *Philagathi* Homilias *Franciscus Scorsus Panormitanus S. J. Theophanis Ceramei Archiepiscopi Tauromenitani* nomine inscriptas Lutetiæ Parisiorum anno MDCXLIV. Græcè et Latinè cum Notis primus evulgavit; at non omnes, siquidem LXII. tantum edidit. Noster verò Codex in suis habet *duodetriginta*, quæ neque in laudatâ Editione, neque inter illas occurrunt, quas *Leo Allatius* in *Diatriba de Georgiis* tanquam ineditas refert. Quæ porò hujusmodi sunt, eas omnino in recensionis cursu asterisco, brevitati consulentes, prænotavimus.

Sed jam ad præstantissimum Codicem recensendum accedamus.

Fol. 1. In hujus fronte litteris à cæterâ Libri scripturâ diversis, maximam partem vel deletis, vel abrasis ægerrimè legitur Titulus: Πόνημα φιλαγάθου τοῦ φιλοσόφου. Id est, *Opus Philagathi Philosophi*: quod nomen tribus aliis expressum locis invenias.

Statim sequitur eadem manu exaratus

Index, omnium quotquot olim Codex hic continebat, Homiliarum, nempe LXXXI. titulos complectens, prætermisissis tamen tribus Homiliis infra memorandis, cui subjacet eadem prorsus manu talis subscriptio:

Τ Ε Λ Ο Σ ἤληφεν
 τα... νοῦ
 ἀδελφοῦ ἀγγέλου.

Hoc est (si secundum versum penè obliteratum his vocibus παρά τοῦ ταπεινοῦ suppleas) *Finem accepit ab humili fratre Angelo.*

2. ✕ ΦΙΛΑΓΑΘΟΥ ΠΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ:

Λόγ. α. Ομιλία ρηθεῖσα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου: καὶ εἰς τὸν ἅγιον συμεῶνα φυλίτην.

PHILAGATHI PHILOSOPHI OPUS.

Sermo I. Homilia dicta in principium Indictionis, et in Sanctum Symeonem Styliem. Incipit: Ευλογητὸς ὁ θεὸς ὁ καταξιώσας ἡμᾶς διαδραμεῖν τὴν κυκλικὴν τοῦ χρόνου περίοδον. Hæc in *Theophanis* Editione à *Scorso* factâ numeratur Homilia I.

4. averso. Λόγ. β. Ομιλία εἰς τὸν ὀφειλέτην τῶν μυρίων ταλάντων: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Sermo II. Homilia in Debitorem decem mille talentorum. Pronuntiata fuit in ambone, sive suggestu Archiepiscopalis Ecclesiæ. Incipit: Οἱ παιδοτρῖσαι καὶ τῶν νέων διδάσκαλοι. Hæc est ibidem II.

7. Λόγ. γ. Ομιλία ρηθεῖσα κυριακῇ παρὰ τῆς ὑψώσεως: οὐδὲς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι. Sermo III. Homilia dicta Dominicâ ante festum Exaltationis (Sanctæ Crucis). *Nullus ascendit in caelum.* Pronuntiata fuit in ambone. Incipit: φέρε σήμερον, ὃ Θεοφιλέστατον ἄθροισμα, τῆς ζωηφόρου σαυροῦ ἀνυψώσεως τὰ παροέρπητα ἐορτάσωμεν. Est ibidem III.

9. averso. Λόγ. δ. Ομιλία εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ πμίου καὶ ζωοποιῦ σαυροῦ: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Sermo IV. Homilia in Exaltationem pretiosæ et salutiferæ Crucis. Pronuntiata fuit in ambone Archiepiscopalis Ecclesiæ. Incipit: Ορῶ σήμερον τοῦ μεγάλου τοῦδε ναοῦ τὸν σεβάσμιον ὄρεφον τὴν οὐράνιον μιμούμενον ἀντιγα. Est ibidem IV.

13. Λόγ. ε. Ομιλία εἰς τὸ ἐθέλησεν ὁ ἰησοῦς ἐξελεθῆν εἰς τὴν γαλιλαίαν: ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου φιλίππου εἰς τὴν ἐορτὴν αὐτοῦ. Sermo V. Homilia in illud: *voluit*

Je

Jesus proficisci in Galilaam. Pronuntiata fuit in templo S. Philippi Apostoli, in ejus festum. Incipit: Οὐ μόνον *ᾠεπολοῦντες σωματικῶς ἐν τῇ γῆ τοῦ σωτήρος.* Est ibidem XLIX.

15. averso. Λόγ. ς. Ομιλία περὶ τοῦ σελιναζομένου: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Sermo VI. Homilia de Lunatico. Pronuntiata fuit in ambone Archiepiscopalis Ecclesiæ. Incipit: Οτρίνει μὲν ἵππον ἀγέρωχον πεδιάς ἢ πλωμένη. Est ibidem XXIII.

17. averso. Λόγ. ζ. Ομιλία περὶ τοῦ ἔχοντα τὸν λεγαῶνα: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Sermo VII. Homilia in illud: *Habentem legionem.* Pronuntiata fuit in ambone Archiepiscopalis Ecclesiæ. Incipit: Επέχει μου τὴν γλῶτταν ἡ νόσος τοῦ σώματος. Est ibidem IX. At hæc prope tota, avulsis nimirum foliis, deficit; desinit enim in hæc verba: ἀμφοτέρω γὰρ οἶκον παραστειάν σημαίνουσι, μεταμειβομένης τῆς ἐβραϊδὸς εἰς τὴν ἐλλάδα φωνήν. τὸ δὲ δύο τοὺς δαί... quæ in laudatæ Editionis imâ pag. 53. invenias.

Avulsis quoque foliis, totæ deficiunt Homiliæ sex, quas consequi oportebat.

VIII. videlicet, Εἰς τὸ Ἰω. εὐαγγέλ. ἐσῆκει Ἰωάννης, καὶ εἰς τὴν τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου. In illud Joannis Evangelii: *Stabat Joannes,* et in festum Apostoli Andrea: quæ ibidem numeratur Homilia L.

IX. cujus planè latet inscriptio, quòd in priore hujus Codicis Homiliarum Indice oblitterata sit, in posteriore prætermissa.

X. Περὶ τῆς αἰμορροῦσης, καὶ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀρχισυναγώγου. De Hæmorrhoida, et de Archisynagogi filia: quæ ibidem pariter est X.

XI. Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον. In Divitem et Lazarum, quæ ibidem est VIII.

XII. Περὶ τοῦ ἀρχιτελώνου Ζακχαίου. De Zachæo publicanorum principe, quæ ibidem est XV.

XIII. Περὶ τοῦ τελῶνου καὶ φαρισαίου. De Publicano et Phariseo, quæ ibidem est XVI.

Singularum autem hujusmodi Homiliarum Inscriptiones, præter supra dictam, ex utroque Indice planè constant. At verò minùs incommodè accidit, quòd eæ tantùm hîc Homiliæ deficiant, quæ typorum beneficio jam in tuto versantur.

18. Ομιλία (ιδ.) περὶ τοῦ ἀσώτου Homilia XIV. De Predigo. Initio mutila, ab his verbis incipit: ποτὲ μὲν δραχμὴν εἰσὼν

τῇ κότρω, συγχοθῆσαν τῶν ἡδονῶν, quæ in allegatâ Editione pag. 101. versu 20. legas; estque ibidem XVII.

22. Ομιλία ιε. εἰς τὸ ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ: ἐλέχθη κυριακῇ ἀποκρέου. Homilia XV. in illud: *Quando venerit filius hominis in gloria sua.* Pronuntiata fuit Dominicâ Carnisprivii. Incipit: Οἶόν τι πάχουσιν ἀπὸ πινὸς ὑψηλῆς ἀκρωρείας. Est ibidem XVIII.

25. Ομιλία ις. εἰς τὸ ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα: ἐλέχθη κυριακῇ τυροαποθέσεως. Homilia XVI. in illud: *Si dimiseritis hominibus peccata.* Pronuntiata fuit Dominicâ τυροαποθέσεως, id est, Hebdomadæ qua Græci abstinentiam *Casei* exordiantur. Incipit: Οἱ ἐν τοῖς ἵππικοῖς ἄλλοις ἀγωνιζόμενοι. Est ibidem XIX.

27. averso. Ομιλία ιζ. περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων: ἐλέχθη κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας. Homilia XVII. de sanctis Imaginibus. Pronuntiata fuit Dominicâ Orthodoxiæ, h. e. *Quadragesima Græcorum.* Incipit: Δαμωρὰ εὐορτὴ καὶ πατήγεις ἐπέση. Est ibidem XX.

29. averso. Ομιλία ιη. περὶ τοῦ παραλυτικοῦ τοῦ δὲ χεπεραοῦμ: ἐλέχθη κυριακῇ δευτέρω τῶν νηστειῶν. Homilia XVIII. de Paralytico in Capharnaum. Pronuntiata fuit Dominicâ secundâ Jejuniorum. Incipit: Επειγόμενος τῆς σωτήριος διδασκαλίας ἐφάτα. Est ibidem XXI.

32. Λόγ. ιθ. Ομιλία εἰς τὸ ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν: ἐλέχθη κυριακῇ τρίτῃ τῶν νηστειῶν. Sermo XIX. Homilia in illud: *Siquis velit post me sequi.* Pronuntiata fuit Dominicâ tertiâ Jejuniorum. Incipit: Νῦν ἡμῖν τῆς ἐγκρατείας χερὸς ἔφθασεν. Est ibidem XXII.

34. Ομιλία κ. εἰς τὸ ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ: ἐλέχθη κυριακῇ ε. τῶν νηστειῶν: κυριακῇ δ. ζήτ. λόγ. ζ. Homilia XX. in illud: *Ecce ascendimus in Hierosolymam.* Pronuntiata fuit Dominicâ 5. Jejuniorum. Dominica 4. quære Sermonem VII. Incipit: Ο μὲν τῆς ἐγκρατείας χερὸς ἦδη παρεκώφε. Est ibidem XXIV.

38. Λόγ. κβ. Ομιλία εἰς τετραήμερον Λάζαρον: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι. Sermo XXI. Homilia in quatruiduanum Lazarum. Pronuntiata fuit in ambone. Incipit: Πολυτελήν (in excusis Πολλήν) παραδοσίαν ἡμῖν ὁ ἐπιστήβιος εὐαγγελιστῆς. Est ibidem XXV.

43. Λόγ. κβ. Ομιλία εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Sermo XXI. Homilia in Annunciationem. Pronun-

nuntiata fuit in ambone Archiepiscopalis Ecclesiæ. Incipit: Σήμερον ἡ ἐκκλησία δαδου-
χῆται μυθικῶς. Est ibidem LIII.

45. averso. Λόγ. κγ. Ομιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸ
εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων πατρῶν: ἐλέχθη τῇ με-
γάλῃ παρασκευῇ: μετὰ τὴν ὄρθρον. Sermo
XXIII. Homilia dicta in Evangelium sancta-
rum Pasionum. Pronuntiata fuit in magna
Parasceve post diluculum. Incipit: Ἰσως μὲν
ἐπαχθῆς δόξα πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. Est
ibidem XXVII.

56. Λόγ. κδ. Ομιλία εἰς τὴν σαμαρείτην (leg.
σαμαρείτιδα): ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιε-
πισκοπῆς. Sermo XXIV. Homilia in Samari-
tanam. Pronuntiata fuit in ambone Archie-
piscopalis Ecclesiæ. Incipit: Ἀπερομιάσως
(malè in editione Scorsi Ὁς περομιάσως)
τῷ σωτῆρι σήμερον νοτιῶς ἐφειλάμεθα. Est ibi-
dem XXXVIII.

60. Λόγ. κε. Ομιλία εἰς τὸ τίνα με λέ-
γουσιν οἱ (supple ἄνθρωποι) εἶναι: ἐλέχθη ἐν
τῷ ναῷ τῷ (supple ἐν) παλατίῳ πανόρμου
τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Sermo XXV.
Homilia in illud: *Quem me dicunt* (homi-
nes) esse. Pronuntiata fuit in templo quod
est in Palatio Panormi, in festo Sancto-
rum Apostolorum. Incipit: Συνήδομα σοι
πόλις καὶ σὺ (leg. σοι, ut in editis) θεῖε τῶν
ἀνακτόρων ναε. Est ibidem LV.

Vocabulum πανόρμου, quod hujus Ho-
miliæ præ se fert titulus, non parum ad-
versatur P. Scorso hanc Homiliam Con-
stantinopoli in magnificentissimo templo,
quod Imperator *Basilius Macedo* in Pala-
tio extruxit, à Theophane habitam fuisse
multis contendenti. Imò ipse sibi magis
adversatur Scorsus, cùm duo etiam ma-
gnificentissima hujusmodi templa à Siciliae
Regibus extracta Panormi adhuc extare
fateatur, quorum unum est in Palatio Pro-
regis S. Petro Apostolo dicatum. . . et sanè si-
mile huic quod. . . hic auctor describit; Theo-
phanem verò Constantinopolim adisse
conjecturâ tantùm ductus affirmet. At si
vocem Panormum suus Interpreti Codex
hoc loco legendam obtulisset, talem pro-
fectò sententiam minimè ille, ut opinor,
fuisset amplexus.

63. Λόγ. κς. Ομιλία περὶ μάρθας καὶ μα-
ρίας ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐαγγελίου: ἐλέ-
χθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῇ ἑορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς
καθαρίας θεοτόκου. Sermo XXVI. Homilia
de Martha et Maria ex Evangelio secun-
dum Lucam. Pronuntiata fuit in ambone
in festo dormitionis Sanctissimæ Deiparæ.

Incipit: Ὡς λίαν μοι λαμπροτέρα τὴν σήμε-
ρον. Est ibidem LX.

65. Ομιλία κς. εἰς τὰ ἅγια νήπια: ἐλέ-
χθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Homilia
XXVII. in Sanctos Infantes, sive Innocen-
tes. Pronuntiata fuit in ambone Archie-
piscopalis Ecclesiæ. Incipit: Ἐπὶ τὴν ἱερὰν
βιβλιέμ ἀγει σήμερον. Est ibidem LII.

67. Λόγ. κη. Ομιλία εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν
δώδεκα μαθητῶν: ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν
ἁγίων ἀναργύρων ἐν τῷ ναῷ αὐτῶν. Sermo
XXVIII. Homilia in Missionem duodecim
Discipulorum. Pronuntiata fuit in festo
Sanctorum Anargyrorum, in ipsorum tem-
plo. Incipit: Εὐκαλᾶ μὲν ἡμᾶς, ᾧ φιλέορτοι.
Est ibidem XLVII.

69. Λόγ. κθ. Ομιλία εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν
ὁ. μαθητῶν: ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀρ-
χιερατῆρος μιχαήλ. Sermo XXIX. Homilia
in Missionem LXX. Discipulorum. Pro-
nuntiata fuit in festo Principis militiæ
Michaëlis. Incipit: Οἱ μὲν αἰσθητοὶ λειμῶ-
νες τῶν ποικίλων ἀνθέων. Numeratur ibidem
XLVIII.

71. Λόγ. λ. Ομιλία ῥηθεῖσα εἰς τοὺς μακα-
ρισμούς: ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου νικο-
λάου. Sermo XXX. Homilia dicta in Bea-
titudines. Pronuntiata fuit in festo S. Ni-
colai. Incipit: Ὅτε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ θεῖαν αὐ-
λὴν ὁ δεσπότης ἐκάλει τὰ ἴδια πρόβατα. Est
ibidem LI.

73. averso. Λόγ. λα. Ομιλία εἰς τὸ βί-
βλος γενέσεως, καὶ περὶ μάρθας: ἐλέχθη ἐν τῷ
ἄμβωνι κυριακῇ πρὸ τῆς χϛ γενήσεως. Ser-
mo XXXI. Homilia in illud: *Liber Genera-
tionis*, et de Martha. Pronuntiata fuit in
ambone Dominicâ ante Christi nativita-
tem. Incipit: Τοῦ μὲν ἀδοθητοῦ ἡλίου τοῦ
ὀρίζοντος. Numeratur ibidem XIII.

76. Λόγ. λβ. Ομιλία εἰς τὸ κατὰ ματθαίου
εὐαγγέλιον, κυριακῇ α. ματθαίου, ὅστις ὁμολο-
γήσει ἐν ἐμοί: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἐπι-
σκοπῆς. Sermo XXXII. Homilia in Evange-
lium secundum Matthæum, Dominicâ I.
Matthæi: *Quicumque confitebitur me*. Pronun-
tiata fuit in ambone Episcopalis Ecclesiæ.
Incipit: Ὁ μὲν καρὸς πρὸς αὐτὸ τὸ τοῦ ἔαρος.
Est ibidem XLI.

79. averso. Λόγ. λγ. Ομιλία εἰς τὸ ὁ λύ-
χνος σώματός ἐστι ὁ ὀφθαλμός. Sermo XXXIII.
Homilia in illud: *Lucerna corporis est ocu-
lus*: Incipit: Καὶ ἡεωφειλέτης εὐχάριστος. Est
ibidem XLII.

82. Λόγ. λδ. Ομιλία εἰς τὰ ἐπίλοιπα τοῦ
ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστι ὁ ὀφθαλμός: ἐλέ-
χθη

χθη ἐν τῷ ἄμβωνι : Sermo XXXIV. Homilia in reliqua illius dicti : *Lucerna corporis est oculus*. Pronuntiata fuit in ambone. Incipit : Οἱ ἀγύρται καὶ ἀγγελῶι καὶ πένητες τὰς οἰκίας ἀεινοσοῦντες. Occurrit ibidem XLIII.

83. averso. Λόγ. λβ. Ομιλία ῥηθῆσαι περὶ τοῦ ἐκατοντάρχου κυριακῆ δ. τοῦ ματθαίου : ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι. Sermo XXXV. Homilia dicta de Centurione Dominicâ IV. Matthai. Pronuntiata fuit in ambone. Incipit : Ἀντιφρατεύει τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις. Recensetur ibidem XLIV.

86. * Λόγ. λγ. Ομιλία εἰς τὴν περιβουλή (leg. παραβολήν) τοῦ ἀμπελόνοσ : ἐλέχθη ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἀγίου σεφάνου ἐν τῇ πανόρμῳ. Sermo XXXVI. Homilia in Parabolam Vineæ. Pronuntiata fuit in templo Sancti Stephani Panormi.

Incipit : Ὡς λίαν χαλλίστην συνῆψεν ὁ θεός τὴν τοῦ περσιμαρτυροῦ ἑορτὴν τῆ παιηγύρει τῶν γενεθλίων χυ. Desinit : καὶ νῦν ἐπιηγυρίλατο πίνειν τὸ τοῦ νοσητοῦ οἴνου ποτήριον, οὗ καὶ ἡμᾶς μετασχῆν, ἐν αὐτῷ χῶ τῷ θεῷ ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

88. averso. Λόγ. λδ. Ομιλία εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν εὐαγγέλιον περὶ τῆς ἄρρας τῶν ἰχθύων : ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι. Sermo XXXVII. Homilia in Evangelium secundum Lucam de captura piscium. Pronuntiata fuit in ambone. Incipit : Ἐπειδὴ περ ἀρχὴν εἰλήφει σήμερον ὑψαναγιώσκεσθε. Est ibidem V.

90. Λόγ. λε. Ομιλία περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας : ἐλέχθη ἐν τῇ μεγάλῃ μονῇ τοῦ σωτήρος ἀκροτηρίου, ἀποθάνοντος τοῦ πατρῶτου φάλτου. Sermo XXXVIII. Homilia de Filio Viduæ. Pronuntiata fuit in magno Monasterio Salvatoris ἀκροτηρίου, Primo Cantore demortuo. Incipit : Ἄλλην ὑπόθεσιν ὀρμήμενος παροῖμιον τοῦ λόγου ποιήσασθε. Est ibidem VI.

Ex hujus Homiliæ inscriptione, quæ *P. Scorsum* latuit, duo scitu digna colligas, eam videlicet habitam fuisse *Messanæ*, quippe cujus in portûs ἀκροτηρία, sive summitate extitit olim *Salvatoris*, quod hîc memoratur, *Monasterium*, ut ex *Notâ Codicis II.* hujus nostri Catalogi planè constat : deinde virum, cujus Theophanes mortem in Orationis exordio deplorat, ejusdem Monasterii Ecclesiæ Πρωτοφάλτην, id est, *Primum Cantorem*, vel *Præcentorem* extitisse. Quod autem eum Fratrem suum appellat, non inde sanè conficitur eum ipsi fuisse sanguinis cognatione Fra-

trem, quemadmodum idem *P. Scorsus* in *Notis* affirmat ; hoc enim ut nomine compellaret, nonne vel familiaris sodalitiî satis erat conjunctio ? Præterea si verus Theophani decessisset Frater, an credibile est eum in illo tantummodò formæ decus, dignam Sacerdotio faciem, gratam in convictu comitatem, variam ac suavem Psalmodiæ modulationem, prætermisissis fraterni amoris dulcissimis sensibus, fuisse laudaturum ? Deinde in ipsa Homiliæ inscriptione *Fratris* potius, quàm *Cantoris* facta fuisset mentio. Postremò, quod omnium rationum caput, nullis litterarum monumentis Theophanes Fratrem habuisse traditur.

93. Λόγ. λθ. Ομιλία εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ σόου : ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι. Sermo XXXIX. Homilia in Parabolam Sementis. Pronuntiata fuit in ambone. Incipit : Οἱ τὰς μακρὰς ἀποδημίας κατ' ἐμπορίαν πλούτου σελλόμενοι. Est ibidem VII.

95. averso. Λόγ. μ. Ομιλία περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ : ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς μετὰ τὴν ἐκ σικελίας ὑποτροφήν. Sermo XL. Homilia de Legisperito interrogante. Pronuntiata fuit in ambone Ecclesiæ Archiepiscopalis, post suum ex Sicilia reditum. At legendum hîc videtur εἰς σικελίαν (in Siciliam) ut ipse Homiliæ contextus clamitat. Incipit : Οὐ τοσοῦτον ἀχμῶδης γῆ, καὶ κραναῆ καὶ κατάξηρος. Est ibidem XI.

Hujus Homiliæ sub finem occurrit Patri *Scorso*, pag. scilicet 68. Editionis ab ipso factæ, ubi elucet hæc verba asterisco notata : καὶ ἐτύγγανε, τὴν, locus scripturæ depravatæ vitio valde obscurus ac difficilis, quem, alterius exemplaris subsidio planè destitutus, se ille profitetur commentatum potius esse, quàm interpretatum. Id autem vitium tum ex præpostera traiectione verborum ex una periodo in aliam, tum ex prava vocis ἐτύγγανέτην in ἐτύγγανε, ac τὴν divisione prorsus emanavit. At cum hujus vitii expers sit Liber noster, operæ pretium facturi simus maximum, si, quò totus locus sanitati restituatur, verba omnia ad ipsum intelligendum pertinentia, prout in *Codicis MS. fol. averso 97.* se habent, quàm accuratissimè repræsentemus, asteriscis ea videlicet complexi, quæ suis emota sedibus corruptaque, obscuritatem peperere. Ea verò hujusmodi sunt.

Ἐπὶ τὴν αὐρίον, φησιν, ἐξελθὼν δίδωσι τῷ πανδοχῆι δύο δηνάρια, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν περὶ σου κατακλιθῆς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχασθαι με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν ἦ ἐπαύριον; * ὁ κρηρὸς ὁ μετὰ τὴν πάρεδον τῶν ἐπιτολῶν καθ' ἣν ἡ τοῦ εὐαγγελίου χάρις ἀνέτειλεν, * ἄλλην ἡμέραν ποιῶσα, τὸ φως τῆς γνώσεως ἔχουσα. ἢ ἐπαύριον, ἤρουν μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀναβίωσιν. καθ' ὃν (in editis ἀφ' οὗ) ὡς ἡλιος δύνας ἐκ (leg. ἐν) τάφῳ, ὡς ἐξ ἀνατολῆς αὐθις ἐξέβαρεν. ἐξελθὼν τοῖσι ἐπὶ τὴν αὐρίον, πῶθεν ἐξελθὼν. ἀπὸ τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς δέδωκε τοῖς μαθηταῖς, καὶ πᾶσι τοῖς κηρύξει τοῦ μυστηρίου τὰς δύο διαθήκας ὡς δύο δηνάρια· μίαν ἔχουσα τὴν τῆς πριάδος ἐπιγραφὴν, ὡσαύτως ἀμέλει καὶ τὰ δηνάρια μίαν ἔφερε τὴν εἰκόνα * καὶ ἐτυχε γὰρ ἐπὶ δύο τῶ ἀριθμῷ *. λέγει οὖν τοῖς διδασκάλοις, &c. qualia à proximè laudato P. Scorsò edita leguntur.

98. Λόγ. μα. Ομιλία περὶ τῆς συγκαταπέτης: ἐλέχθη ἐν τῷ ἀμβωνί. Sermo XLI. Homilia de Muliere inclinata. Pronuntiata fuit in ambone. Incipit: Οἱ κηρύττες εἰδὸς εἰσι μελιωσῶν ἀργόν τε καὶ ἀχρηστον. Est ibidem XII.

101. averso. Λόγ. μβ. Ομιλία περὶ τῆς παρεβολῆς τοῦ δαίμονος: ἐλέχθη ἐν τῷ ἀμβωνί. Sermo XLII. Homilia in Parabolam Cœnæ. Pronuntiata fuit in ambone. Incipit: Μυστικὸν ἡμῖν δαίμον ἢ θεόλεκτος τοῦ εὐαγγελίου φωνή. Est ibidem XIII.

103. averso. Λόγ. μγ. Ομιλία περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν κύριον πλουσίου: ἐλέχθη ἐν τῷ ἀμβωνί. Sermo XLIII. Homilia de Divite Dominum interrogante. Pronuntiata fuit in ambone. Incipit: Οἷόν τι συμβαίνειν εἶσθε περὶ τὰ μύρα τὰ ἐκ τῶν ρῶδων γινόμενα. Est ibidem XLV.

106. Λόγ. μδ. Ομιλία εἰς τὸν γενόμενον αὐχμὸν: ἐλέχθη εἰς τὴν λιτὴν. Sermo XLIV. Homilia in Siccitatem quæ contigit. Pronuntiata fuit in Processionem. Incipit: Τίς δάσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων. Est ibidem LXII.

107. averso. Λόγ. με. Ομιλία περὶ τῆς ἐπιπημίσεως τῶν ὑδάτων: ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Sermo XLV. Homilia de objurgatione Aquarum. Pronuntiata fuit in festo S. Demetrii. Incipit: Διτῆς περὶ φάσεως σήμερον συνέλευσιν ἄγριον. Est ibidem XLVI.

109. Λόγ. μς. Ομιλία εἰς τὸ ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν: ἐλέχθη ἐν τῇ πανηγύρει τοῦ ἁγίου Περσικοπίου εἰς δραγίνας. Sermo XLVI.

Homilia in illud: *Hæc mando vobis*. Pronuntiata fuit in celebritate S. Procopii in *Draginas*, Incipit: Καὶ καθαρωδὸς πολλάκις ἀνὴρ τὰς ἀγίας διερχόμενος. Est ibidem LVI.

111. Λόγ. μζ. Ομιλία εἰς τὸ εἶπεν ὁ Κύριος· πάντα μοι παρεδώθη: ἐλέχθη ἐν τῇ πανηγύρει τοῦ ἁγίου Ονουφρίου. Sermo XLVII. Homilia in illud: *dixit Dominus: omnia tradita sunt mihi*. Pronuntiata fuit in celebritate S. Onuphrii. Incipit: Ἐπερὶ μοι θαυμάσαι τὴν τῆς ἀρετῆς ιδιότητα. Est ibidem LIV.

113. * Λόγ. μη. Ομιλία μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐλαμῶνος: ἐλέχθη ἐν ἀμβωνί. Sermo XLVIII. Homilia post ascensionem montis Oliveti. Pronuntiata fuit in ambone.

Incipit: Ο τῆς ἡμετέρας πολιτείας, ὦ πατέρες, σκόπος ταῦτό ἐστι τὸ ἐκ πάντων τῶν ὀρομένων καὶ λεγομένων συλλάγειν τὸ χεῖρισμον. Desinit: Ἐξωμὸν τὰς ὀσφίας ἡμῶν διεζωσμένους καὶ τοὺς λύχοις καὶ ὀμένους (leg. κρημμένους) καὶ αὐτοὶ ἐσόμεθα ὁμοιοῦμενοι ἀεὶ ἐκδεχόμενοι τὸν κύριον αὐτῶν κατὰ τὴν εὐαγγελίου παρεβολήν. αὐτῶ ἢ δόξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

114. averso. Λόγ. μθ. Ομιλία εἰς τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου πνεύματος: ἐλέχθη μετὰ τὴν γροακλίσιαν. Sermo XLIX. Homilia in Adventum Sancti Spiritus. Pronuntiata fuit post Genuflexionem. Incipit: Ορῶν σήμερον τὸν ἀγιώτατον τῆς παναγίου δεσποίνης ναόν. Est ibidem XL.

116. averso. Λόγ. ν. Ομιλία εἰς τὸ εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα: ἐλέχθη ἐν τῷ ταυρήμενίῳ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Πανακρατίου. Sermo L. Homilia in illud: *Dixit Dominus: Ego sum ostium*. Pronuntiata fuit in festo S. Pancratii. Incipit: Οὐκ ἀτόπειν *, ὡς λόγος, ἡκομὸν ἑορτῆς. Est ibidem LVII.

* Hoc loco non οὐκ ἀτόπειν, nec οὐ κατόπειν, ut mendosè pariter habet Scorsana Editio; sed οὐ κατόπειν omnino legendum. At verò mendum Typographi, non Scorsè fuit; ipse enim in suis ad hanc Homiliam Notis, dum id Proverbium à Platone in Gorgiâ usurpatum admonet, ejus verba scribit emendatè.

119. averso. Λόγ. να. Ομιλία εἰς τὸ γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ παρτερεαί: ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Sermo LI. Homilia in illud: *Estote prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columba*. Pronuntiata fuit in festo S. Panteleemonis (ante susceptam Christi fidem *Pantaleonis* vocitati). Incipit: Οἱ περὶ

τὴν πάνδημον ταύτην ἀθεσιάζοντες πανήγυριν.
Est ibidem LVIII.

121. averso. Λόγ. νβ. Ομιλία εἰς τὴν σω-
τήριον μεταμόρφωσιν: ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι
τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Sermo LII. Homilia in
salutiferam Transfigurationem. Pronuntia-
ta fuit in ambone Archiepiscopalis Eccle-
sia. Incipit: Οἶόν π πάχαιν εἰώθει ποιμὴν
πληθιωθεῖσαν αὐτῷ τὴν ἀγγέλιον ὄρων. Est ibi-
dem LIX.

127. averso. Λόγ. νγ. Ομιλία εἰς τὴν ἀπο-
τομὴν τοῦ προδρομοῦ: ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ
προδρομοῦ. Sermo LIII. Homilia in Decol-
lationem Præcursoris. Pronuntiata fuit in
templo Præcursoris. Incipit: Καλῶς ἐφήρ-
μωσεν ἡ τάξις τὴν τοῦ προδρομοῦ τελείωσιν,
Est ibidem LXI.

130. Λόγ. νδ. Ομιλία εἰς τὴν βασιλοφόρον:
ἐλέχθη ἐν τῇ πανόρμῳ εἰς τὴν λιτὴν παρουσίαν
τοῦ ῥηγός. Sermo LIX. Homilia in Festivi-
tatem Palmarum. Pronuntiata fuit Panor-
mi in Processionem, in præsentia Regis.
Incipit: φαιδρά τῆς παρουσίας ἑορτῆς ἡ συν-
λευσις, λαμωρά τῆς πανηγύρεως ἡ σιμάθροισις.
Est ibidem XXVI.

Hujus Homiliæ inscriptionem, *Panor-
mi* nomine auctam, si vidisset *P. Scorsus*,
non eam fortasse ausus fuisset Constanti-
nopolim coram imperatore habitam esse
tam acriter in *Proem. II. §. 6.* contendere.
Verum ille toto animo ac studio ad pro-
bandum incumbit vocabulo βασιλεύς, quod
Theophanes cum hic, tum alibi, puta *Ho-
miliã IV. et XL.* secundum *Scorsanam* Edi-
tionem, usurpat, Constantinopolitanum
Imperatorem, non Siculum Regem desi-
gnari. Esto sanè, quemadmodum ipse
multis comprobatur, id vocabulum, ad
Orientis Imperatores ab Europæ Regibus
secernendos, in diplomatibus sive aliis in-
strumentis publicis fuerit usitatum. Sed
morem hunc non ita quidem invaluisse
crediderim, ut Episcopis Reges suos in
precibus, aut concionibus, aut alio quo-
vis orationis genere compellere βασιλέας
minimè liceret. Cæterum suam Commen-
tator opinionem sic mordicis tibi que te-
net, ut quoties Auctorem βασιλεύς no-
men proferentem audit, eum toties Con-
stantinopolim usque coram Imperatore
verba facturum, eo ipso tempore quo
nec à Regis sui conspectu oculos, nec à
Siciliã pedem movet, perducere, vel po-
tius trahere nequaquam dubitet.

131. averso. * Λόγ. νε. Ομιλία εἰς τὸ

πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάχα. Superscriptum
ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι. Sermo LV. Homilia
in illud: *Ante sex dies Paschæ.* Pronuntia-
ta fuit in ambone.

Incipit: Τοῦ δεσπότητος καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰϋ
τὸ ὑπερφύεσ καὶ μέγα θαῦμα ποιήσαντος τὴν τε-
τραήμερον τοῦ λαζάρου ἀνάστασιν. Desinit: καὶ
τῇ θεότητι διὰ τοῦ τρολήμματος, ὅπερ γέρο-
νε ἐνάσει ὁμόθειον· ἐν μία τοῦ λόγου ὑποτά-
σει· σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι δοξαζόμενον νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

134. Λόγ. νς. Ομιλία εἰς τὴν παραβολὴν
τῶν δέκα παρθένων Sermo LVI. Homilia in
Parabolam decem Virginum.

Incipit: Ταύτην ἐγὼ πάχαιν ἔοικα σήμερον
ὅσοι φεισκοποῦσιν ἐναθρίατον οὐρανὸν καὶ θαυ-
μάζουσι τῶν ἀστέρων τὰ σελαγίσματα. Desi-
nit: τῷ ἰλαρῷ τῆς ἐλεημοσύνης ἐλαίῳ ταύτην
παινόντες, ἵνα καὶ τῷ νυμφίῳ χῶ εἰς τὸν μα-
κάριον θάλαμον σὺν εἰσέλθωμεν. καὶ τῶν ἀκη-
ράτων ἀγάθων ἀπολαύσωμεν. ἐν χῶ ἰϋ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶ-
νας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

136. averso. * Λόγ. νζ. Τοῦ αὐτοῦ Ομιλία
περὶ τῆς ἀπογραφῆς τῆς θεοτόκου. Sermo LVII.
Ejusdem Homilia de Censu Deiparæ.

Incipit: Εγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ καίσαρος αὐγούστου
ἀπογραφεῖσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, αὕτη ἡ
ἀπογραφή ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυ-
ρηίου. Desinit: ἐπέφρασαν δὲ οἱ ποιμένες εὐ-
χραιστῶντες ἐπὶ πᾶσιν· οὐ γὰρ ἦσαν φθοροεσὶ κα-
τὰ ἰουδαίους. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

137. averso. * Λόγ. νη. Τοῦ αὐτοῦ Ομιλία
εἰς τὸ ὑπὸ πατρ' (sic) τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰϋ χϋ.
Sermo LVIII. Ejusdem Homilia in illud: ...
Domini nostri Jesu Christi.

Incipit: Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι ὀκ-
τὰ τοῦ φειτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγ-
γέλου. Desinit: οὐ πρὸς λαμβάνειν σοφίαν. τί
γὰρ τοῦ ἀπάργου τελείου γένοιτ' ἂν τελειώτε-
ρον, ἀλλὰ τὴν οὔσαν κατὰ βραχὺ παραγύμ-
νον.

139. averso. * Λόγ. νθ. Ομιλία εἰς τὸ εὐαγ-
γέλιον εἰς τὸ, ἐν κανᾷ τῆς γαλιλαίας. Sermo
LIX. Homilia in Evangelium, in illud: *In
Cana Galilææ.*

Incipit: Τῷ χωρῷ ἐκείνῳ γάμος ἐγένετο,
φησι, ἐν Κανᾷ τῆς γαλιλαίας. Desinit: τὸ
δὲ πρὸς δικαίους χωρῆσαι ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν,
καὶ διακρίνειν τοὺς ἀγαθοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν
μόνον θεῷ τῷ ἀρχοντι καὶ οἰκονομοῦντι πειφικῶν
ἰδίων.

143. aver-

143. averso. * Λόγ. ξ. Ομιλία εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἢν ὁ λόγος κατὰ Ἰωάν. Sermo LX. Homilia in illud secundum Joannem: *In principio erat Verbum.*

Incipit: Η τοῦ πνεύματος δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται καταγέγραπται καὶ πιπεύομεν. Desinit: νόμος μὲν γὰρ ἐδόθη παρὰ θεοῦ διὰ μέσου τοῦ μωσέως ἡ δὲ χάρις ἐγένετο οὐχὶ ἐδόθη διὰ ἰϋ χϋ. ἀσθεντικὸν μὲν γὰρ τὸ ἐγένετο, δουλικὸν δὲ τὸ ἐδόθη.

152. * Λόγ. ξα. Ομιλία εἰς τὸ θεὸν οὐδ' εἶς ἐώρακε πάποτε: ἐλέχθη ἐν τῷ ἀμβωνί. Sermo LXI. Homilia in illud: *Deum nemo vidit unquam.* Pronuntiata fuit in ambone.

Incipit: Ἐπειδὴ εἶπεν ὅτι ἡ χάρις καὶ ἀλήθεια διὰ ἰϋ χϋ ἐγένετο τοῦτο θέλων κατασκευάσαι, φησὶ ὅτι οὐδὲν ἄπιστον εἶρηκεν. Desinit: ἤδη δὲ γνώσκεις τὰ ἀκρίβη τῶν ἀπιγραφῶν, ἐν βιβλαβάρᾳ ἔχει, ἡ γὰρ βιβλῆναι οὐ πέραν τοῦ ἰορδάνου ἐστίν, ἀλλ' ἐγγυὸς τούτων ἱεροσολύμων.

154. * Λόγ. ξβ. Ομιλία ρηθῆισα τῇ κυριακῇ τοῦ παραλήπτου. (leg. παραλυπητοῦ). Sermo LXII. Homilia dicta Dominicâ Paralytici.

Incipit: Ἀνέβη ὁ κύριος εἰς ἱεροσόλυμα· ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ πρεσβυτερῇ κολυμβήθρᾳ ἢ λεγομένη ἐβραϊστὶ ἐπιδασδὰ. Desinit: Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ εὐρεθῦ (sic) μετὰ τὴν ὑγίαν, ἥτοι μικροῖσι ἀνέεσις λογιμοῖς ἐμολυνθῆναι, ἵνα μὴ χεῖρ ἡμῖν ἢ μέλλουσα κόλα (forte χάλα) γένοιτο. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα εἰς τοὺς.

156. averso. * Λόγ. ξγ. Ομιλία ρηθῆισα εἰς τὸ ἐκ γενετῆς τυφλόν: ἐλέχθη ἐν τῷ ἀμβωνί τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Sermo LXIII. Homilia dicta in illud: *Cæcum à nativitate.* Pronuntiata fuit in ambone Ecclesiæ Archiepiscopalis.

Incipit: Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν οἱ μαθηταί. Desinit: ὡς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· σάρκα γεγανότα γεννοῦσα. ἀδιάριε τὸν ὄντα, καὶ ἕνα τὸν διπλοῦν, ὅς ἐστι χριστὸς καὶ κύριος.

164. Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. Hypothesis, sive argumentum Evangelii secundum Lucam. Incipit: Λουκᾶς ὁ θεῖος ἀποστολὸς μὲν ἦν. ἰατροὺς δὲ. Desinit: ὅς καὶ ἐξῆς ἐστὶ τῷ ὄντι ἀκούειν τοῦ εὐαγγελίου.

Hypothesis hæc eadem planè est, quæ Theophylacti, Bulgariae Archiepiscopi, nomine inscripta, eidem Evangelio in exemplaribus Græcis, sive MSS., sive excusis præmitti solet. Hypothesim verò excipit Homilia hoc titulo:

* Λόγ. ξδ. Τοῦ αὐτοῦ ἰσορία εἰς τὴν γέννησιν τοῦ προδρομοῦ. Sermo LXIV. Ejusdem Enarratio in Nativitatem Præcursoris.

Incipit: Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων. Desinit: ἐκρύπτετο δὲ ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἀχρεῖς οὐ εὐδόκησεν ὁ θεός· ἵνα δέξῃ αὐτὸν τῷ ἰσραηλίτῳ λαῷ· ὃ ἠρέπει πᾶσα πηλὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

173. averso. * Λόγ. ξε. Ομιλία ρηθῆισα κοιμηθέντος τοῦ αἰδίου πατρὸς βαρβολομαίου, καὶ μερικῇ διήγησις τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ μὴ θρηνεῖν τοὺς τελευτήσαντας. Sermo LXV. Homilia dicta in funere memorabilis Patris Bartholomæi, et peculiaris Enarratio ejus Vitæ; ac de non lugendis Defunctis.

Incipit: Πατρικῆς μνήμης ἑορτὴν ἀγορευόμεθα σήμερον, ὃ πατέρων ὁμήγουσι, εἰσὶν πλὴ τῶν ἄλλων ἡμῖν ἀνέκουσαι μάλλιστα. Desinit: χάρις καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰϋ χϋ μετ' οὐ τῷ πατρὶ ἀμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, πηλὴ, καὶ κράτος, καὶ προσκύνησις, καὶ μεγαλοσφάπεια πάνποτε νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

176. averso. * Λόγ. ξστ. Ομιλία εἰς ἐγκαινία ναοῦ, ἠγρω εἰς τὸν θεγιασμόν. Sermo LXVI. Homilia in Encænia Templi, sive in Ecclesiæ Dedicationem.

Incipit: Τῷ κειρῷ ἐκείνῳ ἐγένετο τὰ ἐγκαινία ἐν ἱεροσολύμοις. Desinit: χάρις καὶ εἰσοτε κινούμενοί τε καὶ ἀπὸ τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ κρεῖττον ἀμειβόμενοι. χάρις τοῦ κυρίου, καὶ θῦ, καὶ σωτηρίας ἡμῶν ἰϋ χϋ· ἱκεσίας τοῦ ἀγίου ὁδοῦ (leg. ὁδηγοῦ).

178. * Λόγ. ξζ. Ομιλία εἰς τὴν κοιμήσιν τῆς ὑψαγίας θεοτόκου: ἐλέχθη ἐν τῷ ἀμβωνί τῆς ἀρχιεπισκοπῆς παλιόρου. Sermo LXVII. Homilia in Dormitionem Sanctissimæ Deiparæ. Pronuntiata fuit in ambone Archiepiscopalis Ecclesiæ Panormi.

Incipit: φαιδρά ἡμῶν ἡ σωτέλευσις σήμερον διαγέγραυσα τὸν νοῦν, καὶ διανεφῶσα τὸ φρόθυμον, ὃ θεῖον καὶ ἀγάθον ἐμοὶ ἀκροατήριον. ἀλλ' ὃ ἐμὸς λόγος βραχύς τε καὶ ἀσθενεὶς ἐστίν. Desinit: εἰς ἄλλον χαρὸν καταλείψαντες τὴν τῶν βαθυτέρων ἐννοιῶν ἐπιδήφρησιν τε καὶ ψιλάφρησιν· ἱκεσίας τῆς μητρὸς τοῦ κυρίου, τῶν νοερῶν λειτουργῶν, τῶν ἐνδόξων καὶ παραφῆμων ἀποστόλων, καὶ προσφῆτων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων. ἀμήν.

179. averso. * Λόγ. ξη. Ομιλία εἰς τὴν εἰσβάσιν τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς. Sermo LXVIII. Homilia in ingressum sanctæ Quadragesimæ.

In-

Incipit: Η τῆς μετανοίας πύλη ἰδοὺ ἠνεώκται, ᾧ χειριανικώτατον ἄθροισμα, ἰδοὺ ὁ πνευματικὸς ἀγὼν παρηγοίμαται. Desinit: ἵνα ἀξιώσει ἡμᾶς τὴν σεβάσιμον ἡμέραν τῆς ἐιδόξου ἀναστάσεως αὐτοῦ ἰδεῖν, καὶ τῶν αἰωνίων τυχεῖν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἰησοῦ χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, καὶ ἀνεσις, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

180. averso. * Ομιλία ξθ. εἰς τὴν ἄσπιδον τῶν ἁγίων νηστειῶν. Homilia LXXIX. in principium sanctorum Jejuniorum.

Incipit: Εὐλογίσω τὸν κύριον ἐν παντί καρῶν, διὰ παντὸς ἡ ἀνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Desinit: Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντί καρῶν, διὰ παντὸς ἡ ἀνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. αὐτῷ τῷ κυρίῳ καὶ θεῷ καὶ σωτῆρι ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ εἰς τὴν δόξαν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

181. * Ομιλία ο. εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ εἰς ἐξαρχρείαν. Homilia LXX. in Orthodoxiam, et de sanctis Imaginibus, atque in Confessionem.

Incipit: Προφητικῶς πειθόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικῶς τε παραγγέλλουσιν ἀκούοντες, καὶ εὐαγγελικῶς ἰστορίας φοιτούμενοι τῶν ἐγκαρινῶν τὴν ἡμέραν εορτάζωμεν. Desinit: ἐν αὐτῷ χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ ἐδυναμούμενοί τε καὶ σιεπόμενοι μεθ' οὗ τῷ ἀναρχῳ καὶ φιλανθρώπῳ πατρὶ καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ πανάγιῳ πνεύματι δόξα, μεγαλοσύνη τε καὶ ἀνεσις πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Eod. averso. * Ομιλία οα. εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ εἰς τὴν ἐξαρχρείαν καὶ περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων. Homilia LXXI. in Orthodoxiam et in Confessionem, ac de sanctis Imaginibus:

Incipit: φέρε σήμερον ἐπὶ τὴν παρτέραν εὐκοσμίαν τῶν θείων, καὶ ἁγίων εἰκόνων, ἡ ἐκκλησία ἦν ἐνεδύσατο λαμπρῶς πανηγυρισώμεν, καὶ τὴν πνευματικὴν εὐθυμίαν ἀναλάβωμεν. Desinit: ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς μεταχρῆν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ. μεθ' οὗ τῷ πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, νῦν καὶ εἰς ἀτελευτήτους αἰῶνας. ἀμήν.

183. * Ομιλία οβ. εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν, λεγόμενη εἰς τὰς δεσποτικὰς εορτάς. Homilia LXXII. in sanctam Christi Sanguinis sumptionem, dicta in festis Dominicis.

Incipit: Εγὼ μὲν, ᾧ πατέρες καὶ ἀδελφοί καὶ τέκνα προσφιλέστατα, καὶ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας γερύφημα καὶ πμμία γύναμα. Desinit: Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ὅπως ἐνηκούητο ἐν ὑμῖν, γενόμεθα γὰρ τοῦ παναγίου αὐτοῦ πατρὸς ὅτι αὐ-

τῷ παρέπει δόξα, πμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

183. averso. * Ομιλία ογ. ἐκ τῶν Ιαβ. Homilia LXXIII. ex dictis Iob.

Incipit: Περιεφθασάν με ἡμέραι πτωχείας· σθένων πεπόρευμαι ἀνευ φιμοῦ· ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἐταῖρος δὲ φρουθῶν. Desinit: ὑπολαβάν δὲ ἐλιφάζ ὁ θαυμανίτης, λέγει· πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνίσταως πνεῦμα καὶ ἐπέπλησε πόνον γαστρός;

184. averso. * Οδ. Πρόλογος εἰς τὴν νύκτα Κυρίου τοῦ θωμά. LXXIV. Prologus in novam Ecclesiam Domini Thomæ.

Incipit: Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ καταξίωσας ἡμᾶς ἰδεῖν ταύτην τὴν ἁγίαν καὶ λαμπρᾶν εορτήν. Desinit: φέρε δὲ τὸν πέπλον ἀναπετάσαντα ἴσω τῆς θεωρίας γεόμεθα.

185. * Ομιλία οε. Πρόλογος εἰς τὸν ἀνυχμόν. Homilia LXXV. Prologus in Siccitatem.

Incipit: Περισέχετε, λαὸς μου, τὸν νόμον μου· κλίνατε τὸ οὖς ἡμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Desinit: ὁ γὰρ τόκος καὶ ἡ πλεονεξία τοῦ διαβόλου σμυζευκται. καθὼς ἀνατίθως ἐπαρσέφημεν.

186. * Ομιλία ος. εἰς τὴν βαϊφόρον δδθῆσα, τοῦ ἁγίου σάβα τοῦ μεσιμε (sic) γενομένου μαθητοῦ αὐτοῦ. Homilia LXXVI. in diem Palmarum edita, Sancti Sába Mesimeri, qui fuit ejusdem Discipulus.

Incipit: Εορτὴ χαρμόσυτος ἀπέλαμψε σήμερον τοῖς πέρασιν ἡ τῶν βαίων αὐτῆ τοῦ κυρίου ἡμέρα. Desinit: ὅπως οὕτως ἀξίως δοξαζόμενος παρ' ἡμῶν ὡς θεὸς ἀντιδοξάσει ἡμᾶς τῇ θεϊκῇ αὐτοῦ δόξῃ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πάντοτε νῦν, καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. ἀμήν.

Hæc Homilia in Catalogo Codici præmisso, inter *Philagathi* Sermones, nullo Magistri ac Discipuli discrimine, recensetur. Quis autem *Sába* hic *Mesimerus*, sive *Mesimerius* extiterit, haud facile est expedire. Nihil de eo apud *Labbeum*, *Allatum*, *Nesselium*, *Fabricium*, *Montefalconium*, aliòsve *Bibliographiæ* Tractatores invenias.

188. averso. * Ομιλία τῆς κωδικῆς τῆς ἀποκρέου. Homilia Dominicæ Carnisprivii.

Incipit: Όταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθήσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. Desinit: τότε φονεύουσι καταφρονήσαντες καὶ τοῦ ὄχλου μόνον ἵνα τὸ θέλημα αὐτῶν γένηται.

Homilia hæc caterarum numerum neutiquam sequitur; nec satis liquet quid ipsi

ipsi præposita significet hæc Nota ἰ superscripto θ. Partem ejus extremam transcripsit alia manus. Ipsa verò planè discrepat ab alterâ ejusdem Inscriptionis, quæ XV.^a numeratur.

190. Ομιλία εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν σεβασμίων καὶ ἁγίων εἰκόνων. Homilia in adorationem venerabilium et sanctarum Imaginum. Prætermisâ numeri Notâ, incipit: Λαμπρὰ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἐπέστη.

Hæc Homilia eadem omnino est, quæ XVII.^a fol. 27. averso supra recensita; sed aliâ prorsûs manu, grandioribus videlicet ac multò clarioribus litteris exarata.

202. averso. Πίναξ τῶν ὁμιλιῶν τῶν εὐαγγελίων. Index Homiliarum Evangeliorum.

Is litterarum formâ longè minus vetustâ descriptus, priorum XXV. hujus Codicis Homiliarum titulos complectitur; quarum tamen VII., ut præmonuimus, desiderantur.

Continuò subit unius et semis paginæ spatium partim oblitteratum, partim maculosum, cui præfixa inscriptio Καλανδελόγιον (h. e. *Calendarium*) legitur; cætera legentis oculos planè fugiunt.

204. * Ομιλία ὁξ. φιλαγάθου πόνημα τοῦ φιλοσόφου. Homilia LXXVII. Philagathi Philosophi opus.

Incipit: Εδει μὴ δὲ λόγων τὴν ἀχροικίαν ἀξιῶν· οὐδὲν γὰρ τοῖς ἐπερυσίοις κοινόν, εἰ γὰρ τῷ λέοντι πάραδαις, καὶ δασύποδι ἐρυθνάκος (fortè quod Latine *Eripaccus*) ἀντιτάττοιτο. Desinit: τότε καὶ ἡμεῖς τὴν ἀρκοῦσαν ταύτην δεξιὰν πρὸς ἐκδίωξιν τῆς ἀληθείας ὀπλισομεν, καὶ μέλανι καὶ χαλάμῳ τοῖς ἀντιπάλοις διαλέξομεθα.

In fine hujusce Homiliæ, eadem manu, rubrisque etiam, ut ipsa Inscriptio, litteris depicta legitur hæc subscriptio: Ο φιλαγάθος εὐτελής μονότροπος ὡς ἀνάξιος ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει. τέλος. Id est: *Philagathus, vilis Monachus perinde ac indignus, hæc loquitur et scribit. Finis.*

Eod. averso. * Ομιλία ὁθ. εἰς τὴν βαυφόρον: ἐλέχθη εἰς τὴν λιτὴν ἐν τῇ πόλει μεσσην (leg. μεσσην). Homilia LXXVIII. in diem Palmarum. Pronuntiata fuit in Processionem, in urbe Messana.

Incipit: Πάλιν ἡμῖν ἡ τῆς βασιλίδος τῶν ἑορτῶν ἑορτὴ προσεόρπιος ἐπεδήμησε. Desinit: καὶ ὑποὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ταπεινωθῆσθαι τοὺς ἐναντιομένους αὐτῷ· ἡμᾶς δὲ ἀκατακρίτους προσφθάσαι τὴν λαμπροφάνειαν καὶ ζωφάνειαν ἀνάστασιν· χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ

σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Homilia hæc diversa est ab aliâ ejusdem tituli et argumenti, superiùs recensitâ.

205. averso. * Ομιλία ὁθ. εἰς τὴν βαυφόρον: ἐλέχθη ἐν τῷ ἀμβωνί τῆς καθολικῆς ῥηγίου. Homilia LXXIX. in diem Palmarum. Pronuntiata fuit in ambone Cathedralis Rhegii.

Incipit: Ὡς λίαν ὀρῶ φαιδροτέρην τὴν παρούσαν πανήγυριν τὰ προοίμια φέρουσαν τὴν τοῦ χριστοῦ ἀνάστασιν καὶ τριτὴν εὐφροσύνην τῷ χριστοῦ λαῷ ἐπιτάγοις. Desinit: καὶ εἰ δὲ ἀμέλειαν ἱερέως τελευτήσῃ κανεὶς ἀνεξαγόρευτος, ἢ ἀκοιωνήτος· τοῦ αὐτοῦ κρίμα πρὸς τὸν ἱερέα ἔγω κατὰ τὸ τοῦ σωτῆρος ἐπάγγελμα.

208. * Τοῦ ἐν ἁγίοις ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου ὁμιλία περὶ τῶν μετὰ παρατηρήσεως προσόντων τοῖς θεοῖς μυστηρίοις, εἰς τοὺς ἀπολειφθέντας εἰς τὰ ἐγκάρια. Sancti Patris nostri Joannis Chrysostomi Homilia de iis qui ad divina Mysteria cum attentione accedunt, in eos qui ad Encæniam relictii sunt.

Incipit: Οὐκ ἀρκεῖ τὸ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ἀκοῦειν ἡμᾶς χριστιανούς καὶ εὐβούλευτοι παρεῖξω ἀξιόπιστον μάρτυρα τὸν ἀδελφὸθεον ἰακωβὸν λέγοντα. Desinit: ἵνα τῆς μελλούσης καὶ ἀτελευτήτου κολάσεως ἀπαλλαγῶμεν, καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀξιοθῶμεν· χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

Hæc Homilia neque inter genuina, neque inter spuria S. Joannis Chrysostomi opera invenitur, si modò fides habenda sit *Alphabeticò ejusdem operum Indici ex primis verbis Sermōnum et Homiliarum, in quibus spuria et etiam omissa*, quem P. de Montfaucon exhibet locupletissimæ Editionis vol. XIII. pag. 296. At verò post bene multos Mstorum Catalogos et Indices frustra exploratos excussosque, tandem hujus Homiliæ occurrit mentio in Antonii Augustini *Bibliothecâ Græcâ M. S. Cod. 44.* his disertis verbis: *CHRYSOST. item de Eucharistia in encaeniis sermo, et quod debemus accedere cum multo timore ad divina mysteria.* Cum autem doctissimi Præsulis Mstorum Bibliotheca in Regiam Escurialensem, ut supra diximus, illata sit; Homiliam hanc ibidem, nisi funestissimo anni MDCLXXI. incendio periit, adhuc extare minimè dubitamus. Ut ut est, nondum illa typis innotuit.

210. Post Homiliam *Chrysostomi* interjectam redit *Theophanis* Homiliarum ordo, suâ cuique adscriptâ Numeri notâ, ut sequitur:

* Ομιλία π. εἰς τὴν σωτηρίον ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Homilia LXXX. in salutiferam Ascensionem Domini et Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi.

Incipit: Σήμερον τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἡ οἰκονομία πεπλήρωται, σήμερον ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς γῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνεφύτησεν. Desinit: καὶ τὸ φωτὶ τῆς ἀγίας τριάδος τελεώτερον ἐλλαμφθείημεν ἢν ὁμολογοῦμεν ἐν πάρεσσι. κελύσει τῶν ἀγίων πατέρων καὶ ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

212. Homiliam hanc excipiebant olim septem aliæ in priora VII. Εὐπρινὰ, h. e. *Matutina*; sed avulsis, aut corruptis vetustate foliis, septimæ tantum extat posterior particula, ab his incipiens verbis: τὸ λοιπὸν τὴν ἀνθρωπότητα ἀκολουθῶν, in hæc desinens: τοῦ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ προσκυνομένου καὶ δοξαζομένου νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Quæ quidem VII. Homiliæ extant in supra laudata Editione, et à XXVIII.^a ad XXXIII.^{am} pertingunt.

Ibid. Ομιλία πη. εἰς τὸ ἦ. εὐπρινῶν. Homilia LXXXVIII. in VIII. Matutinorum. Incipit: Ἀρτι τοῦ κορυφαίου τῶν φοιτητῶν. Extat ibidem, numeraturque XXXIV. licet illa plenior incipiat: Μαρία εἰσήκει.

213. averso. Ομιλία πθ. εἰς τὸ θ. εὐπρινῶν. Homilia LXXXIX. in IX. Matutinorum. Incipit: Οὕτως ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Est ibidem XXXV.

215. averso. Ομιλία ς εἰς τὸ ἱ. εὐπρινῶν. περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἰχθύων. Homilia XC. in X. Matutinorum. De Captura Piscium. Incipit: Ἐπὶ τὴν περὶ ἀδὸς λίμνην. Est ibidem XXXVI.

218. Ομιλία ςα. εἰς τὸ ια. εὐπρινῶν. Homilia XCI. in XI. Matutinorum. Incipit: Τῷ χαρῶν ὀκείνῃ ἐφαίρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Postrema hujus Homiliæ pagina, deletis penè litteris legi se minimè patitur. Est verò ibidem XXXVII.

Hactenus singularum, quas totus complectitur Codex, Homiliarum recensio. Nunc verò, præter ea quæ obiter observavimus, aliqua Nobis supersunt tum de Auctoris Nomine, Ætate, Scriptis, tum de ipso Codice disserenda.

Auctor quidem ex illis est, qui πολυ-

υμῖα laborant; aliis enim *Georgius*, sive *Gregorius*; aliis *Theophanes*, *Philippus* aliis, aliis denique *Nicephorus*, adjuncto semper *Cerameas*, vel *Ceramita*, quod *Figulum* sonat, cognomento, nuncupatur. Sed omnium frequentissimè aut *Theophanes*, aut *Gregorius*: adeò ut haberi binominis possit, addito etiam *Ceramei* cognomine, et Archiepiscopi Tauromenitani titulo. Quæ de re videsis Scorsum in *Proœmio II.* §. 2. Leonem Allatium in *Diatriba de Georgiis*, Num. LXXI. et Fabricium in *Biblioth. Græcæ vol. X. cap. 42.* Ad *Philagathi Philosophi* appellationem quod attinet, quid illa rarius? Apud nullum Scriptorem nulloque in exemplari, præterquam hoc *Matritensi* occurrit, ubi quater, nequa suboritur dubitandi ratio, repetitur. Hinc planè colligas quanta me invaserit germanum Auctoris nomen detegendi cupiditas, quantum mihi in eo inveniendò labor; quot Homiliarum Scriptoribus pervolutandis, quot conferendis impenderim operam, donec in *Philagatho* agnoscere *Theophanem* demum contigit. Meum mihi inventum, ut ingenuè fatear, mirificè sum gratulatus; Scriptoris invenire Nomen plus visum est quàm Scripta. *Philagathi* porrò nomine *Theophanem*, dum vitam monasticam ageret, usum fuisse planè constat ex Subscriptionem Homiliæ LXXXVII. subjectâ, quam hujus Codicis fol. 202. averso exhibuimus.

Jam verò de Ætate qua *Theophanes* vixit, si vera est lectio Inscriptionis Homiliæ, secundum Scorsum XXVI.^a in *solemnitatem Palmarum* dictæ ἐνώπιον τοῦ ῥόγου ῥόγου, ubi et *Leo Allatius*, et, ipso Scorsus fatente, *Sirmondus Rogerius* pro ῥόγου legendum censent, næ ille vixisse potius videtur *Rogarii I.* Siciliae Regis tempore ab anno circiter MCXXX. ad MCLIV. quàm Sæculo IX. sub *Basilio* et *Leone* Imperatoribus. Id tamen contendit Scorsus, modò *Rogarii* delere nomen, modò vocabulum ῥόγου stabilire omni ratione adnitens, tum βασιλέως appellationem, quam *Theophanes* frequenter usurpat, *Imperatorem*, non *Regem* pertinaciùs interpretans. At singula hujus argumenta egregiè Allatius in *Diatriba de Simeonum Scriptis* confutat, ipsum item Allatium explanat, totamque rem optimè enucleat illustratque *Casimirus Oudin* in *Commentario de Ecclesiæ Scriptoribus antiquis*, Tomo II. col. 1185. et seqq.

Ad Auctoris nostri Scripta, id est Homi-

mi-

miliæ, tandem accedamus. Eas multò plures esse sexaginta duabus quas *Scorsana* representat Editio, vel hic Liber MS. fidem abundè facit. Inter cæteros autem hujus Homiliarum Codices animadvertenti mihi cum apud eundem Scorsum, tum apud Leonem Allatum in *Diatriba de Georgiis* etiam *Escorialenses* allegari; statim adire succurrit præcipuorum Escorialensis Bibliothecæ Mstorum Indicem, quem partim ex ipsius Catalogo, partim ex ipsis libris olim concinnaveram, anno videlicet MDCCXLVII. dum apud Regium illud Cœnobium, omnium Artium Disciplinarumque Sedem, mensibus Octobri et Novembri per dies quadraginta non otiosus spectator commorarer. Eo in Indice peropportunè Librum offendi, cui titulus: *Gregorii Episcopi Tauromenia Siciliæ Ceramei variæ Homiliæ*, hac Notâ distinctum: IV. Ω. 27.

Continuò quot et quas complecteretur hic Homiliæ, certior fieri cupidus, ad *Bernardum Xriarte*, Fratris mei Filium, Primarii Regionum Commentariorum Scribii Administrum, apud supra dictum Cœnobium, rusticante ibi Rege, degentem, litteras dedi XVI. Cal. Aug. An. MDCCCLXVI. enixè postulans ut duos peritissimos ejus Bibliothecæ Custodes ea de re conveniret consuleretque. Quod cum ille strenuè, quemadmodum solet omnia, præstitisset, *R. P. Didacus de Cisneros* Custodum secundus, cui schedulam meam Codicis titulum, notamque præferentem ille tradiderat, tam diligenter quàm humaniter et illius dictis et meis obsequens optatis, accuratissimum ejusmodi Codicis, Homiliarum tum inscriptionibus, tum primis cujusque verbis Græcè perscriptis, Catalogum ad me ejusdem *Bernardi* ope biduo post mittendum curavit.

Is igitur Escorialensis Codex, foliis constans 299., et memoratâ superius Notâ IV. Ω. 27. insignitus, *Theophanis* continet Homiliæ omnino LVI. quarum princeps talem exhibet titulum: Τοῦ μακαριωτάτου, σοφωτάτου τε καὶ ῥητορικωτάτου ἀρχιεπισκόπου ταυρομενείας τῆς σικελίας καὶ γρηγορίου τοῦ ἐπίκλην κερκυρέως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου, ἧτοι τοῦ νέου ἔτους. Id est: *Beatissimi, sapientissimi ac eloquentissimi Archiepiscopi Tauromenia Siciliæ, Domini Gregorii, cognomento Ceramei, Homilia in principium Indictionis, sive novi Anni*; postrema sic in-

scribitur: Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ 1α' ἑωπινόν, incipitque: Τῷ κερκῶ ἐκείνῳ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ ἱε. τοῖς μαθητοῖς.

At istæ omnes jam à *P. Scorso* typis Parisiensibus evulgatæ. In fine accedit Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κύρου γρηγορίου τοῦ Κυπρίου λόγος εἰς τὸν ἄγιον μεγαλομάρτυρα καὶ τροπαμοφόρον γόργιον. Hoc est: *Sapientissimi, eloquentissimi et sanctissimi Constantinopoleos Patriarchæ, Domini Gregorii Cyprii Sermo in Sanctum magnum Martyrem et trophæophorum Georgium*, ab his incipiens verbis: Ἔθος τοῦτο τῶν λόγῳ ἀγωνισμένῳ χερδὸν, qui in *Actis Sanctorum, Aprilis Tom. III. die 23.* Græcè ac Latine jam prodiit. Denique in transmissi à *R. P. Cisneros* Catalogi fine subnotatum: *nihil amplius ex eodem Gregorio Cerameo in ea extare Bibliotheca.*

Tam clarâ tamen atque aperta sagacissimi Viri significatione à *Theophanis* operum inquirendi consilio minimè revocatus, eundem, iteratis ad supra dictum *Bernardum* litteris, rogare inſtiti, ut accuratius investigaret, si qua uspiam lateret ejus Auctoris, aut ad eum pertinens Scriptio, qualis ejusdem *Homiliarum Lexicon*, à *P. Scorso* in primis commendatum, ut plenius infra narrabitur. Verùm diligentissimus ille Regiæ Bibliothecæ Custos, postquam, adhibitâ impensiori curâ, nihil invenerat novi, schedam manu suâ exaratam ad me mittere ejusdem *Bernardi* operâ non est gravatus: quam velut ejus tum diligentia, tum officii testem locupletissimam placuit huc producere.

„ En el Indice antiguo que regia antes
„ del incendio del año 1671. se encuen-
„ tran de Gregorio Tauromeno las homi-
„ lias y titulos siguientes. „

„ 1.º Homilia à Dominica Principis Pu-
„ blicanorum et Zachai usque ad Domini-
„ cam in Ramis Palmarum.

„ 2.º Item Homilia particulares totius anni.

„ 3.º Homilia à Dominica Principis Pu-
„ blicanorum usque ad transactam Quadra-
„ gesimam, et finiunt in festo omnium San-
„ ctorum.

„ 4.º Item in undecim Matutina Homiliae.

„ 5.º Lexicon præcipuarum dictionum ea-
„ rundem Homiliarum.

„ Este Lexicon estaba incorporado en
„ el mismo tomo en que se hallaban las
„ Homilias de los Numeros 2.º 3.º 4.º Y

„ segun parece , había dos exemplares , co-
 „ mo consta de los diversos lugares que
 „ ocupaban en la Bibliotheca. De estos
 „ pereció el que tenía esta señal VI. F. I.
 „ y en este se hallaba el Lexicon. Tam-
 „ bien pereció el del numero 1.º Con que
 „ no nos ha quedado (que sepamos) mas
 „ libro que el de las 57. Homilias , de que
 „ di noticia. „

Gravis enim verò, et vehementer dolenda
 Litteris jactura! præsertim *Lexici*, de quo,
 tanquam singulari et cæteris Bibliothecis
 ignoto prorsus opere, ita Scorsus inter
 Escorialenses Theophanis Codices *Procem.*
III. §. 2. disserit: „ Præterea in regia Bi-
 „ bliotheca Hispan. in Monasterio S. Lau-
 „ rentii, quod Escuriale vocant, Γρηγο-
 „ ρίου Επισκόπου τῆς Σικελίας ὁμιλία ἀπὸ
 „ τοῦ ἀρχιελεῶνου; et in alio Codice: ὁμι-
 „ λία τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Gregorii Episcopi
 „ Siciliae homilia à principe publicanorum
 „ inchoatæ; homiliae totius anni, quas sa-
 „ ne easdem esse atque has quas vulga-
 „ mus fidem fecit *D. Marianus Vulgarnera*
 „ Panormitanus, non magis genere quam
 „ litterarum Græcarum eruditione clarus;
 „ cui Madriti in regia Philippi IV. degen-
 „ ti negotium in hac re litteraria dedi, ut
 „ de his homiliis deque auctore cogno-
 „ sceret, et ex indice earum quas apud
 „ me habebam, ad ipsum transmissis con-
 „ ferret argumenta, inscriptiones et pri-
 „ ma cujusque verba, quibus collatis eas-
 „ dem esse comperit, quas apud me esse
 „ intelligebat. Atque eadem in Bibliotheca
 „ ad codicem adjunctum reperit opu-
 „ sculum singulare quoddam, quod in aliis
 „ Bibliothecis reperiri nondum accepi, λε-
 „ ξικὸν τῶν ὁμιλιῶν sive Glossarium vocum
 „ singularium et difficilium auctoris cum
 „ earum explicatione; cujus ego lexi-
 „ cographum, cum tandem adhibita mul-
 „ torum amicorum, et litteratorum ho-
 „ minum ope, tandem diligentia Lauren-
 „ tii Cocchi viri eruditi et in apparatu
 „ historiae S. Demetrii Martyris studiosissi-
 „ mi nactus essem, ad calcem hujus ope-
 „ ris imprimendum curavi, ut extaret
 „ etiam hoc testimonium et vestigium an-
 „ tiquitatis, sed de eo plura illo in lo-
 „ co. „

At verò minùs sanè deplorandum foret
 eximii Lexici fatum, si præstitisset *Scor-*
sus quod se præstitisse tam pulchrè asse-
 verat. Res tamen secùs: testis opus ipsum.

Nusquam enim ejusmodi Lexicon ibi fuit
 invenire, quamvis Scorsani operis exem-
 plaria duo absolutissima, quæ Regia Biblio-
 theca suppeditavit, evolverim. Nihil præ-
 terea de illo opusculo eidem vel annexo,
 vel inserto sive *Allatius*, sive *Fabricius*, qui
 hanc Theophanis editionem accuratissimè
 perlustrarunt. Quàm male igitur *Theopha-*
nem Scriptor, aliàs optimè de ipso meri-
 tus, tam singulari ornamento, Rempubli-
 cam Litterarum tam insigni fraudavit the-
 sauro! Ut archetypæ Scriptionis incendio
 consumptæ desiderium inflammavit!

De Laurentio autem *Coccho* vel potiùs
Cocci, cujus hîc mentio, fusiùs supra in
Cod. XI. quem videsis.

Hujus loci non alienum profectò memo-
 rare videatur quas litteratissimus Antistes
Antonius Augustinus habuit in Bibliotheca
 sua laudati *Gregorii Ceramei* Homilias, ut-
 pote quæ cum cæteris ejus MSS. Græcis
 in Escorialensem sint illatæ. Eæ verò in
 hunc modum referuntur in ejusdem Ca-
 talogi Codice Græco 102.

Gregorii Archiepiscopi Tauromenii Siciliae
homilia de Architelono Zacchæo.

Eiusdem homilia de publicano, et Phari-
sæo.

Eiusdem homilia de parabola prodigi.

Eiusdem homilia in illud Matthæi, Cum
venerit filius hominis.

Eiusdem homilia in illud, Dixit Dominus,
Si non remiserit unusquisque fratri suo.

Eiusdem homilia de adoratione sancta-
rum imaginum.

Eiusdem homilia de paralytico in Capbar-
naum.

Eiusdem sermo in illud, Qui vult veni-
re post me.

Eiusdem homilia in eum locum Matthæi,
Homo quidem accessit ad Iesum genibus pro-
volutus.

Eiusdem homilia in illud Matth. Ecce as-
cendimus Hierosolymam.

Eiusdem homilia in festum palmar.

Liber in charta scriptus anno MDXXXV.
forma quadrati.

Ac si Homiliam à qua is Codex incipit,
 et in quam desinit, spectes: eundem ju-
 re censeas, qui in Schedâ *R. P. Cisneros*
 superiùs insertâ, numero 1.º designatur;
 adeoque teterrimo incendio conflagrasse.

Postremò siquidem in tantùm excrevit
Theophanis Homiliarum numerus, quas si-
 ve Parisiensis vulgavit editio, sive inedi-
 tas

tas servat Matritensis Codex, aut Allatius indicat in *Diatriba de Georgiis*: rem opipidò gratam commodamque viris harum litterarum studiosis præstituros nos duximus, si Catalogum ex illis omnibus contextum, prima cujusque verba alphabeti ordine præferentem, hoc loco sisteremus, unde quæ jam typis mandatæ, quæ in MSS. reconditæ; quas ipsi adhuc desiderarent, quas nacti essent novas, nullo negotio intelligerent, ac vel uno oculorum conjectu celerrimè perciperent.

THEOPHANIS
HOMILIARUM
CATALOGUS
Per Alphabeti ordinem
digestus.

SC. denotat *Scorsi editionem*; M. M. *Librum Matritensem MS.* ESC. *Escorialensem Codicem*; ALL. *Homilias ab Allatio visas*; Nota numeralis *singularum Numerum*; Nota † *nondum editas.*

Ἄλλην ὑπόθεσιν ὡρμήμερος προοίμιον τοῦ λόγου ποιήσασθαι. SC. 6.
 Ἀνέβη ὁ κύριος εἰς ἱεροσόλυμα. M. M. 52. †
 Ἀντιπρατεύει τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ὁ πονηρὸς ζητῶν. SC. 44.
 Ἀπροοιμίως τῷ Σωτῆρι σήμερον. Ita M. M. et ESC. non OS προοιμίως, ut perperam apud *Scorsum*.
 Διπλὴν ἡμῖν σήμερον ἀφιγήσασθαι θαυμάθων δὴγησιν. SC. 10.
 Διτῆς προφάσεως σήμερον συνέλευσιν ἀγρομεν. SC. 46.
 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα. M. M. 57. †
 Ἐγὼ μὲν, ὦ πατέρες καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα προσφιλέστατα. M. M. 72. †
 Ἐδει μὴ δὲ λόγων τὴν ἀγροικίαν ἀξιῶν. M. M. 77. †
 Εἶπεν ὅτι μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι. ALL. 1. †
 Ἐμοὶ τῆς παρουσίας ἑορτῆς ἡ διάλεξις παλαίου χρόνου. SC. 50.
 Ἐνταῦθα τὸ πολυθύλλητον ζήτημα, πῶς ὁ υἱὸς φαίνεται φθονερός. ALL. 4. †
 Ἐορτὴ χαρμόσυνος ἐπιλαμβάνει σήμερον τοῖς πέρασι αὐτῆ τοῦ Κυρίου ἡμέρα. Non *Theophanis*,

sed *S. Sabæ Mesimeri*, vel *Mesimerii*, ejus Discipuli. M. M. 76. †
 Ἐπειρόμενος τῆς συνήθους διδασκαλίας ἐφάψασθαι. SC. 21.
 Ἐπειδὴ εἶπεν ὅτι ἡ χάρις καὶ ἀλήθεια. M. M. 61. †
 Ἐπειδὴ περὶ τῆς ζωοπαρόχου Χειροῦ ἀναστάσεως. SC. 31.
 Ἐπειδὴ περ ἀρχὴν ἐλήφει σήμερον ὑπαναγνώσκασθαι. SC. 5.
 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι. M. M. 64. †
 Ἐπεσὶ μοι θαυμάσαι τὴν τῆς ἀρητῆς ιδιότητα. SC. 54.
 Ἐπέχει μοι τὴν γλῶτταν ἡ νόσος τοῦ σώματος. SC. 9.
 Ἐπὶ τὴν ἱερὰν βηθλεὲμ ἄγει σήμερον ἡμᾶς ἡ θεσπεσία. SC. 52.
 Ἐπὶ τὴν Γιβραλτῶδος λίμνην σήμερον καὶ ἡμεῖς τῷ λόγῳ. SC. 36.
 Εὐκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ φιλέορτοι, σήμερον. SC. 47.
 Εὐλογῆσω τὸν κύριον ἐν παντὶ χρόνῳ διαπαντός. M. M. 69. †
 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ καταξιώσας ἡμᾶς διαδραμεῖν τὴν κυκλικὴν τοῦ χρόνου περίοδον. SC. 1.
 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ καταξιώσας ἡμᾶς ἰδεῖν ταύτην τὴν ἀγίαν καὶ λαμπρὰν ἑορτὴν. M. M. 74. †
 Ἐφθασεν ἡ εὐαγγελικὴ φιλοσοφία ἀπὸ τῶν κάτων. SC. 17.
 Ἡ εἰς τὸν Τελάνην, καὶ φαεισῶνον παρεβολὴ. ALL. 5. †
 Ἡ τῆς μετανοίας πύλη ἰδοὺ ἠνεώκται. M. M. 68. †
 Ἡ τοῦ πνεύματος δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. M. M. 60. †
 Ἴσως μὲν ἐπαχθῆς δόξω πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. SC. 27.
 Καὶ καθαρωδὸς ἀνὴρ πολλάκις τὰς ἀγυιάς διερχόμενος. SC. 56.
 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι οὕτω τοῦ ᾤεσθε μὲν. M. M. 58. †
 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. M. M. 53. †
 Καὶ χρεωφειλήτης εὐχάριστος κἂν μηδεμίαν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ. SC. 42.
 Καλοῦσιν εἰς τὸν γάμον τὸν Κύριον. ALL. 3. †
 Καλῶς ἐφήρμωσεν ἡ τάξις τὴν τοῦ προδρόμου τελείωσιν. SC. 61.
 Λαμπρὰ ἑορτὴ, καὶ πανήγυρις ἐπέστη σήμερον. SC. 20.
 Λαμπρὰ τῷ ὄντι, καὶ φανεράς ἡ παρούσα πανήγυρις. SC. 39.
 Μαρία εἰσῆκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. SC. 34.

Μυστικὸν ἡμῖν δαίπνον ἢ θεόλεκτος τοῦ εὐαγγελίου φωνή. SC. 13.

Νῦν ἡμῖν ὁ τῆς ἐγκρατείας χαρὸς ἔφθασεν εἰς αὐτὸ τὸ μεσαιότατον. SC. 22.

Ὁ μὲν χαρὸς πρὸς αὐτὸ τὸ τοῦ ἔαρος ἡμᾶς ἀγει ἀκροτελεύτων. SC. 41.

Ὁ μὲν τῆς ἐγκρατείας χαρὸς ἤδη παρῆκοψε, καὶ πρὸς αὐτὸ ἔφθακε. SC. 24.

Ὁ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμδν' ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρεκύψας. SC. 32.

Ὁ τῆς ἡμετέρας πολιτείας, ὦ πατέρες, σκοπὸς. M. M. 48. †

Οἱ ἀγύρται, καὶ ἀγελαῖοι πένητες τὰς οἰκίας φεινοσῦντες. SC. 43.

Οἱ ἀεννάως ῥέοντες ποταμοὶ, οὔτε τῷ θέρει λήρουσι νάοντες. SC. 30.

Οἱ ἐν τοῖς ἵπποισι ἄλλοις ἀγωνιζόμενοι. SC. 19.

Οἱ κηφῆνες εἰδὸς ἐστὶ μελισσῶν ἀργόν τε καὶ ἀλγηστον. SC. 12.

Οἱ μὲν ἀφθιτοὶ λειμῶνες τῶν ποικίλων ἀνθέων. SC. 28.

Οἱ παιδοτρῖβαι, καὶ τῶν νῆων διδάσκαλοι. SC. 2.

Οἱ πρὸς τὴν πάνδημον ταύτην ἀθροισθέντες πανήγυριν. SC. 58.

Οἱ τὰς μακρὰς ἀποδημίας κατ' ἐμπορίαν πλούτου φελλόμενοι. SC. 7.

Οἷόν τι πάχειν εἶθε πειμὴν πληθωθεῖσαι. SC. 45.

Οἷόν τι πάχουσιν οἱ ἀπὸ πνος ὑψηλῆς. SC. 18.

Οἷόν τι συμβαίνειν εἶθε περὶ τὰ μύρα. SC. 45.

Ὁρῶ σήμερον τοῦ μεγάλου τοῦδε ναοῦ τὸν σεβάσμιον ὄρσπον. SC. 4.

Ὁρῶν σήμερον τὸν ἀγιώτατον τῆς παναγίου δεσποίνης ναόν. SC. 40.

Ὁς παρομιμάσως τῷ Σωτῆρι σήμερον νοητῶς ἐφεψώμεθα. SC. 38. Perperam Ὁς: fortè Οὐ legendum. Vide Απαρομιμάσως.

Ὁταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. M. M. extra numerum. †

Ὁτε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ θείαν αὐλὴν ὁ δεσπότης ἐνάλει. SC. 51.

Ὁτε τὴν κατὰ τῆς ἡμετέρας φύσεως ἀρχὴν θεν ἐπιβουλήν. SC. 33.

Ὁπρῦνει μὲν ἵππον ἀγέρωρον πεδιάς ἢ πλωμένη. SC. 23.

Ὁυ κατόπιν, ὡς ὁ λόγος, ἠκομδν ἑορτῆς. SC. 57. Ita legendum, non πατόπιν, ut mendosè excusum est.

Ὁυ μόνον φειπολοῦντες σωματικῶς ἐν τῇ γῆ τοῦ σωτῆρος. SC. 49.

Ὁυ ποσῦτον αἰχμώδης γῆ, καὶ κραναῆ, καὶ κατὰξηρος. SC. 11.

Ὁυσις ὄφιας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μία τῶν σαββάτων. SC. 35.

Πάλαμ μὲν ὁ θεόπτης Μωσῆς ἀνάγων τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. SC. 28.

Πάλιν ἡ εὐαγγελικὴ φωνὴ πρὸς τὴν πατρικὴν ἡμᾶς ἀνάηυσσα κλίμακα. SC. 16.

Πάλιν ἡ τοῦ θεοῦ ἐνυπόστατος σφρα καὶ δύναμις. SC. 8.

Πάλιν ἡμῖν ἡ τῆς βασιλίδος τῶν ἑορτῶν ἑορτῆ. M. M. 78. †

Πατρικῆς μνήμης ἑορτὴν ἀγρομδν σήμερον, ὦ πατέραν. M. M. 65. †

Πολλὴν παιδασίαν ἡμῖν ὁ ἐπισηθιος εὐαγγελιστῆς παρτίθησι. SC. 25.

Πολυτελὴν παιδασίαν ἡμῖν, &c. M. M. Eadem, quæ superius incipit: Πολλὴν παιδασίαν, &c.

Πρὸ γὰρ τοῦ ἔκουσίου πάθους ἐπαγγελιάμενος ὁ Σωτῆρ. ALL. 2. †

Προφθασάν με ἡμέραμ πτωκείας ἑένων πεπόρευμαι. M. M. 73. †

Προσέχετε, λαὸς μου, τὸν νόμον μου κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν. M. M. 75. †

Προφθιτικῶς πεθόμενοι ῥήσσειν ἀποστολικῶς τε παραμύσειν ἤχοντες (leg. ἀκούοντες). M. M. 70. †

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία δαδουχεῖται μυστικῶς. SC. 53.

Σήμερον τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἡ οἰκονομία πεπλήρωται. M. M. 80. †

Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, &c. ESC. Eadem, quæ supra incipit: Εὐκαλεῖ μὲν ἡμᾶς.

Συνήδομαί σοι, πόλις, καὶ σοι, θεῖε τῶν ἀνακτόρων ναέ. SC. 55.

Ταύτην ἐγὼ πάχειν ἔοικα σήμερον ὅσοι. M. M. 56. †

Τέρπει μὲν τὰς ὄφεις ἀνέχων τῆς ἐώας ὁ ἥλιος. SC. 29.

Τῆς μυστικῆς ἐκείνης καὶ θείας κλίμακος ἦν ὁ θεὸς ὑπεδέειξε. SC. 15.

Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. SC. 62.

Τοῦ δεσπότη καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰϋ τὸ ὑψιφύες. M. M. 55. †

Τοῦ μὲν αἰαθητοῦ ἡλίου τοῦ ὀρίζοντος ὑψιτέλλοντος. SC. 14.

Τῷ χαρῶ ἐκείνῳ γάμος ἐγένετο, φησὶ, ἐν κανᾶ. M. M. 59. †

Τῷ χαρῶ ἐκείνῳ ἐγένετο τὰ ἐγκραίνια ἐν ἱεροσολύμοις. M. M. 66. †

Τῷ χαρῶ ἐκείνῳ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς. SC. 37.

Φαιδρά τῆς παρουσίας ἑορτῆς ἢ συνέλευσις. SC. 26.

Φαιδρά ὑμῶν ἢ συνέλευσις σήμερον διαγείρουσα τὸν νοῦν. M. M. 67. †

Φέρε

Φέρε σήμερον ἐπὶ τὴν ὑπετέραν εὐκοσμίαν.
 M. M. 71. †
 Φέρε σήμερον, ὡ θεοφιλέτατον ἀθροισμα, τῆς
 ζωνφόρου σαυροῦ. SC. 3.
 Ὡς λίαν καλλίστην συνήψεν ὁ ἄβυθος, τὴν τοῦ
 ἁρώτου. M. M. 36. †
 Ὡς λίαν μοι λαμπροτέρα τὴν σήμερον, ἢ
 τῆς διδασκαλίας. SC. 60.
 Ὡς λίαν ὄρω φαυλοτέρα τὴν παρούσαν πα-
 νήγυριν. M. M. 79. †

Admonendus hic Lector ab hoc Cata-
 logo exclusâ fuisse quatuor Homiliarum
 initia, quæ Fabricius *Biblioth. Græcæ vol.*
X. cap. 42. referens à Scorsio editas, addu-
 cit ex Codice Cæsareo à Lambecio recen-
 sito, ubi *Ἑρμηνεία ἐς τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ*, h. e.
Interpretatio in undecim Evangelia matutina
 continetur. At quid ita? Ideo nimirum,
 quòd recensionem potius *Lambecianam*
 quàm *Scorsianam* editionem amplexus, Ho-
 milias maluerit acephalas, id est, verbis
 Evangelii præmitti solitis destitutas, quàm
 plenas integrasque memorare, quales idem
Scorsus ex optimorum exemplarium fide
 publicavit. Homiliarum autem quæ Fabri-
 cius adducit, quæ edidit Scorsus, en ha-
 bes Initia.

Ἡ ζωνφόρος τοῦ κυρίου ἀνάστασις. Matutinum
 V. FAB. Ο Πάππος ἀναστὰς ἔδραμδν ἐπὶ τὸ
 μνημεῖον, ἢ παρακύψας. SC.

Ἀντι (leg. Ἀρτι) κορυφαίου τῶν φοιτητῶν. Ma-
 tutinum VIII. FAB. Μαρία εἰσήκει πρὸς τὸ
 μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. SC.

Ζητητέον τοῖς τῶν ἱερῶν λογίων ἐξετασταῖς.
 Matutinum IX. FAB. Οὐσις ὁφίας τῇ ἡμέρᾳ
 σκείνη τῇ μίᾳ τῶν σαββάτων. SC.

Τοῖς μαθηταῖς ὁφθαῖς ὁ κύριος. Matutinum
 XI. FAB. Τῷ χειρῶ σκείνω ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν
 ὁ Ἰησοῦς. SC.

Ceterum longè major Theophanis Ser-
 monum, sive Concionum copia Catalo-
 gum hunc locupletare posset, si Scripto-
 rum in primis earum verbis proferendis
 accuratior fuisset opera. Sed rem plerique
 levi brachio, seu potius calamo attingen-
 tes, de iis in universum agere satis ha-
 buere. Quod præcipuè mirum in diligen-
 tissimo P. de Montfaucon accidit, qui in
Diario Italico, id est *Itinere Litterario*, duos
 ejusdem Theophanis Homiliarum MSS.
 Codices Neapoli, totidem Venetiis à se
 inspectos enarrans, singularum titulos,
 nedum prima verba describere neglexe-
 rit.

Quod postremo loco præstituros recepi-

mus, tandem aggrediamur, fidemque li-
 beremus.

Hæc præ cæteris hoc in Codice repe-
 rias observatu digna. Nulla feiè vox scri-
 bendi compendio vacat. Litterarum nexus
 passim difficiles et inextricabiles: unde
 aliàs *Oedipo*, aliàs *Alexandro* sit opus. Ad
 hoc verba tam arcè inter se aliquando
 coherere, ut duo in unum coalescant;
 tam longè interdum à se ipsis distare, ut
 unum in duo prorsus abeat. Quo quid
 orationis sententiam gravius perturbet?
 Quid ingenium Interpretis excruciet acer-
 bius? In Litteris verò majoribus rarum il-
 lud occurrit ac singulare, quòd Littera O
 pluribus locis, puta *fol. 93. 113. et 116.*
 Piscem exprimat; adeoque animantes na-
 turâ mutos mireris induci loquentes. Qua
 quidem de re fiet alibi mentio, et cum *P.*
de Montfaucon sermo conferetur.

Ad Codicis materiam, sive membra-
 nam quod attinet, ea crassior est ac rudis;
 ipse autem totus constat è complurium
 librorum foliis palimpsestis undique col-
 latis, non una manu, vel ætate descri-
 ptis, quorum priorem scripturam, ut no-
 vam admitterent, eradere jussit frequens
 illis temporibus membranæ penuria. Non
 tamen id omnino pervicit; siquidem mul-
 tæ adhuc apparent paginæ, aliæ minu-
 tis, aliæ mediocribus, non pauca gran-
 dioribus litteris, nunc quadratam, nunc
 rotundam, modò rectam, modò obliquam
 formam referentibus, exarata.

Multa denique ad Exemplaris hujus lau-
 dem commendationemque sanè conspi-
 rant. Homiliarum Inscriptiones iis uberio-
 res plerumque ac locupletiores sese os-
 tendunt, quas *P. Scorsus* edidit. Quanta
 porrò inde lux *Theophanis* rebus gestis af-
 fulget! sive locos indicent, urbes videli-
 cet, Ecclesias, ædes ubi illæ habitæ; sive
 dies, tempora, festa, rerum eventus, San-
 ctos, aliosque insignes virtutibus viros si-
 gnificent, in quorum memoriam ac ce-
 lebritatem pronuntiata. Quid magnam Ho-
 miliarum copiam referam, quæ hoc no-
 stro Codice continentur, neque in ullis,
 Vaticanis, Gallicis, Germanicis hactenus
 inspectis extant? Exemplo sit vel *Oratio*
de memorabilis Patris Bartholomæi funere,
 ejus vitam complectens. Ad quas accesse-
 re cùm *Sancti Saba*, vel *Sabæ Missimeri*,
 Theophanis discipuli, Concio, tum *S. Joan-
 nis Chrysostomi* Homilia, (de qua supra)
 nec-

necdum typis, quod sciam, evulgata. Præterea, si ex unius loci obiter à nobis animadversi emendatione, quam supra representavimus, licet rectè conjicere: quot locos in excusis ejusmodi Homiliis nostri Codicis beneficio emendari posse censendum est!

Quæ cum ita se habeant, quisnam æquus rerum æstimator non planè intelligat quanti sit ille pretii, quantum cæteris excellentior, quantum ad ampliorem castigationemque *Theophanis* scriptorum editionem conferre possit?

XVII.

Chartaceus formâ folii, *Acta Concilii Florentini* foliis 384. complectens, anno, ut in fine subnotatum, MDLXXXII., mense Martio, die 16. descriptus.

Operis inscriptio: Πρακτικά τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης ἐν φλωρεντία συνόδου. Hoc est: *Acta Sanctæ et Oecumenicæ Synodi Florentina.*

Initium: Τὴν μὲν ἀπὸ κωνσταντινοπόλεως εἰς ἰταλίαν περίοδον ὡς πρὸς τὴν οὖσαν γραφῇ παραδόντων. Finis: οἱ λατῖνοι τὸ πρῶτον καὶ γραικοὶ τὸ δεύτερον τοὺς ἄλλοις ἵνα πείλωσιν εἰς τοὺς πατριάρχας.

Hæc Acta cum iis ferè conveniunt, quæ Labbeus *Conciliorum Tomo XIII. à col. 6. ad 528.* Græcè et Latine edidit; si tamen excipias tum Libri Sectiones vel ordine, vel titulis plerumque discrepantes; tum *Ferrariensium, Florentinarumque* Sessionum enumerationem, quæ suis seorsum numeris in MS. Codice distinguuntur.

Ad hæc Opus in duos tributum est Libros, quorum prior *Acta Ferrariensia* continet, posterior *Florentina.* Hujus tamen Divisionis tantum fit mentio fol. 152. *averso*, ubi inscriptum legas: Βιβλίον δεύτερον, tali Exordio, sive Prologo: Ἀπεντεύθεν γραφομένη ἀπ' ἄλλου βιβλίου τὰ διὰ μέσου ἰδία καὶ κοινῶς παραχθέντα διὰ τὴν σύνοδον ἀπὸ φερράρας εἰς φλωρεντίαν, &c. quem nec in Concilii Florentini Editione Græca an. MDLXXVII. Romæ facta, nec apud Labbeum, *Harduinumve* Conciliorum Editores invenimus.

Id etiam observatu dignum occurrit fol. 260. quod Latina manus Græcæ, ut apparet, σύγγραφος hanc margini apposuerit Notam: *Hæc non sunt scripta in exemplari bibliothecæ pontificis, et videntur extra propositum.* Lineis verò, tanquam insignia,

distincta sunt Synodi verba, quorum est initium: Τῆ τάξει καὶ τῷ ἀριθμῷ οὐκ ἔστι τὸ πνεῦμα ἀριθμεῖν, hic verò finis: ἐπειδὴ τὰ τοῦ υἱοῦ ἀναφ' ἑσονται πάντα πρὸς τὸν πατέρα. Talia nihilominus verba in tribus supra laudatis Editionibus sine obelo extant, ac nominatim in Labbei *Conciliorum Tomo XIII. col. 336.*

Cæterum in extremo Codice eadem, qua totus ille exaratus est, litterâ subnotatum: ἐπελειώθη ἃ φ' πρὸς μηνὶ μαρτίου. Scilicet: *Absolutum est MDLXXXII. mense Martio, 16.^a*

XVIII.

Chartaceus in folio, constans foliis 270. litteris partim minutis, partim majusculis, duplici (ut videtur) manu exaratus sæculo XV. ferè dimidiato; olim ex Bibliotheca *Joannis Fernandez de Velasco.*

Continet *Homeri Iliadem* cum incerti Auctoris Metaphrasi, item *Euripidis Hecubam*, tum duas *Libanii* Orationes funebres in Julianum Imperatorem, et alius Orationis fragmentum: quæ singula ex ordine referentur.

Fol. 1. et inscriptionis et initii expers occurrit *Ilias Homeri*, adjunctâ Metaphrasi Græcâ prosariâ, ita nimirum digesta ut singulis versibus exadversum respondeat. *Ilias* autem exorditur à *Libri I. versu 138.* hoc videlicet:

Ἡ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος.
Quicum è regione concinit talis Metaphraseos versus:

Ἡ τὴν σὴν ἢ τοῦ ἄμειτος πμὴν πορευθεὶς ἢ τὴν τοῦ Ὀδυσῆος.

Cæteris omnibus libris adjacet hujusmodi Metaphrasis, præterquam ultimo. Igitur in penultimo primum habet hunc versum:

Ὡς οὗτοι μὲν ἔσυναζον κατὰ τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἕλληνες,

hunc verò postremum:

Τῷ κήρυκι ταλθυβία ἐδίδου πεισῶς χαλὸν ἔπαθλον.

Metaphrasis eadem manu iisdemque minutis litteris descripta est, atque ipsa *Ilias* à Primo usque Libro ad Quinti partem ferè tertiam; inde verò ad totum Vigesimalium tertium alia manu litterisque majusculis, iisque in maxima Quinti parte rubro colore distinctis.

Sua cuique Libro præmittitur Hypothesis, sive Argumentum. Secundi (Primi enim, quippe

quippe initio mutili, desideratur) ita incipit: Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας ἀγαμέμνονι παρθερασκείαζε τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον; postremi denique sic exorditur: Ζεὺς κηδόμενος ἕκταρος θέτιν πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπει.

Harum Hypotheseon nonnullæ cum iis quidem consentiunt, quæ singulis Iliados libris præfixæ vulgò circumferuntur; at omnes iisdem uberiores sunt ac locupletiores. Quamobrem operæ pretium fecerit, quisquis eas cum jam vulgatis conferat.

Ad Metaphrasim quod attinet, cum ferè omnes *Homeri* sive *Metaphrases*, sive *Paraphrases*, aliaque id genus *Scripta* necdum ex *Bibliothecarum* umbrâ in lucem prodierint; haud facile est expedire cuiusnam auctori, quam modò recensuimus, sit adscribenda.

Fol. 236. Omisso titulo, *Euripidis Hecuba*, nudum scholiis notisque *Drama*.

244. averso, *Hecubam* sequitur *Tragediæ* nescio cuius fragmentum incipiens ab hoc versu:

Ω φᾶος ἀγνὸν κὲ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ, atque in hunc desinens:

Λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

246. Interjecto unius folii vacantis spatio, *Επιτάφιος ἐπὶ τῷ Ιουλιάνῳ παραβάτῃ*. Oratio funebris in *Julianum Apostatam*.

Incipit: Ἐδει μὲν, ᾧ παρόντες, ἅπερ ἤλαπιζον ἐγὼ τε κὲ πάντες ἄνθρωποι τὸ τέλος ἐληφέναι. Desinit: ταυτί σοι παρὰ τῶν ἡμετέρων λόγων τῶν μικρῶν οὐδ' αὐτὸς ἦγες μεγάλοις.

Hæc nimirum est *Libanii Sophistæ* Oratio, quam ejus operum editionis *Tomo II. pag. 260.* Græcè et Latinè publicavit *Federicus Morellus*, sed locis aliquot per-versam mutilamque; *Fabricius* verò emendatam atque ex *MS. suppletam* iterum edit *Biblioth. Græca vol. VII. pag. 223.*

Exemplar nostro Codice contentum, idoneis emendationibus scholiisque ad oras adscriptis elucet, integritate etiam præstat; quippe nulli annotantur defectus, sive *lacunæ*, præterquam duæ sub *Orationis* finem, fol. videlicet 265. averso, appositâ margini voculâ læίπει: prior quidem exadversum his verbis: ἐν μὲν παρῶτον κὲ μέγιστον; posterior exadversum hæc: δὲ τῶν ἀντ'ὀκείνου. Hujusmodi tamen defectus neque à *Morello* in eadem *Oratione pag. 329.* neque à *Fabricio* in allegato volumine *pag. 373. et 374.* quibus respondent eorum loci, observati sunt.

267. Sine titulo, alia scilicet ejusdem

Libanii Oratio funebris in eundem *Imperatorem*, quæ incipit: Ω πόποι ἦ μέγα πένθος οὐκ ἀχαίδα γῆν μόνον, desinit verò: οὐ λίθον, οὐ δένδρον, οὐκ ὄρνιν.

Eam idem *Morellus Tomo II. pag. 251.* hac inscriptione, *Λιβανίου Σοφιστοῦ Μοναχία εἰς Ιουλιανόν*, evulgavit.

269. denique averso. *Expers* tituli et finis occurrit, ejusdem etiam fortasse *Libanii*, Oratio sive *Declamatio*, ab his incipiens verbis: Ἐπειδ' οὖν τοῖς παρῶτοις τοῖσδε, *Πεικλῆς ὁ Ξανθίππου* ἠρέθη λέγειν, et in hæc desinens: ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε κὲ τῶν τοιῶνδε ἀρετὰ ἐκόσμησαν· κὲ σὺ κἀν πολλοῖς τῶν...

In *Morelliana* Editione quæsitam non invenimus: unde conjectandi locus, ex earum esse numero, quæ necdum typis inclaruere.

XIX.

Chartaceus in folio, dentatâ chartâ nitidisque litteris, *Sæculo XV.* exeunte, ut videtur, exaratus; foliis constans 256.

Is *Variorum veterum Sapientum Epistolas* complectitur, quas cum *Aldi Manutii* *Collectione Venetiis* annò *MID.* editâ, aliisque *Libris* collatas, expresso *Epistolæ* cuiusque initio, additisque *animadversionibus*, recensere conabimur.

Fol. igitur 1. averso præmittitur *Epistolarum* hoc Codice contentarum *Syllabus*, adscriptis *Auctorum nominibus*, singularumque numero sequentem in modum.

Τὰδε περιέχει τόδε τὸ βιβλίον.

Ἐπιστολὴ Φαλάειδος τυράννου ἀκραγαντινῶν	ρ μα
Ἀβάειδος σκύθου φιλοσόφου	α
Πυθαγόρου σαμίου φιλοσόφου	α
Αναχάρσιδος σκύθου φιλοσόφου	θ
Διάνος (leg. Χίανος) πλατωνικοῦ φιλοσόφου	ι ς
Εὐειπίδου τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ	ε
Ἰπποκράτους κῶου ἰατροῦ κὲ ἑτέρων	ι ζ
Δημοκρίτου ἁβδηρίτου φιλοσόφου	α
Ηρακλείτου ἑφεσίου φιλοσόφου	θ
Ἀπολλωνίου τυανέως φιλοσόφου, καὶ ἄλλων	ζ
Λύσιδος	α
Μελίσσης	α
Μυίας	α
Θεαιποῦς	γ
Μουσωνίου	α
Διογένης σινωπίας τοῦ κυνικοῦ	ν
Κράτητος κυνικοῦ	ι δ
Πλάτωνος φιλοσόφου	ι δ
	Φι

Φιλίππου βασιλέως α
 Αλεξάνδρου βασιλέως α
 Δεισοτέλους φιλοσόφου α

Hæc continet hic Liber.

Epistola Phalaridis Agrigentinarum Tyranni CXL.
Abaridis Scythæ Philosophi I.
Pythagoræ Samii Philosophi I.
Anacharsidis Scythæ Philosophi IX.
Chionis Philosophi Platonici XVI.
Euripidis Poetæ tragici V.
Hippocratis Cui Medici, et aliorum XVII.
Democriti Abderitæ Philosophi I.
Heracliti Ephesii Philosophi IX.
Apollonii Tyanei Philosophi, et aliorum XC.
Lysidis I.
Melissæ I.
Myiæ I.
Theanus III.
Musonii I.
Diogenis Sinopei Cynicæ L.
Cratetis Cynici XIV.
Platonis Philosophi XIV.
Philippi Regis I.
Alexandri Regis I.
Aristotelis Philosophi I.

2. Operis titulus: *Επιστολά διαφόρων σοφῶν παλαιῶν. Epistolæ variorum Sapientum veterum.*

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΦΑΛΑΡΙΑΔΟΣ: Αλκιθῶφ. *Epistolæ Phalaridis. Alcithoo. Πολύκλειτος ὁ μεσσηνίος οὐ κατηγορεῖς.* (Αλκιθῶφ in *Aldina* Collectione).

Μεγαρεῦσι ὀνειδιστική. *Megarensibus exprobratoria.* Οὐ μίμφομαι τὴν ἀχαριστίαν.

Eod. averso. *Τωσινῶ. Toseno.* Εἰ τοὺς μετ' ἀνάγκης τί πράξαντας. (Τωσινῶ in eadem Collectione).

Λυκίνῶ. Lycino. Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν λεοντίνοις.

3. *Λεοντίνοις. Leontinis.* Εἰ κεταλύσαι με τὸν πόρον ὑμᾶς.

Ζευξίπῶφ. Zeuxippo. Τῷ μὲν υἱῷ διὰ τὴν νεότητητα.

Τῷ αὐτῷ. *Eidem.* Γνώμης γεόμενος τὸ πρῶτον. (In *Ald.* Εὐνήφ).

Eod. averso. *Κλεοστράτῶ Cleostrato.* Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος.

Σαμέα. Sameæ. Εἰδῶς σου τὴν χρηστότητα τοῦ πέπου.

4. *Λακρίτῶ. Lacrito.* Αχθομένῳ μὲν σοι βαρέως.

Eod. averso. *Μεγακλει. Megacli.* Καὶ τοὺς ἵππους ἐπεπόμφειμέν σοι.

Αγλαῶ. Aglao. Ἐκτεθησαυρίχμεν τοῦ πλούτου ὅσα παρέχεν ὁ θεός.

5. *Εὐμήλῶ. Eumelo.* Οὔτε δοκοῦντος οὔτε ὄντος ἀδίκου.

Ηραδίκῶ. Herodico. Ἄλλου μὲν οὖν κακῶς πεπονητός.

Τεύκρῶ. Teucro. Ταυρομενίταις τὰ λύτρα.

Eod. averso. *Αρφοίτη. Arphoeta.* Τὰ μὲν σὰ ἢ τούτων ἂν πεπόμφαμεν.

Αμφινόμῶ. Amphinomo. Οὐ διδόναι χάριτας οἴομαι.

Ερυθία. Erythiæ. Καὶ περὶ μὲν ἑμαυτοῦ πλείστην.

6. *Παυρόλα. Paurolæ.* Μάλιστα μὲν ἀμφοτέρους τοὺς γυναικας.

7. *Τῷ αὐτῷ. Eidem.* Τὰ μὲν παρὰ πατρὸς εἰς υἱόν.

Μεσσηνίοις. Messeniis. Πολύκλειτον ὡς πυνθάνομαι τὸν ἰατρὸν.

Post hanc Epistolam in *Aldina* Collectione subsequitur *Ανδροκλαῖ*, quam infra reperies: cuiusmodi trajectiones, quippe frequentissimas, sæpius omitemus.

Eod. averso. *Πυθαγόρα. Pythagoræ.* Ἡ φάλακδος τυραννίς τῆς πυθαγόρου φιλοσοφίας.

8. *Θώρακι. Thoraci.* Πότερον ἑμαυτὸν ὡς ἀσαφῶς.

Eod. averso. *Αριφράδει. Ariphradi.* Αὐθάδεια ἢ νεότητος ἀβουλία.

9. *Αντιμάχῶ. Antimacho.* Εἰ μὲν ἔχον οὐκ ἀποδίδως.

Αριστομένει. Aristomeni. Μὴ συνάχθου μοι περὶ τῶν τραυμάτων.

Ξενοπιθεῖ. Xenopithi. Οὐκ ἀχθομαι ταῖς διαβολαῖς οὔτε ταῖς δόξαις.

Eod. averso. *Καταναίσις. Catanæis.* Αχθέντας ἀνχμαλάτοις τῶν ὑμετέρων.

Ταῖς θυγατράσι τοῦ ἐπισχοῦρου. *Filiabus Stesichori.* Ταυρομενίται μὲν (ὑπὲρ) ὧν γράφετε.

10. averso. *Κριτοφῆμῶ. Critophemo.* Ἀγαθοῦ μὲν ἔργον φίλου.

Πολυδεύκει. Polluci. Θαυμάζειν διὰ τῆς ἐπισολῆς εἰχας.

11. *Πολυγνώτῶ. Polygnoto.* Καὶ τοῦ δωρεῖσθαι τί σοι πόρον τὸ μέλλον.

Αξιόχῶ. Axiocho. Σεμνύνεσθαι μὲν ὡπερ ἐπ' ἄλλῳ πνὶ τῶν χαλῶν.

Eod. averso. *Δημοτέλει. Demoteli.* Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν παρεμύσεων.

12. *Πολυστράτῶ. Polystrato.* Καὶ ταῖς ἄλλοις ἔπασσι φίλοις.

Eod. averso. *Παυρόλα. Paurolæ.* Εδεξάμην τὸν ὑπὸ σοῦ πεμφθέντα.

13. Ἰωπολυτίωνι. Hippolytioni. Επιτρέπω σοι πρὸς με παρεγένεσθαι καθὼς. Πολυτίωνι. Polytimoni. Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ τρόπων.

Eodem averso. Νικία. Niciæ. Εφ' οἷς μισθεῖσσι τὸν υἱὸν ὅτι τοὺς σοὺς. Hæc in *Ald.* desideratur.

Ἀδειμάντω. Adimanto. Ακούω σε διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφόν.

Αἰγισταίσις. Ægestæis. Παύσαιθέ μου τοὺς φυγάδας ὑποδεχόμενοι.

14. Ἀντιθένηι ἢ θεοτίμω. Antistheni et Theotimo. Τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεμφθεισῶν δωρεῶν.

Μενεκλεί. Menecli. Μὴ μεταμέλου χρηστὸς γινόμενος.

Ἐπιφράτῳ. Epistrato. Ὡς πρὸς εὐτυχῆ πινά γραφεῖν.

Eodem averso. Ονήτορι. Onetori. Καὶ σὺ ἢ πάντες οἱ φίλοι τοῦτ' ἂν μοι.

Ἐτεονίκω. Eteonico. Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας ὅ σοι τὸ κακόν.

15. Λεοντίνοις. Leontinis. Λεωνίδαυ ὃν ἐξέπεμψατε χεπάσιοπον.

Ἰμεραίοις. Himeræis. Εγὼ πάντα μὲν ὑπὲρ σπυσιχόρου.

16. Θρασύνορι. Thrasynori. Τὸ φρούριον ὃ σὺ πορθῶν ἐγκατέλιπες.

Ἀβάριδι. Abaridi. Πρωθάνομά σε χάριν ὁμιλίας ἀνδρῶν. Post hanc Epistolam sequitur in *Aldina* Ἀβαρις φαλάριδι τῷ τυράννῳ, quæ infra legitur fol. 67.

Eodem averso. Ἐπιχάρμω. Epicharmo. Περὶ τῶν αὐτῶν ὧν σὺ ἢ δημοτέλης.

17. Ἀριστολόχῳ. Aristolocho. Εἰ τὸν σπυσιχόρον ἀδείας. Αφιλάνπῳ ἢ φρασιβούλῳ sequitur in *Aldina*.

Eodem averso. Πελοπίδῃ. Pelopidæ. Οὐτ' ἂν ἐγὼ γραψάμμι πρὸς σπυσιχόρον.

Παυρόλῳ. Paurolæ. Αφικόμενος εἰς ἡμέραν ἀναγκασίας. Post hanc in *Aldina* sequitur ad eundem altera, quæ in nostris desideratur.

19. Ἐρυθία. Erythiæ. Εἰ μὲν εὐλαβουμένη τὸν ἐν τυραννίδι βίον.

20. Πολυκλείτῳ. Polyclito. Οὐκ οἶδα τί σοι μᾶλλον θαυμάσαιμι.

Eodem averso. Πολυκλείτῳ. Polyclito. Ἀπέλυσα διὰ σέ κάλαμχρον οὕτως.

21. Ορσιλόχῳ. Orsilochō. Εἰ τὸ μὴ βουληθῆναι πυθαγόραν τὸν φιλόσοφον.

Eodem averso. Λεοντίδῃ. Leontidæ. Ἀμέτροις κέχρησαι λόγοις πρὸς χαμαριναίους.

Ἡγησίπῳ. Hegesippo. Σὺ μὲν ἴσως ἢ ἄλλοι συγγενεῖς.

23. Στησιχόρῳ. Stesichoro. Νικοκλής ὁ σερακούσιος οὐκ ἀγνοεῖ.

24. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Τῶν μὲν ἐπὶ κλεαρίστῳ μελῶν πολλή σοι.

Eodem averso. Κλεαμέτῃ ἢ θεανοῖ. Cleameta et Theanoni. Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν ἀσμένως.

Ἐνναίοις. Ennæis. Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ παρέσει τῶν χρημάτων.

25. averso. Τιμάνδρῳ. Timandro. Τῆς ἐν καμαρίνῃ πολιτείας.

26. Μελιταίοις. Melitæis, vel Melitensibus. Συμπέπεισμαι φρεσβευσαιμένοις.

27. Μεσσηνίοις. Messeniis. Οὐκ ἠγνόουμι ὅτι πέμφαντός μου.

28. Τιμόνακτι. Timonacti. Νενίκηκα τῷ πολέμῳ λεοντίνοις.

Eodem averso. Ἱεράνῃ. Hieroni. Πολλὰ λέγειν ἔχον κατὰ σοῦ.

Ἀρισταινέτῳ. Aristaneto. Οὐ λυπεῖ με τὸ γῆρας οὐ γὰρ ἢ τῆς τυραννίδος.

Ἰμεραίοις. Himeræis. Ἡμῖν μὲν, ὦ Ἰμεραίοι, τὴν γνώμην.

29. Νεολαΐδῳ. Neolaidæ. Οὐδὲν ἀχαριβούλομαί σε παθεῖν.

Μνησικλεί. Mnesicli. Τῆς μὲν εὐτυχίας ὡς μάλιχα σωθήσῃ μεν.

Eodem averso. Ἀλκάνδρῳ. Alcandro. Μήτε σὺ μήτε ἄλλος ἀνθρώπων.

Σπυσιχόρῳ. Stesichoro. Ακούω σε ἢ εἰς ἀλούοντιον παρεκλυθέναυ.

30. Ἰμεραίοις. Himeræis. Ἀπελύσα μὲν σπυσιχόρον, ὦ Ἰμεραίοι.

31. Στησιχόρῳ. Stesichoro. Τυραννοῦ μὲν, ὦ σπυσιχόρε, ἢ οὐχ Ἰμεραίων.

Ἀυτοπόῃ. Autonoæ. Ἐπεμψά σοι τὸ ἀργύριον οὐδ' ὅσον.

32. Νικοφήμῳ. Nicophemo. Οὐς ἐν λεοντίνοις κατελέγου δημογωγῶν.

Λυσίνῳ. Lysino. Οὐ παύσει τῆς ἀμαθίας ἀμαθέστατε λυσίνε.

Eodem averso. Ἐπιχάρμῳ. Epicharmo. Ἀρκεῖς μόνον ἡμᾶς δικαίους.

Κεβρωνί. Cebroni. Τί δήποτε οἱ θαυμάζοντες με.

33. Sine titulo (Εὐκτῆμονι in *Ald.*) Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν ἐπ' ἐμοὶ διαβολῶν.

Sine titulo (Κλεοβούλῳ in *Ald.*) Οὐ πείθονται σοι καμαρινᾶοι τὸν πρὸς ἐμὲ πόλεμον.

Eodem averso. Κλεοδίκῳ. Cleodico. Πολὺ δεινὰ βεβούλευσαι.

34. Στησιχόρου πασι. Stesichori Filiis. Τοῦ μὲν πένητος, τίνα ἄντις ἄλλην.

35. Καταναίσις. Catanæis. Ὑμεῖς μὲν ἴσως ἑμαυτῷ πλεοναζούσας.

Eodem averso. Νικαινέτῳ. Nicaneto. Τὸ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς ἐπεγαλκίναυ.

K

36. Πο-

36. Πολυδεύκει. Polluci. Ἐρῶμενέστερον ἀδικούμην τῷ παντί.

Eodem averso. Εγγυίνις. Engyiniis. Οὐτε παρσφάσεως ἐνδεῖν μοιδοκῶν (in excusis μοιδοκῶ.)

Ἱμεραίοις. Himeræis. Στῆσιχόρῳ ἴσε κ' κόνα κ' δρωπίδα.

Ἱμεραίοις. Himeræis. Ἡμῖν μὲν, ὦ Ἱμεραῖοι, τὴν γνώμην. Hæc posterior Epistola abest ab Aldina Collectione.

37. Στῆσιχόρῳ. Stesichoro. Πυνθάνομαί σε παειδῆ σφόδρα εἶνα.

Eodem averso. Κλεισθένης. Clistheni. Αὐτὸ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον.

38. averso. Νικίπῳ. Nicippo. Τοῦ μὲν ἀληφέναι σε τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεάς.

Expers tituli. (Ιερωνύμῳ in Ald.) Επισυθάρον τίσιν ἀντεζητήσα.

39. Expers tituli. (Λαμάχῳ in Ald.) Τοῦς ἐπὶ κ' τριάκοντα τοῦςδε.

Eodem averso. Νικαύχῳ. Nicaucho. Οὐκ ἀναγκάζεις χαμαρινάμεις. (In Ald.) Νικάρχῳ.)

Νικαίῳ. Nicaeo. Οὐ δεκῆ σοι πικρὸν βασανιστήριον.

Κλεομῶδοντι. Cleomedonti. Σὺ μὲν ὡς πυνθάνομαι κατηχηρῶν.

Μελιταίοις. Melitæis, sive Melitensibus. Οὐκ ἐκφαυλίζων, ὦ μελιταῖοι.

40. Καμαριναίοις. Camarinæis. Καὶ εἰς γέλαν ἐπέμψα κ' ἐς λεοντίους.

Eodem averso. Αστυπαλαῖσι. Astypalæicis. Οὔτε μᾶλλον ἀνισθεῖς ἐν τῷ ζῆν ἑμαυτῷ.

42. Ἀνδροκλῆι. Androcli. Καγὼ μὲν ἑαυδοκίμως (sic) ἐπέσαλχα. Deest in Ald.

Eodem averso. Λεοντιάδῃ. Leontiadi. Οὐ νῦν ἀλλὰ πολλάκις ἤδη σοι γέγραφα. Deest in Ald.

Τιμοσθένης. Timostheni. Τῶν στραπωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις. Deest in Ald.

Κλεομενίδει. Cleomenidi. Τῶν δωρεῶν ὅσα μὲν πρὸς τὴν γυμνασιαρχίαν. Deest in Ald.

43. Γοργία. Gorgia. Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς σου πάντα χαλῶς. Deest in Ald.

Eodem averso. Τεύκρῳ. Teucro. Αἰετομένει τῷ σῶ τὸ χαρίον. Deest in Ald.

Ναυσικλῆι. Nausicli. Ὅπερ ἤδη πολλάκις ἐπέσαλκῶς σοι. Deest in Ald.

44. Ἱμεραίοις. Himeræis. Εκέλευσα ὑμῖν σῆσιχρόν μοι.

45. averso. Expers tituli. Διάπνι (sic) ζῳόμενος γνώμην πρὸς πολλούς. Deest in Ald.

46. averso. Expers tituli. Οὔτε πρῶτον ὁ πῆχθε ταυρεμανίται. Deest in Ald.

47. Expers tituli. (Ἀθηναίοις in Ald.) Αφίκετο ὡς ἡμᾶς περιλαοὺς ὁ πλάσης.

49. averso. Expers tituli. (Λυσικλῆι in Ald.) Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐδὲν ἔχεις.

50. Expers tituli. (Πολυδεύκει in Ald.) Τοῦς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην ἀναμετρομένων.

Expers tituli. (Λακρίτῳ in Ald.) Ὡς μὲν οὐκ ἐχθρὸν εἰς κινδύμους.

Eodem averso. Expers tituli. (Τῷ αὐτῷ in Ald.) Καὶ τῶν σῶν ὑποχρίσεων μῆμνησο.

51. Expers tituli. (Ἐπιφράτῳ in Ald.) Μὴ βιάζου με νικήσαι δίκας παρὰ σοῦ λαβεῖν.

Expers tituli. (Αειφοίτῃ in Ald.) Μὴ λογιζοῦ τὸν ἀελθμῖν.

Eodem averso. Expers tituli. (Τιμολάῳ in Ald.) Τὸ μηδὲν ἀμαρτάνειν εἰκότως ἴσως.

52. Φαειδίμῳ Phædimō. Πεπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη μηδὲν.

Eodem averso. Φιλοδήμῳ. Philodemo. Ἐν μεγάλῃ μοι δεκῆς εὐθεία.

53. Ἀγισιλῶ. Agesilao. Ἡ Τελεσίππη χαλεπῶς εἰοικέ σοι φέρειν.

Πολυμνήστοι. Polymnestori. Πολλὰ σοι κ' μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρει λάκρῖτος.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εδεισας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς.

54. Τεύκρῳ. Teucro. Τοῦς μὲν γάμοις ἤρχθαι τῆς φιλοδήμου θυγατρὸς.

Eodem averso. Τιμάνδρῳ. Timandro. Τὰ πολιτεύματά σου τὰ ἐν χαμαρινῇ τίμανδρε.

55. averso. Ενναίοις. Ennæis. Ἐκ πολλῶν πάνυ ζημάτων.

56. Λυσάνδρῳ. Lysandro. Εφθάκα μὲν τὴν παρὰ σοῦ πεμπομένην συμμαχίαν.

Eodem averso. Αειμάχῳ. Arimacho. Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς.

57. Πολυστράτῳ. Polystrato. Εγὼ τῶν μὲν εὐπεπονθότων.

Eodem averso. Αγεμόρτῳ. Agemorto. Ἡσθόμην ποτὲ ὦ ἀγέμορτε.

59. Τεύκρῳ. Teucro. Τὴν φιλοδήμου γυναῖκα κλεαμένην.

60. Κλεαμένη. Cleæneti. Ὁ φιλοδήμου πλοῦς ἐπὶ τὴν ξένην.

61. averso. Νικοκλῆι. Nicocli. Ἐπετείλα μὲν σῆσιχρόν, ὡς ἤξιος.

63. Στῆσιχόρῳ. Stesichoro. Τὸ ἔλαον ἐπέμψα μὲν ὡς ἐπινοοῦμενοι.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Σὺ περὶ ἡμῶν ὦ σῆσιχρε, μηδὲν.

64. averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Μὴ φρόνπιζε ὦ σῆσιχρε, τῆς εὐβούλου.

65. averso. Ενναίοις. Ennæis. Εγὼ οἶμαι μὲν κ' τῆς ἐλευθερίας.

Hæc Epistola explicit initio folii 67. clauditque Phalaridis Epistolarum agmen, hæc subjectâ Subscriptionē : Τέλος των ἐπιστολῶν τοῦ

τοῦ φαλάειδος. Id est : Finis Epistolarum Phalaridis.

67. Αβαις σούθης φαλάειδι τυράννω. Abaris Schytha Phalaridi Tyranno. Εδειξας φύσιν οἰκείαν ἕβρεος.

Eodem averso. Πυθαγόρας ἱέρωνι. Pythagoras Hieroni. Ασφαλής ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡσύχιος.

68. Επιστολὴ Αναχάρσιδος σκύθου. Αναχάρσις ἀθηναίοις. Epistolæ Anacharsidis Scythæ. Anacharsis Atheniensibus. Τελᾶτε ἐμὴν φωνὴν.

69. Σόλωνι. Soloni. Ἕλληνες σοφοὶ ἄνδρες οὐδὲν γε.

Eodem averso. Ἰππάρχω τυράννω. Hipparcho Tyranno. Οἶνος πολὺς ἀκρατος ἀλόπειον.

Μηδόκω. Medoco. Φθόνος καὶ πλῆσις μεγάλη. 70. Ἄνωνι. Anoni. Ἐμοὶ μὲν περίβλημα χλαῖνα σωθικὴ.

Υἱῷ βασιλέως. Filio Regis. Σοὶ μὲν αὐλοὶ καὶ βαλάντια.

Τηρεῖ. Terei. Οὐδεὶς ἄρχων ἀγαθός.

Eodem averso. Θρασυλόχω. Thrasylocho. Θύων (in Ald. Κύων) ψυχὴ καλὸν ζῶων.

71. Κρείσω. Creso. Οἱ ἐν ἑλλήσι ποιητὰὶ λόγῳ.

Eodem averso. Επιστολὴ Χίωνος. Χίων ματρίδι χαίρειν. Epistolæ Chionis. Chion Matri di gaudere. Ἀπέδωκέ μοι λύσις τὴν ἐπιστολήν.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Οράσων ἐμπορεύεται μὲν τὸν πόντον.

72. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Πολλὴν χάριν οἶδα τοῖς ἐπιχούσιν.

74. averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἐπιτυχόντες τῶν περὶ σίμον.

76. averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἀφίγμεθα εἰς ἀθήνας καὶ πλάτωνι.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἐκόμισέ μοι φαίδιμος παικοῦ ροδιάν.

77. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἀρχέπολις λήμνιος μὲν ἐστίν.

78. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ὁ ἀποδιδούς σοι τὸ χρᾶμμα ἀρχέπολις.

Βίωνι. Bioni. Ολιγαρίαν μὲν σου τοσαύτην. Eodem averso. Ματρίδι. Matridi. Πλάτωνι ἀδελφιδῶν θυγατέρες.

79. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἐκομισάμην παρὰ βιάνορος.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Πρότερον ὡςπερ ἔγραφόν σοι.

80. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ὀντως Κλεάρχος ὡς μοι ἔγραφες.

81. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἰς βυζάντιον θεαστέρω μὲν.

83. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἐπὶ μὲν τῷ συμπαίθεσθαι τὸν τύραννον.

Eodem averso. Κλεάρχω. Clearcho. Ἐν ἀθήναις μοι φιλοσοφίας χάριν.

86. averso. Πλάτωνι. Platoni. Δυσὶν ἡμέραις τῶν διουσίων ἐμπεραθεῖν.

Hactenus relatæ Chionis Epistolæ eodem ordine, principio, fine se habent, quo in Aldina Collectione.

88. Επιστολὴ εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ. Euripidis ἀρχελάω εὖ πράττειν. Epistolæ Euripidis Poetæ tragici. Euripides Archelao bene agere. Τὸ μὲν ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι.

Eodem averso. Σοφοκλεῖ τῷ τραγικῷ ποιητῇ. Sophocli Poetæ Tragico. Ἐκομίσθη ἀθήναζε ὧ σοφάκεις.

89. Ἀρχελάω βασιλεῖ. Regi Archelao. Ἀφίκετο ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Καὶ τὰ περὶ τοὺς πελλαίους ὧ βέλπτε ἀρχελάε.

91. averso. Κηφισοφῶντι. Cephisophonti. Καὶ φικόμεθα εἰς μακεδονίαν.

Euripidis Epistolæ perinde hîc se habent ac in Aldina Collectione.

94. Ἰπποκράτει Ἰατρῷ κῶου ἐπιστολὴ. Βασιλεὺς βασιλέων μέγας ἀρταξέρξης παύτω χαίρειν. Hippocratis Medici Coi Epistolæ. Rex Regum magnus Artaxerxes Pæto gaudere. Νουσὸς πρῶσεπέλασεν.

Eodem averso. Πᾶντος βασιλεῖ μεγάλῳ ἀρταξέρξει χαίρειν. Pætus magno Regi Artaxerxi gaudere. Τὰ φυσικὰ βοηθήματα (In Ald. παθήματα).

95. averso. Βασιλεὺς βασιλέων μέγας ἀρταξέρξης ὑψάνει ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν. Rex Regum Magnus Artaxerxes Hystanî Helleponti Principi gaudere. Ἰπποκράτει ἰατρῷ κῶου ἀπὸ ἀσκληπείου γεροντός.

Υψάνης ἰπποκράτει ἀσκληπιαδῶν ὄντι ἀπογόνῳ χαίρειν. Hystanes Hippocrati Asclepiadum nepoti gaudere. Ἦν ἐπέμψεν ὁ βασιλεὺς ἐπιστολήν.

96. Ἰπποκράτης ἰατρὸς Υψάνει ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ. Hippocrates Medicus Hystanî Helleponti Principi. Πέμπτε εἰς βασιλέα ὡς ὅτι ἐγὼ χρᾶφα.

Ἰπποκράτης δημοτρίῳ χαίρειν. Hippocrates Demetrio gaudere. Βασιλεὺς περσίαν ἡμέας μεταπέμπεται. Hæc in Aldina Collectione desideratur; at extat in Foesiana Hippocratis operum editione.

Βασιλεῖ βασιλέων τῷ ἐμῷ δεσπότῃ ἀρταξέρξης (leg. ἀρταξέρξει) ὑψάνης ἑλλησπόντου ὑπαρχος χαίρειν. Regi Regum Domino meo Artaxerxi Hystanes Helleponti Princeps gaudere. Ἦν ἐπέμψας ἐπιστολήν λέγων.

Βασιλεὺς βασιλέων ἀρταξέρξης κώοις τάδε λέγει. Rex Regum Artaxerxes Cois hæc dicit. Δότε ἐμοῖς ἀγγέλοις ἰωποκράτην ἰατρὸν κακοὺς τρόποις ἔχοντα. Hæc in *Aldina* Collectione non extat, sed occurrit in supra dicta Editione *Foesiana*.

Eod. averso. Απόκεισις κώων. Coorum Responsum. Εδδξε τῷ δήμῳ ἀποκρίνεσθαι τοῖς παρὰ ἀρταξέρξου ἀγγέλοις. Hæc in Edit. *Foes.* non in *Ald.* Collect.

Δόγμα ἀθηναίων περὶ ἰωποκράτου. Editum Atheniensium de Hippocrate. Εδδξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων. Επειδὴ ἰωποκράτης κώος. Hæc in Edit. *Foes.* non in *Ald.* Collect.

97. averso. Ἀβδηριτῶν ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δῆμος ἰωποκράτει χαίρειν. Abderitarum Senatus et Populus Hippocrati gaudere. Κινδυνεύει (in excusis Κινδυνεύεται) τὰ μέγιστα τῇ πόλει νῦν ἰωποκράτης. Extat in Edit. *Foes.* non in *Coll. Ald.*

99. ἰωποκράτης ἀβδηριτῶν τῇ βουλῇ. Hippocrates Abderitarum Senatui. Ο πολίτης ὑμέων μελισαγόρας ἔκεν εἰς κῶ.

100. averso. Φιλοποίμενι. Philopœmeni. Οἱ τὴν τῆς πόλιος ἐπιστολὴν ἀναδόντες μοι φρεσβεῖς.

102. Διονυσίῳ. Dionysio. Η περίμεινόν με ἐν ἀλικαρνασσῷ, ἢ φθάσον αὐτὸν.

103. Δαμαγήτῳ. (Δημαγήτῳ in *Ald.*) Damageto. Οἶδα παρὰ σοὶ γινόμενος ἐν ῥόδῳ.

104. Φιλοποίμενι. Philopœmeni. Σύννοισ καὶ πεφρονηκῶς ὑπὲρ δημοκρίτου σκείνη τῇ νυκτί.

105. averso. Κρατεύα. Cratevæ. Επίσταμαί σε ῥιζοτόμον ἀεισον ἐταῖρε.

107. Δαμαγήτῳ ῥοδίῳ. Damageto Rhodio. Τοῦτο σκείνω δαμάγητε ὅπερ εἰκάζομεν. In *Ald.* Δημαγήτῳ, omissâ voce ῥοδίῳ.

117. averso. Expers tituli. (Δημόκριτος ἰωποκράτει in *Ald.*) Επῆλθεσ ἡμῖν ὡ ἰωποκράτες.

118. averso. Expers tituli. (Scilicet Ο περὶ μανίης λόγος. De Insania Sermo). Μαυρομένῳ δὲ ὡς ἔφην. In *Foesiana* Editione occurrit.

119. averso. Expers tituli. (ἰωποκράτης δημοκρίτῳ in *Ald.*). Ἰατρικῆς τέχνης ὡ δημοκρίτε.

120. Expers tituli. (ἰωποκράτης Δημοκρίτῳ περὶ ἐλλεβοριζομένου). Hippocrates Democrito de Ellebori purgatione. Τοῖς μὴ ῥηιδίως ἀνω κελυμεμένοις.

121. averso. ἰωποκράτης πρὸς τὸν υἱὸν θεσσαλὸν. Hippocrates ad Thessalum filium. Ἰσορίας δὲ μελέτω σοι, ὡ παῖ, γεωμετρικῆς.

122. Δημόκριτος ἰωποκράτει περὶ φύσεως

ἀνθρώπου. Democritus Hippocrati de natura Hominis. Χρὴ πάντας ἀνθρώπους.

124. ἰωποκράτους ὑγιέον πρὸς Δημήτριον βασιλέα. Hippocratis salubre consilium ad Regem Demetrium. ἰωποκράτης κώος βασιλεῖ δημοκρίτῳ χαίρειν. Ημεῖς καὶ πρότερον αὐτοῦ δαζον ὡ βασιλεῦ.

Quatuor Epistolæ proximè recensitæ in *Aldina* quidem Collectione desiderantur; sed extant in *Foesiana* Hippocratis operum Editione.

125. Ἐπιστολὴ Ἡρακλείτου φιλοσόφου ἐφεσίου. Ἡράκλειτος ἑρμόδωρῳ. Epistolæ Heracliti Ephesii Philosophi. Heraclitus Hermodoro. Incipit: Ἀχρὶ τίνος ἑρμόδωρε κακοὶ ἔσονται ἀνθρώποι. Desinit: ἐξ σκείνων ὄφοντα ἑρμόδωρε ἐφέσοι τὰ ἑαυτοῦ, σὺ δὲ χαῖρε ἀγαθὸς ὦν.

Hæc *Heracliti* longa satis Epistola in *Aldinam* Collectionem, cæteras licet complectam, non est inserta. Cum verò sex tantum hujus Auctoris Epistolas numerari testetur Fabricius *Biblioth. Græcæ vol. I. pag. 423.* nostro autem in Codice septem reperiantur; haud temerè inferas hanc ipsam alibi nusquam extare, vel certè necdum litteratis hominibus notuisse.

127. averso. Βασιλεὺς δαρείος Ἡράκλειτον ἐφέσιον σοφὸν ἄνδρα πρῶτα σολομεύει. Rex Darius Heraclitum Ephesium sapientem virum salutatur. Καταβέλισται λόγον γραπτόν.

128. Ἡράκλειτος δαρείῳ βασιλεῖ χαίρειν. Heraclitus Dario Regi gaudere. Οκόσοι τυγχάνουσιν ἐπιχθόνιοι τῆς μὲν ἀληθείης.

Βασιλεὺς δαρείος ἐφεσίου. Rex Darius Ephesius. Ἀνὴρ ἀγαθὸς μέγα ἀγαθὸν πόλει.

Eodem averso. Ἡράκλειτος ἑρμόδωρῳ χαίρειν. Heraclitus Hermodoro gaudere. Ἡδη μικέτι τοῖς ἑαυτοῦ χελέπαινε.

130. Ἀμφιδάμαντι. Amphidamanti. Νοσοῦ μὲν ἀμφιδάμα γούσον ὕδρωπα.

131. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Συνῆλθον ἰατροὶ ἀμφιδάμα καὶ πάνυ πρῶτον μωρε.

132. averso. ἑρμόδωρῳ. Hermodoro. Πυρθάνομα ἐφεσίους μέλλειν εἰσηγεῖσθαι νόμον.

136. ἑρμόδωρῳ. Hermodoro. Δήλου μοι ἑρμόδωρε πότε ἀπαίρειν κέκριχας εἰς ἰταλίαν.

Eodem averso. Ἐπιστολὴ ἀπολλωνίου τυανέως τοῦ παλαοῦ φιλοσόφου. ἀπολλώνιος εὐφράτη. Epistolæ Apollonii Tyanei, antiqui Philosophi. Appollonius Euphratae. Ἐμοὶ πρὸς φιλοσόφους ἐστὶ φιλία.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Η ἀρετὴ φύσει, μαθήσει, κτήσει.

137. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Επῆλθεσ ἔθνη τὰ μεταξὺ.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ολίγων δὲ σου τοῖς παισίν.
Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Τῶν Επι-
κούρου λόγων ὁ περὶ ἠδονῆς.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἡρόμην πλουσίους πηδῶ.
Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἰάν ὅτι τάχος εἰς αἰγὰς
ἀφίκη.

138. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Αρε πὶ καὶ σὺ γρά-
φαις ἀν.
Eodem averso. Δίωνι. Dioni. Αὐλοῖς καὶ λύ-
ρα κρεῖττόν ἐστι.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ζητοῦσί πνες τὴν αἰτίαν.
Τοῖς Καισαρέων προβούλοις. Cæsariensium
Senatoribus. Πρῶτον εἰς πάντα θεῶν.

139. averso. Σελευκέων τοῖς προβούλοις.
Seleucensium Senatoribus. Μόλις ἤπις ἀν
οὔτω σφός τε θεοῦς.

Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Στράτων μὲν ἐξ ἀν-
θρώπων οἴχεται.

140. Εὐφράτη. Euphrati. Σιωθάνοντά μου
πολλοὶ πολλάκις.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Τὴν ἀρετὴν ἀδέσποτον εἶναι.
Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Μάχρως
ονομάζουσιν τοὺς θεοὺς οἱ πέρσαι.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ἡράκλειτος ὁ φυσικὸς
ἄλογον εἶναι κατὰ φύσιν.

Σκοπελιανῷ σοφιστῇ. Scopeliano Sophistæ.
Πέντε εἰσι σύμπαντες.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἰ σοὶ δύναμις ἐστι.
141. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Βαρβάρων ἀφεκτέον.
Λεσβόνακπ. Lesbouacti. Δεῖ πένεσται.

Κρίτωνι. Critoni. Τὸ θεῖοτατον πυθαγόρεω
ιατρικὴν.

Ελληνοδικαῖς καὶ ἠλείοις. Hellanodicæis et
Eleis. Αξιοῦτέ με τῷ ἀγωνί τῶν Ὀλυμπίων.

Πελοποννησιοῖς. Peloponnesiis. Ολύμπια τὸ
δεύτερον.

Τοῖς ἐν Ὀλυμπία θεηκόροις (leg. θεηγόροις).
Divinis Oratoribus Olympiæ degentibus.
Θεοὶ θυσιῶν οὐ δέονται.

Eodem averso. Τοῖς ἐν Δελφοῖς ἱερεῦσι. Sa-
cerdotibus Delphis degentibus. Αἵματι βω-
μοῦς μαίνοσιν ἱερεῖς.

Βασιλεῖ σκυθῶν. Scytharum Regi. Δάμολ-
ξις ἀνὴρ ἀγαθός.

Νομοθέτη. Nomothetæ. Αἱ ἐορτὰ νόσων ἀί-
παι.

Expers tituli. (Ταμίαις Ρωμαίων in Ald.)
Romanorum Quæstoribus. Αρχὴν ἀρχετέ-
φρώτην.

Διοικηταῖς ἀσίας. Asiæ Præfectis. Τί ὄφε-
λος ἀγρίων δένδρων.

Εφεσίων γραμματεῦσι. Ephesiorum Scri-
bis. Λίθων ἐν πόλει καὶ γραφῶν.

142. Μιλησίοις. Milesiis. Οἱ παῖδες ὑμῶν
πατέρων δέονται.

Τοῖς ἐν μουσεῖῳ σοφοῖς. In museo sapien-
tibus. Εγνόμην ἐν ἀργαί καὶ φακίδι.

Επιαίῳ. Hestiaeo. Αρετὴ καὶ χεῖματα.
Eodem averso. Κορινθίῳ βάσσω. Corinthio
Basso. Ἦν προξενίτης χαλκιδεὺς.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἰ πυνθάνοιτο Κορινθίων.
Σάρδεσι τοῖς ἐν ἀρχαδίᾳ. Sardensibus in
Arcadiâ. Αρετῆς μὲν ὑμῖν σφωτεῖον οὐκ ἐστι.

143. Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Αἰχρὰ καὶ τὰ ὀνό-
ματα τῶν ταγμάτων.

Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Κόδδαροι καὶ ξυρισί-
ταυροι.

Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Οὐδὲ τοὺς οἰκέτας
ὑμῖν εὐνοεῖν.

Πλατωνικοῖς. Platonis. Εἰάντις ἀπολλωνίῳ
χεῖματα.

Εφῶροις. Ephoris. Ανδρῶν μὲν τὸ μὴ ἀμαρ-
τάνειν.

Απολλώνιος μουσωνίῳ. Apollonius Muso-
nio. βούλομαι παρὰ σὲ ἀφικόμενος.

Eodem averso. Μουσώνιος ἀπολλωνίῳ. Mus-
sonius Apollonio. Ως μὲν διενόηθης.

Απολλώνιος τῷ αὐτῷ. Apollonius eidem.
Σωκράτης ὁ ἀθηναῖος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ φίλων.

Μουσώνιος τῷ αὐτῷ. Musonius eidem. Σω-
κράτης ἀπέθανεν ἐπεὶ μὴ παρεσκεύασεν.

Απολλώνιος οὐεσπασιανῷ. Apollonius Ve-
spasiano. Εδδυσώσω τὴν ἐλλάδα ὡς φασί.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Διαβεβλημένος οὔτω σφός
Ἕλληνας.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Νέρων τοὺς Ἕλληνας παύζων.
Τοῖς οἰητόφοις. Opinione sua sapientibus.
Εἰ λέγει τις εἶναι γνώριμος ἐμὸς.

144. Επιαίῳ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ. Estiaeo fratri
suo. Τί θαυμαστὸν εἶ με τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἰ τῶν
ὄντων τὸ πμώτατον φιλοσοφία.

145. Γορδίῳ. Gordio. Αδικεῖσθαι φασί ἐστὶ
ἀμὸν ὑπὸ σοῦ.

Τυανέων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Tyaneo-
rum Senatui ac Populo. Περσάτιουσιν ὑμῖν
ἐπανίναν.

Eodem averso. Διοτίμῳ Diotimo. Επλαυῆς
θης οἰηθεῖς δεῖσθαι μέ πνος.

146. Φερουκιανῷ. Pheruciano. Πάνυ τοῖς
πεμφθεῖσιν.

Eodem averso. Εὐφράτη. Euphrati. Εν γέ-
νει δαμόναν ὁ σφώτατος πυθαγόρεω.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Επιτιμῶσί σοὶ πνες ὡς
εὐληφόπι.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Εἰάντις ἀνδρὶ πυθαγορείῳ.
147. averso. Κλαύδιος τυανέων τῇ βουλῇ.
Claudius Tyaneorum Senatui. Απολλώνιον
τὸν ὑμετέρον πολίτην.

Απολλώνιος δικαωταῖς ῥωμαίων. Apollonius
Ror

Romanorum Magistratibus. Διμέναν κ' οἰκοδομημάτων.

Τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπολλωνίῳ. Fratri suo Apollonio. φύσιν ἔχει τῶν τελειωθέντων.

148. Σαρδιανούς. Sardianis. Θροῖσος (leg. Κροῖσος) ἀπέβαλε τὴν λυδῶν ἀρχήν.

Eodem averso. Συγγραφεῦσι κ' λογίοις. Scribis et peritis. Φῶς παρουσία πυρὸς.

Οὐαλερίῳ. Valerio. Θάνατος οὐδὲς οὐδενός.

150. averso. Βασιλεὺς βαβυλωνίων γάρμος νεογύνδη ἰνδῶν βασιλεῖ. Rex Babyloniorum Garmus Neogyndæ Indorum Regi. Εἰ μὴ περιέρχῃς ἦς, οὐκ ἂν ἦς.

Ἀπολλώνιος εὐφράτη. Apollonius Euphrati. Ἦν παραξίτελης χαλκιδεὺς μαγόμενος.

151. Λεσβῶνακτι. (leg. Λεσβῶνακτι) Lesbomacti. Ἀνάχαρσις ὁ σκυθὴς ἦν σοφός.

Λακεδαιμόνιοι ἀπολλωνίῳ. Lacedæmonii Apollonio. Τὰν δεδομένην τιμάν σοι.

Ἀπολλώνιος εὐφόρεις κ' λακεδαιμονίοις. Apollonius Euphoris et Lacedæmoniiis. Ἄνδρας ἡμῶν ἐθεασάμην.

Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Καλεῖτέ με πολλὰ κ' βοήθον.

Ἐφεσίων τοῖς ἐν ἀρτέμιδι. Ephesiis in Dianæ templo habitantibus. Ἔθος ἡμῖν ἅπαν ἀγχιεῖας.

Eodem averso. Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Ἠλθεν ἐκ τῆς ἐλλάδος.

Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Ἀνεῖται θύουσι τὸ ἱερόν. Μιλησίοις. Milesiis. Σεισμός ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισε.

152. Τραλλιανοῖς. Trallianis. Πολλοὶ πολυλαχόθεν ἄλλοι.

Eodem averso. Ψήφισμα λακεδαιμονίων. Lacedæmoniorum Decretum. Καθὸς οἱ γέροντες ἐπέκριναν τυνδάραι. Non extat in Collectione Aldina.

Σαῖταις. Saïtis. Ἀθηναίων ἀπόγονοι ἔσ' ἐ.

153. Ἰώσι. Ionibus. Ἐλληνες οἶεσθε δεῖν ὀνομάζεσθαι.

Ἑστιαῖοι. Hestiaro. Ο πατὴρ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ἦν.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Πατρίδος ἐς μὲν παρρωτάτω (in Ald. παρρωτέρω).

Τοῖς στωικοῖς. Stoicis. Ωρε κ' λοιμὸς (leg. λίμος) ἦν βάσσω.

Τοῖς ἐν σάρδεσι. Iis qui Sardibus degunt. Ο παῖς ἀλυάτω σῶσαι.

154. Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Εἰκὸς εἰς πόλιν ἀρχαίαι τε κ' μεγάλην.

Φοιτηταῖς. Discipulis. Διὰ φιλοσοφίαν εἴρηται.

Τοῖς σιτοκαπηλοῖς. Frumenti Venditoriibus. Ἡ γῆ πάντων μήτηρ.

Βασιλεὺς φραώτης ἰάρχα διδασκάλω κ' τοῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς. Rex Phraotes Iarchæ Magistro, et Sapientibus ipsum comitantibus. Ἀπολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος σοφώτερος.

Eodem averso. Ἀπολλώνιος τοῖς αὐτοῖς. Apollonius iisdem. Αφικομένη μοι πεζὴ πρὸς ὑμᾶς ἐδάχετε τὴν θάλασσαν.

Τίτω βασιλεῖ. Titto Imperatori. Μὴ βουληθέντι σοι ἐπ' ἀρχμῆ.

Δημητρίῳ σουνιεῖ. Demetrio Suniensi. Διδάμι σε βασιλεῖ τίτω διδάσκαλον.

155. Αὐτοκράτωρ οὐεσπασιανὸς ἀπολλωνίῳ φιλοσόφω χαίρειν. Imperator Vespasianus Apollonio Philosopho gaudere. Εἰ πάντες ἀπολλώνιε κατὰ τὴν (in Ald. κατὰ ταῦτά σοι) φιλοσοφεῖν.

Λύσις Ἰππάρχω χαίρειν. Lysis Hipparcho gaudere. Μετὰ τὸ πυθαγόρει ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι. Ad oram adscriptum: Ἐπιστολὴ μία λυσιδος. Epistola una Lysidis.

157. Μέλιετα κλεαρέτα χαίρειν. Melissa Clearetæ gaudere. Αὐτομάτως ἡμῖν φαίνη πλέονα.

Eodem averso. Μυῖα φύλλιδι χαίρειν. Myia Phyllidi gaudere. Γενομένα τι ματέει παίδων τάδε παρανέω.

159. Θεανοῦς ἐπιστολὴ περὶ τέκνων ἀνατροφῆς. Θεανὰ εὐβούλη χαίρειν. Theanus Epistolæ de Liberos educatione. Theano Eubule gaudere. Ακούω σε τὰ παῖδια τρυφερώς ἀγειν.

160. Παραμυθητικὴ πρὸς νικοστράτην ζηλοτυπούσαν. Consolatoria ad Nicostratam zelotyram. Ἡκονον τὴν τοῦ ἀνδρός σου παράνοιαν.

162. Τῆς αὐτῆς ὑποθετικὴ περὶ θεραπειῶν πρὸς τασίας. Ejusdem Hortatoria de Familia- rum regimine. Exadversus titulum ad oram scriptum est: θεανὰ χαλλισοῖ. Theano Callistoni. Ταῖς νεωτέραις ἡμῖν ἢ μὲν ἐξουσία.

163. averso. Μουσώνιος παγκρατίδη χαίρειν. Musonius Pancratidi gaudere. Καὶ ἐκ τῶν ἐπαγγελλομένων, &c. Hæc in Aldina Collectione legitur Epistolarum penultima.

168. Ἐπιστολὴ κ' ἄλλα Διογένους τοῦ κυνικοῦ. Διογένης ἰκέτη τῷ πατρὶ εὖ πράττειν. Epistolæ etiam aliæ Diogenis Cynici. Diogenes Hicetæ Patri bene agere. Ἡκον ᾧ πατὴρ ἀθηναζε κ' πυθόμενος τὸν σωκράτους ἑταῖρον.

169. Διογένης φαμίδα εὖ πράττειν. Diogenes Phænida bene agere. Ἀνέβαινον Ὀλυμπιάζε μετὰ τὴν ἀγάνα.

171. averso. Διογένης φανομάχω εὖ πράττειν. Diogenes Phanomacho bene agere. Ἐχέθημην ἐν τῷ θεάτρῳ βιβλίδια κολλῶν.

172. averso. Διογένης Ὀλυμπιάδι εὖ πράττειν.

τειν. Diogenes Olimpiadi bene agere. Μὴ ἀνὴρ πρὸς τοὺς συνήθεις ὀλυμπιάδας.

173. averso. Διογένης σοπὸλιδι εὖ πράττειν. Diogenes Sopolidi bene agere. Ηκὼν εἰς μίλητον τῆς ἰωνίας.

174. averso. Διογένης πιμομάχῳ εὖ πράττειν. Diogenes Timomacho bene agere. Ηκὼν εἰς κύζικον καὶ διαπορευόμενος.

177. Διογένης μονίμῳ εὖ πράττειν. Diogenes Monimo bene agere. Ἐπαναστάντος σου τῆς ἐφέσου ἔπλευσα.

179. Omissio titulo, Alia (ut videtur) Epistola, incipiens: Σὺ μὲν ἐπεὶ οἱ ἀγῶνες ἀνεβλήθησαι.

181. Διογένης μονίμῳ εὖ πράττειν. Diogenes Monimo bene agere. Μελέτω σοι καὶ τῆς μετοικίας.

182. averso. Διογένης ὁ κύων ἀλεξάνδρῳ. Diogenes Canis (sive Cynicus) Alexandro. Ἐπέμφαμιν καὶ διονυμίῳ καὶ περδίκκῳ, λέγω.

In exscribendis X. quas proximè recensuimus, Diogenis Epistolis Exscriptor usus fuisse videtur exemplari male compacto, cui foliorum ordo præposterus. Has siquidem succedere sequentibus oportuit, ut vox ἀλλά titulo inserta demonstrat. Harum autem in Aldina Collectione invenias nullam.

184. Ἐπιστολὴ Διογένους σιναπέως τοῦ κυνικοῦ φιλοσόφου. Διογένης σιναπεῦσιν. Epistola Diogenis Sinopei, Cynici Philosophi. Diogenes Sinopeis. Ὑμεῖς μὲν ἐμοῦ φυγὴν κατεψήφισαθε.

Eodem averso. Απολλήξειδι. Apollexidi. Θηβαῖε μεγάσθειεις ἀπέθμην. Deest in Aldina Collectione.

Ἀντιθένη. Antistheni. Ἀκέβαινον (leg. Ἀέβαινον, ut in excusis) εἰς ἄφου ἐκ πειραγῶς.

185. Ἰππαρχία. Hipparchia. Ἀγαμαί σε τῆς ἐπίδουμίας.

Ἀντιπάτρῳ. Antipatro. Μὴ μέμφου με ὅτι σοι μεταπεμπομένα.

Eodem averso. Μελησίπῳ. Melesippo. Οὐ δεκά μοι πᾶν τὸ κατ' ἡμᾶς ἐν ἀρετῇ δύνασται. Deest ibidem.

Μελησίπῳ τῇ σοφῇ. Melesippo sapienti foeminae. Εφθασεν ἡ χεὶρ μου πρὸ τῆς σῆς ἀφίξεως. Deest ibidem.

Περδίκκα. Perdicca. Εἰ μὲν ταῖς δόξαις ἦδη πολεμεῖς.

186. Κράτητι. Crateti. Χωρεσθέντος σου εἰς θήβας, ἀνέβαινον ἐκ πειραγῶς.

187. Ἰκέτη τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Hicetae Patri suo. Μὴ ἀνὴρ, ὡ πάτερ, ὅτι κύων λεγομαι.

Μυρανιταῖς. Myronitis. Ὀρθῶς ἐποίησατε τὴν πόλιν. Deest ibidem.

Εὐγνησίῳ. Eugnesio. Ηκὼν εἰς κόρινθον ἐκ μεγάρων καὶ διαπορευόμενος.

Eodem averso. Διογένης μητροκλεῖ εὖ πράττειν. Diogenes Metrocli bene agere. Μὴ μόνον ἄρτος καὶ ὕδωρ καὶ σιβάς.

188. Κράτητι. Crateti. Ἐπιθόμην σε τὴν οὐσίαν ἅπασαν.

Eodem averso. Διογένης περδίκκα εὖ πράττειν. Diogenes Perdicca bene agere. Αἰχῦνον ἐφ' οἷς γράφων ἀπειλεῖς μοι. Deest ibidem.

Μητροκλεῖ. Metrocli. Μὴ μόνον ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ καὶ τῷ ὀνόματι.

189. averso. Κράτητι. Crateti. Καὶ τοὺς ἀνδραγάτας τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Διογένης πλάτωνι τῷ σοφῷ χαίρειν. Diogenes Platoni sapienti gaudere. Διαπύεις μου τὸν τρίβωνα καὶ τὴν πήραν. Deest ibidem.

190. Omissio titulo, (in Ald. Τῷ αὐτῷ. Eidem, id est Crateti). Οἱ πολλοὶ τὸν εὐδαμονισμόν.

Eodem averso. Απολλήξειδι. Apollexidi. Ἀπέθμην τὰ πολλὰ τῶν τὴν πήραν βαρυνόντων.

Ἀντιπάτρῳ. Antipatro. Μίμφη μου τὸν βίον ὡς ἐπίπνον.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ακούω λέγειν σε μηδὲν με ποιεῖν.

191. Απολλήξειδι. Apollexidi. Ἐνέπιχόν σοι περὶ οἰκήσεως.

Διογένης ζήνωνι εὖ πράττειν. Diogenes Zenoni bene agere. Μὴ γαμητέον οὐδὲ θρεπτέον παιδας. Deest ibidem.

Eodem averso. Ἀντάλκιδι. (in Ald. Ἀνταλκίδῃ) Antalcidi. Ακούω σε γράφειν περὶ ἀρετῆς.

Απολλήξειδι. Apollexidi. Μηνόδωρον φιλόσοφον παρεκάλεσάν με.

192. Ρήσῳ. Rheso. Ὀρύνιχος λαρισταῖος ἀκουστῆς ἡμῶν. Deest ibidem.

Ἀναξιλᾷ. Anaxilao. Πυθαγόρας ἑαυτὸν ἔλεγεν εὐφορβον γεγενῆσθαι.

Μελλησίπῳ. Mellesippo. Ηκονόν σε λελυπῆσθαι.

Eodem averso. Διογένης ἀρούεκα. Diogenes Aruecae. Ο κύων ἀρούεκα γινῶμαι σαυτὸν. Deest ibidem.

Ἀμυνάνδρῳ. Amynandro. Γονεῦσι χάριτας οὐχ' ἐκτέον.

193. Ἀγισιλᾷ. Agesilao. Εμοὶ τὸ μὲν ζῆν οὕτως (leg. οὕτως ἦν, ut in excusis).

Λακίδα. Lacidae. (Ἀλεξάνδρῳ in Ald.) Εὐαγγελίζη μοι βασιλέα μακεδόνων.

Eodem averso. Ἀλεξάνδρῳ. Alexandro. Εἰ θέλεις χαλὸς κάγαθος.

Ἰππίωνι. Hippioni. Παραχαλεῖς με ἐπιστεῖλαι σοι.

194. Διογένης χαρμίδα χαίρειν. Diogenes Char-

Charmidæ gaudere. Σοφίσματα μοι ἢ χρί-
φοις ὅσος γνώσιμος. Deest ibidem.

Κράτητι. Crateti. Μέμνησο ὅτι τῆς πενίας.

Ανικέριδι. Aniceridi. Λακεδαιμόνιοι καθ' ἡμῶν
ἐψηφίσαντο.

195. Διογένης ὁ κύων τοῖς χαλουμένοις ἔλ-
λυσιν οἰμώζειν. Diogenes Canis illis, qui vo-
cantur Græci, pœnas luere, seu vapulare.
Υπάρχει δὲ τοῦθ' ὑμῖν καὶ ἐγὼ μὴ λέγω.

197. averso. Κύων Διονυσίου. Canis Diony-
sio. Επειδὴ δέδεικται σοι ἐπιμέλειάν τινα.

Diogenis, quas recensuimus, Epistolarum
summa est *Quinquaginta*, quarum *Viginti*
Aldina in Collectione desiderantur. Ter-
nionem autem superat earum numerum,
quas continet Farrago Epistolarum Laco-
nicarum *Gilb. Cognati et Joh. Buchleri* The-
saurus, si Fabricio credimus *Biblioth. Græ-
cæ vol. I. pag. 423.* affirmanti Diogenis Epi-
stolarum numerum ibi ad *XLVII.* surgere.
Sed cum ejusmodi *Farraginem* ac *Thesau-
rum* evolvendi, hasque cum illis conferen-
di nulla nobis data fuerit copia, quot sint
ibidem Græco sermone, quot Latino con-
scriptæ, omnino nescimus; tametsi ple-
rasque Latinè tantùm exhiberi non imme-
ritò suspicamur: ac proinde bonam par-
tem Diogenis Epistolarum, quas noster
hic Codex complectitur, necdum fuisse
Græcè publicatam.

199. Ἐπιτολῇ Κράτητος τοῦ κυνικοῦ. Κρά-
της ἰσπαρχία χαίρειν. Epistolæ Cratetis Cy-
nici. Crates Hipparchiæ gaudere. Ἐπάνηκε
ταχέως ὅτι δύνασαι.

Τοῖς ἐτάμεσι. Amicis. Μὴ πάντας ἀπει-
τε τὰ ἀναγκάια.

Eodem averso. Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Μελέ-
τω ὑμῖν τῆς ψυχῆς.

Ἐρμαῖσιω. Hermaisco. Εἴθ' αἰρετὸν ὁ πό-
νος πόνει εἴτε φευκτὸν πόνει.

Τοῖς ἐταίροις. Amicis. Καλὸν νόμος ἀλλ'
οὐ κρεῖττον φιλοσοφίας.

Τοῖς αὐτοῖς. Iisdem. Φιλοσοφεῖτε πολ-
λάκις.

Τοῖς πλουσίοις. Divitibus. (in *Ald.* τοῖς
αὐτοῖς. Iisdem, scilicet Amicis) Ἀπάγξα-
σθε ὅτι θέρμους.

200. Διογένηι. Diogeni. Ἀπὸ μὲν δὲ τοῦ
πλούτου ἤδη.

Μνασοῖ. Mnasi. Μὴ ἀπέχου τοῦ χαλλίστου
κόσμου· ἀλλὰ κόσμει.

Eodem averso. Λύσιδι. Lysidi. Ἀλλ' ἠκούσθαι
σε, ὦ λύσι, ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος.

201. Τοῖς ἐταίροις. Amicis. Ἀσιεῖτε ὀλίγων
δικθησῶ.

Eodem averso. Ωριγένει. Origeni. Οὐ ποιεῖ
ἀγρὸς πωουδαίους.

Εὐμόλπω. Eumolpo. Ἀδῶξος τόλμα διο-
γένειος· ἀλλ' ἀσφαλῆς.

202. Τοῖς νέοις Adolescentibus. Ἐθίζετε
ἐαυτοὺς ἐσθίειν μάζαν.

Ἐπιτολῇ πλάτωνος. Πλάτων Διονυσίου. Ἐπι-
stolæ Platonis. Plato Dionysio. Πῶς χεῖρ
ἐμέ ἢ σὲ ἔχειν ὡρὸς ἀλλήλους.

Eodem averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Μεγίστη
φυλακὴ τὸ μὴ χεράφειν.

Τῷ αὐτῷ. Eidem. Διατρίψας ἐγὼ παρ'
ὑμῖν χρόνον.

203. averso. Τῷ αὐτῷ. Eidem. Ηκουσα ἀρ-
χεδήμου.

208. averso. Δίωني. Dioni. Οἶμαι μὲν φα-
νεράν εἶναι.

210. Περδικκα. Perdiccæ. Εὐφραΐω μὲν συνε-
βούλευσα.

211. Ἀρχύτα ταραντίνω. Archytæ Taren-
tino. Αφίκοντο ὡρὸς ἡμᾶς.

Eod. averso. Αρειτοδώρω. Aristodoro. Ακούω
δίωνος ἐν τοῖς μάλλιστα ἐταῖροις.

Πλάτων ἀρχύτα Ταραντίνω εὖ ὡράθηεν.
Plato Archytæ Tarentino bene agere. Τὰ
μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα.

212. Πλάτων λαοδάμαντι εὖ ὡράθηεν. Pla-
to Laodamanti bene agere. Ἐπετείλαμέν σοι
ἢ ὡρότερον.

213. Πλάτων Διονυσίου τυράννω συρακουσῶν
εὖ ὡράθηεν. Plato Dionysio Tyranno Syra-
cusarum bene agere. Ἀρχὴ σοι τῆς ἐπιτο-
λῆς ἔστω.

217. averso. Πλάτων ἑρμεία ἢ ἐράστω ἢ
κορίσιω εὖ ὡράθηεν. Plato Hermiæ, Erasto
et Corisco bene agere. Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν
πρὸς ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν.

218. averso. Πλάτων Δίωνος οἰκειοῖς τε ἢ
ἐταίροις εὖ ὡράθηεν. Plato Dionis Propin-
quis et Amicis bene agere. Ἀδ' ἂν διανοη-
θέντες μάλλιστα εὖ ὡράθηιτε.

224. Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκειοῖς τε ἢ ἐταί-
ροις εὖ ὡράθηεν. Plato Dionis Propinquis et
Amicis bene agere. Ἐπετείλατέ μοι νομιζέειν
δεῖν τὴν Δίωνοιαν.

Hactenus *Platonis* Epistolæ. De harum
numero inter litteratos omnes, auctore
apud Laertium *Thrasyllo*, convenit, *tredecim*
nimirum esse. Sed nostro in Codice
quatuordecim occurrunt, quarum priores
duas cum ex primoribus verbis nusquam
invenissem, jam hoc loco, tanquam in-
editas, typis mandare paraveram. At ec-
ce Platonis à *Serrano* illustrati Epistolam ad
Dionysium secundam evolvens, in utram-
que

que

que alibi frustra quæsitam forte fortunâ incido. Prioris quidem verba ibidem inserta reperio pag. 312. ab his: ἀποκρίνομαι ὁ σὺ ἐρωτᾷς, ad hæc usque περί μὲν οὖν τούτων ταῦτα; posterioris verò pag. 314. ab his: τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων, ad hæc: Ἐρῶ σο, ἢ πείθου. Eadem quoque in eadem Epistolâ reperiuntur, quam hic habet Codex. Itaque apparet tota res purè: è duobus scilicet unius Epistolæ segmentis duæ confictæ sunt Epistolæ. Hinc sanè videas quantæ in MSS. lateant aliquando fraudes, quantopere ab his cavendum.

255. Φίλιππος μακεδόνων βασιλεὺς Ἀριστοτέλει χαίρειν. Philippus Macedonum Rex Aristoteli gaudere. Ἰοῦ μοι γερονότα υἱὸν. Hæc in *Aldina* Collectione non occurrit.

Ἀλέξανδρος μακεδόνων βασιλεὺς Ἀριστοτέλει χαίρειν. Alexander Macedonum Rex Aristoteli gaudere. Οὐκ ὀρθῶς ἐπαίσεις ἐκδύς.

Eodem averso. Ἀριστοτέλης ἀλεξάνδρῳ χαίρειν. Aristoteles Alexandro gaudere. Ἐγραψάς μοι περὶ τῶν ἀχροματικῶν λόγων.

Ἀριστοτέλης Ὀλυμπιάδι. Aristoteles Olympiadi. (In *Ald.* Φίλιππος Ὀλυμπιάδι.) Ἀριστοτέλης Ὀλυμπιάδι χαίρειν. Αποδέχουσα τὴν σὴν παρόνοιαν τοῦ συμφέροντος.

In hanc Epistolam Collectio nostra desinit. Ex omnibus verò super eâ inter recensendum animadversis hæc summam colliguntur.

Plures habet Epistolarum Scriptores quos non exhibet *Aldina*; alios illa, quibus hæc caret. Eorum verò qui utrique sunt communes, hæc XXXII. Epistolis illam excedit: quæ utrum sint editæ, non parum referat inquirere. Rursus extant aliquot in *Aldina*, quæ desiderantur in *Nostra*.

Deinde multa, quibus illæ inscribuntur, nomina utrobique discrepant; multa etiam hic tacita, quæ ibi expressa. Nil moror varias aliarum dictionum Lectiones.

Præterea Epistolarum Auctorum Syllabus Codici præfixus, non satis plenus est ac locuples. Quapropter alterum pleniorum accuratiorumque, ut inspecto diligentius Codice confectum, hic subjiendum putavi, in quo Auctorum, qui accessere, nomina gracilioribus litteris denotantur.

- „ Phalaris, Agrigentinarum Tyrannus.
- „ Abaris Scytha, Philosophus.
- „ Pythagoras Samius, Philosophus.
- „ Anacharsis Scytha, Philosophus.
- „ Chion, Philosophus Platoniceus.

- „ Euripides, Poeta tragicus.
- „ Hippocrates Cous, Medicus.
- „ Democritus.
- „ Heraclitus Ephesius, Philosophus.
- „ Artaxerxes Rex.
- „ Patus.
- „ Histanes, Hellesponti Princeps.
- „ Coorum Responsum ad Artaxerxem.
- „ Atheniensium Edictum de Hippocrate.
- „ Abderitarum Senatus et Populus ad Hippocratem.
- „ Darius Rex.
- „ Apollonius Tyaneus.
- „ Musonius.
- „ Claudius.
- „ Garmus, Babyloniorum Rex.
- „ Lacedemonii.
- „ Phraotes Rex.
- „ Vespasianus Imperator.
- „ Lysis.
- „ Melissa.
- „ Myia.
- „ Theano.
- „ Diogenes Sinopeus, Cynicus.
- „ Crates Cynicus.
- „ Plato Philosophus.
- „ Philippus, Macedonum Rex.
- „ Alexander, Macedonum Rex.
- „ Aristoteles Philosophus.

Atque in tanta horum, aliorumque complurium Auctorum Epistolarum copia et varietate, opus sanè Litteratis maximè commodum fore duxerim, si hujusmodi Epistolæ tum congestæ, tum diversis voluminibus temerè sparsæ, in unum Catalogum convenient, præmissis ordine alphabetico singularum initiis, apposito Scriptoris cujusque, et ejus ad quem scribit, nomine, designato demum, quo reperiantur loco. Ita enim verò editis ineditas nullo negotio dignoscere, atque ubi res postulaverit, facillè Epistolam quamvis liceat invenire.

XX.

Chartaceus folii modo, foliis præditus 159. Sæculo XV. jam senescente, partim à Constantino Lascari, partim ignota manu descriptus, qui *Oppiani Halieuticon Libros V.* et *Cynegeticon IV.* præterea *Joannis Tzetze Parvam Iliadem*, et *ab Homero Derelictorum Carmen* complectitur.

Fol. 2. averso. Sine titulo, brevis *Oppiani Vita*, sive notitia ei aliquantum dis-

similis, quam *Suidas* exhibet in *Οωπιανός*.
Quare hic transcribendam existimavi.

Οωπιανός ἀπὸ κωρύκου πόλεως κιλικίας πα-
τρὸς εὐγενοῦς καὶ πλουσίου ἐξορισθέντος ἀπὸ τοῦ
βασιλέως, γραμματικὸς καὶ ἐπιποιὸς ἐπὶ μάρκου
ἀπτανίου γερηνῶς· πρὸς ὃν ἔγραψε τὰ ἑαυτοῦ
ποιήματα ἀλιευτικῶν βιβλία πέντε, κυνηγετι-
κῶν βιβλία δ', ἰξευτικῶν δ'. * ἐδωρήσατο δὲ
ταῦτα τῷ ἀυτοκράτορι, καὶ οὐ μόνον ἔτυχε τῆς
χάριτος ἣν ἐξήτει παρ' αὐτοῦ τὴν εἰς πατριίδα
ἐπάναδον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἕνα ἕκατον σίχον ἔλα-
βε σατῆρα ἕνα χρυσῶν ὡς γυνάσται μυριά-
δας δύο:—

* *Suidas* refert *ε*. at *Scriptor* anonymus
Oppiani Vitæ in *Adriani Turnebi* et *Con-*
radi Rittershusii hujus *Poetæ* editionibus
πέντε disertè tradit.

Hujusmodi *Notitia Constantini Lascaris*
manu, quam probè novimus, exarata est.

Fol. 3. Præmittuntur *Disticha* duo ἀδέ-
σποτα in *Oppianum*, quorum prius incipit:
Οωπιανός σιλ δεσιν, posterius: *Καλλιόπη*
Βασίλεια, eadem scilicet, quæ in *Antholo-*
giæ Lib. IV. legere est.

Tùm *Oppiani Halieuticon* sequitur *Li-*
ber primus, hoc titulo: *Οωπιανοῦ ἀλιευτικῶν*
βιβλίων α, atque hoc initiali versu:

Ἐθνεὰ τοι πόντοιο πολυαπερίας τε φάλαγγας.
Huic cæteri ex ordine subeunt *Libri*; suum-
que singulis, præterquam primo, præfi-
xum est argumentum. Quintus verò auto-
grapham habet in fine *Subscriptionem*:

Ἐξεγράφη μηνὸς ἰουνίου καὶ τοῦ α ἢ πῆ ἔτους
ὑπὸ κωνσταντίνου τοῦ λασκαρέως ἐν μεσσηνίᾳ τῆς
σικελίας. ἐν ἣ καὶ βιβλίων καὶ γραφῶν ἕνδεκα:—
Hoc est: *Exscriptum fuit mensis Junii XX.^a*
Anni MCCCCLXXXVIII. à Constantino La-
scari in Messana urbe Sicilia, ubi et Libro-
rum et Librariorum penuria.

87. *Οωπιανοῦ Κυνηγετικῶν* πρῶτον. *Oppia-*
ni Cynegeticon *Liber* primus, ab hoc inci-
piens versu:

Σοὶ μάκαρ ἀεὶδα γαίης πολυκυδῆς ἔρεισμα.
Reliqui tres ordine suo consequuntur; quar-
tusque, sive postremus, in hunc versum
exit:

Καὶ κρατεροὶ περ ἔοντες, ἀνομιωτὶ δαμάσαντο.

Id *Poema* non *Constantini Lascaris* ma-
nu, sed aliâ prorsùs ignotâ, ejusdem ta-
men ætatis, descriptum est.

120. Ab hoc folio ad 135. vacat char-
ta: quod spatium hujus *Poematis* *Libro*
quinto, si forte inveniretur, describendo
relictum videtur; *Oppiani* quippe *Vitæ* *Sci-*
ptor eum *Cynegeticon* *Libros* *quinque* com-

posuisse tradit; licet *Suidas* et *Auctor Vi-*
tæ huic *Codici* præfixæ *quatuor* tantùm ab
eodem conscriptos esse testentur:

136. *Ιωάννου γραμματικῶ τοῦ τζέτζου* ἡ
μικρὰ Ἰλιάς. *Joannis Tzetzæ Grammatici*
Parva Ilias (videlicet *Homérica*). Ab hoc
incipit versu:

Ἀργαλοῦ πολέμοιο μέγαν πόνον Ἰλιακοῖο,
in hunc verò desinit:

Καλὰ δὲ λαίνεα ποτὶ τύμβον ἀγάλματα
θήκαν.

156. averso. Τοῦ αὐτοῦ παραλειπομένων τῶ
ὀμήρω. Ejusdem ab *Homero Derelictorum*
Carmen, cujus princeps versus:

Αὐτὰρ ἐπεὶ πειήσαν ὑφ' ἔκπετα ὄσα ἔφακει,
postremus:

Οἴχαδ' ἐτ' ἔλθεμίνοι λυγρὸν νόσον ἰδόντας.

Utrumque *Poemation* à laudato *Lasca-*
ri exaratum est, utrumque *Scholiis* ano-
nymis ejusdem manu descriptis per mar-
gines illustratum. Illud *DCCCLXXXVII*,
hoc *DCCLXXVI*. hexametris versibus con-
stat. Neutrum typis adhuc in lucem pro-
diit. Ad prius verò quod attinet, in *Cæ-*
sarea Vindobonensi Bibliotheca, teste *Nes-*
selio, asservatur. Quod ad posterius de-
mum spectat, non aliud esse meritò su-
spiceris, quàm quod *Fabricius Biblioth.*
Græca vol. I. pag. 294. docet, *Tzetzæ Post-*
Homérica inscriptum, extare in *Regia Lon-*
dinensi.

Hic porrò locus, ubi de *Zetze* atque
Homero habetur sermo, peropportunè
nos admonet ut, quod in *Codice XVIII.*
prætermisum est, id impræsentiarum an-
notemus, *Homérica* videlicet *Iliadis* *Meta-*
phrasim prosariam ibi recensitam, idem
planè opus videri, quod in *Antonii Au-*
gustini Bibliothecæ Græcæ MS. Cod. 239.
talem præfert inscriptionem: *HOMERI*
Ilias à Ioanne Tzetze totidem versib. con-
versa, et in faciliorem sermonem paraphra-
stice mutata.

XXI.

Chartaceus folii magnitudine, 358. fo-
liorum numero densus, *Constantini* qui-
dem *Lascaris* manu partem aliquam, ma-
ximam verò alia vetustiore exaratus.

Eo continetur *Auctoris* anonymi *Etymo-*
logicon ex *Etymologico Magno* desumptum,
quod *Constantinus Lascaris* variis dictio-
num difficiliorum, præsertim è *Suida*, ex-
cerptarum *Indicibus* supplevit, idemque
aliis

aliis auxit Vocibus, Notis Scholiisque passim illustravit.

Fol. 2. Prætermisso titulo, Excerptum de *Motu Anima*, quod ita incipit: πλάτων ἀποκρίνηται λέγων τὴν ψυχὴν, desinitque πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σῶμά ἐστιν. Continuo hæc Nota: ἐκ τοῦ σοῦδα ἢ τοῦτο. Id est: *Hoc etiam ex Suida*; nimirum ex ejus Lexici voce Κίνησις depromptum. Cujus Annotatiunculæ verba, tum Vocula π, à qua incipit Excerptum, accentu destituta, nullumque præferens principii vestigium, satis ostendunt aliquid ex hujus Codicis initio desiderari.

Eodem averso. Prætermisso etiam titulo, sequitur Auctorum Elenchus è quorum scriptis *Lexicon Suidæ* congestum est. Hunc verò, ut ab eo qui excusis exemplaribus præfigi solet, nonnihil abludentem, Eruditorum oculis proponimus.

Τὸ λέξιόν τοῦ σοῦδα συνέταξαν ἄνδρες πλεῖστοι σοφοί. Εὐδήμος ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ φοιτήριον. Ελλάδιος ὁμοίως ὁ ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ νέου. ἐπὶ Εὐγένιος ἀγροποπόλεως τῆς ἐν φρυγίας. Σώσιμος (syllabæ μος superscriptum ᾰς) γαζαῖος περὶ ῥητορικῶν λέξεων κατὰ φοιτήριον. Κεκίλλιος μειγαρεὺς (sic) σικελιώτης ἐκλογὰς λέξεων κατὰ φοιτήριον. Λογγίνος ὀκάσιμος (sic) ὁμοίως. Δούπεριος βηρύτιος ἀθηναῖος λέξεις. Ιουστίνος Ιούλιος σοφιστής. Πλάκετος (in excusis Πάλατος) περὶ συνθείας ἀθηναῖος. Πάμφιλος λειμῶνα λέξεων ποιικίλων. ἐπὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔ φοιτήριου ἕως τοῦ ᾠ τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ᾠ ἀρχὴ τοῦ δὲ Ζωπυρίου πεποίηκε. Παλίαν ἀλεξανδρεὺς ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν κατὰ φοιτήριον.

Hujusmodi Elenchum statim excipit *Constantini Lascaris*, qui hactenus relata descripsit, Annotatio de *Etymologico* cujus exemplar infra continetur, his nempe verbis expressa:

Τὸ παρὸν ἐτυμολογικὸν ἐκ τοῦ μεγάλου ἐξεργάστη ἑλλήτιος ὃν καὶ οὐχ ὑγιᾶς. πλὴν τὰ σφαλῆρα εὐνόητα. Τούτῳ προσετέθησαν πινὲς λέξεις ἐκ τοῦ σοῦδα ἢ δυσκολώτερον εἰς ἀναπλήρωσιν: ἢ ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ ἐκ τοῦ σοῦδα ἐξεργάστησαν εἰς ὠφελείαν τῶν μὴ ἐχόντων χαλλίον: ζητητέον δὲ τὸ καθολικὸν μέγα ἐτυμολογικὸν πολλῶν εὐπορώτερον ὃν τούτου.

Hujus accipe Interpretationem: *Præsens Etymologicon ex Magno (Etymologico) descriptum est, imperfectum quidem et minimè sanum; tametsi dubia intelligi facile possint. Huic præmissæ sunt in supplementum Dictiones aliquot ex Suida difficiliiores.*

Quæ autem initio ponuntur, ad eorum utilitatem descriptæ sunt, qui melius quid non habent. Querendum verò est Magnum universale Etymologicon, quippe isto multò copiosius.

3. Ex τοῦ σοῦδα. Ex *Suida*, nempe Voces ab A incipientes, ordine Alphabetico dispositæ, quarum prima Αἰ, postrema verò ἄωτον.

7. Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἰ. De Vocibus ab αἰ incipientibus. Harum series incipit ab αἰ, desinit in αἰψήρως; atque ex eodem pariter *Suida* depromptæ sunt.

8. Omisso titulo, Voces à littera B incipientes, quarum prima Βαβάκωνος, postrema Βύσσον, ex eodem quoque *Suida* excerptæ.

9. Omisso etiam titulo, Vocabula quædam à Γ, Δ, et E incipientia cum eorum interpretationibus, ex eodem *Suida* desumpta, videlicet Γενετὰ, Γαλατὰ, Γυμνασία, Δόξα, Διάθεσις, Διαμητὰ, Εντελέχεια, Εκ παλαιότητας, Εντεῦξις, &c.

Omnia huc usque recensita *Constantini Lascaris* manu exarata sunt.

II. Λέξεις Σουίδα. καὶ ἐρμηνεῖαι αὐτοῦ καὶ ἐτυμολογία. Hoc est: *Dictiones Suidæ, ejusque Interpretationes atque Etymologia.* At Inscriptioni haud consonat Scriptio. Nam *Suidæ* non est *Lexicon*, sed *Etymologicon* ex *Etymologico Magno* desumptum, ut *Constantinus Lascaris* supra fol. 2. averso monuit, atque iterum hîc monet hac Annotatiunculâ superiori margini adscriptâ: Τὸ μέγα Ετυμολογικόν.

Id verò ab his verbis initium ducit: Αβάλε ἐπίρρημα παρὰ τὸ ἀβάλα; in hæc desinit: ὠφονικότες ὠφονήσαντες. Non *Lascaris* quidem manu, sed vetustiore exaratum est; hujus tamen studio perinde ac manu non modò præmissis et sequentibus *Dictionum* Indicibus alphabeticis locupletatum, sed etiam, ubi verborum tenor intercidit, foliis videlicet 323, 324, 325, 355 et 356. optimè suppletum, multis denique *Vocabulorum* accessionibus, *Notis*, *Scholiis*, quæ patent margines, passim auctum illustratumque.

355. averso. Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ οἰ. De *Vocabulis* incipientibus ab οἰ. quorum primum Οἰ, postremum Οἶχων.

356. Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ εἰ. De *Vocabulis* incipientibus ab εἰ, quorum princeps Εἰ, novissimum Εἶψα.

Utraque *Vocabulorum* series cum suis

interpretationibus ex *Suida* et aliis ab eodem *Lascari* excerpta.

357. Λέξεις τίνες τῆς πεντατεύχου. Dictiones aliquot Pentateuchi. Suis singulae sunt explanationibus donatae, atque ordine Alphabetico digestae. Prima: αὐτόχθονες, οἱ τὴν αὐτὴν γῆν οἰκίσαντες, postrema verò: ὄμνη, ἐνόμιζον.

Eodem averso. Sine titulo. Diversae nimirum Voces maximam partem peregrinae, ex *Regum Libris IV.* nullo ordine excerptae, adjunctae singulis interpretatione, quarum initium: Ἐμάφεκ * βαθμῶν; finis: Πού ὁ θεὸς ἡλίου ἀπφὰ πού ὁ θεὸς ἡλίου ἔ γν.

* In specimine Lexici Biblici MS. quod edidit *Fabricius Biblioth. Graecae vol. X. pag. 62.* principio Vocum ad I. Librum Regum pertinentium pro Ἐμάφεκ, legitur Α'μαφε, citaturque ejusdem Libri *Cap. V. vers. 5.*

358. Λέξεις τίνες τῶν παροιμιῶν κατὰ φοιχίον. Voces aliquot Libri Proverbiorum ordine Alphabetico. Harum prima: Ακύφοες, ἀβεβαίους; novissima: ὡσεὶ φέρας ὡσεὶ παγγιον. His etiam sua singulis adjacet interpretatio.

Omnes hujusmodi Vocum Indices à folio 355. huc usque commemorati, ejusdem *Constantini Lascaris* manu exarati sunt, forsitan et industriam contexti.

De cetero, quum in Mstorum Catalogis tot vel Auctorum nominibus praedita, vel sine nomine *Etymologica*, *Lexica*, *Glossaria* memorentur: haud ita facile est cuius, aut quodnam ex illis sit praesens *Etymologicon*, asseverare, praesertim si prima et ultima cujusque verba (ut plerumque fit) non indicantur. Quo sanè quid Auctorum Scriptis dignoscendis inimicius? quid criticae Disciplinarum Historiae importunius?

XXII.

Chartaceus folii amplitudine, foliis numero 298. triplici tum chartae genere, tum litterarum formam, quasi tribus, quae complectitur, Scriptis omnino distinguendis; quarum tamen antiquissima annum Christi MCCCCXXVII. non antecedit.

Eo continentur *Thucydidis Vita*, auctore *Marcellino*; *Thucydidis Historiarum Libri VIII*; *Xenophontis de rebus Graecorum Libri IX.* hoc videlicet ordine:

Fol. 1. Praeit *Thucydidis Vita*, scriptore *Marcellino*, *Constantini Lascaris* manu sic inscripta: Μαρκελλίνου περὶ θουκυδίδου. Mar-

cellini de *Thucydide*, atque ita incipiens: Τῶν δημοσθένους μύθους γεγεννημένους θεῶν λόγων. Opusculum amplioris Operis pars, quod *Thucydidis* optimis Editionibus praefigi solemne est. Hujus verò litterarum forma videtur omnium, quas totus exhibet Codex, minimè vetusta.

6. *Θουκυδίδου ἱστοριῶν α.* *Thucydidis Historiarum I.* hoc initio: *Θουκυδίδης ἀθηναῖος συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν πελοποννησίων.* Quem ceteri Libri ad totum usque octavum ex ordine consequuntur. Id Opus et chartae, et litterarum elegantiam praeceteris nitet.

203. *Ξενοφώντος ἑλληνικῶν ἀρωγῶν.* *Xenophontis de rebus Graecorum Primus*, ita incipiens: Μετὰ δὲ ταῦτ' οὐ πολλαῖς ἡμέραις. Reliqui deinceps Libri ad Septimi usque finem sine ulla intermissione subeunt.

Hoc autem opus duobus aliis scripturae antiquitate praestat; atque in extremo Codice ejusdem, qui *Xenophontis* Libros descripsit, manu subscriptum legas:

+ τῷ ἐντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις:

Δόξα σοι ὁ θεὸς. ἀμήν. ἀμήν. ἀμήν:-

+ τελειώθεν, κατὰ τὴν β' τοῦ ἰουλίου μηνός.

Ἐτοῖς 5^ῃ 7^ῃ 8^ῃ λέξ. Ν^{οῦ} ε.

+ παρμεδέοντι πατριῶν σὺν υἱεῖ· πνι· δόξα: +

Hoc est: *Perfectioni bonorum Deo gratia. Gloria tibi, ὁ Deus. amen, amen, amen.*

Absolutum 2.^a mensis Julii, anni 6935. (Christi MCCCCXXVII.) Indictione 5.

Omnipotenti Patri cum Filio, Spiritu gloria.

Cui Subscriptioni subjacet haec altera: κτήμα κωνσταντίνου τοῦ λαοκράτορος ἐν νεαπόλι ὠνηθέν. Id est: *Possessio, sive Liber Constantini Lascaris proprius, emptus Neapoli.*

Idem hoc in Codice sive *Thucydidis*, sive *Xenophontis* Librorum margines autographis Annotatiunculis scitu, vel memoratu digna quaeque indicantibus conspersit.

XXIII.

Chartaceus in folii magnitudinem, et foliorum 375. numerum excrescens, in chartam luculentissimam litteris satis nitidis, Saeculo XV. jam devexo, partim ab *Andronico Galasiota*, partim à *Cosma Hieromonacho Trapezuntio* descriptus.

Continet *Homeri Iliadem* cum Glossis et Scholiis in priores XII. Libros, et XIII. partem, ac seorsum ejusdem *Boetiam*. Quae singula ita se habent.

Fol. 1. Inscriptionis expers, occurrit *Ilias*, tum Glossis plurimis Graecis, ac Latinis

nis etiam non paucis Græcas explanantibus, tum Scholiis per margines amplis et frequentibus illustrata, sed in priores tantum XII. Libros et partem XIII. usque ad vers. 175.

Scholia perinde ac Glossæ minutissimè scripta sunt; sed ipsis litterulis multò minùs apparet Auctor, quippe omnino latet. In tanta enim Scholiastum Homericorum turba haud facile est horum Auctorem internoscere. Satis itaque sit initia primi Scholii ad I. Librum, et postremi ad XII. pertinentis hoc loco producere, ut cui otium fuerit, hæc Scholia cum cæteris vel excusis, vel MSS. conferat. Primum incipit: *Διατί τῆ γυναικί κ' τοῖς τέκνοις ἀρχμάλωτον ἐπάγει;* postremum: *Σαρπηδῶν εὐρώπην τὴν φοῖνικος ζεὺς θεασάμενος ἐν πῆνι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν.*

Singulis præterea hujus *Iliados* Libris, si I, XIII, XV, et XXIII. excipias, sua præfigitur Hypothesis; at Hypotheses hujusmodi in quibusdam sunt ab excusis diversæ amplioremque, ut in Libris I, VIII, et XI. in aliis verò ad jam excusis accedunt aliæ uberiores, ut in III, VI, VII, X, XII, XIX, XX, XXII, XXIV. in reliquis denique cum excusis planè congruunt.

362. averso. In fine *Iliadis* occurrat ejusdem, qui posteriores Libros exaravit, manu talis Subscriptio:

Τέλος τῆς ἰλιάδος ὁμήρου ῥαφιδίων: μετεγράφη ἀπὸ τοῦ Ν' ποιητοῦ παρὰ κοσμῆ ἀναξίου μοναχοῦ κ' δέομαι τῶν ἐπιτυχόντων, ἵνα ἔχωσι μνήμην ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ γραφάντος· καὶ μὴ τοῦτι μετεγράφη ὡς ἐχρῆν· τὸ γὰρ ἀντίγραφον οὐ πάνυ ὀρθόγραφον ἦν κ' ἐπιδιορθωσάσθαι τὸ τοιοῦτον, ἀδυνατῶς εἶχον· κ' διάτοι τοῦτο ἔην ἔγωγε ἕξω πάσης κατηγορίας κ' μώμου τούτου τοῦ ἐγχειρήματος ἕνεκα.

Hoc est: *Finis Iliadis Homeri Rapsodiarum. Transcripta fuit à Littera N per Cosmam indignum Monachum; eosque qui in hunc librum inciderint, oro ut mei, qui hunc scripsi, memoriam habeant, etsi hic non quemadmodum oportuit transcriptus est; Exemplar enim non omnino emendatè exaratum erat; nec mihi proinde licuit hunc emendatè describere. Itaque immunis ego ab omni reprehensione ac nota sim propter hoc factum.*

363. Sequuntur *Constantini Lascaris* manu exarata Annotationes hujusmodi:

Ταύτην τὴν βιβλίον ἐκγραφήναι ἐποίησεν ὁ μεγαλοπρεπὴς λαδοβίκος σακκάνος, ἧς τὰ μὲν ἰβ' ἀνήσατο· τὰ δὲ ἄλλα ἰβ' ἐκγραφήναι ἐποίησε

απουδῆ κωνσταντίνου. εἰς ἀφελείαν τῶν απουδαίων· ἦν ἀφιέρωσε θνήσκων σὺν πολλῆς ἄλλας ἑλληνικῆς κ' λατινικῆς τῶ θεῷ νεῶ τῆς θεομήτερος μεγίστης ἐκκλησίας τῶν λατίνων· ἵν' εἴποτε τελεσθεῖν ἡ βιβλιοθήκη τεθείεν ἐν αὐτῇ αἰδίου μνήμην. ἔπει ἀπὸ θεογονίας α ὦ π'. Ἐπι ἀφιέρωσε κ' τὴν ὀδύσειαν τοῦ ὁμήρου κ' ἄλλους ποιητῶν κ' ἐπιφολὰς διαφόρους ἀνδρῶν πολλῶν ἐν μιᾷ βιβλίῳ κ' λέξικὸν λατινικὸν κ' ἑλληνικὸν ἐν μεμβράνοις.

Τὰ μὲν παρῶτα ἰβ' βιβλία ἀνδρόνικος ὁ γαλισιώτης ἐξέγραψε. κ' μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὰ λοιπὰ ἐξέγραψε κοσμῆς ἱερομόναχος τραπεζούντος καθηγούμενος τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου ἰωάννου τῆς λαύρας· ὧν ἀγωνία ἡ μνήμη. ἐδίδαξε δὲ ταύτην πολλάκις ἐν μεσσηνὴ κωνσταντίνος ὁ λάσκοαρις βυζάντιος.

Quarum habes interpretationem:

Hunc Librum exscribi jussit magnificus Ludovicus Saccanus, cujus XII. quidem libros (priores) emit, alios verò XII. (posteriores) diligentiam Constantini ad studiosorum utilitatem exscribi fecit. Quem moriens cum pluribus aliis Græcis et Latinis dedicavit sacro templo Deiparae maxime Ecclesia Latinorum, ut, cum Bibliotheca perfecta foret, ibi ad perpetuam rei memoriam collocaretur, Anno à Dei nativitate MCCCCLXXX. Dedicavit etiam Odysseam Homeri et alios Poetas, ac multorum virorum Epistolas varias uno in codice, et Lexicon Latino-Græcum in membranis.

Priores quidem XII. libros (hujus Iliadis) Andronicus Galesiota exscripsit, ac post ejus obitum reliquos exscripsit Cosmas Hieromonachus Trapezuntius, Præfectus Monasterii S. Joannis Lauræ, quorum aeterna sit memoria. Hanc verò (Iliadem) sæpe Messanae explanavit Constantinus Lascaris Byzantinus.

Singula verò tribus hisce Annotationibus dispersa, ut aptius cohæreant, pateantque liquidius, placuit hac concinniori narratione complecti.

„ Iliadis hujus Libros duodécim priores,
 „ partemque decimitertii ad versum usque 176. exscripsit *Andronicus Galesiota*,
 „ posteriores verò post hujus obitum
 „ *Cosmas Hieromonachus Trapezuntius*,
 „ *Monasterii S. Joannis Lauræ* Præfectus, qui
 „ eos à se non, ut par erat, descriptos
 „ conqueritur, quippe quorum exemplar
 „ non satis esset emendatum. Priores illos
 „ emit *Vir magnificus Ludovicus Saccanus*,
 „ posteriores *Constantini Lascaris* operâ ad

„ Stu-

» Studiosorum utilitatem exscribendos curavit. *Saccanus* autem moriens Librum hunc unâ cum aliis pluribus Græcis et Latinis, atque in iis Homeri *Odysseam* et alios Poetas, ac varias multorum virorum Epistolas uno volumine completas, ad hæc Lexicon Græco-Latinum in membranis exaratum Maximo Deiparæ Templo Latinorum dedicavit anno à Nativitate Domini MCCCCLXXX. ut ejus in Bibliotheca, ubi perfecta esset, ad perpetuam rei memoriam collocarentur. Hanc denique *Iliadem Constantinus* ipse *Lascaris* se Messanæ sæpius explanasse, vel prælegisse testatur.»,

366. Interjecto duorum semis foliorum inceptorum spatio, subit Titulus: Αρχὴ τῆς βοιωτίας ὁμήρου. Initium *Bœotiae* Homeri, quæ incipit ab hoc *Iliados Libri II. versu* 494.

Βοιωτῶν μὲν πηνέλεως ἢ λήϊτος ἦρχον. In fine subscriptum: Τέλος τοῦ καταλόγου. Finis Catalogi (*Nævium* scilicet, ita enim aliàs vocitatur).

Id Carmen eadem exaratum est manu, quâ posteriores *Iliadis* Libri, *Cosma* videlicet *Hieromonachi Trapezuntii*; Glossasque initio habet Latinas Græcis versibus intersertas.

XXIV.

Chartaceus in folii modum, foliis constans 136. densiori charta atque optimè levigata, totus *Constantini Lascaris* manu descriptus, maximam verò partem nitidissimè, idque *Mediolani* anno MCDLXIV.

Is præcipuè continet *Musæi* de Herone et Leandro Carmen, *Orphei* Argonautica et Hymnos, item Hymnos *Homeri* et *Callimachi*, veterum denique *Epigrammatum* Collectanea: quæ singula cum aliis minoris momenti subtiliùs persequemur.

Fol. 2. Expers tituli, *Musæi* Vitæ brevicula Notitia, quam, ut pote quæ à *Suida* verbis de illo scribentis nonnihil discrepat, neque alibi nobis occurrit, hoc loco edendam censuimus.

Μουσᾶιος ἐλευσίνιος ἐξ ἀθηνῶν υἱὸς ἀντιφῆμου ἢ ἐλένης· ἐποποιὸς μαθητὴς ὀρφείως· γράφας ὑποθηκῶν ἐπι δ, ἢ ἄλλα πλεῖστα· ἢ τοῦτο δὲ τὸ περὶ ἠρώδους ἢ λεάνδρου πεπιστευται. εἴτ' ἄλλου· διάφοροι γὰρ μουσαῖοι ἐγένοντο.

Continenter sequitur Hexastichon ita inscriptum: Αντιπάτρου σιδωνίου εἰς ἠρῶν ἢ λεάνδρον. Antipatri Sidonii in Heronem et

Leandrum; atque incipiens: Οὗτος ὁ λεάνδρου διάπλοος. Id extat in *Anthologia Epigrammatum Græcorum annotationibus Brodai et Opsopai, et Græcis Scholiis illustrata. Francofurti apud Andr. Wechelii heredes Anno MDC.* in fol. quam sæpissimè in recensendis deinceps Epigrammatis allegabimus.

Μουσᾶίου τὰ περὶ ἠρῶν ἢ λεάνδρον. Musæi de Herone et Leandro Carmina. In excusis pro περὶ legitur χαθ'. Incipit: Εἴπε θεὰ κρυφίῳν.

7. averso. Μάρκου μουσούρου τοῦ κρητός. Marci Musuri Cretensis, Hendecastichon scilicet versibus hexametris, *Musæi* poematis argumentum complectens, quod incipit: Νηὸς ἔην ἀνὰ σιγῶν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς μουσαῖον. Ejusdem in Musæum, nempe Octastichon elegiacum incipiens: Καὶ φρένας ἀδρήσεια θεῶν.

Bina hæc Poematia legas in *Musæi* et aliorum Poetarum Editione Florentina per *Heredes Philippi Junta*, anno MDXIX. in 8.º fol. 2. et 3.

8. Hic uno tenore consequuntur Versus elegiaci XXIV. quorum titulus: Αντιπάτρου σιδωνίου εἰς ὀρφεία, Antipatri Sidonii in Orphea; initium: Οὐκ ἔπι θελγομένης ὀρφεῦ. Hi verò in laudatâ supra *Anthologiâ*, *Lib. III. cap. 25.* in triplex Octastichon tributi reperiuntur.

Protinus subit in eundem Orphea Distichon, divisionis notâ signatum, quod incipit: Θρήικα χρυσολύρην, extatque *ibidem*, eod. Lib. et cap.

Eodem averso. Κωνσταντίνου τοῦ λασκάρως εἰς τὰ παρρηγιόμενα τοῦ σοφοῦ ὀρφείως. Constantini Lascaris in Prolegomena sapientis Orphei. Initium: Ἐπειδὴ παρὰ τοῦ κειμένου ἀναγκᾶσιν ἐδέονα τὰ χαλούμενα παρρηγιόμενα. Finis: Οὐ δεδύνημα εὐρεῖν ὁμοια οἷς ἐν τὰ παρόντα διορθώσαιμι ἐν πολλοῖς ἀμφιβολα ὄντα.

10. averso. Περὶ ποιητοῦ. De Poeta. Commentariolus hic incipit ab his verbis: Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ποιητοῦ ἢ τῶν παρώτων τυγχάνει, in hæc desinit: ἢ ἕλην τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων. Ibi de Orphei Poetæ vita scriptisque satis copiosè disseritur; nihil tamen eorum invenias, quæ de illo tradit *Suidas* in *Orpheüs*. Id Opus, perinde ac superius, *Lascaris* esse judicamus; neutrum verò lucem hactenus aspexisse.

11. Ὑπόθεσις τοῦ πλοῦ τῶν ἀργοναυτικῶν. Hypothesis, vel Argumentum navigationis Argonauticon. Incipit: Τισὶ ἢ σαλμώ-

νεως

νεως θυγάτηρ ἐκ ποσειδῶνος ἔτεκε κλέα κ' τε-
λίαν. Desinit: Τὸ δὲ χρυσόμαλον δέρας ποταυ-
τὴν ἔχει τὴν ὑπόθεσιν.

Eodem averso. Ὑπόθεσις τοῦ δέρας. Hypo-
thesis Velleris aurei, cujus initium: Ἀθά-
μας υἱὸς ἀρολόου ἀδελφὸς κριθῶς ποιῆι ἐκ νε-
φέλης δύο παῖδας; finis verò: μέλανα κ' φρόν-
την· κ' οὕτως ἔχει ἐτελεύτησε.

Bina hujusmodi Argumenta, ut ab eo-
dem *Lascari* sunt exarata, sic conscripta,
adeoque inedita valde suspicantur.

12. Ορφέως ποιητοῦ ἀργοναυτικά. Orphei
Poetæ Argonautica, quæ ab hoc versu ex-
ordiuntur:

Ὡσαυκὸν πύθωνος μεδέων ἐκἀτηβόλε μάντι.
Poematis hujus margines frequentibus tùm
Notis, tùm Castigationibus minio distin-
ctis *Lascaris* manus conspersit.

35. Orphei Argonautica excipiunt Hym-
ni, præmisso ad *Museum* Voto, quod in-
scribitur: Ορφεὺς παρὸς Μουσαῖον εὐτυχῶς χρῶν
ἐτάριε, incipitque Μάνθανε δὲ μουσαίε θυηπο-
λίην περὶ σεμνήν.

36. Sine communi titulo subeunt Hym-
ni, quorum princeps hunc habet: Εἰς ἄρ-
τεμιν. In Dianam. Hujus loco in excusis le-
gitur: Πεσθυραίας θυμίαμα φύραχα. Omnes
verò inscriptionibus, initiis, finibus, or-
dine, numero planè congruunt cum ex-
cuis in *Poetarum Græcorum Corpore Lectia-
no*, præter eos quos deinceps annotaturi
sumus.

Eodem averso. Ερωτος. Amoris. In excu-
sis Πρωτόνου θυμίαμα, σμύρναν.

37. Τιτᾶνος. Titanis. In excuis Ἡλίου θυ-
μίαμα, λιβανομάνναν.

42. averso. Ἀθηνᾶς θυμίαμα ἀρώματα. Mi-
nervæ suffimentum Aromata. In excuis
Ἦμνος Ἀθηνᾶς.

44. averso. Δήμητρος ἐλευσινίας θυμίαμα φύ-
ραχα. Cereris Eleusiniae suffimentum Sty-
racem. Hymnus hic impressus Mstum su-
perat versibus XVI. quorum primus incipit:
Σπερμία σωρίπι, postremus: Καὶ πλοῦτον πο-
λύελρον. At contra Mstus hos duos postre-
mos habet, quibus impressus caret:

Καὶ θυητοῖσι βροτοῖς ὅσοι χθόνα ναυτάουσι
Ελθὲ μάκαρ σιρρητιὰ φέρων πολὺ γῆθος ἄπασιν.

Post hunc Hymnum in Codice nostro
desiderantur Hymni quinque, ita inscripti:

- Μητρὸς Ἀνταίας θυμίαμα ἀρώματα,
- Μύσης θυμίαμα φύραχα,
- Ὡρῶν θυμίαμα ἀρώματα,
- Σεμέλης θυμίαμα φύραχα,
- Ἦμνος Διονύσου βασιαρῆως τριετηρικοῦ.

45. averso. Τριετηρικῆς θυμίαμα ἀρώματα.
Trieterica suffimentum Aromata. In excu-
sis, pro Τριετηρικῆς legitur Τριετηρικοῦ.

46. Ἀμφιετοῦς θυμίαμα πάντα πλὴν λιβά-
νου κ' σπενδῆ γάλα. Amphietæ suffimentum
omnia, præter Thus; et libamen Lac. In
excuis hæc desideres: κ' σπενδῆ γάλα.

49. averso. Εριννύων θυμίαμα φύραχα κ'
μάνναν. Furiarum suffimentum Styracem et
Mannam. In excuis, pro Εριννύων legas Εὐ-
μενίδαν; pro φύραχα κ' μάνναν, solùm ἀρώ-
ματα.

51. averso. Βορέου θυμίαμα λίβανον. Boreæ
suffimentum Thus. Hymnus Mstus uno ver-
su numerosior est quàm excuis, sexto
videlicet, qui ita se habet:

Ἀκτίνες ὡς λάμπουσιν ἐπὶ χθονὸς ἡελίοιο.

52. averso. Θανάτου θυμίαμα μάνναν. Mor-
tis suffimentum Mannam. Hymnus hic est
Hymnorum omnium Orphei excuisorum
novissimus. Huic tamen in nostro Codice
alii sex, tanquam Orphei, sine ullâ discrimi-
nibus notâ subjiciuntur, quorum priores
quatuor in quavis Editione, summo Littera-
torum omnium consensu, *Proclo Lycio*
adscripti sunt, videlicet:

Εἰς ἥλιον. In Solem.

Εἰς ἀφροδίτην. In Venerem, incipiens:

Ἦμέρομ σειρήν.

Εἰς μούσας. In Musas.

Εἰς ἀφροδίτην. In Venerem, incipiens:

Ἦμέρομ λυκίων.

Qui quidem omnes, sive titulos spectes, si-
ve ordinem, sive versuum numerum, si-
ve denique initia et fines, cum editis planè
conveniunt.

Ad posteriores verò duos quod attinet,
quum eos quatuor proximè subsequantur,
quos *Procli* esse liquet, compluresque Hy-
mnos ab eodem conscriptos fuisse narret
Marinus Neapolitanus in ejus Vita, teste Fa-
bricio in *Biblioth. Græca* vol. X. pag. 507.
ad hæc illo auctore non indigni videan-
tur: eosdem *Proclo* assignare minimè du-
bites. Quin et ipsos facilè credas non mo-
dò adhuc ineditos, sed in nulla etiam alia
Bibliotheca superstites; præsertim quum
solos ex ejus Hymnis ætatem tulisse qua-
tuor Fabricius ibidem disertissimè asserat.
Quamobrem eos, sive sint *Procli*, ut ve-
rò propius, sive alterius cujusvis, siqui-
dem nusquam apparent, hic publica luce
donandos putavimus.

HYMNI PROCLI hactenus inediti.

ΗΚΑΤΗΣ ΚΑΙ ΙΑΝΟΥ.

Χαῖρε θεῶν μῆτερ πολυώνυμε καλλιγένεθλε
Χαῖρ' ἐκάτη παρθυράμα μεγαθενές· ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς
Χαῖρ' ἴανε παρπάτορ ζεῦ ἀφθιτε· χαῖρ' ὑπάτε
ζεῦ
Τεύχετε δ' αἰγλήεσαν ἐμοῦ βιότοιο πορείην
Βειβομένην ἀγαθοῖσι· κακὰς δ' ἀπελαύνετε ρού-
σους
Ἐκ ρεθέων ψυχὴν δὲ περί χθονὶ μαρμαίνουσαν
Ἐλκετ' ἐγερσινόοισι καθηραμένην τελετήσιν
Ναὶ λίτομαι δότε χεῖρα θεοφραδέας τε κελεύθους
Δείξατέ μοι χατέοντι φάος δ' ἐρίτιμον ἀθήσω.
Κυανέης ὄθεν ἐπὶ φυγαῖν κακότητα γενέθλης
Ναὶ λίτομαι δότε χεῖρα καὶ ὑμετέροισιν ἀήταις
Ορμον ἐς εὐσεβίης με πελάσασατε κεκμηῶτα.
Χαῖρε θεῶν μῆτερ πολυώνυμε καλλιγένεθλε·
Χαῖρ' ἐκάτη παρθυράτα· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Χαῖρ' ἴανε παρπάτορ· ζεῦ ἀφθιτε χαῖρ' ὑπάτε
ζεῦ.

Εἰς Ἀθηνᾶν Πολυμήτιν.

Κλυθὶ μοι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἡ γενετῆρος
Πηγῆς ἐκπαρθουῦσα καὶ ἀκροτάτης ἀπὸ σειρῆς
Ἀρσενόθυμε φέρεσπι μεγαθενές ὀμβειμοπάτρης
Παλλὰς πριτογένεια δρυῶσος χρυσοσπήληξ
Κέκλυθι· δέχυσσο δ' ὕμνον εὐφροσιν πότνια θυμῶ
Μὴ δ' αὐτὸς ἀνέμοισιν ἐμὸν ποτε μῦθον ἑάσῃς
Ἡ σοφίης πετάσασα θεοσιβίας πυλεῶνας
Καὶ χθονίων δαμάσασα θεήμαχα φῦλα γιγάντων
Ἡ δ' πόθον ἠφαίστιοι λιλαομένοιο φυροῦσα
Παρθενίης ἐφύλαξας εἴης ἀδάμαντα χαλινὸν
Ἡ δ' κραδίην ἐσάσασα ἀμψύλλευτον ἀνακτος
Αἰθέρος ἐν γάλοισι μεριζομένου πότε βάκχου
Τιτηνῶν ὑπὸ χερσὶ· πόρες δὲ ἐπατρὶ φέρεσσαι
Οφρα νέος βουλῆσιν ὑπὸ ἀρρήτοισι τοκῆος
Ἐκ σεμέλης περὶ κόσμον ἀνηβήσῃ διόνυσος
Ἡ δ' πέλεκυς θηριατάμων παρθέλυμα κάρηνα
Πανδερκοῦς ἐκάτης παθέων ἠύνασε γενέθλην
Ἡ δ' κράτος ἤραο σεμνὸν ἐγερσιβρότων ἀρετῶν
Ἡ δ' βίωτον κόσμησας ὄλον πολυειδέσι τέχνης
Δημιεργεῖν νοερὴν ψυχᾶσι βαλοῦσα
Ἡ δ' λάχες ἀκροπόλῃα καθ' ὑψιλόφιοι κολώνης.
Σύμβολον ἀκροτάτης μεγάλης σέο πότνια σειρῆς
Ἡ δ' χθόνα σπαίνειραν ἐφίλαο μητέρα βίβλων
Πατροκλασιγήτιο βηισαμένη πόθον ἱρὸν
Οἶνομα δὲ ἄσει δάχας ἔχειν σέο καὶ φρένας ἐσθλάς
Ἐνθα μάχης ἀρίδην ὑπὸ σφυρὸν οὔρεος ἄκρον
Σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἀνεβλάσθησας ἐλαίην

Εὐτ' ἐπὶ κεκροπίδῃσι ποσειδάωνος ἀγωγῇ
Μυρίων ἐν πόντοιο κυκώμενοι ἤλυθε κῦμα
Πάντα πολυφλοίσβοισιν ἐρεθέροισιν ἰμάσων
Κλυθὶ μοι ἡ φάος ἀγνὸν ἀπαγράψουσα παρ-
σάτω.

Δὸς δέ μοι ὄλβιον ὄρμον ἀλωμένω περὶ γαῖαν
Δὸς ψυχῇ φάος ἀγνὸν ἀπ' εὐειρῶν σέο μῦθων
Καὶ σοφίην καὶ ἔρωτα· μένος δ' ἐμπνευσεν ἔρωπι
Τρασάτιον καὶ τοῖον ὄσων χθονίων ἀπὸ κόλπων
Αὐτὸς ἐρύσει πρὸς ὄλυμπον ἐς ἠθεα πατρὸς ἔηος.
Εἰδέ τις ἀμπλακίη με κακῇ βιότοιο δαμάζει
Οἶδα γὰρ ὡς πολλοῖσιν ἐρίχθομαι ἄλλοθεν ἄλλως
Πρήξεσιν οὐχ ὁσίως τὰς ἠλίτων ἀφροσιν θυμῶ
Ἰλαθὶ μελιχόβουλε σαόμβροστε μηδέ μ' ἐάσῃς
Ριγδαυαῖς ποινᾶσιν ἔλαρ καὶ κῦμα γενέσθαι
Κείμενον ἐν δαπέδοισιν ὅτι πρὸς εὐχρημα εἶναι
Δὸς γύλοις μελέων σαθερῆν καὶ ἀπήμιον ὑγίην
Σαρκοτάκων δ' ἀπέλανε πικρῶν ἀγελάσματα
νοσῶν

Ναὶ λίτομαι βασιλεία· καὶ ἀμβροσίη σέο χειρὶ
Παῦσον ὄλην κακότητα μελαινῶν ὀδυνῶν
Δὸς βίωτα πλώοντι γαληνιόωντας ἀήτας
Τέκνα λέχος κλέος ὄλβιον εὐφροσύνην ἐρεπτεῖν
Πειθῶ στυμυλίην φιλήσιν νόον ἀγκυλομήτην.
Κάρτος ἐπ' ἀντιβίοισι παρθυρίην ἐνὶ λαοῖς
Κέκλυθι κέκλυθ' ἀνασσα πολυλλίτος δὲ σ' ἰκάνω
Χραιοῖ (sic) ἀναγκασίη· σὺ δὲ μείλιχον οὔσας ὑπὸ
χέρας.

In fine Hymnorum subscriptum est lit-
teris rubris *Constantini Lascaris* manu: Ἔ-
χοι α, τ ια. Hoc est, *Versus* 1312. Quos-
cunque scilicet exaratos supra Hymnos,
totidem versibus constare significatur.

56. Ομήρου ὕμνοι. εἰς ἀπόλλωνα α. Home-
ri Hymni. Primus in Appollinem, cui cæ-
teri ex ordine succedunt. Omnes verò in
titulis, initiis, finibus, ordine, suique, vel
suorum versuum numero cum editis con-
sentiant, si pauculos excipias, qui sequun-
tur.

81. Hymnus εἰς ἠφαιστον, In Vulcanum,
non pede claudicat, sed toto versu, nimi-
rum postremo, deficit, cujus prima ver-
ba: Ἀλλ' ἴληθ' ἠφαιστε.

Qui sequitur Hymnus, titulum præfert:
εἰς ὑπάτον κρονίδην. In supremum Saturni fi-
lium; in editis verò: εἰς Δία, in Jovem.

Eodem averso. Hymni duo inscriptionibus
carent; at in editis inscribuntur εἰς Διόνυσον,
In Bacchum, et εἰς Ἀρτεμιν, in Dianam.

84. Καλλιμάχου Κυρηναίου ποιητοῦ Ὑμνοί.
Callimachi Cyrenæi Poetæ Hymni.

εἰς Δία παρῶτος. In Jovem primus, inci-
piens: Ζηνὸς εἶο τί κεν ἄλλο. Hunc cæteri
sequuntur quales in excisis exemplaribus;

ulti-

ultimus tamen εἰς Δήμητρα, in Cererem, versus habet posteriori parte mutilos 15, 17, 23, et 24. secundum Editionis Grævianæ enumerationem; totis verò versibus 16, 24, et 119. secundum eandem deficit.

In fine hujus Hymni rubris litteris Lascaris manu subnotatum: κτήμα κωνσταντινου λαοκάρως ἐν μεδιολάνῳ ὑπὸ αὐτοῦ ἐκγραφέν. Id est: *Possessio, sive Liber Constantini Lascaris proprius, Mediolani ab ipso descriptus*. Illud autem hoc loco Lectorem monitum velim, nihil esse in toto Regio Mstorum Museo à Lascari nitidiùs exaratum, quàm quiddam à fol. 2. hujus Codicis ad 100. usque aversum pertinet.

101. Γένος καλλιμάχου. Genus Callimachi. Incipit: Καλλιμάχος υἱὸς βάρητος καὶ μεσάτης (in excusis μεσάτης). Summarium est eorum quæ de hoc Poeta refert Suidas in Καλλιμάχος. Iis tamen accessere postrema hæc verba: εὐρεῖται δὲ καὶ πῶς ἐπιγράμματα εἰς τὸν πρώτον καλλιμάχον ἀδέαστα οὕτως ἔχοντα.

Statim sequuntur Epigrammata duo sic inscripta: Εἰς καλλιμάχον ἀδέαστα. In Callimachum sine Auctoris nomine. Quorum prius distichum incipit: Ω μάκαρ ἀμβροσίησι, posterius octastichum: Ω μέγα βατπάδαο. Utrumque legitur in *Anthologia, Lib. III. cap. 25.*

Καλλιμάχου εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. Callimachi in Patrem suum. Hexastichon scilicet, hoc initio: Οὔτις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις. Occurrit in *Anthologia, eodem Lib. et cap.* necnon in Editione Græviana inter Epigrammata, Num. XXII.

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem. Tetrastichon et titulo, et ultimo pentametro defectum, quod incipit: Ἀγακίδην τὸν κρήτα. Sed extat inscriptum in *Astacidem*, integrumque in *Anthologia, Lib. III. cap. 26.* tum in Græviana Editione inter Epigrammata, Num. XXIII.

Eodem averso. Distichon titulo et Auctoris nomine destitutum, quod ita se habet:

Ἀγαλοῦ υἱὲ φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυφα.

Πάρ τὸδε πατρῆος κράσπεδον αἰγαλοῦ.

Est in *Agali Filium* Epigramma sepulcrale; at neque in *Anthologia* invenitur, neque in Græviana Editione occurrit.

Post hujusmodi Epigramma subeunt alia sine nomine, quæ ad Callimachum pertinere prorsus intelligas ex *Constantini Lascaris* hac annotatiunculâ τοῦ αὐτοῦ πάντα, margini adscriptâ.

Hexastichon expers omnino tituli, hoc

præferens initium: Εἰπέ τις ἠράκλειτε, quod in *Heraclitum* inscriptum reperias in *Anthologia, Lib. III. cap. 33.* tum etiam apud Laertium in *Vita Heracliti* sub finem, qui non de Heraclito primo, sed tertio, elegiarum Poeta, conscriptum illud à Callimacho fuisse tradit. Extat denique inter Epigrammata Editionis Grævianæ, Num. II.

Εἰς νέους καὶ νέας. In Juvenes et Puellas (immatura scilicet morte præreptos). Hoc in universum titulo prædita succedunt Epigrammata X.

I. Distichon incipiens: Δωδέκῃτη τὸν παῖδα. Legitur cum in *Anthologia, Lib. II. cap. 23.* Εἰς Νέους καὶ Νέας, tum inter Editionis Grævianæ Epigrammata, Num. XX; inscribique potest in *Nicotelem*.

II. Octastichon ab his verbis exorsum: Ἀδῆς μὲν σύλησεν. Occurrit ἀδέαστον in *Anthologia* loco proximè dicto. Quare in Grævianam Editionem non admissum existimamus; tametsi nostro in Codice Callimacho tribuatur. Inscribi autem potest in *obitum Rufini*.

III. Tetrastichon incipiens: Ὁφέλε μὴδ' ἐγένοντο. Habes in *Anthologia, Lib. III. cap. 22.* atque inter Grævianæ Editionis Epigrammata, Num. XVIII. Huic verò satis conveniat inscriptio: In *obitum Sopolis, Dioclide filii*.

IV. Hexastichon hoc initio: Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς. Quod et in *Anthologia, Lib. III. cap. 22.* et inter Grævianæ Editionis Epigrammata, Num. XIX. reperias. Est autem in *Naxium Lycum* mercatorem, qui Æginâ solvens, navi fractâ submersus est, ut in eadem *Anthologia* annotatur.

V. Tetrastichon ita incipiens: Κρηθίδα τὴν πολύμυθον. Occurrit in *Anthologia, Lib. III. cap. 11.* atque etiam inter Grævianæ Editionis Epigrammata, Num. XVII. Non ineptè respondeat titulus: In *Crethidis obitum*.

VI. Tetrastichon nullâ notâ à proximè superiori distinctum atque ipsi quasi commissum, ita ut ejusdem continuatio videatur. Incipit: Εὐήθης τρίτωνος. Id, licet ἄδηλον, reperire est in *Anthologia, Lib. III. cap. 11.* ideoque in Editione Græviana nusquam apparet; quum tamen hîc tanquam Callimachi memoretur. Huic non male conveniat titulus: In *obitum Euethes Trytonis filie*.

102. VII. Tetrastichon ita incipiens: Τιμονίη τίς δ' ἐσσί; Quod extat in *Anthologia, Lib. III. cap. 11.* in Editione verò Græviana

na inter Epigrammata, *Num. VI.* Id non inscitè inscripseris *In obitum Timonoes Euthymenis uxoris.*

VIII. Tetrastichon, cujus initium: Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε. Hoc ut in *Anthologia, Lib. III. cap. 6.* sic in Editione *Græviana* occurrit, estque ibi Epigramma XV. Inscribi autem possit *In Charmis obitum.*

IX. Distichon, cujus exordium: Σύντομος ἦν ὁ ξείνος. Extat in *Anthologia, Lib. III. cap. 3.* prætereaque in Epigrammatis Editionis *Grævianæ, Num. XII.* Est *Theris* pumilionis Epithaphium.

X. Tetrastichon, cujus prima verba: Ἦν δὲ ζῆ τιμαρχὸν ἐς ἀΐδος. Hoc in *Anthologia, Lib. III. cap. 1.* legas, item in Editione *Græviana*, ubi Epigramma numeratur XI. Rectè inscripseris *In obitum Timarchi.*

Hactenus *Callimachi* Epigrammata in *Juvenes et Puellas.* Alia deinceps multiplicis argumenti consequuntur.

Tetrastichon tituli expers, incipiens: Ἠλθε θεαίτητος. Id in *Anthologia, Lib. I. cap. 67.* et in Editione *Græviana* inter Epigrammata, *Num. VIII.* reperias. Ejus verò non inæpta sit inscriptio: *In laudem Theateti Poeta.*

Hexastichon sine titulo, cujus initium: Μικρὴ τις δόγυσσε. Extat in *Anthologia, Lib. I. cap. 67.* necnon in *Græviana* Editione inter Epigrammata, *Num. IX.* rectèque inscribi possit *Ad Bacchum de Breviloquentia.*

Eἰς ἠετίωνα. In Eetionem. Tetrastichon ab his verbis incipiens: Ἠρως ἠετίωνος, quod exhibet sive *Anthologia, Lib. IV. cap. 8.* sive *Græviana* Editio in Epigrammate XXV. Huic non male conveniat titulus: *In Herois statuam pedestrem.*

Distichon sine titulo, cujus hæc prima verba: Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα. Invenias ἔδηλον in *Anthologia, Lib. I. cap. 67.* Estque Jocus in *Callimachum.*

Eodem averso. Distichon alterum, hoc initio: Τῆδε σάων ὁ δίκωνος. Occurrit in *Anthologia, Lib. III. cap. 1.* atque in Editione *Græviana* inter Epigrammata, *Num. X.* Est autem *Callimachi*; neque ineptè addideris: *Saonis filii Diconis Epitaphium.*

Tetrastichon incipiens: Κύσιον ἦν ἔλθης, quod tùm in *Anthologia, Lib. III. cap. 6.* tùm in Editione *Græviana* inter Epigrammata, *Num. XIII.* occurrit. Videtur inscribi posse *Critia tumulus.*

Eἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον. In Timonem Misanthropum. Distichon incipiens: Τίμων

οὐ γὰρ ἔτ' ἐοσί, quod quidem extat sive in *Anthologia, Lib. III. cap. 7.* sive in Editione *Græviana*, ubi Epigramma recensetur IV.

Hexastichon, cujus prima verba: Ἡῶι μελάνιππον. Id pariter repræsentat *Anthologia, Lib. III. cap. 23.* et *Græviana* Editio in Epigrammate XXI. eique conveniat inscriptio: *Menalippi et Babilonis sororis Epitaphium.*

Tetrastichon, quod incipit: Εἶχον ἀπὸ συμικρῶν. Invenias in *Anthologia, Lib. III. cap. 28.* perinde ut inter Editionis *Grævianæ* Epigrammata, *Num. XXVIII,* meritòque inscribas *Micyli Elogium sepulcræ.*

Hexastichon incipiens: Ωμοσε καλλιγνώτος, quod extat in *Anthologia Lib. VII.* sub finem, atque in *Græviana* Editione inter Epigrammata, *Num. XXVI.* Inscribi autem rectè possit *In Callignotum infidum amatorem.*

Ex recensitorum hactenus Epigrammatum serie patet *Callimachi* Epigrammata omnino viginti duo nostro in Codice contineri, quæ tùm in *Anthologia* Libris sparsa, tùm in *Græviana* ejusdem *Callimachi* Editione collecta reperias, præter unum supra notatum atque insertum.

103. Αλκαίου ἐπιγράμματα. Alcaei Epigrammata. Cujus tamen, licet uno complexa titulo, non sunt omnia, ut inferius indicabitur.

Octastichon inscriptionis expers, in *Dorothæi* scilicet Musici laudem. Incipit: Σύμφωνον μαλακοῖσι, extatque in *Anthologia, Lib. I. cap. 11.* sub *Alcaei* quidem nomine, sed sine argumento.

Octastichon alterum, tituli etiam expers, quod incipit: Οὐκ ἔτ' ἀνὰ φρυγίνι, legiturque in *Anthologia, eod. Lib. et cap.* sub *Alcaei* nomine, atque hoc lemmate: Εἰς τῆλην Σατύρου. In columnam *Satyri*, nempe *Marsyæ.*

Decastichon sine titulo, de quodam videlicet *Gallo Cybeles*, qui Leonem tympani strepitu avertere consueverat. Incipit: Κεῖράμενος γονίμων, occurritque in *Anthologia, eod. Lib. I. cap. 33.* præfixo *Alcaei* nomine, nullo tamen argumento.

Hexastichon titulo destitutum, in *Cyclopem*, ut videtur, *Polyphemum.* Incipit: Πίομα ὦ ληνᾶε. Occurrit verò in *Anthologia, Lib. II. cap. 47.* sub ejusdem *Alcaei* nomine, sed omisso argumento.

Eodem averso. Tetrastichon sine inscriptio

prione, in *Philippi* videlicet Macedoniae Regis turpem fugam. Incipit: Ακλαυτοι ἔθησθησαν, extatque in *Anthologia*, *Lib. III. cap. 5.* Alcæo adscriptum, sed argumento defectum.

Εἰς τοὺς ἐν θερμοπύλου θανόντας. In occisos ad Thermopylas. Distichon ab his verbis incipiens: Μυριάσι ποτὲ τῆδε. Occurrit in *Anthologia*, *eod. Lib.* et *cap.* eadem quidem inscriptione, sed omisso Auctoris nomine.

Εἰς τοὺς αὐτούς. In eosdem. Alterum Distichon, incipiens: Ω ξεῖν ἄγγειλον, quod in *Anthologia*, *eod. Lib.* et *cap.* legas eodem modo inscriptum, at sine Auctoris nomine; licet id Cicero *Quæst. Tuscul. Lib. I. cap. 42.* Simonidi apertè adscribat.

Εἰς τοὺς αὐτούς. In eosdem. Tertium Distichon incipiens: Ακμάς ἐσηκῶσαν. Hoc in *Anthologia*, *eod. Lib.* et *cap.* pariter invenias eadem inscriptione præditum, sed sine Auctoris nomine.

Εἰς τοὺς αὐτούς. In eosdem. Tetrastichon incipiens: Ασβερον κλέος. Extat in *Anthologia*, *eodem Lib.* et *cap.* eadem inscriptione, nullo tamen Auctoris expresso nomine.

Εἰς τοὺς αὐτούς. In eosdem. Tetrastichon alterum, incipiens: Εἰ τὸ καλῶς. Occurrit in *Anthologia*, *eod. Lib.* et *cap.* eodem titulo, sed Auctoris nomine prætermisso.

Hexastichon inscriptione destitutum, *Aspasi* nempe naufragi Epitaphium, hoc initio: Στυγρὸς ἐπ' ἀρκτούρω, quod legas in *Anthologia*, *Lib. III. cap. 22.* sub Alcæi quidem nomine, sed sine argumento.

Hexastichon alterum expers tituli, quod incipit: Οὐδὲ θανὼν ὁ ἀρέσκεις. Idem invenire est in *Anthologia*, *Lib. III. cap. 25.* hac inscriptione: Αλκαίου εἰς τὸν αὐτόν. Alcæi in eundem, id est *Hipponactem*.

104. Octastichon sine titulo, ita incipiens: Πᾶσά σοι οἰχόμενω. Extat in *Anthologia*, *eod. Lib.* et *cap.* inscriptum Αλκαίου εἰς πύλαδην. Alcæi in Pyladem.

Octastichon alterum inscriptionis expers, in *Hermocratem* nimirum pugilem. Incipit: Οἶον ὄρας (in excusis ὄρης) ὦ ξεῖνε. Id legas in *Anthologia*, *Lib. IV. cap. 2.* sub Alcæi etiam nomine, sed sine argumento.

Εἰς ἀγάλμα πανός. In statuam Panos. Hexastichon, cujus hæc prima verba: Εμπνεῖ πᾶν λαροῖσιν. Occurrit in *Anthologia*, *Lib. IV. cap. 12.* ita inscriptum: Αλκαίου εἰς τὸ αὐτό. Alcæi in idem, nempe *simulacrum Panos*.

Αλκαίου. Alcæi. Octastichon incipiens: Οἶον ὄρας ὦ ξεῖνε. Idem quod supra, hoc initio: Οἶον ὄρας, &c. est enim Exscriptoris incuriâ geminatum.

Eodem averso. Βακχυλίδου. Bacchylidis. In *Eudemum* scilicet Tetrastichon, incipiens: Εὐδημος τὸν νῆον. Habes in *Anthologia*, *Lib. VI. cap. 7.* sed argumento destitutum.

Αλκαίου εἰς ἔρωτα. Alcæi in Amorem. Hexastichon incipiens: Τίς σε τὸν οὐχ' ὀσίως. Occurrit in *Anthologia*, *Lib. IV. cap. 12.* eodem modo inscriptum.

Σαπφούς. Sapphus. Tetrastichon nempe in *Timadem* puellam ante nuptias mortuam, quod incipit: Τιμάδης ἄδε κόνις. Legitur in *Anthologia*, *Lib. III. cap. 12.* sed omisso argumento.

Distichon sine Auctoris nomine et argumento, nempe de Donariis quæ *Meniscus Pelagoni* piscatori, filio suo, dicavit. Incipit: Τῷ χειπέῳ πελάγωνι πατήρ. Extat verò in *Anthologia*, *Lib. III. cap. 3.* sub *Sapphus* nomine, licet sine argumento.

Εἰς Σαπφῶ ἀδελον. In Sapphonem, incerto Auctore. Hexastichon incipiens: Ελθετε πρὸς τέμενος, quod eodem titulo præditum occurrit in *Anthologia*, *Lib. I. cap. 67.*

Πλάτωνος. Platonis. In Sapphonem scilicet Distichon, hoc initio: Ενεα τὰς μοῦσας. Id legas in *Anthologia*, *eod. Lib.* et *cap.* ita inscriptum: Πλάτωνος εἰς τὴν αὐτήν. Platonis in eandem, nempe *Sapphonem*.

Πινυτοῦ εἰς αὐτήν. Pinyti in eandem. Distichon incipiens: Οστία μὲν ἔχω κωφόν. Legitur in *Anthologia*, *Lib. III. cap. 25.* hac inscriptione: Πινυτοῦ εἰς σαπφῶ. Pinyti in Sapphonem.

Εἰς αὐτήν. In eandem. Distichon incipiens: Οὔνομά μιν σαπφῶ. quod in *Anthologia*, *eod. Lib.* et *cap.* occurrit etiam ἀδελον, sive incerto Auctore.

Ανακρέοντος. Anacreontis. In *Timocriti* videlicet laudem Distichon, cujus prima verba: Καρτερὸς ἐν πολέμοις. Extat in *Anthologia*, *Lib. III. cap. 5.* expers tamen argumenti.

Tetrastichon titulo defectum, in *Agathonis* nimirum demortui laudem, incipiens: Αἰδῆρων πρὸ θανόντα. Occurrit in *Anthologia*, *eod. Lib.* et *cap.* inscriptum *Anacreontis* duntaxat nomine, sine argumento.

Tetrastichon expers tituli, hoc initio: Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' ἐλικωνιάς. Extat in *Anthologia*, *Lib. IV. cap. 6.* sub *Anacreontis* nomine; at sine argumento, quod his verbis

exprimi possit: *In imaginem Nympharum Baccho munera afferentium.*

Τιμοκρέοντος. Timocreonis. Tetrastichon incipiens: Ἰζευ ὑπὸ σκιερὰν. Id legas in *Anthologia*, *Lib. I. cap. 20.* sed alio sub nomine, scilicet *Hermocreonis*, et omisso lemmate, quod ita suppleas: *In Mercurii statuam à Nicagora sub platano positam.*

Εἰς εἰκόνα σαπφῶς δημοχάρειδος. Democharidis in imaginem Sapphus. Octastichon incipiens: Αὐτὴ σοι πλάττει. Legitur *ibid. Lib. IV. cap. 27.*

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς σαπφῶ. Antipatri Sidonii in Sapphonem. Distichon incipiens: Μνημοσύνην ἔλε θάμβος. Habes *ibid. Lib. I. cap. 67.* at omissis tituli verbis *Εἰς σαπφῶς* quippe argumentum ex ipso carmine satis patet.

Τουλλίου λαυρέα εἰς τὴν αὐτὴν. Tullii Laureæ in eandem. Octastichon incipiens: Αἰολικὸν παρὰ τύμβον. *Ibid. Lib. III. cap. 25.*

Eod. averso. Ἀνύτης. Anytes. Tetrastichon incipiens: Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος. Occurrit in *Anthologia*, *Lib. I. cap. 38.* Argumentum *Statua Veneris juxta mare posita*, quod ibi quoque desideratur.

Tetrastichon alterum titulo destitutum, quod incipit: Λύδιον οὐδας ἔχει. Occurrit *ibid. Lib. III. cap. 5.* Sub *Anytes* etiam nomine; at sine argumento, quod exprimere his verbis liceat: *In Amyntorem Philippi filium fortiter dimicando peremptum.*

Hexastichon expers tituli, duobus constans Epigrammatis in unum confusis. Horum prius distichum est, ita incipiens: Οὐχὶ Θεμιστοκλέους μάγνης τάφος, legiturque in *Anthologia*, *Lib. III. cap. 5.* sub ejusdem *Anytes* nomine; inscribique potest *In Themistoclis tumulum.* Posterius verò tetrastichum est, hoc initio: Ημαθίν ὄς παρῶτος, extatque *ἄδηλον ibidem eod. Lib. et cap.* cui pro lemmate præscribendum: *Philippi Macedonia Regis Epitaphium.*

Tetrastichon inscriptione defectum, incipiens: Μνεῦμα τόδε φθιμένου μενεδαίου. Habes in *Anthologia*, *eod. Lib. et cap.* sub *Anytes* quoque nomine, licet absque argumento. Inscribe *Menedæi Epitaphium.*

Tetrastichon titulo æquè destitutum, quod incipit: Παρθένον ἀντιείνην, atque *ibid. Lib. III. cap. 23.* sub *Anytes* nomine reperitur. Argumenti loco præmittatur: *In præmaturum Antibia virginis obitum.*

Εἰς ἀκρίδα. In Locustam. Tetrastichon incipiens: Ἀκρίδι τᾶ κατ' ἄεθραν, quod *ibid.*

Lib. III. cap. 24. invenias *Anyta*, sive *Leonida* adscriptum.

Εἰς ἀλέκτορα. In Gallum gallinaceum. Tetrastichon incipiens: Οὐκ ἔπι μ' ὡς τὸ πάειν, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* legas *Anytes* nomine præditum.

106. Tetrastichon expers tituli, hoc initio: Λοῖδια δὴ τάδε πατρὶ. Exhibet id *Anthologia Lib. III. cap. 32.* sub ejusdem *Anytes* nomine, sed argumento destitutum, quod hujusmodi esse potest: *In Eratus morientis suprema verba.*

Tetrastichon aliud sine inscriptione, ita incipiens: Πολλάκι τῶδ' ὀλοφύδνᾳ, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* occurrit eidem *Anyta* adscriptum, at sine argumento; id autem sic exprime: *In Phylenidem puellam immatura morte sublatam.*

Tetrastichon et Auctoris nomine, et lemmate defectum, incipiens: Ξᾶν' ὑπὸ τὰν πέτρων. Extat *ibid. Lib. IV. cap. 12.* ita inscriptum: Ἀνύτης εἰς τὸ αὐτό. Anytes in idem. Hoc est, *Εἰς ἀγάλμα Πανὸς ἱσάμενον ἐπὶ ὀλκῶ ὑδατος ἀφοσητὶ ρέοντος.* In imaginem Panos stantem in deflexu aquæ sine strepitu fluentis.

Tetrastichon, inscriptione prætermissâ, incipiens: Εξ αὐτοῦ διὸς ἔσιν, quod occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* sub *Anytes* etiam nomine, in eandem scilicet *Panos* imaginem.

Tetrastichon inscriptionis etiam expers, hoc initio: Φειξοκόμα τόδε πανί. Legitur *ibid. Lib. VI. cap. 24.* *Anyta* sæpiùs memoratæ adscriptum; at sine argumento, quod his verbis dilucidè exponas: *In munus à Theudoto Pastore Pani ac Nymphis stabulariis oblatum.*

Πλάτωνος εἰς λίθον γυγλυμμένον. Platonis in lapidem exsculptum. Tetrastichon, quod incipit: Εἰκόνα πέντε βοῶν. Extat in *Anthologia*, *Lib. IV. cap. 18.* sed breviorē ibi hunc titulum præfert: Πλάτωνος ὁμοιον. Platonis simile. Ad alium scilicet lapidem refertur, nempe Crystallum, de quo *Diodori* præit Epigramma; *Plato* verò laudat hîc exiguam laspidem quinque boves præclarè insculptas exhibentem.

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem. Monostichon videlicet hexametrum:

Εἰς λίθος ἄρμ', ἐλατὴρ, ἴπποι, ζυγὸν, ἠνία,
μάστιξ.

Quod *ibid. eod. Lib. et cap.* legas.

Hujus ego singulari concinnitate mirificè delectatus, tentare confestim cœpi an
ele-

elegantissimum Poetam cum solertissimo Scalptore de brevitate certantem fas esset æmulari, Græcumque versum altero Latino commodè reddere. Sed nullum neque studium, neque labor meliorem alium à Musa valuit impetrare, quàm sequentem:

Currus, equi, vir, lora, jugum, flagrum est lapis unus.

Mihi tamen iniquiorem Thaliàm experto, deque parum felici venâ conquerenti solatii nonnihil afferat ejusdem Versiculi interpretatio à Joanne Sotere facta, quam in *Anthologiâ* cum doctissimorum virorum interpretationibus metricis, *Megisero* curante, publicatâ invenias talibus verbis expressam:

Saxum unum, auriga, essedum, equi est, jugum, habena, flagellum.

In hoc sanè Versu (ut nomina impropria et obscuritatem orationis prætermittam) næ ille videtur sibi ad imitandum proposuisse duos illos, quos memini, *Catullianos*:

Troja virum et virtutum omnium acerba cinis.

Quam modò qui me unum atque unicum amicum habuit.

Cæterùm *Platonici* carminis interpretandi rationem accuratius mecum reputans, conversionem ejus multò magis facilem, dilucidam, teretem, elegantem fore mihi persuasi, si *Monostichon* in *Distichi* magnitudinem explicaretur: quod ita præstare conatus sum:

Currum, quadrupedes, hominem, juga, lora, flagellum

Unus in exiguo continet orbe lapis.

Nihilo tamen seciùs, modò *Lapidem* genere fœminino ex *Ennii* auctoritate usurpanti detur venia, non ineptè *Monostichon* rursus fiet in hunc modum:

Una lapis currus, vir, equi, juga, lora, flagellum est.

Aut, si universali vocabulo *Lapis* privum *Onyx* substituere liceat, (quandoquidem ipse Plato hîc, perinde ac supra et infra, de *Lapillis*, sive *Gemmis* agit, non planè inficetum id alterum videatur:

Unus onyx currus, vir, equi, juga, lora, flagellum est.

Quæ demum è quatuor nostris interpretationibus à carmine *Platonico* absona minimè sit, judicent alii; Nos verò, dum sedent iudices, ad intermissam *Epigrammatum* recensionem ocyssimè revertamur.

Distichon sine Auctoris nomine et *lemmate*, incipiens: *Ασφραγίς υάκινθος*. In *Anthologia*, eod. *Lib.* et *cap.* inscribitur τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem, id est *Platonis*. Argumentum est *Apollo cum Daphne hyacintho insculpti*.

Πλάτωνος τοῦ νεωτέρου. *Platonis junioris*. *Distichon* incipiens: *Α λίθος ἔστ' ἀμέθυτος*. Extat *ibid.* eod. *Lib.* et *cap.* acceduntque ibi ad ejus inscriptionem hæc verba: *ἄς Διόνυσον γαγλυμένον ἐν ἀμεθύτῳ*. In *Bacchum* sculptum in *amethysto*.

Eod. averso. *Ἡρίνης*. *Erinnæ*. *Tetrastichon* incipiens: *Ἐξ ἀπαλῶν χειρῶν*, quod legitur *ibid.* *Lib. IV. cap. 5.* inscribique potest *Ἰπ. Agatharchidis pictam imaginem*.

Ἐἰς ἠρίνναν ἀσκληπιάδου. *Asclepiadis* in *Erinnam*. *Tetrastichon* incipiens: *Ὁ γλυκὺς ἠρίνης*. Extat *ibid.* *Lib. III. cap. 25.* Est verò in ejus obitu *Epigramma*.

Ἐἰς ἠρίνναν ἀδηλοῦ. In *Erinnam*, incerti. *Octastichon* incipiens: *Ἀσχιον ἠρίνης*, quod *ibid.* *Lib. I. cap. 67.* eodem titulo occurrit.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ. *Antipatri Thessali*. *Decastichon*, cujus hoc initium: *Τάσδε θεογλώσσοις*. Legitur *ibid.* eod. *Lib.* et *cap.* Hoc illi argumentum congruat: *In novem Poetrias Lyricas*.

Distichon inscriptione destitutum, hoc initio: *Μημοσύναν ἔλε θάμβος*. Extat *ibid.* eod. *Lib.* et *cap.* inscriptum *Antipatri Sidonii* nomine. Id autem *Collector* suprascriptum oblitus, hîc iterum scripsit.

107. *Ἀσκληπιάδου εἰς ἠρίνναν*. *Asclepiadis* in *Erinnam*. *Hexastichon* incipiens: *Ἀρπ λοχυομένην*. Legitur *ibid.* *Lib. III. cap. 25.* sed *ἀδέαστον*, id est, sine Auctoris nomine.

Λεωνίδου εἰς αὐτήν. *Leonidæ* in eandem. *Tetrastichon* hoc initio: *Παρθενικὴν μελοιδόν*. Extat *ibid.* eod. *Lib.* et *cap.*

Ἀντιπάτρου εἰς αὐτήν. *Antipatri* in eandem. *Octastichon* incipiens: *Παυσεππὴς ἠείννα*, quod *ibid.* eod. *Lib.* et *cap.* legitur.

Ἀδηλον εἰς τοὺς ἑννέα. Incerti Auctoris in novem (scilicet *Poetas Lyricos*). *Decastichon* incipiens: *Πίνδαρε μουσάων*. *Ibid.* *Lib. I. cap. 67.*

Ἐἰς τοὺς θ. In IX. (nempe *Lyricos*). *Octastichon* incipiens: *Ἐκλαγεν ἐν θῆσῶν*. *Ibid.* eod. *Lib.* et *cap.*

Eodem averso. *Σιμωνίδου ἐπιγράμματα*. *Simonidis* *Epigrammata*, videlicet quæ sequuntur.

Hexastichon expers *lemmatis*, incipiens: *Εὐφρῶ ἢ θαῖς*. Habes in *Anthologia*, *Lib. I. cap.*

cap. 72. Argumenti vice accedat: *In Euphronem, Thaida et Bædium meretrices.*

Eis νικόνικον. In Niconicum. Hexastichon incipiens: Τῶν αὐτοῦ πῖς ἔχρατος. Id tanquam in unum hominem duntaxat conscriptum, uno hîc tenore decurrit; sed in *Anthologia, Lib. III. cap. 1.* in Epigrammata duo multum diversa distribuitur, quorum prius distichum est Simonidis in *Diconicum*, non verò *Niconicum*, ut hîc legitur, quod incipit Τῶν αὐτοῦ, &c. velut supra; alterum incerti Auctoris tetrastichum in *Sabinum*, cujus prima hæc verba: Τοῦτό πῖ ἡμετέρης. Utrique desunt lemmata, utroque Elogium funebre continetur.

Eis τοὺς τῶν ἀθηναίων ἀποθανόντας. In Athenienses interfectos (bello scilicet Peloponnesiaco). Tetrastichon incipiens: Χαίρετ' ἀειτῆρες. Extat in *Anthologia, Lib. III. cap. 5.* sub *Simonidis* nomine, sed omisso argumento.

Tetrastichon alterum, in *Athenienses* videlicet qui ad fluvium *Eurymedontem* occubere, incipiens: Οἶδε παρ' εὐρυμέδοντι, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* occurrit sub *Simonidis* nomine, sine ullo tamen argumento.

Eis λέοντα πῖν. In Leonem quemdam. Octastichon incipiens: Θηρῶν μὲν κράπιτος.

Hoc loco animadvertas velim, id Octastichon nullâ divisionis notâ hîc distingui, tanquam unius Auctoris, videlicet *Simonidis*, uniusque argumenti carmen. Quod in *Anthologia, Lib. III. cap. 5.* secus se habet. Ibi enim in tria divisum est: in Distichon nempe *Simonidis*, incipiens: Θηρῶν μὲν κράπιτος (quod idem sonat ac κράπιτος) ut supra; in alterum etiam Distichon incerti Auctoris, hoc initio: Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν; atque in Tetrastichon demum, cujus prima verba: Τῶνδε δι' ἀνθρώπων, Auctoris pariter incerti. Ad bina verò Disticha quod attinet, ea debent in unum prorsus Tetrastichon coalescere, quippe ad unum argumentum pertinentia; Tetrastichon autem Disticha subsequens, utpote quod ad rem planè aliam spectat, ab illis est penitus segregandum.

Porro quæ suadent ut bina Disticha jungenda censeam, hæc nempe sunt: quod posterioris sententia prioris sententiæ bellè congruat, ejusque sit quasi appendix, id etiam Conjunctione Ἀλλὰ, unde incipit, validiùs confirmante; deinde quod è mutuo utriusque concentu existat Epigramma ingeniosum, sublime, omnibusque numeris absolutum. Singula verò clariùs elucebunt,

si Disticha ipsa jam conjuncta in medium proferantur, subjectâ Latinâ interpretatione Tetrastichò à nobis inclusâ, quæ ita se habent:

Θηρῶν μὲν κράπιτος ἐγὼ, θνατῶν δ' ὄν ἐγὼ νῦν
Φεσυρῶ, τῶνδε τάφῳ λαίψῳ ἐμβεβαῶς
Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε λέων ἐμὸν, ὡς ὄνομ' εἶχεν,
Οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῶνδ' ἐπίθηχα πόδας.

Hunc tumulum servo fortissimus ipse Ferarum,
Ut fuit ipse Hominum, qui jacet intus, Homos
At nisi et ille meum, Leo nomine, pectus haberet,
Non mihi mens fuerat hic posuisse pedem.

Ex Inscriptione itaque nostro in Codice duobus hisce Distichis præfixâ, quæ in *Anthologia* lemmatibus deficiunt, apparet eorum esse argumentum, in Virum fortissimum, *Leonem* nomine, ad quod tumuli custos alludit *Leo* fera, qui loquens inducitur. Quanquam et id Epigramma *Leonida*, fortissimi Lacedæmonum Ducis, Epitaphium censi potest, si ad *Leonem* respicias, qui, Herodoto auctore in *Polytania*, illius tumulo impositus est; ac proinde ab eodem *Leone* ad *Leonida* pariter nomen alludi. Hoc denique loco videtur obiter annotandum, nostram Hexametri versûs Distichi posterioris Interpretationem, ab eâ sensu planè discrepare, quam *Eilhardus Lubinus*, *Anthologiae* prosarius interpres, edidit. Utra verò sit potior, videant alii.

Ad Tetrastichi autem argumentum quod spectat, non ineptè dixeris *Tegeatum* esse laudem, qui pro Patria pulchram in acie mortem oppetiere.

Eis τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας. In occisos bello, *Athenienses* videlicet, qui in *Eubœa* in angustiis montis *Dirphys*, sive *Dirphis* cæsi sunt. Tetrastichon incipiens: Δίρφους ἐδμήθημεν. Occurrit in *Anthologia, Lib. III. cap. 5.* at sine argumento.

108. Eis τοὺς μετὰ Λεωνίδου ἀποθανόντας. In occisos cum *Leonida*. Tetrastichon incipiens: Εὐκλέας αἴα κέκευθε, quod extat *ibid. eod. Lib. et cap.* sed expers argumenti.

Distichon argumento destitutum, *Timoreontis* nempe *Rhodia* Epitaphium, incipiens: Πολλὰ φαγὰν καὶ πολλὰ πῖν. Legitur *ibid. Lib. III. cap. 6.* argumento etiam prætermisso.

Distichon alterum superiori contrarium, incipiens: Βαγὰ φαγὰν καὶ βαγὰ πῖν. Extat *ibid. eod. Lib. et cap.* sed ἄδηλον.

Eis κλειθένην. In *Clisthenem*. Tetrastichon incipiens: Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ. Habes

bes *ibid. Lib. III. cap. 22.* sed lemmate defectum.

Tetrastichon sine lemmate, in *Timarchi* scilicet verba ad filium, incipiens: Φῆ ποτε τίμαρχος. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* etiam lemmate prætermisso.

Tetrastichon etiam argumento destitutum, nempe in *acerbum* ejusdem *Timarchi obitum*, hoc initio: Αἰ αἰ νοῦσε βαρεῖα. Quod *ibidem* legas *Lib. III. cap. 13.* argumento peræquè fraudatum.

Eis σοφοκλήν. In *Sophoclem*. Octastichon incipiens: Εσβέσθης γηραῖε. Extat *ibid. Lib. III. cap. 25.* sed bipartitum; præit enim Distichon, cujus initium est modò allatum Εσβέσθης, &c. Tum subit Hexastichon, cujus prima verba: Ηρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο; hoc autem non *Simonidis* nomine, sed incerti tantùm Auctoris titulo ibi designatur.

Eis ἀνακρόντα. In *Anacreontem*. Decastichon incipiens: Ημερὶ πανθελκτειρα. Occurrit *ibid. Lib. III. cap. 25.*

Eod. averso. Eis ἀνακρόντα. In *Anacreontem*. Decastichon alterum, hoc initio: Οὐτός ἀνακρόντα. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Tetrastichon sine lemmate, *Pythomactis* scilicet Epitaphium, quod incipit: Ενθάδε πύθωνακτα. Legitur *ibid. Lib. III. cap. 3 2.* vel potiùs 3 1. lemmate pariter destitutum.

Octastichon ita incipiens: Ιφίων τόδ' ἔγραψε κορίνθιος. Extat *ibid. Lib. IV. cap. 6.* sed in quatuor Disticha tributum. Primum quidem *Simonidis* incipit: Ιφίων, &c. ut supra, laudatque *Iphionis Corinthii* picturam; alterum ἀθλον, hoc præferens initium: Οὐκ ἀδαῖς ἔγραψε κίμων, *Simonis* Pictoris tabelam prædicat; tertium ἀδέαστον, hoc principio: Ατέχνα τὸν ἔλεγχον, alius Pictoris commendat artem; quartum ἀθλον, iam bis conscriptum, ab his incipiens verbis: Μικροῦ κατέχον, *Uvam* celebrat nativis coloribus adumbratam. Singula verò Disticha impressa perinde lemmatis deficiunt, ac *Msta.*

Eis θύεας. In *Januas* (nimirum depictas). Distichon pariter iambicum, incipiens: Κίμων ἔγραψε. *Ibid. Lib. IV. cap. 23.*

Tetrastichon hoc initio: Οὐτω ποι μελίη, expers quidem tituli, sed quod rectè inscripseris *Ad hastam Jovi sacram*. Occurrit *ibid. Lib. VI. cap. 25.* lemmate quoque destitutum.

109. Tetrastichon incipiens: Βοίδιον ἀλωηταις, quod non male inscribatur *De Bædii et Pythiæ meretricum Donariis Veneri di-*

catis. Legitur *ibid. lib, VII.* sub initium, argumento etiam omisso.

Tetrastichon aliud, carens lemmate, in *Theocritum* scilicet *Olympico certamine victorem*, cujus hæc prima verba: Γνώθι θεόκριτον. Invenias *ibid. Lib. I. cap. 1.* argumento pariter defectum.

Eis διοφώντα. In *Diophontem*. Distichon incipiens: Ιαθμα χ' πυθοῖ. *Ibidem, eod. Lib. cap. 2.*

Distichon iambicis versibus, sine lemmate, in *Statuam* scilicet *Bacchæ à Scopæ elaboratam*. Extat *ibid. Lib. IV. cap. 3.* lemmate pariter omisso.

Hoc in Carmine tam ex æquo Poetæ mens cum Artificis manu contendit; tam vividum, tam animosum Epigramma visum est, temperare ut mihi non potuerim, quin Latino etiam Disticho ipsum exprimere conarer. En habes utrumque.

Τίς ἄδῃ; Βάκχα. τίς δέ μιν ξέσε; Σκόπας.
Τίς δ' ἐξέμηγε Βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

Equis ea est? Bacchans. Cujus labor? Hanc Scopæ fecit. Quo furit? An Baccho? Non, furit illa Scopæ.

Tetrastichon, omisso argumento, incipiens: Περαξιτέλης ὄν ἔπαχε. Inscriptum *In Praxitelis Amorem*. Occurrit *ibid. Lib. IV. cap. 1 2.*

Eis Πᾶνα. In *Pana*. Distichon hoc initio: Τὸν παραγόπου ἐμέ. Legitur *ibid. eod. Lib. et cap.* ita inscriptum: Eis ἔπερον Πᾶνα.

Tetrastichon sine lemmate, in *Pontem* videlicet à *Xenocle Lyndio* constructum, incipiens: Ωἴτε δήμητρος. Hoc ipsum *ibid. Lib. IV. cap. 29.* expers quoque lemmatis reperias.

Eis ἀλφειὸν χ' ἀρέθουσαν. In *Alpheum et Arethusam*. Distichon, quod incipit: Ἀλφειὸς ἄρρεν ὑδάρι. Extat *ibidem, eod. Lib. et cap.* *Simonidis* Epigrammati proximè superiori subnexum, at omisso Τοῦ ἀποῦ.

Distichon expers argumenti, nempe in *Hominem occisum, et ab occisore ipso tumultatum*, incipiens: Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες. *Ibid. Lib. III. cap. 6.*

Distichon aliud inops etiam inscriptionis, hoc initio: Τοῖσδε ποτ' ἐν σπάρτας. Occurrit *ibid. Lib. III. cap. 22.* omissâ pariter inscriptione, quam ita suppleas: *In Sparte Victores naufragio extinctos.*

Eodem averso. Eis ἠσιόδον. In *Hesiodum*. Hexastichon incipiens: Λοκρίδος ἐν νέμει. Extat *ibid. Lib. III. cap. 25.* sed *Alcæi*, non *Simonidis*, sub nomine.

Eis

Εἰς τεγάτας. In Tegeatas. Tetrastichon incipiens: Εὐθυμάχων ἀνδρῶν. *Ibidem*, *Lib. III. cap. 5.*

Εἰς ἰουλιανόν. In Julianum. Distichon hexametris versibus, Imperatoris *Juliani* Epitaphium complectens, quod incipit: Ἰουλιανὸς μετὰ τρίτην. Occurrit *ibid. Lib. III. cap. 7.* sed Auctoris nomine prætermisso.

Ἀδέαστον. Expers Auctoris. Distichon hexametris item versibus, incipiens: Ζεῦ βασιλεῦ. Legitur *ibidem*, *Lib. I. cap. 31.* pariter ἀδέαστον, et argumento destitutum, quod *Amoris Jovi minantis verba* complectitur.

Ερμωκρέοντος τῆς νύμφας. Hermocreontis ad Nymphas. Tetrastichon incipiens: Νύμφαι ἐφουδριάδες. Habes *ibid. Lib. I. cap. 3.*

Παλλάδᾶ. Palladæ. In *Aurum* scilicet Distichon, hoc initio: Κρυσὲ πάτερ κολάκων. Extat *ibid. Lib. I. cap. 66.* sine peculiari argumento.

Distichon inops tituli, cujus initium: Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας. Invenias *ibid. eod. Lib. et cap.* sub *Palladæ* nomine, in *Ditescentes*.

Εἰς ἐπίχαρμον. In Epicharmum. Tetrastichon incipiens: Εἶπι παρελλάσσει φαίθων. Legitur *ibidem*, *Lib. III. cap. 33.* ἄδηλον, ut nostro in Codice, ubi nulla fit Auctoris mentio. Hoc ipsum refert Laertius *Lib. VIII.* in *Epicharmi* Vitâ, ejusque statuae subscriptum fuisse testatur: unde quàm antiquum sit, facilè intelligas.

Σιμωνίδου εἰς τὸν ἐν ρόδῳ κολοσσόν. Simonidis in Colossum Rhodium. Distichon iambicis versibus, incipiens: Τὸν ἐν Ρόδῳ κολοσσόν. Extat in *Anthologia*, *Lib. IV. cap. 6.*

110. Εἰς Ὀμηρον. In Homerum. Tetrastichon hoc initio: Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε. Quod *ibidem*, *Lib. I. cap. 67.* *Leonidæ* adscriptum legas.

Hexastichon inscriptionis expers, etiam in *Homerum*, incipiens: Ἀνδρομάχης ἐπὶ θρηῆνον. Quod *ibid. eod. Lib. et cap.* sub *Alphei Mitylenæi* nomine occurrit.

Octastichon inscriptione pariter destitutum, cujus prima verba: Αἱ βίβλοι τίνος ἐστὲ; Extat *ibid. eod. Lib. et cap.* hoc titulo ornatum: Ἀντιφίλου εἰς Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν. Antiphili in Iliadem et Odysseam.

Hexastichon titulo defectum, incipiens: Οὐρανὸς ἄστρα τάχων, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* inscriptum legas Φιλίππου εἰς Ὀμηρον. Philippi in Homerum.

Monostichon hexametrum et Auctoris nomine, et argumento prætermisso, cu-

jus initium: Ηεἰδον μὲν ἐγὼν. Occurrit *ibid. eod. lib. et cap.* Auctoris quidem nomine defectum, sed hoc argumento satis amplo illustratum: Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀπόλλων περιὸς Ὀμήρου. Id est, *Quæ dixerit verba Apollo de Homero.*

Ἀλκαίου μεσσηνίου. Alcæi Messenii. Octastichon incipiens Ἡρώων τὸν ἀοιδόν. Legitur *ibid. Lib. III. cap. 25.* ubi nomini accedit argumentum: Εἰς Ὀμηρον. In Homerum.

Eodem averso. Ἀντιπάτρου σιδονίου εἰς τὸν αὐτόν. Antipatri Sidonii in eundem, nempe *Homerum*. Dodecastichon ita incipiens: Τὰν μερόπων πειθῶ, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* occurrit, sed in Decastichon et Distichon distributum. Prius incipit: Τὰν μερόπων, &c. ut supra; posterius: Εὐθάδε τὴν ἱεράν. Hoc autem ejusdem *Antipatri* esse non ibi constat, sed in eundem *Homerum*. Et sanè ab Herodoto et Plutarcho, tanquam ejus Epitaphium, disertè memoratur.

Παύλου. Pauli. Dodecastichon scilicet aliud in *Homerum*, hoc initio: Εὐθάδε πειρίδων. Legitur *ibid. eod. Lib. et cap.*; at in Hexasticha duo tributum, quorum prius inscriptum Παύλου Σιληνταρίου εἰς τὸν αὐτόν, Pauli Silentiarii in eundem, incipit Εὐθάδε, &c. ut supra; posterius verò Οὐδ' εἴ με χρεῖσιον, quod ejusdem esse *Pauli* minimè ibi liquet. Illud denique de Homeri *Tumulo* agit, hoc de ejus *Patria*.

111. Ἀντιπάτρου. *Antipatri*. In eundem videlicet *Homerum* Hexastichon, incipiens: Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* sed in Epigrammata duo distributum, quorum prius tetrastichum incipit: Ἡρώων, &c. ut supra; alterum verò distichum ab his exorditur: Εὐθάδε θεῖος. Hoc autem an ejusdem sit *Antipatri*, deficiente lemmate Τοῦ αὐτοῦ, incertum. Utrumque tamen *Homeri* Epitaphium esse patet.

Εἰς ἠσίοδον ἀντιπάτρου. Antipatri in Hesiodum. Octastichon incipiens: Ἐλλάδος εὐεχόρου, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* invenias in tria Epigrammata dispersitum. Atque horum quidem primum distichum est, versibus hexametro ac pentametro de more constans, incipitque: Ἐλλάδος, &c. ut supra; alterum verò pariter distichum; sed duobus hexametris compositum, ita exorditur: Ἠσίοδος μούσαις, præfixo hujusmodi lemmate: Ἀναθηματικὸν εἰς τὸν αὐτόν. Id est, *Anathematicum in eundem*. Ad tertium quod attinet, tetrastichum est, utroque versuum genere conscriptum, hoc initio:

Ἀσκη

Ἀσκηρὴ μὲν πατρὶς. Quæ duo posteriora Epigrammata, licet primum *Antipatri* Distichon subsequantur, an ejusdem quoque sint, non immeritò dubites.

Ἀλκαίου. Alcæi. In eundem scilicet *Hexastichum* Hexastichon, incipiens: Λοκρίδος ἐν γέμει. *Ibid. eod. Lib. et cap.* Hujus verò continet Epitaphium.

Tetrastichon inscriptionis expers, *Alcæi* Hexasticho proximè recensito contiguum. Id, quippe totâ frustra quæsitum *Anthologia*, neque hactenus (quod sciam) editum, in lucem hoc loco proferre placuit; estque hujusmodi:

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμῶς ὑπὸ χερσὶν ἐλίπσων
Πυρρῆν ἑξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην
Βίβλον δὲ ρίψας ἐπὶ γῆν χερὶ τοῦτ' ἐβόησα·
Ἔργα τί μοι παρέχεις, ὦ γέρον ἠσιόδε;—

Ἰουλιανοῦ εἰς ἀρχιλόχον. Juliani in Archilocho. Dodecastichon incipiens: Κέρβερε δειμαλῆν. Extat in *Anthologia, eod. Lib. et cap.* sed in Hexasticha duo distributum, quorum prius habet initium modò memoratum; posterius verò tale: Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε.

Eod. averso. Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Hexastichon, quod ita incipit: Σῆμα τὸδ' ἀρχιλόχου. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* An verò ejusdem *Juliani* sit, ambigi potest.

Λεωνίδου εἰς ἵππώνακτα. Leonidæ in Hipponactem. Hexastichon incipiens: Ἀρτέμα τὸν τύμβον, quod *ibidem, eod. Lib. et cap.* invenias.

Ἀλκαίου εἰς ἵππώνακτα. Alcæi in Hipponactem. Hexastichon hoc initio: Οὐ δὲ θανάων ὁ ἀρεσέεις. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Ἀντιπάτρου εἰς πίνδαρον. Antipatri in Pindarum. Tetrastichon incipiens: Πιερικῶν σάλπιγγα. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Λεωνίδου. Leonidæ. Distichon in eundem scilicet *Pindarum*, incipiens *Ἡπιος ἦν ξείνοισιν. Ibid. eod. Lib. et cap.*

112. Ἀντιπάτρου εἰς ἀίχυλον. Antipatri in Æschylum. Tetrastichon, cujus prima verba: Ω τραγικὸν φάνημα. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Ἴωνος εἰς εὐριπίδην. Ionis in Euripidem. Quinque videlicet Epigrammata hujusmodi: Tetrastichon incipiens: Χάριε μελαμπέπλοις.

Hexastichon incipiens: Εἰ καὶ δακρυόεις.

Tetrastichon incipiens: Μνάμα μὲν ἑλλάς.

Distichon incipiens: Οὐ σὸν μνῆμα.

Distichon alterum incipiens: Ἀπασ' ἀχαΐς.

Hæc omnia invenias in *Anthologia, Lib. III. cap. 25.* An verò hæc et alia, quæ ibidem sequuntur, *Ionem* unum habeant auctorem, est sanè cur dubites. Athenæus enim *Dipnosophist. Lib. V. cap. 3.* ait Thucydidem in Epigrammate de *Euripide* Athenas Ἑλλάδος ἑλλάδα nuncupasse: quæ quidem verba cum adhuc extent in Epigrammatum proximè allatorum tertio, id esse quod Athenæus *Thucydidi* tribuit, rectè colligas. At rem ostendit apertius in *Casauboni* ad proximè designatum locum *Notis Auctor Vitæ Euripidis*, sive hujus Scholiastes, quem necdum luce, nec latinitate donatum arbitramur. Sic ille: ἑτάφη μὲν οὖν ἐν Μακεδονίᾳ κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι γέροντες, ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς (leg. συγγραφεὺς), ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιός, τὰδε. Hoc est: *Sepultus quidem igitur est in Macedonia; ejus verò cenotaphium Athenis factum est, cui Thucydides Scriptor (Historicus), vel Timotheus Poeta Lyricus hæc inscripsit; statimque idem Auctor subjicit supra memoratum à nobis Tetrastichon, cujus initium: Μνάμα μὲν ἑλλάς.*

Ἐρκίου (in excusis vulgò *Ερυκίου*) εἰς σοφοκλήν. Ercii, sive Erycii in Sophoclem. Hexastichon hoc initio: Αἰεὶ τοι λιπαρῶ. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Eod. averso. Διοσκορίδου εἰς τὸν αὐτόν. Dioscoridis in eundem. Decastichon incipiens: Τύμβος ὅδ' ἔστ' ὦν. *Ibid. eod. Lib. et cap.* In fine hujus Decastichi *Constantinus Lascaris* manu suâ hæc annotavit: Τὸ τοῦ σιμωνίδου παροργιστῆρος εἰς τὰ εὐκλείου. Id est: *Simonidis Carmen in res ad illum (nempe Sophoclem) pertinentes supra scriptum est.*

Ἀντιπάτρου εἰς ἀλκμᾶνα. Antipatri in Alcmanem. Hexastichon incipiens: Ἀνέρα μὴ πέτρην. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς τὸν αὐτὸν λεωνίδου. Leonidæ in eundem. Tetrastichon incipiens: Τὸν χαρμέντ' ἀλκμᾶνα. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς ἀνακρέοντα. Antipatri Sidonii in Anacreontem. Octastichon hoc initio: Θάλλοι τετρακόρυμβος. Hoc *ibid. eod. Lib. et cap.* occurrit, sed in duo Epigrammata divisum, alterum hexastichum incipiens: Θάλλοι, ut supra; alterum verò distichum hoc initio: Ω τὸ φίλον φέρξας, quod ejusdem esse *Antipatri* neque hîc, neque ibi constat.

113. Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (*Antipatri* in eundem *Anacreontem*). Octastichon, cujus

hæc prima verba: Ξᾶνε τάφον παρὰ λιτὸν. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (in eundem). Decastichon incipiens: Εἷς ἐν μακάρεσσιν. Extat *ibid. eod. Lib. et cap.* at in duo divisum, nempe in Decastichon quod incipit: Εἷς, &c. ut supra, et in Distichon quod ita exorditur: Ω ξέγε τόνδε τάφον. Id autem an ejusdem *Antipatri?*

Αντιπάτρου. Antipatri (in eundem). Hexastichon, cujus initium: Οὐδ' εἷς (leg. Εὐδεις) ἐν φθιμένωνσιν. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (in eundem). Hexastichon incipiens: Τύμβος ἀνακρείοντος. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Eod. averso. Ιουλιανοῦ. Juliani (in eundem). Tetrastichon incipiens: Πολλάκι μὲν τὸδ' ἄεῖσα. Habes *ibid. eod. Lib. et cap.* sed in Disticha duo disperitum, quorum prius incipit: Πολλάκι, &c. ut supra; posterius verò: Πολλά πῶν τέθνηκας. Quod an ejusdem sit *Juliani*, haud planè certum. In horum Epigrammatum fine supra laudati *Constantini Lascaris* manu annotatum: Τὰ τοῦ *σιμωνίδου* εἰς αὐτὸν *προεγράφησαν* εἰς τὰ *ἐκείνου*. Hoc est: *Simonidis Carmina in eundem* (nempe *Anacreontem*) *supra scripta sunt in res ad illum pertinentes.*

Αντιπάτρου εἰς Ἴβυκον. Antipatri in *Ibycum*. Decastichon incipiens: Ἴβυκε, ληϊσαί. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Αἰθιλον εἰς ἀρχίλοχον. Incerti Auctoris in *Archilochum*. Distichon hoc initio: Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα. *Ibid. Lib. I. cap. 67.*

Αἰθιλον εἰς ἀριστοφάνην. Incerti Auctoris in *Aristophanem*. Hexastichon, cujus hæc prima verba: Βίβλοι ἀριστοφάνεις. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Πλάτωνος εἰς τὸν αὐτόν. Platonis in eundem. Distichon tale præferens initium: Αἰ χάρειτες τέμενος. Id mihi per totam *Anthologiam* investiganti nusquam occurrit. Quare in amplissima *Aristophanis* editione à *Kustero* elaboratâ inveniri posse suspicatus, *Joanni Oteo* ex Regiæ Bibliothecæ Subcustodibus, viro et mihi, et humanioribus Musis intimo, negotium dedi ut hoc diligenter ibidem exquireret. Quod quum apud *Thomam Magistrum* in ejusdem Poetæ Virâ operi præviâ statim offendisset, ipsum exscripsit, et ad Nos, ejus cum *Msto* conferendi gratiâ, pertulit; idque non sine fœnore, quippe metrica Interpretatione à se auctum atque ornatum.

Hujus ego Interpretationis et fide et ele-

gantiâ (quæ duo rariùs conveniunt) maximè delectatus, ipsam Epigrammati Græco luculentissimo non immeritò subnectendam existimavi.

Αἰ χάρειτες τέμενος π λαβῆν ὅπερ οὐχὶ πεσῆται
Ζητούσαι, ψυχὴν εὖεθν ἀριστοφάνους.

*Dum templum exquirunt Charites, quod tempore nullo
Concidat, inveniunt pectus Aristophanis.*

Cæterùm excusum Epigramma cum *Msto* planè congruit; id verò *Thomas Magister Platonis*, nullo vel *antiquioris*, vel *junioris* discrimine, purè assignat.

114. Αἰθιλον εἰς μέανδρον. Incerti Auctoris in *Menandrum*. Hexastichon incipiens: Αὐτὰί σομάτεσσιν. *Ibid. Lib. I. cap. 67.*

Ὅσαι μῦσαι κ' οἶαι. Quot sint Musæ, et quales. Decastichon hexametris versibus, hoc initio: Καλλιόπη σοφίην. Extat *ibid. eod. Lib. et cap.* sed sine Auctoris nomine, perinde ac nostro in Codice.

Κεναγόρου. Crinagoræ. Hexastichon incipiens: Καλλιμάχου τὸ πρευτόν, in quodam *Callimachi* Poema. *Ibid. eod. Lib. et cap.* Nomen *Κεναγόρου* ita primùm scripsit *Constantinus Lascaris*; at postea duabus litterulis rubris, nempe *λι*, manu sua superscriptis, *Κλιναγόρου* legendum, aut in aliis MSS. exemplaribus legi solitum monere voluit. In excusis autem *Κεναγόρου* vulgò legitur.

Distichon inscriptione defectum, nempe in *Herodotum*, incipiens: Ἡρόδοτος μούσαις. *Ibid. eod. Lib. et cap.* ἀδέαστον occurrit.

Τίνας ἀν εἶποι λόγους φιλήμων δι' εὐελπίδην. Quæ verba dixerit *Philemon* propter *Euripidem*. Tristichon iambicum, incipiens: Εἰ τᾶς ἀληθείαισιν, quod *ibid. Lib. I. cap. 85.* sine Auctoris etiam nomine reperias.

Eod. averso. Εἰς μουσαῖον. In Musæum. Distichon quod incipit: Εμόλπου φίλον υἶον. Occurrit *ibid. Lib. III. cap. 25.* subjectum *Antipatro*.

Εἰς λίνον. In *Linum*. Distichon incipiens: Ωδε λίνον θεῶων, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* invenias *Antipatro* pariter subjectum.

Εἰς Ὀρφέα. In *Orpheum*. Distichon, cujus prima verba: Θρήϊχα χρυσολύρην. Habes *ibid. eod. Lib. et cap.* omisso perinde Auctoris nomine.

Εἰς θεόκριτον. In *Theocritum*. Tetrastichon hoc initio: Ἄλλος ὁ χῆος. Id quidem in *Anthologia Appendice* occurrit pag. 21. *Theocrito Syracusio* assignatum, hæc inscriptione:

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον. Hoc est: *Ejusdem in Librum suum.*

Εἰς Ὀππιανόν. In Oppianum. Distichon incipiens: Ὀππιανὸς σελίδεσιν, quod extat in *Anthologia*, Lib. IV. cap. 27. subnexum *Asclepiadae*.

Εἰς Ἀρχιλόχον. In Archilochum. Distichon incipiens: Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα. Legitur *ibid.* Lib. III. cap. 25. tanquam à *Juliano* Ægypti Præfecto conscriptum.

Εἰς Ἰππώνακτα. In Hipponactem. Hexastichon iambicis versibus conditum, cujus prima verba: Ω ξᾶνε φεύγε. Occurrit ἄδηλον *ibid.* eod. Lib. et cap.

Θεοκρίτου. Theocriti. Tetrastichon scazontibus constans, in eundem scilicet Hipponactem, quod incipit: Ο μουσσοποιὸς ἐνθάδ' ἰππώναξ. *Ibid.* eod. Lib. et cap.

Ἀντιπάτρου εἰς σπείχρα. Antipatri in Stesichorum. Tetrastichon incipiens: Σπείχρα ζαπληθές. *Ibid.* eod. Lib. et cap.

115. Εἰς Ἰβυκόν. In Ibycum. Hexastichon hoc initio: Ρήγιον ἰταλίνης, quod *ibid.* eod. Lib. et cap. ἄδηλον exhibetur.

Εἰς σοφοκλήν. In Sophoclem. Hexastichon incipiens: Τὸν σε χοροῖς. Quod *ibid.* eod. Lib. et cap. subjacet *Dioscoridi*, tanquam ejusdem carmen.

Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Tristichon hexametris versibus conditum, incipiens: Ἐνθάδ' ἐγὼ σοφοκλῆς. Extat *ibidem*, eod. Lib. et cap. eidem *Dioscoridi* subjectum.

Εἰς εὐεπίδην. In Euripidem. Tetrastichon incipiens: Τὴν εὐεπίδην, quod *ibid.* eod. Lib. et cap. subjicitur *Ioni*, tanquam Auctori.

Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Tetrastichon, cujus initium: Ἀμακέτις σε κέκευθε. *Ibid.* eod. Lib. et cap. eidem *Ioni*, velut Auctori, subnexum.

Εἰς τὸν ἄχυλον. In Æschylum. Tetrastichon incipiens: Ἀίχυλον ἦδε λέγει, quod *ibid.* eod. Lib. et cap. invenias ἄδηλον.

Διονυσίου εἰς τὸν αὐτόν. Dionysii in eundem. Hexastichon incipiens: Οὐ τε (in excusis σε) κύνων γένος. *Ibid.* eod. Lib. et cap.

Eod. averso. Ἀντιπάτρου εἰς τοὺς ἐπτὰ σοφούς. Antipatri in septem Sapientes. Hexastichon quod incipit: Ἐπὶ σοφῶν κλέβουλε. *Ibid.* Lib. III. cap. 33.

Εἰς τὸν θαλήν. In Thaletem. Tetrastichon incipiens: Τόνδε θαλήν μίλητος. Occurrit *ibid.* eod. Lib. et cap. sed in Disticha duo partitum, quorum prius incipit: Τόνδε θαλήν, &c. ut supra, posterius: ἢ ῥ' ὀλίγον τὸ σῆμα (in excusis Ἡρ' ὀλίγον γε τὸ). Utraque etiam

apud Laertium in *Thalete* diversis locis, tanquam diversa, referuntur, nullis tamen auctoribus assignata; licet in *Anthologia* Antipatro, veluti sua, subjiciantur.

Tetrastichon alterum, titulo pariter destitutum, in eundem *Thaletem*, hoc initio: Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα. Extat *ibid.* eod. Lib. et cap. atque in eodem *Thalete* apud laudatum Laertium, qui se hujus carminis auctorem apertè profitetur; tametsi *Antipatro*, tanquam suum, in *Anthologia* subjectum videas. Id autem exemplum maximo sit argumento, Versus quosque in *Anthologia*, licet aliis Auctoris cujuscumque versibus subjiciantur; non eidem statim, nisi lemma Τοῦ αὐτοῦ præeat, esse adscribendos.

Εἰς πιττακόν. In Pittacum. Carmen Elegiacum XXIV. versuum, hoc initio: Ζεῦνος ἀταρνεΐτης, quod *ibid.* eod. Lib. et cap. legas *Callimacho* assignatum, cui pariter Laertius assignat in *Pittaco*.

116. Ἄλλο εἰς αὐτόν. Aliud in eundem. Distichon incipiens: Οἰκείοις δακρύοις. Occurrit in *Anthologiae Appendice*, pag. 14. hoc præmisso titulo: Τὸ ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Πιττακοῦ. Hoc est: *Carmen super Pittaci sepulcrum*. Idem apud Laertium in *Pittaco* sine Auctoris nomine reperias.

Εἰς βίαντα. In Biantem. Distichon incipiens: Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι, quod tùm in *Anthologia*, Lib. III. cap. 33. *Callimacho* subnexum extat, tùm apud Laertium refertur in *Biante*, sed Auctoris nomine destitutum.

Tetrastichon inscriptionis expers, in eundem scilicet *Biantem*, quod incipit: Τῆδε βίαντα κέκευθα. Legitur *ibid.* eod. Lib. et cap. sub *Diogenis Laertii* nomine, necnon apud ipsum Laertium, qui se ejus scriptorem esse in eodem *Biante* testatur.

Εἰς σόλωνά διογένους. Diogenis (nempe *Laertii*) in Solonem. Tetrastichon hoc initio: Σῶμα μὲν ἦρε. Id et in *Anthologiae Appendice*, pag. 25. sub ejusdem nomine occurrit, et apud Laertium, qui se hujus Epigrammatis auctorem prodit in *Solone*.

Ἄλλο. Aliud. Distichon in eundem videlicet *Solonem*, incipiens: Ἡ μῆδων ἄδικον, quod in eadem *Anthologiae Appendice*, pag. 14. ita inscriptum legas: Τὸ ἐπὶ τῆς Σόλωνος εἰκόνας, *Carmen super Solonis imaginem*; sed Auctoris nomine prætermisso. Idem etiam Laertius tradit in *Solone* ejus imaginis inscriptum; atque Auctoris nomen pariter silet.

Εἰς χείλωνα. In Chilonem. Distichon quod incipit: Τόνδε δορυφέφανος. Occurrit in *Anthologia Appendice*, ead. pag. tali inscriptione: Τὸ ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ αὐτοῦ Χείλωνος. Id est: *Carmen in ejusdem Chilonis imagine*. Extat quoque apud Laertium in *Chilone*, sed utrobique Auctoris nomine destitutum.

Εἰς κλεόβουλον. In Cleobulum. Distichon ab his incipiens verbis: Ἄνδρα σοφὸν κλεόβουλον, quod in eadem *Appendice*, ead. pag. legitur hoc titulo: Τὸ ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Κλεοβούλου. Id est: *Carmen in Cleobuli sepulcro*, sed sine Auctoris nomine. Idem apud Laertium in *Cleobulo* constat hujus tumulo inscriptum; Auctoris verò nomen æquè tacetur.

Εἰς περίανδρον. In Periandrum. Distichon hoc initio: Πλούτου καὶ σοφίης. Id nobis in *Anthologia* nusquam repertum; at apud Laertium in *Periandro* reperias, nulli tamen Auctori adscriptum.

Tetrastichon titulo defectum, in eundem videlicet *Periandrum*, incipiens: Μήποτε λυπήσει. Quod æquè frustra in eadem *Anthologia* quæsivimus; extat verò apud Laertium in *Periandro*, ejus, ut ipse profitetur, auctorem.

Εἰς ἀνάχαρσιν διογένους. Diogenis in Anarchasim. Tetrastichon, cujus initium est: Εἰς οὐθὴν ἀνάχαρσις. Occurrit *ibid. Lib. III. cap. 33.* sub *Diogenis Laertii* nomine, qui hoc Epigramma suum esse affirmat in *Anacharside*.

Eod. averso. Εἰς φερεκύδην. In Pherecydem. Tetrastichon hexametris versibus, ita incipiens: Τῆς σοφίης πάσης. Habes in *Anthologia Appendice*, pag. 14. sed Auctoris nomine destitutum. Hujus tamen Auctor est *Laertius*, ut ipse in *Pherecyde* palam asserit.

Εἰς πυθαγόραν. In Pythagoram. Tetrastichon tali initio: Οὐ μόνος ἐμψύχων. Extat in *Anthologia, Lib. III. cap. 33.* *Diogeni Laertio* assignatum. Ipse quoque *Laertius* à se conscriptum affirmat in *Pythagora*.

Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Tetrastichon alterum, cujus prima verba: Αἶ αἶ πυθαγόρης. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* sub ejusdem *Diogenis* nomine, tum inter Epigrammata, quæ ipse *Diogenes* in *Pythagoram* condidisse profitetur.

Εἰς ἐμπεδοκλέα. In Empedoclem. Octastichon incipiens: Καὶ σύ ποτ' ἐμπεδοκλείς. Hoc *ibid. eod. Lib. et cap.* invenias, sed in bina

Tetrasticha partitum, quorum prius à verbis modò allatis incipit; alterum verò ab his: Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλέα, utraque *Diogeni Laertio* attributa: quæ quidem *Laertius* ipse pro suis edidit in *Empedocle*.

Εἰς φιλόλαον. In Philolaum. Tetrastichon hoc initio: Τὴν ὑπόνοιαν πάσι. Quod *ibid. eod. Lib. et cap.* eidem *Laertio* adscriptum legas; et ipse quidem *Laertius* in *Philolao* dicit suum.

Εἰς ἠράκλειτον διογένους. Diogenis in Heraclitum. Tetrastichon ita incipiens: Πολλὰ καὶ ἠράκλειτον. Legitur *ibid. eod. Lib. et cap.* sub *Diogenis Laertii* nomine; extatque apud ipsum *Diogenem*, qui suum esse asserit in *Heraclito*.

Tetrastichon expers tituli, quod incipit: Ἡράκλειτος ἐγὼ. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* eidem *Laertio* subjectum. At non ejus quidem est; sed ab eo inter multa duntaxat enumeratur, quæ in *Heraclitum* circumferuntur.

117. Tetrastichon alterum, tituli etiam expers, hoc initio: Μὴ ταχὺς ἠρακλείτου, quod *ibid. Lib. I. cap. 86.* inscribitur *Ἀδμῖλον εἰς Ἡράκλειτον*. Incerti Auctoris in *Heraclitum*. Id etiam à *Laertio* inter alia Epigrammata in eundem condita memoratur.

Εἰς ζήνωνα τὸν ἐλεάτην διογένους. Diogenis in Zenonem Eleatem. Tetrastichon incipiens: Ἡβελος ὦ ζήνων. Extat *ibid. Lib. III. cap. 33.* sub *Diogenis Laertii* nomine, qui scripsisse illud affirmat in *Zenone Eleate*.

Εἰς πρωταγόραν. In Protagoram. Tetrastichon ita incipiens: Καὶ σε πρωταγόρη, φάπιν, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* legitur eidem *Laertio* attributum; estque ipsius re verà, ut ipse in *Protagora* profitetur.

Εἰς δημόκριτον. In Democritum. Tetrastichon, cujus prima verba: Καὶ τις ἔφυ σοφός. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* eidem *Laertio* adscriptum, qui suum quoque esse ait in *Democrito*.

Εἰς κράτητα. In Cratetem. Distichon hexametris versibus conditum, incipiens: Τόσ' ἔχω ὅσ' ἔμαθον. Hoc *ibid. eod. Lib. et cap.* invenias *Diogeni Laertio* subjectum, hac inscriptione: Εἰς Κράτητα, ὁμοίωπῳ τῷ εἰς Σαρδανάπαλον. Id est: In *Cratetem*, *Carmen assimile Carmini in Sardanapalum condito*. At non *Laertium*, sed ipsum *Cratetem Thebanum* habet auctorem, teste illo in eodem *Cratete*.

Ιουλιανοῦ εἰς πύρρωνα. Juliani in Pyrrhonem. Distichon incipiens: Παιτρός δ' ὄμμα-
τα

τω λυγρὰ. Id neque in *Anthologia*, neque in ejus *Appendice* inveniri à nobis ullo modo potuit; neque etiam apud Laertium in *Pyrthone* apparet. Quapropter ipsum ineditum suspicati, Reipublicæ Litterariæ lubentissimè donamus; sic autem habet:

Πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατυμβρηθέντα γόοιο
Ωλετο κοινῇ που. νῦξ μία πάντας ἔχει.

Εἰς ἀναξαγόραν. In Anaxagoram. Distichon, cujus initium est: Εὐθάδε πλεῖθον. Extat in *Anthologia Appendice*, pag. 14. tacito Auctoris nomine, et apud *Laertium*, qui ejus tumulo à Lampsacenis illud inscriptum fuisse tradit in *Vita Anaxagoræ*.

Ἄλλο διογένει. Aliud Diogenis. Tetrastichon hoc initio: Ἡλίον πυρόεντα. Occurrit in *Antholog. Append. pag. 25.* inscriptum Εἰς ἀναξαγόραν. In Anaxagoram, idque sub *Laertii* nomine, qui suum esse in ejusdem *Anaxagoræ* Vita profitetur.

Εἰς σοκράτην ἀντιπάτρην. Antipatri in Socratem. Tetrastichon incipiens: Ἡ χθαμαλήν ὑπέδυσ, quod in *Anthologia, Lib. III. cap. 33.* invenias.

Eod. averso. Εἰς τὸν αὐτὸν διογένει λαερτίου. Diogenis Laertii in eundem. Tetrastichon hoc initio præditum: Πινέ νυν ἐν διὸς. Extat in *Antholog. Append. pag. 26.* sub ejusdem *Laertii* nomine, qui suum itidem esse ait in *Socrate*.

Εἰς πλάτωνα. In Platonem. Tetrastichon incipiens: Σωφροσύνη σωφέρων. Legitur in *Anthologia, Lib. III. cap. 1.* Auctoris nomine destitutum. Ita etiam à Laertio adducitur in *Platone*.

Tetrastichon expers tituli, cujus hæc prima verba: Γαῖα μὲν ἐν κόλπῳ. Id legas *ibidem, Lib. III. cap. 33.* inscriptum in *Platonem*, atque *Antipatri* nomini subjacens. Occurrit etiam apud *Laertium* in *Platonis* Vita, sed inter Epigrammata anonyma hujus tumulo inscripta.

Tetrastichon aliud, tituli pariter expers, quod incipit: Αἰετὲ τίπτε βέλγηξ. Occurrit *ibidem, eod. Lib. et cap.* inscriptum in eundem, scilicet *Platonem*, et *Antipatro* itidem subjectum. At *Laertius*, apud quem ipsum quoque legas, inter anonyma refert.

Διογένει. Diogenis. Tetrastichon, in eundem scilicet *Platonem*, incipiens: Καὶ πῶς εἰ μὴ φοῖβος, quod *ibidem eod. Lib. et cap.* sub *Diogenis Laertii* nomine invenias; at-

que ipse *Laertius* suum esse in *Platone* prædicat.

Tetrastichon inscriptione defectum, hoc initio: φοῖβος ἔφουσε βεβητοῖς. Extat *ibid. eod. Lib. et cap.* inscriptum Διογένει λαερτίου εἰς τὸν αὐτὸν. Diogenis Laertii in eundem (videlicet *Platonem*). Extat quoque apud *Laertium*, qui suum esse in hujus Vita pariter affirmat.

Ἄλλο ἀριστοτέλει. Aliud Aristotelis. Distichon scilicet in *Platonem*, incipiens: Βῶμον ἀριστέλης. Id in *Antholog. Append. pag. 12.* legitur ita inscriptum: Τὸ ἐπὶ τῷ βῶμῳ τοῦ Πλάτωνος. Hoc est: *Carmen, sive Epigramma in Platonis ara*. At nusquam apud *Laertium*, neque in *Aristotelis*, neque in *Platonis* Vita reperias.

Εἰς ξενοφῶντα. In Xenophontem. Tetrastichon hoc initio: Οὐ μόνον ἐς πέρας, quod in ejusdem *Anthologia Append. pag. 26.* sub *Diogenis Laertii* nomine legitur. Hoc etiam *Laertius* in *Xenophonte* suis Epigrammatis accenset.

118. Ἄλλο. Aliud (in eundem scilicet *Xenophontem*). Tetrastichon incipiens: Εἰ καὶ σε ξενοφῶν. Occurrit in *Antholog. Append. ead. pag.* sub ejusdem *Diogenis* nomine, qui suis hoc peræque annumerat.

Εἰς σίλπωνα. In Stilponem. Tetrastichon iambicis versibus, cujus hæc prima verba: Τὸν μεγαρέα τὸν σίλπωνα. Extat in *Anthol. Append. ead. pag.* sub ejusdem *Laertii* nomine, qui suum esse in *Stilpone* profitetur.

Εἰς μενέδημον. In Menedemum. Tetrastichon incipiens: Εκλυον μενέδημε. Hoc quidem in *Anthologia* minimè occurrit; sed apud *Laertium* extat, qui hoc Epigramma in *Menedemi* laudem se scripsisse aperte prædicat.

Εἰς σπυσιππον. In Speusippum. Tetrastichon incipiens: Ἄλλ' εἰ μὴ σπυσιππον. Hoc nobis etiam in *Anthologia* nusquam inventum; at habet *Laertius* in *Speusippo*, suumque esse *ibidem* affirmat. Id *Carmen* in exemplaribus impressis, quod ad Versus secundum et quartum attinet, varietate lectionum laborat; nostrum verò Mstum, quippe in iisdem versibus mutilum, nihil prorsus ad impressorum emendationem valet.

Ἀνταγόρου εἰς κράτητα καὶ πολέμωνα ὁμοῦ ταφέντας. Antagoræ in Cratetem et Polemonem unà sepultos. Hexastichon hoc initio: Μνήμα πὶ τῷδε κράτητα. Extat in *Antho-*

Antholog. Append. pag. 24. similiter inscriptum. Idem adducitur tribuiturque *Antagoræ* à Laertio in *Cratetis Atheniensis Vitâ*.

Εἰς κράντορα. In Crantorem. Tetrastichon, cujus hoc initium est: Ἀπέκλυσε καὶ σε κράντορα. Occurrit in *ejusd. Append. pag. 26.* tanquam *Laertii*, qui re verâ suum esse ait in *Crantore*.

Εἰς ἀρκεσίλαον. In Arcesilaum. Tetrastichon alterum, incipiens: Ἀρκεσίλαε τί μοι. Hoc in *ejusdem Appendice, ead. pag.* legas, ut opus *Laertii*, qui suum pariter esse in *Arcesilao* profitetur.

Eod. averso. Διογένοις τοῦ λαερτίου εἰς ἀριστοτέλην. Diogenis Laertii in Aristotelem. Tetrastichon hoc initio: Εὐρυμέδων ποτὲ μέλλεν *, quod in *ead. Append. pag. 27.* reperitur sub *ejusdem Laertii* nomine, et ab ipso, tanquam suum, in *Aristotele* refertur.

* Pro ποτὲ μέλλεν, ut etiam in *Anthologia Appendice* citato loco legere est, videtur haud dubiè legendum ποτ' ἐμέλλεν, quemadmodum habet supra laudata *Laertii* Editio *Wetsteniana*.

Θεοκρίτου χίου κατ' ἀριστοτέλην. Theocriti Chii contra Aristotelem. Distichon hæc prima verba præferens: Ἐρμείου εὐνούχου. Occurrit tùm in *ejusd. Append. pag. 23.* tùm apud *Laertium* in *Aristotele*.

Εἰς θεόφραστον. In Theophrastum. Tetrastichon incipiens: Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον. Extat in *Anthologia, Lib. III. cap. 33.* Laertio adscriptum, qui pro suo in *Theophrasti Vitâ* id pariter evulgavit.

Εἰς ἡρακλείδην. In Heraclidem. Tetrastichon hoc habens initium: Ἡθαλες ἀνθρώποισι. Legitur *ibid. eod. Lib. et cap.* Laertio perinde attributum, et apud ipsum *Laertium* id suum esse in *Heraclide* profitentem.

Διογένοις εἰς ἀντιπατρὴν τὸν κυνικόν. Diogenis in Antisthenem Cynicum. Tetrastichon hoc initium præferens: Τὸν βίον ἦοδα * κύων, quod in *Antholog. Append. pag. 27.* invenias sub *ejusdem Laertii* nomine, cujus verè est, ut ipse in *Antisthene* prædicat.

* Male οἶδα typis excusum est in *Appendice* pro ἦοδα, qualiter in Exemplari nostro manu scriptum legitur. Quæ duo immane quantum inter se distant; illud enim *nostri* sonat, hoc *eras*, quod Epigrammatis sensus omnino postulat.

Εἰς διογένην τὸν κυνικόν. In Diogenem Cynicum. Tetrastichon incipiens: Γηράσκει καὶ χαλκός. Occurrit in *Anthologia, Lib. V. cap. 33.* *Antiphilo Byzantio* adscriptum. At *Laer-*

tius, apud quem etiam extat in *Diogene*, nullum Epigrammatis Auctorem designat, præter ipsius *Diogenis* cives.

Ἄλλο διογένοις λαερτίου. Aliud Diogenis Laertii (in *Diogenem* scilicet *Cynicum*). Distichon carmine anapestico tetrametro, proceleusmatico, cujus hæc prima verba: Διόγανες ἄρα, λέγε πς. Habes in *Anthologia Append. pag. 27.* sub *ejusdem Laertii* nomine, qui hoc à se conscriptum in *Diogene Cynico* testatur.

Ἄλλο. Aliud (in eundem videlicet *Diogenem*). Hexastichon incipiens: Τὸν κύνα διογένη (in excusis *διογένην*). Occurrit in *Anthologia, Lib. III. cap. 33.* sed in Epigrammata duo distributum, nempe distichum præferens initium proximè allatum; et tetrastichum incipiens: Εἰπέ κύων τίνας, quorum nullus designatur Auctor; neque ulla fit apud *Laertium* mentio.

119. Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν. Antipatri in eundem. Octastichon, cujus hæc prima verba: Διογένοις τόδε σῆμα. Hoc *ibidem, eod. Lib. et cap.* legas, at in duo partitum Epigrammata, quorum prius hexastichum est, incipitque: Διογένοις, &c. ut supra; posterius distichum, habetque initium hujusmodi: Βάκτερον καὶ πῆρη. Id *Antipatri* etiam esse libenter crediderim; neutrius tamen meminit *Laertius*.

Ὡς ἀπὸ διογένοις. Tanquam ex Diogenis persona. Decastichon ab his incipiens verbis: Πάντα φέρω πορθμῆι, quod *ibidem, eod. Lib. et cap.* occurrit in duo Epigrammata similiter distributum, nempe distichum his primis verbis: Πάντα φέρω, &c. ut supra, et octastichum his: Αἶδος ὧ κεκυνηγέ. Utrumque in *Anthologia* videas *Antipatro* subjectum; sed ejus esse minimè constat.

Εἰς δημόκριτον. In Democritum. Dodecastichon hoc initio: Ἦν ἄρα δημοκρίτοιο, quod extat *ibid. eod. Lib. et cap.* in tria Tetrasticha partitum. Primum incipit: Ἦν ἄρα, &c. ut supra, caretque Auctoris nomine, nisi fortè *Speusippo*, cui subjicitur, adscribas. Alterum, *Diogeni Laertio* attributum, hæc habet prima verba: Καὶ τίς ἐφύ σοφός; tertium denique incerti Auctoris, hæc: Εἰ καὶ ἀμειδίπων.

Eod. averso. Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς ζήνωνα τὸν κηθία. Antipatri Sidonii in Zenonem Cittiæum (sive *Citieum*). Tetrastichon, quod ita incipit: Τῆνος ὄδε ζήνων. Extat in *Antholog. Append. pag. 23.* ex *Laertii Zenone Cittiæo* desumptum.

Ἄλλο Ζηνοδότου στωϊκοῦ. Aliud Zenodoti Stoici (in eundem scilicet *Zenonem*). Hexastichon tale præferens initium: Ἐκπῖσας αὐτὰ κρείσσει, quod *ibid.* pag. 25. invenias, ex eodem nimirum Laertii *Zenone* depromptum.

Ἀθηναίου τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ περὶ πάντων τῶν στωϊκῶν. Athenæi Epigrammatarii de omnibus Stoicis. Hexastichon his primis verbis: Ω στωϊκῶν μύθων. Occurrit ἄδηλον in *Antholog.* Lib. I. cap. 8. licet eidem *Athenæo Epigrammatario* apud Laertium tùm in *Antisthene*, tùm in *Zenone Cittieo* quàm disertissimè adscribatur.

Εἰς κλεάνθην. In Cleanthem. Tetrastichon iambicum, hoc initio: Αἰνῶ κλεάνθην, quod in *Antholog. Append.* pag. 28. sub *Diogenis Laertii* nomine legas; cujusque se ipse Laertius in *Cleanthe* prodit Auctorem.

Διογένης εἰς χρύσιππον. Diogenis in Chrysippum. Tristichon, cujus omnes versus, quoniam aliquantulum verbis, multum vero pedum et numero, et ratione ab excusis abhorrent, hîc subjicere operæ pretium existimavi.

Ἡλιγγίασε βάκχον ἔκπιῶν χρυσοῦν κρύσιππος.
Οὐδ' ἐφείσατο. οὐ τῆς φῶς. οὐδ' ἦς πάτης.
Οὐ τῆς ψυχῆς· ἀλλ' ἦλθε δῶμ' εἰς αἶδεα.

Hi desiderantur quidem in *Anthologia*; sed apud Laertium extant in *Chrysippo*, ubi longè aliter se habent. Quamobrem de his consule *Menagii* Notas ad ejusdem Laertii *Lib. VII. Segm.* 184.

Διογένης εἰς ἐπικούρου. Diogenis (nempe *Laertii*) in Epicurum. Tetrastichon incipiens: Χαίρετε, ἢ μέμνησθε, quod tùm in *Anthologia Append.* pag. 28. legere est inter *Diogenis Laertii* Epigrammata, tùm apud ipsum Laertium, qui ejus se scriptorem in *Epicuro* appellat.

120. Πλάτωνος. Platonis (sive *Pános* loquentis). Epigramma, cujus initium: Ὑψίκομον παρὰ τάνδε. Occurrit in *Anthologia*, *Lib. I. cap.* 20. ubi tetrastichum est, quum hîc sit, ultimo versu deficiente, tristichum.

Εἰς πνα θανάοντα ὑπὸ πλησιμονῆς περσικῶν μυλῶν. In quemdam malorum Persicorum satietate extinctum. Distichon incipiens: Ἐκ φονίῶν περσῶν, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* ac pariter atque hîc *Platonis* subjectum invenias.

Εἰς τὸν φαίδωνα διάλογον πλάτωνος νοθεύμενον ὑπὸ παναγτίου. In Phædonem, Plato-

nis Dialogum, à Panætio adulteratum. Tetrastichon hæc prima præferens verba: Εἴ με πλάτων οὐ χεράψε. Occurrit *ibid. Lib. I. cap.* 44. ubi Dialogus ipse tanquam Persona inducitur loquens.

Εἰς τοὺς ἐρετριεῖς. In Eretrienses. Hexastichon, quod *ibid. Lib. III. cap.* 5. legitur; at partitum, in Tetrastichon scilicet incipiens: Οἱ δὲ ποτ' ἀρχαίσιο, *Platonis* attributum; atque in Distichon ἄδηλον, hoc initio: Εὐβοίης γένος ἐσμὲν. Prius abest à *Laertio*; posterius apud ipsum extat, *Platonis* à quibusdam adscriptum.

Tetrastichon inscriptionis expers, tale præferens initium: Ἀστέρης εἰσαθρεῖ. Id *ibid. Lib. III. cap.* 6. invenias ita inscriptum: Πλάτωνος εἰς πνα λεγόμενον ἀστέρη. Platonis in quemdam vocatum *Astera* (sive *Stellam*). Quod etiam, tanquam *Platonis*, affert Laertius in ejus Vita, et Apuleius in *Apologia I.* sed uterque in bina Disticha distributum.

In his autem duobus venustissimis *Platonis* Epigrammatibus Latino carmine exprimendis etsi veteres nonnulli Scriptores, puta *Apuleius* et *Ausonius*, ac recentiores multi celeberrimi certatim elaborarint; tamen tot nobilium Interpretum Choro immiscere me nullus dubitavi, ac talibus utcunque modis concinere:

Ἀστέρης εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός. εἶθε γυνοίμην
Οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σε βλέπω.

*Aster astra videt. O si cælum esse liceret,
Te possem ut multis cernere luminibus!*

Ἀστὴρ ὅριν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωῶσιν ἑῶος·
Νῦν δὲ θανάων λάμπεις ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

*In superis, Aster, qui Phosphorus ante micabas,
Vesper apud manes post tua fata micat.*

Tetrastichon titulo defectum, *Platonis* scilicet in *Alexin*, incipiens: Νῦν ὅτε μηδὲν ἀλέξεις. Extat *ibid. Lib. III. cap.* 33. sub *Platonis* nomine, necnon apud *Laertium* qui ejus pariter esse in ipsius *Vita* testatur.

Distichon titulo similiter destitutum, *Gorgiæ* nimirum *Cynici* Epitaphium, hæc initio: Ἐντάδε γοργίου κυνικοῦ, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* legitur ἄδηλον; licet hîc aliis *Platonis* Epigrammatibus subjiciatur.

Tetrastichon expers inscriptionis, cujus hæc prima verba: Εἴπας ἦλθε χεράψε. Hoc *ibidem, eod. Lib. et cap.* occurrit *Callimacho* adscriptum, atque inter ejus Epigrammata recensetur *Num. XXIV.* Id autem ille in

An-

Ambrociotam Cleombrotum scripsit, teste Cicerone *Tuscul. Quest. Lib. I. cap. 34.*

Eod. averso. Tetrastichon, omisso titulo, sic incipiens: Ἀρχαίανασσαν ἔρω, *Platonis* videlicet in *Archæanassam Colophoniam* meretricem, amicam suam, Epigramma, quod in *Anthologia* desideratur; sed est apud Laertium in *Platone*, tum apud Athenæum *Dipnosophist Lib. XIII. cap. 6.* licet aliquatenus à *Laertiano* diversum, quicum Exemplaris hujus Mstum planè consentit.

Eis Δίανα. In Dionem. Hexastichon hoc initio præditum: Δάκρυα μὲν ἐκάλεσεν. Id legas in *Anthologia, Lib. III. cap. 33.* sub *Platonis* nomine, sic inscriptum: Πλάτωνος εἰς Δίανα τὸν Συρακούσιον. *Platonis* in Dionem Syracusium. Idem quoque apud Laertium in *Platone* reperias.

Eis ἀγάθωνα. In Agathonem. Distichon incipiens: Τὴν ψυχὴν ἀγάθωνα φίλων. Occurrit in *Anthol. Append. pag. 24.* eidem *Platoni* adscriptum, atque etiam apud Laertium in *Platone*, necnon apud Gellium *Noct. Attic. Lib. XIX. cap. 11.* qui hos versiculos ab illo Philosopho admodum juvenile lusos, multorum doctorum hominum memoriâ, ut lepidissimos ac venustissimæ brevitatis, celebratos fuisse testatur.

Hexastichon titulo carens, cujus hoc initium est: Τῷ μῆλῳ βάλλω σε. In *Anthologia* quidem invenias *Lib. VII. sub finem*, sed Auctoris nomine, sed lemmate, sed toto Disticho in fine defectum; quippe tetrastichum duntaxat legitur. Teste tamen Laertio, apud quem in *Platone* occurrit, est hujus in supra memoratum *Agathonem* Epigramma, idemque hexastichum.

Eis σάτυρον. In Satyrum. Distichon incipiens: Τὸν σάτυρον διόδωρος, quod *ibidem* extat *Lib. IV. cap. 13.* *Platoni* adscriptum.

Μουνικίου, οἰδὲ πλάτωνος. Municii, secundum alios, *Platonis* (*Veneris* scilicet ad *Musas* Allocutio). Tetrastichon, cujus initium: Ἀ κύρις μοῦσαισι. Hoc ipso titulo præditum legitur *ibid. Lib. I. cap. 7.* Occurrit etiam apud Laertium in *Platone*, ipsi tantummodo attributum.

Distichon expers tituli: hoc initio: Κρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν, quod *ibid. Lib. I. cap. 84.* invenias *Statyllio Flacco* adscriptum; apud Laertium autem *Platoni*. Alterum ejusdem argumenti, sed excitatius venustiusque in *Anthologia, eod. Lib. et cap.* huic proximè antepositum legere est Ἀδύλον, Distichon videlicet *Jovis* et *Amoris* Dialogum com-

plectens, quod ab his verbis incipit: Ὁ Ζεὺς ἄρως τὸν ἔρωτα; extatque *ibidem, eod. Lib. cap. 7.* pariter ἄδύλον. Hoc imprimis ingeniosum venustumque Epigramma, licet à multis Latino carmine jam donatum, libuit expressius in hunc modum vertere:

Ὁ Ζεὺς ἄρως τὸν ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ παντα
ἀφελούμην.

Χρὴ πῆλινος, βρόντα, καὶ πάλιν κύκνος ἔση.

*Omnia tela, Tonans, adimam tibi, dixit Amori.
Huic Amor: ipse tona, bis mihi Cycnus eris.*

Ut verò è Græcia in Latium demigravi, sic è Latio in Hispaniam sensim deflectenti occurrit hic vernaculæ interpretationis lusus:

*Tus flebas te quitaré,
Dixo el Tonante al Amor;
Y él respondiò: por mas que
Rayos vibre tu rigor,
Otra vez Cisne te haré.*

Eis χρόνον πλάτωνος. *Platonis* in Tempus. Distichon ita incipiens: Αἰὼν πάντα φέρει. *Ibidem, Lib. I. cap. 90.*

121. Eis ἀντάρκειαν παρμενίωνος μακεδόνης. *Parmenionis* Macedonis in Moderationem, seu Temperantiam. Tetrastichon his primis verbis: Ἀρχῆ μοι χλαίνης. *Ibidem, eod. Lib. cap. 12.*

Ἀλφειοῦ μυτιληναίου. *Alpei Mitylenæi* (in eandem). Tetrastichon versibus phaleucis, hoc initio: Οὐ τέρω βαθυλήους. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Λουκιστοῦ. *Luciani* (in eandem). Tetrastichon incipiens: Ὡς τεθηξόμενος. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Παλλαδᾶ. *Palladæ* (in eandem). Distichon incipiens: Βέλτερόν ἐστι τύχης. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Κράτητος τοῦ φιλοσόφου. *Cratetis Philosophi* (in eandem). Tristichon, cujus hæc prima verba: Χᾶρι θεὰ δέσσων. Id Epigramma posteriori pentametro deficiens, extat *ibid. eod. Lib. et cap.* ubi etiam claudicat.

Monostichon iambicum sine Auctoris nomine et lemmate, in eandem, hoc initio: Ζῆσον λογισμῶ, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* invenias similiter ἄδύλον.

Distichon, omisso titulo, in eandem, incipiens: Σώματα πολλὰ τρέφειν, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* ἄδύλον etiam occurrit.

Eis τὴν ἀνθρώπινον βίον ἀρχίου. *Archiae* in Vitam humanam. Hexastichon incipiens: Ὁρήχας ἀγείτω. *Ibid. eod. Lib. cap. 13.*

Λουκιανού. Luciani. Distichon in eandem, his primis verbis: Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Adscriptâ margini Constantini Lascaris manu hac annotatiunculâ: Παλλαδᾶ πάντα, id est *Palladæ omnia*, sequitur Distichon in eandem *Vitam humanam*, incipiens: Γῆς ἐπέβη γυμνός, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* occurrit, *Pallada* pariter adscriptum.

Distichon aliud inscriptionis expers, adscriptâ tantum margini alterâ ejusdem Lascaris Notâ: Εὐρήσεις ἐμφοροῦσεν, id est *Invenies supra*, quod incipit: Πλοῦς σφαλερός. Extat *ibid. eod. Lib. et cap. Palladæ* attributum; sed pro Disticho legitur ibi Hexastichon.

Eodem averso. Σπευσίππου εἰς πλάτωνα. Speusippi in Platonem. Distichon hoc initio: Σῶμα μὲν ἐν κόλποις, quod *ibid. Lib. III. cap. 33.* invenias.

Λεόντος φιλοσόφου εἰς τὸ μνημέριον. Leonis Philosophi in diei unius Spectaculum. Pentastichon hexametrum incipiens: Τεξότα περίδων. *Ibid. occurrit Lib. I. cap. 1.*

Ἄδηλον. Incerti Auctoris. Monostichon hexametrum, tale præferens initium: Οὐδὲς ἀνθρώπων. Occurrit *ibid. Lib. I. cap. 6.* etiam ἄδηλον, sed alteri subnexum hexametro, quod incipit: Τλήθι λέων, ac nostro in Codice desideratur; utriusque autem argumentum *Scelerum Pœna*.

Τίνας ἀν ἔποι λόγους ἤρα ἀποθεωθέντες ἤρα χλέους. Quæ verba Juno dixerit, relato inter Deos Hercule. Tristichon hexametrum incipiens: Τῆς (in editis Σῆς) ἀρετῆς ἰδρωπὶ. Hoc *ibidem* invenias *eod. Lib. cap. 8.* Auctoris, quemadmodum hîc, nomine destitutum.

Εἰς τὸ αὐτό. In idem. Distichon quoque hexametrum, hoc initio: Σοὶ χάειν ἐξετέλεσε, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* omisso pariter Auctoris nomine, reperias.

Τίνας ἀν ἔποι λόγους ἐλένη μονομαχούντων μενελάου κ̄ ἀλεξάνδρου. Quæ verba Helena dixerit, Menelao et Alexandro (sive *Paridae*) singulari certamine pugnantibus. Pentastichon hexametris versibus, cujus prima verba: Εὐστάτης ἀσις τε. Extat hoc *ibid. Lib. I. cap. 15.* Auctoris etiam, velut hîc, omisso nomine.

Πλάτανος εἰς ἀγαλμα ἀφροδίτης τὸ (in editis τῆς) ἐν κνίδω Platonis in simulacrum Veneris Gnidium. Hexastichon incipiens: Ἡ παφίη κυθερία, quod *ibid. Lib. IV. cap. 12.* occurrit.

Distichon inscriptionis expers, in idem scilicet *Veneris simulacrum*, cujus initium est: Α κύωρις τὰν κύωριν. Extat *ibidem, eod. Lib. et cap. ἄδηλον.*

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (nimirum *Platonis* in idem). Distichon incipiens: Οὐτε σε φραξιτέλης. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Λουκιανού. Luciani. Distichon in idem, hoc initio: Τὴν πεφίην οὐδέεις. *Ibidem, eod. Lib. et cap.*

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (in idem). Distichon alterum, cujus prima verba: Σοὶ μορφῆς ἀνεθήκα. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

122. Εἰς τὸν βίον παλλαδᾶ. *Palladæ* in *Vitam* (humanam). Hexastichon incipiens: Πλοῦς σφαλερός τὸ ζῆν. Occurrit *ibidem, eod. Lib. I. et cap. 13.* Hujus autem Epigrammatis Distichon primum etiam supra legitur, nempe Codicis nostri *fol. 121.* eidem *Palladæ* attributum. At verò *Constantinus Lascaris* Notam illi adscripsit, quâ id Epigramma supra inveniendum admoneret, quum infra potius, hoc videlicet loco, ubi totum extat, inventum iri admonere debuisset.

Distichon expers tituli, de eadem *Vita*, hoc initio: Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, quod *ibidem, eod. Lib. et cap.* eidem *Palladæ* inscriptum legas.

Distichon alterum, expers quoque tituli, de eadem, incipiens: Εἰ τὸ φέρει σε φέρει. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap. Palladæ* similiter attributum.

Tetrastichon inscriptione defectum, de eadem, cujus hæc prima verba: Δακρυχέων γυνόμην. *Ibid. eod. Lib. et cap.* sub *Palladæ* item nomine reperitur.

Distichon sine titulo, de eadem, incipiens: Ω γένος ἀνθρώπων, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* extat eidem *Palladæ* adscriptum.

Ιουλιανού. Juliani. Octastichon de eadem, hoc initio: Ἠδέα πάντα κλειυθα. Id invenias *ibid. Lib. I. cap. 3.*

Ἄδηλον. Incerti Auctoris. Hexastichon de eadem, hoc præferens initium: Πῶς τις ἀνευθανόπτου, quod *ibid. eod. Lib. et cap. ἄδηλον* quoque legitur.

Ἀδέσποτον. Sine Auctoris nomine. Distichon de eadem, his primis verbis: Πάντα γέλως κ̄ πάντα κόνις. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap. ἄδηλον.*

Tetrastichon titulo destitutum, hoc principio: φερντίδες οἱ παῖδες, quod *ibid. eod. Lib. et cap. ἄδηλον* etiam invenias.

Εἰς γάμον, ἄδηλον. In Matrimonium, in-

certo Auctore. Distichon, cujus initium: *Εἰ τις ἄπαξ γήμας. Ibid. eod. Lib. cap. 15.* ἄδμηλον quoque reperitur. Id verò ob elegantem non minùs, quàm veram sententiam et Latino Disticho, et Tetrasticho Hispano visum est sic interpretari:

*Εἰ τις ἄπαξ γήμας πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
Ναυηγὸς πλώει δις βυθὸν ἀργάλεον.*

*Qui petit amissâ thalamos uxore secundos,
Bis petit infestum naufragus ille mare.*

*El que una vez fue casado,
Otra se vuelve á casar,
Ese vuelve á navegar
Despues de haber naufragado.*

Distichon iambicis versibus, inscriptionis expers, de eodem, quod incipit: *Οὐκ ἔστι γήμας.* Hoc *ibid. eod. Lib. et cap. ἄδμηλον* quoque legas.

Διονυσίου. Dionysii. Monostichon hexametrum de eadem re, ab his incipiens verbis: *Ὀρη ἔρξαν ὦρη δὲ γαμῶν.* *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Hexastichon, omisso titulo, de eadem re, cujus hæc prima verba: *Εὐδαίμων παῖτον.* Id legitur *ibid. eod. Lib. et cap.* sed *Automedonti* adscriptum.

Hexastichon aliud de eadem re, omisso etiam titulo, incipiens: *Ἀχρεὶς ἂν ἦς ἀγαμος,* quod *ibid. eod. Lib. et cap. ἄδμηλον* occurrit.

Εἰς ἀγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἔσθῃς καὶ εἰς ἔρωτα καθεύδον. πλάτωνος. Platonis in simulacrum Satyri stans in fonte, atque in Amorem dormientem. Enneastichon, quod *ibid. Lib. IV. cap. 12.* extat, sed in bina divisum Epigrammata. Prius hexastichum incipit: *Τὸν βρομίου σάτυρον;* posterius tristichum: *Εἰμί μὲν εὐχεράσιο.* Id autem, omisso posteriori Pentametro, tristichum est: quem defectum ipse etiam *Lascaris* vuculâ *λείπει* ad oram Codicis adscriptâ significavit.

123. *Εἰς γῆρας καὶ γέροντας. μινεκράτους.* Menecratis in Senectutem et Senes. Distichon incipiens: *Γῆρας ἐπᾶν,* quod *ibid. Lib. I. cap. 16.* invenias.

Λουκιλλίου. Lucillii. Distichon ejusdem argumenti, hoc initio: *Εἰ τις γηράσας.* *Ibid. eod. Lib. et cap.* Venustum hujus Epigrammatis acumen suasit cùm Latinam, tùm Hispanam interpretationem hisce versiculis edere:

*Εἰ τις γηράσας ζῆν εὐχεται, ἀξίός ἐστι
Γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.*

*Qui, senio confectus, avet producere vitam,
Vivat is annorum millia mille senex.*

*A quien mas vivir desea,
Siendo de edad avanzada,
Désela Dios tan colmada,
Que mas de mil años vea.*

Βισαντινίου. Bisantini. Distichon ejusdem quoque argumenti, hoc præferens initium: *Ὄμοι ἐγὼν ἦεν.* Extat *ibid. eod. Lib. et cap.* sed *Teognidi* adscriptum. De *Bisantini* autem nomine valde Fabricius dubitat *Biblioth. Græca vol. III. pag. 713.* At verò in hac ipsâ *Anthologiâ, Lib. I. cap. 42.* occurrit Poetæ cognominis Epigramma *Εἰς Κόλαχας.* Præterea hoc ipsum Distichon, vel *Theognidi,* vel *Bisantino* tribuitur in *Notâ ad oram Capitis CXV. Stobæi Sermonum* appositâ; ut Codicem taceam Lipsiensem in quo idem eidem *Bisantino* assignatur, ipso etiam teste *Fabricio.* Quid si exemplaris nostri accedat auctoritas, nomen *Βισαντινίου* dilucidè exhibentis? Ad Distichon postremò quod attinet, ejus Pentameter Mstus, aliquantulum excuso dissimilis, ita legitur:

Τοῦ μὲν ἐπερχομένου τοῦ δ' ἀπονεισμένου.

Ἀδέαστον. Sine Auctoris nomine. Tetrastichon de eadem re, hoc initio præditum: *Ἦν (in excusis Ἀν) ἀειλειφθῆ μικρὸν.* Id *ibid. eod. Lib. et cap.* etiam *ἀδέαστον* reperias.

Φίλωνος. Philonis. Tetrastichon eadem de re, incipiens: *Αἰ πολιά σὺν νῶ,* *Ibidem, eod. Lib. et cap.*

Παλλαδᾶ. εἰς τὴν ἑαυτοῦ γυναιχῆ ἀνδρομάχην. *Palladæ* in uxorem suam *Andromachen.* Tetrastichon, cujus prima verba: *Μῆνιν τ' οὐλομένην.* *Ibid. eod. Lib. cap. 17.*

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (in Grammaticam). Hexastichon hoc principio: *Μῆνις ἀχιλλῆος.* *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem. Tetrastichon de eadem re, incipiens: *Ὀργανα μουσάων.* *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem. Tetrastichon alterum ejusdem argumenti, quod incipit: *Ἀρχὴ χαμμαπικῆς.* *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εὐδ. averso. *Εἰς γυναιχῆς. παλλαδᾶ.* *Palladæ* in *Mulieres.* Decastichon his primis verbis: *Ὀργῆ τοῦ διός.* *Ibid. eod. Lib. cap. 19.*

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (in eadem). Hexastichon

stichon hoc initio : Πᾶσαν ὄμνησ. *Ibidem*,
eod. Lib. et cap.

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (in eadem). Tetra-
stichon incipiens : Ο ζεὺς ἀντὶ πυρὸς. *Ibid.*
eod. Lib. et cap.

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem (in eadem). Octa-
stichon hoc initio præditum : Ἀν πᾶν κομ-
πάζης. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Tetrastichon expers tituli, nempe in
easdem, hæc prima præferens verba : Επ-
ταρον ἀρχὴ τάφοιο. Hoc ipsum *ibid. eod. Lib.*
et cap. invenias Μακεδονίου ὑπάτου, Mace-
donii Consulis, nomine inscriptum.

124. Εἰς ἀγαμέμνονα. In Agamemnonem
(de *Clytemnestra* uxore conquerentem).
Tristichon hexametrum hoc initio : Ελ-
λάδος ἐναετῆρες. Occurrit *ibid. eod. Lib. et*
cap. Macedonio quidem subjectum ; at hu-
jusne re vera sit, meritò dubites.

Ἀθῆλον. ἔπαινος. Incerto Auctore, Laus (*Ne-
roniana* liberalitatis). Octastichon incipiens:
Μουσάων ἐλικωνιάδων. *Id ibid. eod. Lib. cap. 26.*
legas etiam ἄθῆλον.

Distichon, omissâ inscriptione, de bene
scilicet semper loquendo, ita incipiens:
Εὐθὰ λέγειν, quod *ibid. eod. Lib. et cap.*
extat, ἄθῆλονque inscribitur.

Εἰς ἔρωτα. μελεάγρου. Meleagri in Amo-
rem. Tetrastichon hoc principio : Τρωσὴ
μὲν χάρειτες. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς ἀχαρίστους. λουκιανοῦ. Luciani adversus
Ingratos. Distichon his primis verbis: Ωκείαι
χάρειτες. *Ibid. eod. Lib. cap. 30.*

Distichon titulo defectum, in eosdem,
incipiens : Φαῦλος ἀνὴρ πίθος. Invenias *ibid.*
eod. Lib. et cap. Luciano adscriptum.

Eod. averso. Τίνας ἀν ἐπιτοὶ λόγοις κλυταί-
μνήστρα μέλλοντες αὐτὴν ἀπσφάζει (in excu-
sis σφάζειν) ὀρέσθου. Quæ verba *Clytemne-
stra* dixerit, Oreste ipsam jam jam occi-
suro. Distichon versibus hexametris, hoc
initium præferens : Πῆ ξίφος ἰθύνει. *Ibidem*,
eod. Lib. et cap. sine Auctoris etiam nomi-
ne legitur.

Ἀγαθίου χολαστικοῦ εἰς τὸν ἐν ἰλίῳ ναὸν ἀθη-
ναῖς. Agathia Scholastici in Iliacum Miner-
væ templum. Hexastichon incipiens : Ἰλῆ-
κοῖς πλοῖοι. Extat *ibid. eod. Lib. cap. 70.*
sed ἄθῆλον ; in *Anthologia* verò, interpre-
te *Eilhardo Lubino*, apud *Commelinum* ex-
cusa An. MDCIV. desideratur.

Εἰς ζῶν. In Vitam. Monostichon hexa-
metrum, cujus hoc initium : Πολλὰ μετα-
ξὺ πέλει. *Ibid. Lib. I. cap. 34.* ἄθῆλον. Ver-
sus hic tanquam περιμῶδης adducitur à

Gellio *Lib. XIII. cap. 16.* cui respondet La-
tinum vetus Proverbium *Inter os et offam.*

Optimè autem consonat Græco Hispa-
num illud :

Desde la copa hai peligro hasta la boca ;
Latino verò id alterum :

De manos á boca se pierde la sopa.

Εἰς μνήμην. μακεδονίου ὑπάτου. Macedonii
Consulis in Memoriam. Distichon hoc ini-
tium : Μνήμην καὶ λήθη. *Ibid. Lib. I. cap. 51.* Id
Epigrammatis, quippe non inficetum, pla-
cuit obiter et Latinis et Hispanis versibus
ita reddere :

Μνήμην καὶ λήθη μέγα χαιρετὸν ἢ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμην τοῖς ἀγαθοῖς, ἢ δ' ἐπὶ λευγαλείοις.

Mnemosyne multum, multumque, Oblivio, salve ;
Rebus at illa bonis, rebus at ista malis.

✠✠✠
Vivid en mi aprecio iguales,
Y acompañadme perenes,
Memoria, si acuerdas Bienes ;
Olbido, si ocultas Males.

Εἰς μυστήριον. λουκιανοῦ. Luciani in *Myste-
rium.* Distichon hoc principio : Ἀρρήτων
ἔπειον. *Ibid. eod. Lib. cap. 51.*

Τίνας ἀν ἐπιτοὶ λόγοις ὀδυσσεὺς ἐπιβὰς Ἰθάκης.
Quæ verba dixerit Ulysses Ithacam ingre-
diens. Pentastichon hexametrum incipiens:
Κῆρ' ἰθάκη μετ' ἄεθλα, quod *ibid. eod. Lib.*
cap. 64. invenias *Palladæ* quidem subje-
ctum ; sed hujus esse haud omnino de-
cernas.

Εἰς πλουτοῦντας. ἄθῆλον. In Ditescentes, in-
certi Auctoris. Tetrastichon hæc prima præ-
ferens verba : Ἦν νέος ἀλλὰ πένης. Extat *ibid.*
eod. Lib. cap. 66. pariter ἄθῆλον.

Παλλάδα. *Palladæ* (in Aurum). Disti-
chon his primis verbis : Χρυσὲ πάτερ κολά-
κων. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Elegantissimum hoc, idemque moribus
instituentis aptissimum Distichon plures
viri litteris nobiles altero Latino exprime-
re certatim conati sunt in *Anthologia* su-
pra dicti *Megiseri* studio publicata. Sed quo
pacto, quibus artibus id assecuti ? Cola-
cum videlicet, *Gnathonum*, *Parasiton* vo-
cabula pro *Adulatorum*, vel *Assentatorum*
vocabulis adhibendo, *Auri* vice *Chrysum*
usurpando, ipsum denique *Aurum* in *Æs*
penitus convertendo. Ad hæc enim verò ex-
trema verborum cum rei Poeticæ angustia,
tùm carminis necessitas adducunt ; hæc Di-
ctionum monstra devorare cogis,

Metri sacra fames—

Id igitur pro certo atque explorato habendum, multa occurrere, in strictâ præsertim oratione, quæ fidam interpretationem respuant, quæ vel iisdem verbis, vel totidem versibus in linguam aliam transferri minimè possint: cujus rei vel id Epigramma documentum adest luculentissimum. Hoc itaque non nisi Latino Tetrasticho aptè reddendum censuimus, nonnullis tamen ad sententiæ cultum ornatiorem adjunctis; melius quippe interpretationi quid adjicias, quàm detrahas. Nostrum verò Tetrastichon Græco Disticho subjectum accipe:

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱέ,
Καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη.

*Aurum, quem pariter colit Assentatio Patrem,
Et Natum agnoscunt Cura Dolorque suum,
Officiis heu! præsens mortalibus, officis absens:
Est te habuisse timor, non habuisse dolor.*

Idem à nobis Hispanè et pressius et similiùs:

*Oro, hijo del Afan,
Padre de la Adulacion,
El tenerte es inquietud;
El no tenerte, dolor.*

Λουκιανοῦ. Luciani (scilicet in Divites). Distichon incipiens: Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* sed in Octastichon excrescens.

125. Εἰς φιλίαν. ἄδηλον. Incerti Auctoris in Amicitiam. Distichon hoc initio præditum: Κισσῶ μὲν δίουσος, quod *ibidem, eod. Lib. cap. 85.* ἄδηλον perinde reperias.

Ἀδηλον. Incerti Auctoris (in eandem). Distichon hoc principio: Θεσαυρὸς μέγας ἐστ', quod *ibid. eod. Lib. et cap.* ἄδηλον quoque legitur.

Τίνας ἂν εἶποι λόγους φιλήμων δι' εὐεπίδην. Quæ verba dixerit Philemon propter Euripidem. Tristichon iambicis versibus conditum, ita incipiens: Εἰ τᾶς ἀληθείαςιν. Extat *Ibid. eod. Lib. et cap.* ac supra in hoc ipso Codice, pag. 114. sine Auctoris etiam nomine.

Ἀδηλον. Incerti Auctoris (in eandem). Tetrastichon id habens initium: Γνήσιός εἰμι φίλος. *Ibid. eod. Lib. et cap.* similiter ἄδηλον.

Ἀδηλον. Incerti Auctoris (in eandem). Distichon, cujus prima verba: Πραῖγμα μὲν ἐστ' ὁ φίλος. *Ibidem, eod. Lib. et cap.* etiam ἄδηλον.

Γερμανικοῦ εἰς θεμιστοκλέα. Germanici in

Themistoclem. Decastichon hoc initio: Ἀντί τάφου λιποῖο, quod *ibid. Lib. III. cap. 5.* invenias, sed in duo Epigrammata distributum, alterum hexastichum ab his incipiens verbis: Ἀντί τάφου, &c. ut supra; alterum verò tetrastichum ab his: Τοῦτο θεμιστοκλέϊ, utrumque eidem *Germanico* adscriptum.

Ἀλφείου εἰς τὸν αὐτόν. Alpei in eundem. Hexastichon his primis verbis: Οὐρέα μὲν καὶ πόντον. *Ibid. eod. Lib. et cap.* addito *Mitylenai* patrio nomine.

Eod. averso. Διοδώρου εἰς τὸν αὐτόν. Diodori in eundem. Tetrastichon hoc principio: Μὴ μέτρει μάγνητι. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς ἥρωας, εἰς λαέρτην. ἄδέαστον. In Heroas. In Laertem, sine Auctoris nomine. Hexastichon hoc initium præferens: Ψήχει καὶ πέτρην, quod *ibid. eod. Lib. cap. 14.* ἄδέαστον quoque reperias.

Βιάνορος εἰς ἑτεοκλέα καὶ πολυνείκην. Bianco- ris in Eteoclem et Polynicem. Hexastichon, cujus prima verba: Οἰδίποδος παίδων. Occurrit *ibid. Lib. III. cap. 14.*

Ἀντιφίλου εἰς πρωτεσίλαον. Antiphili in Protesilaum. Octastichon ejus Epitaphium complectens, quod incipit: Θεσσαλὲ πρωτεσίλαε, *ibidemque eod. Lib. et cap.* reperitur.

Distichon nullâ prorsus inscriptione, præterquam hac: Ἐν χερρόνησῳ. In Chersoneso. Continet elogium ejusdem *Protesilai* tumulo in Chersoneso inscriptum. Id autem Epigramma totâ mihi *Anthologîâ* frustra quæsitum, nec dum in lucem prodisse ratus, hoc loci perlibenter exhibeo.

Τόνδ' ὄχθον μνήμης ἀρετῆς χαρὴν ἐξετέλεσαν
Ἑλλήνων παῖδες πρωτεσίλαῳ φθιμένῳ.

Εἰς ἀχλλέα. In Achillem. Tetrastichon sepulcralem ejus inscriptionem continens, hoc initio: Τύμβος ἀχλλῆος. Inest *ibidem, eod. Lib. et cap.* *Antiphilo* subjectum.

126. Εἰς ἀχλλέα καὶ πάτροκλον. In Achillem et Patroclum. Distichon etiam sepulcrale, sic incipiens: Ἀνδρὲ δύο φιλότιπτι, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* legitur eidem *Antiphilo* subnexum.

Εἰς ἅπαντα ἀσιληπιάδου. Asclepiadis In Ajacem. Tetrastichon elogium ejus funebre complectens, cujus hæc prima verba: Ἀδ' ἐγὼ ἀ τλάμων ἀρετὰ. Extat *ibidem, eod. Lib. et cap.*

Hujus Epigrammatis heroica majestas, sive magniloquentia afflavit animum igne poetico; jussitque in Latinos hosce numeros, Græcorum interpretes, erumpere:

Αδ' ἐγὼ ἂ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κἀθημεῖ
 Αἴαιτος τύμβω, κειραμένα πλοκάμους,
 Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβωλημένα, οὐνεκ' Ἀχαιοῖς
 Ἀδολόφρων ἀπάτα κρείσσον ἐμοῦ κέκριται.

*Ulla ego ad Ajacis Virtus miseranda sepulcrum
 Heu jaceo, indignas dilaniata comas,
 Corda gravi mœrore gemens, quòd visus Achivâ
 Me fuerit melior, judice gente, Dolus.*

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν. Antipatri in eundem. Hexastichon tali principio: Σῆμα παρ' ἀιάντειον. Extat *ibid. eod. Lib. et cap.*

Ἀρχίου εἰς τὸν αὐτόν. Archiæ in eundem. Decastichon hoc initio: Μοῦνος ἐναίρομένοι- σιν, quod *ibidem* occurrit *eod. Lib. et cap.*

Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Tetrastichon his primis verbis: Σῆμα τόδ' ἀιάντος. Hoc *ibid. eod. Lib. et cap.* ἀδέσποτον invenias.

Eod. averso. Λεοντίου εἰς τὸν αὐτόν. Leontii in eundem. Tetrastichon, cujus hoc initium: Κεῖται ἐν τροίῃ. Inest *ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Distichon incipiens: Ἐκτορ ἀιάντι ξίφος. Hoc *ibid. eod. Lib. et cap.* Leontio subjectum legas; idem- que à multis ob venustatem Latino carmine redditum, libuit bilingui Musâ pariter æmulari:

Ἐκτορ Ἀἴαντι ξίφος ἄπασεν, Ἐκτοεὶ δ' Αἴας
 Ζωστῆρ' ἀμφοτέρων ἠ χάρις εἰς * θάνατος.

*Hector et Ajaci gladium, dedit Hectori et Ajax
 Cingula: lethiferum munus utrumque fuit.*

✠✠✠
*Hector á Ajax dió la espada,
 Y este á aquel el cinto dió:
 Por ambos dones se vió
 La muerte de ambos causada.*

* Ita in Exemplari nostro Msto legitur perinde atque in *Anthologiâ* sæpius laudatâ, duabusque aliis, quas consulimus, impressis. *Obsopæus* tamen „ demiratus ne „ minem adhuc animadvertisse pro εἰς θά- „ νατος, aut legendum esse εἰς θάνατον, „ vel ἦν θάνατος „ alterutrum legendum esse contendit. Ratio verò, quam is adducit ex dispari *Ajacis* et *Hectoris* nece petitam, ut vocolam εἰς è carmine penitus expungat, non rem conficere omnino videtur. Vulgatæ enim lectioni favet Antithesis quam adhibuit Poeta, voci ἀμφοτέρων vocem εἰς non temerè opponens; unam si- quidem mortem intellexit, ut pote quæ fuerit utrique Heroi communis, ex mutuis

videlicet donis derivata. Quod autem post *Erasmus*, hujus Epigrammatis in Prover- bio *Εχθρῶν ἄδωρα δῶρα* explanatorem, ait idem *Obsopæus* *Hectorem* occasione bal- thei *Ajacis* ab *Achille* interfectum, et eidem alligatum raptatumque, nihil horum apud *Homerum* invenio. Cæterum hujusmodi *Le- ctionum* varietas nihil, aut perparum of- ficit germanæ Epigrammatis interpreta- tioni.

Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Octastichon tali principio: Πικρὴν ἀλλήλοις. *Ibidem, Lib. III. cap. 14.* eidem quoque *Leontio* sub- junctum.

Ἀντιπάτρου εἰς Πριάμον. Antipatri in Priamum. Distichon his primis verbis: Ἡρώος Πριάμου βῆλος. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Ἀντιπάτρου εἰς Ἐκτορα. Antipatri in Hectorem. Tetrastichon, cujus initium: Ἐκτορ ὀμηρείοισιν ἀεὶ. Extat *ibidem, eod. Lib. et cap.* sed *Acerato Grammatico* adscriptum.

Hujus etiam Epigrammatis vim totidem Latinis versibus æquare contendimus.

Ἐκτορ ὀμηρείοισιν ἀεὶ βεβωμένη βιβλοῖς,
 Θειοδόμου πείχεις ἔρκος ἐρμυνότερον
 Ἐν σοὶ Μαονίδης ἀνεπαύσατο, σοῦ δ' ἐ θανόντος
 Ἐκτορ, ἐσιγήθη ἠ σελίς Ἰλιάδος.

*Hector, Maoniâ multùm celebrate camœnâ,
 Robore qui superas mœnia structa Diis,
 In te Maonida cessat labor; utque superbo
 Casus ab hoste jaces, Ilias ipsa silet.*

Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Tetrastichon hæc prima præferens verba: Μὴ με τάφω σύγκνε. Id *ibid. eod. Lib. et cap.* ἀδέσποτον, ut nostro in Codice, invenias.

Eod. averso. Ἀρχίου εἰς τὸν αὐτόν. Archiæ in eundem. Tetrastichon incipiens: Καὶ γέ- νεταν τοῦ νέρθε. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς τὸν αὐτόν. Hexastichon hexametrum hoc initio: Εἴ πνα πώποτ' ἀκουσας. Occurrit *ibidem, eod. Lib. et cap.* eidem *Archiæ* sub- jectum.

Εἰς τὸν αὐτόν. In eundem. Distichon sine Auctoris nomine, ejusdem *Hectoris* epitaphium complectens, quod in *Anthologia* minimè repertum, hoc loco in gratiam eruditorum apponimus.

Ἐκτοεὶ τόνδε τάφον Πριάμος μέγας ἐξετέλεσεν
 Ὀχθον ὑπὲρ γαίης μνήμη * ἐπειρημένοις.

* Pro μνήμη legendum videtur μνήμα, vel Ὀχ- θος pro Ὀχθον, ut expeditior fiat syntaxis.

Distichon alterum, omisso Auctoris no- mine,

mine, ejusdem Hectoris tumulo inscriptum, præmisso hujusmodi lemmate:

Πολλοῖς δὲ ὕπερον θηβαῖοι λιμῶ κ' πολέμῳ
 τρυχόμενοι ἐν χειροῦ τὰ τούτου ὄσ' ἄ μετε-
 νεγκόντες ἐξ ὄφρυου (leg. ὄφρυίου) παρὰ τὴν
 οἰδιποδίαν ἔθαψαν κρήνην ἐπιγράψαντες τόδε.
 Hoc est: *Multis post (annis) Thebani et fame
 et bello afflicti, ejus ossa ex Oraculi responso
 ab Ophrynio transferentes, juxta Oedipi fon-
 tem sepeliere, hoc inscripto (carmine).*

Carmen verò ita incipit: Εκτορε τόνδε
 μέγαν βοιώποι, extatque in *Anthologia Ar-
 pendice*, pag. 8. omisso quoque Auctoris no-
 mine, et præfixo lemmate longè breviori,
 nimirum hoc: *Ἐπὶ Εκτορος κειμένου ἐν Θη-
 βας.* Id est: *Inscriptum Hectoris tumulo The-
 bis sepulti.*

Observandum autem in Codice nostro
 Msto legi ἐπειρημένοις in Epigrammatis hu-
 jus pentametro, pro quo in excuso *Antho-
 logiæ* exemplari legitur ἐπιγυνομένοις. Præ-
 terea hoc ipsum Epigramma, sive verba,
 sive sententiam spectes, proximè superio-
 ri non parum assimilatur.

Εἰς ἀλέξανδρον τὸν βασιλέα. In Alexandrum
 Regem. Tetrastichon sine Auctoris nomi-
 ne, incipiens: Εκτορε μὲν τροίη. Inest *ibid.*
Lib. III. cap. 14. inscriptum Εἰς ἀλέξανδρον
 τὸν Μακεδόνα, aliisque *Archivæ* Epigramma-
 tis subjunctum.

Παρμενίανος εἰς τὸν αὐτόν. Parmenionis in
 eundem. Distichon, cujus prima verba: φθί-
 ομαι ἀλέξανδρον. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Γεμίνου. Gemini. Hexastichon hoc initio:
 Χείρ με πολυκλείτου. Occurrit *ibid. eod. Lib.*
et cap. inscriptum duntaxat Γεμίνου, atque
 iterum *Lib. IV. cap. 7.* sed hac ampliore in-
 scriptione: Γεμίνου εἰς ἀγαλμα Σαλμώνεως.
 Id est: *Gemini in statuam Salmonei.*

Eod. averso. *Ἐπίγραμμα εἰς ἑρευθαλίωνα
 ὑπὸ νέστρος καταθέντα.* Epigramma in Ereuthalionem à Nestore tumulatum. Tristichon
 hexametrum, quod in *Anthologia* ejusque
Appendice desideratur, estque hujusmodi:

Ἐνθάδ' ἑρευθαλίωνα φίλον περὶ τύμβον ἔθηξαν
 Ἀρχαδίνης βασιλῆα γένος ἔξοχον ἰπποδάμαντα,
 ὅς ποτε νέστρος κ' λαοὺς πολέμῳ δαμάσσειτο.

Εἰς ἀχιλλέα. In Achillem. Sesquiversus,
 ut videtur, hexameter, tanquam Distichon
 ita exaratus:

Μελίη δὲ μῶνος ὑπὸ σῆς κ' κτάνε
 Κὰ σὺλῃσε κ' κτεάειζεν ἀχιλλεύς.

Non extat in *Anthologiâ*; Poeta verò *Tryphio-*

dori esse constat infra in *Cod. LXXII. fol.*
128. averso.

Εἰς πάτροκλον. In Patroclum. Distichon
 sepulcrale incipiens: Πατροκλου τάφος οὐ-
 τος. Extat in *Anthologia Append. pag. 5.* hoc
 titulo: *Ἐπὶ Πατροκλου κειμένου μετ' Ἀχιλλέως.*
 Id est: *Inscriptum Patrocli sepulcro unâ cum
 Achille tumulati.*

Εἰς διομήδην ἐν νήσῳ διομηδεῖα ταφόντα. In
 Diomedem in Insula Diomedea sepultum.
 Distichon, cujus initium: Τὸν πάντων κρά-
 τισον. Idem legas in eadem *Appendice*, pag.
 6. sed hac diversâ inscriptione: *Ἐπὶ Διομη-
 δεις κειμένου ἐν τῇ ὀμωνυμῆ νήσῳ.* Id est: *In-
 scriptum Diomedis tumulo in Insula cogno-
 mine sepulti.* Præterea Mstum Distichon ab
 impresso discrepat cùm toto priori versu,
 tùm posterioris extremo vocabulo. Quam-
 obrem, ut pateat omnibus discrimen, ip-
 sum hoc loci repræsentamus.

Τὸν πάντων κράτισον ἐπιχθονίων διομήδην
 Ἡδ' ἱερά κτετέχει νήσος ὀμωνυμῆνη.

Εἰς σθένελον κ' εὐρύαλον. In Sthenelum et
 Euryalum. Distichon his primis verbis: Ἀρ-
 γείος σθένελος, quod in eadem *Appendice*,
pag. 8. legere est, sed pleniori titulo: *Ἐπὶ
 Σθενέλου κ' Εὐρυάλου κειμένων ἐν Ἀργεῖ.* Hoc
 est: *Inscriptum Stheneli et Euryali tumule
 Argis sepultorum.*

Εἰς παλαμήδην τοῦ τζέτζου. Tzetæ in Pa-
 lamedem. Distichon ejus elogium funebre
 complectens: quod cùm neque in *Antho-
 logia*, neque ejus in *Appendice* inveniatur,
 hic subjicimus:

Κεῖμα δὴ παλαμήδης ναυπλιάδης μεθύμνη
 Ἀντ' εὐεργιστῆς λαϊνῆς νιφάδι.

Εἰς Τληπόλεμον ἐν τροίη. In Tlepolemum
 Trojæ tumulatum. Distichon in *Antho-
 logia* ejusque *Appendice* minimè quoque in-
 ventum, quod ita se habet:

Τόνδ' ἠεακλείδην εὐνορα τηλόθι πάτρης
 Τληπόλεμον κρύπτει χῶρος ὄδ' ἀνθεμόεις.

Και τοῦτο ἐν ῥόδῳ. Hoc etiam Rhodi
 (ejusdem Epitaphium extat). Distichon
 tali principio: Ἀδ' ἠεακλείδην ῥηξήνορα. Id
 in eadem *Appendice*, pag. 6. reperias hac
 inscriptione præditum: *Ἐπὶ Τληπολέμου κει-
 μένου ἐν Ῥόδῳ.* Hoc est: *Tlepolemi tumulo in-
 scriptum Rhodi sepulti.*

Εἰς πάνδαρον. In Pandarum. Distichon
 ejus tumulo inscriptum, quod in *Antho-
 logia*, ejusque *Appendice* pariter desideratur.
 Est autem in hunc modum:

Τηλεβόλου ῥυτίχα λυκάονος ἀγλαῶν υἱὸν
 Ἐκ ζελείας κρατέχει πάνδαρον ἠδὲ κόνης.

Εἰς μέγητα. In Megetem. Distichon hoc initio: Μνήμα μέγητι θεῶ. Id in ejusdem *Anthologia Appendice*, pag. 7. reperias hoc ampliori titulo insignitum: *Ἐπὶ Μεγίτος ἀπολομένου ἐν θαλάσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον ἐν Δουλιχίῳ*. Id est: *Epitaphium Megetis, qui mari quidem occidit, tumulum verò habet in Dulichio*.

Hujusmodi autem Epigramma ob elegantissimam brevitatem juvit Latino carmine ita exprimere.

Μνήμα Μέγητι θεῶ μεγαθύμου φυλλέος υἱῶ
 Δουλίχοι τεύξαι· σαρμα δὲ πόντος ἔχει.

*Phylleos hunc Nato, celeri posuere Megeti
 Dulichii tumulum; sed mare corpus habet.*

Εἰς ἐλεφήνορα. In Elephenorem. Distichon incipiens: Νήσου ἀπ' εὐβοῆς. Occurrit in ejusdem *Appendice*, ead. pag. sed pleniori hac inscriptione: *Ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένου ἐν Τροίῃ*. Hoc est: *Inscriptum Elephenoris tumulo Troja sepulti*.

Εἰς θερσίτην. In Thersitem. Distichon ejus Epitaphium continens, quod in *Anthologia* ejusque *Appendice* frustra quaeras; sic autem se habet:

Γλασάων ὄδε τύμβος ἐπεσβόλον αἴχλος ἐρύκει,
 Θερσίτην κρατέχων εἰνεκ' ἐπεσβολῆς.

Εἰς ἀμφίμαχον καὶ διώρην. In Amphimachum et Diorem. Distichon sepulcrum hoc initio: Ἀρχὸν ἀμφίμαχος. Extat in ejusdem *Anthologia Appendice*, pag. 7. At Carminis ibi titulus: *Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διωρῆς*; initium verò: *Ἀρχὸς τ' Ἀμφίμαχος*.

Εἰς νιρέα. In Nireum. Distichon hæc prima præferens verba: *Ἐνθάδε τὸν κάλλιπον*. Hoc in eadem *Appendice*, pag. 6. reperias, sed expressius ita inscriptum: *Ἐπὶ Νιρέως κειμένου ἐν Τροίῃ*. Id est: *Inscriptum Nirei tumulo Troja sepulti*.

128. Εἰς θόαντα. In Thoantem. Distichon tali principio: *Τὸν ὑπερθύμου ἀνδραίμενος* (in editis *Υἱὸν ὑπερθύμου Εὐαίμονος*). Legas in eadem *Appendice*, pag. 7.

Subeunt deinde Epigrammata XVI. disticha ferè omnia, eademque sepulcralia, quæ cum in *Anthologia*, ejusque *Appendice* desiderentur, hic exhibenda duximus.

Εἰς Αἰνείαν. In Æneam.

Αἰνείαν κύριδος καὶ ἀγχίσου φίλον υἱὸν
 Ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς αἴδην.

Εἰς πυλαμένην τὸν παφλαγόνον. In Pylamēnem Paphlagonum.

Ερμῆ παῖ τερεῆς πέτρης τέκος, ἔνεπε πάσι
 Παφλαγόνος μοῖραν τοῦδε πυλαμένεος.

Εἰς Εὐφορβον. In Euphorbum.

Ἐξοχὸν ἠνορέην τε καὶ ἠΐθεοισιν ἀρείω
 Βουκολίδην φορέω εὐφορβὸν ἀπροκόμην.

Εἰς πενθεσίλειαν. In Penthesileam.

Στήσω σε ἀπεύδουσαν δορυασύε πενθεσίλεια·
 Αἰπὺν ἐσαθρήσαι τύμβον ἀμαζονίδων.

Εἰς μέμνονα. In Memnonem. Distichon hexametrum, posteriori versu mancum.

Θήβην ὠγυγίην ἐχαστόμυλον ἔνθα τε μέμνων
 Ἀντέλλουσαν ἐν ἀσπάζεται ἦω.

Distichon versibus hexametris, inscriptionis expers, in eundem *Memnonem*, cui nostra subjicitur interpretatio.

Ἰνδὸς ὄδ' ἀνὴρ τροίῃ σύειον ἄρμα δῶκον·
 Μέμνων πθωνοῦ τε καὶ ἠοῦς ἐνθάδε κῆρυ.

*Indus homo, Syrios ad Pergama ducere currus
 Impiger, hic jaceo, proles Tithonia, Memnon.*

Εἰς πολυδάμαντα. In Polydamantem. Monostichon hexametrum, hac præmissâ inscriptione: *Ἐν συρίῃ βήλου περὶ ποταμοῦ περὶ χαῖς*. Hoc est: *In Syria prope Beli fluminis ostia*. Id autem accipe altero Monosticho Latino à nobis redditum.

Τῆδε πολυδάμας κῆρυ νεκρὸς ἐν πατρίδι.

Hic cubo Polydamas, patriis extinctus in oris.

Εἰς κύκνον. In Cycnum. Distichon, Latino etiam carmine à nobis expressum.

Θυμὸν δὴ κύκνου καὶ ὑπερφιάλας ἐπινοίας
 Αἰθῆρ λαμπερὸς ἔχει· σῶμα δὲ τύμβος ὄδε.

*Grandem animum Cycni, Cycni sublimia sensa
 Clarus Olympus habet; corpus at iste lapis.*

Εἰς Πάειν. In Paridem.

Ἐνθάδε πῦρ τὸ τρώϊον ἐλλάδος ἄλλος ἀπάσης,
 Ο παριάμοιο πάεις ψύχουμαι ἀπρολόφοις.

Εἰς σαρπηδόνα. In Sarpedonem.

Κῆρες καὶ λύκοι οἱ βασιλεῖς σαρπηδόνα δῖον
 Ζάνθου ἐπὶ περὶ χαῖς ἀεγᾶου ἔθεσαν.

Εἰς

Εἰς γλαῦκον. In Glaucum.

Θυάδης κυπάριστος ὁμοῦ καὶ λαΐος ὄχθος
Εἰθάδε γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

In hujus Epigrammatis pentametro inter ἔχει et φθίμενον unam, duasve dictiones sane requiras Dactyli pedis mensuram implentes, quarum accessione versus omnino constet. Has verò Exscriptoris celeritate (siquidem tota hæc Epigrammatum Collectio est quàm celerrimè descripta) prætermittas putem. Cæterùm Carminis intellectui nihil hujusmodi defectus officit.

Εἰς πείρανα καὶ ἀκάμαντα. In Pironem et Acamantem.

Πελτοφόρου θρήκης ἀκάμας καὶ πείρας ἦρας
Ἐδραν ναίοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

Εἰς ῥῆσον. In Rhesum.

Ἐπὶ καμάτῳ δεδμημένον εἰθάδε ῥῆσον
Τρῶες θάψαντο τευχρίδες ἀγαλῶ.

Εἰς ἱέραν γυνῆκα τηλέφου. In sanctam Telephi uxorem.

Μύσιον ἀμπεδίον καλῆς ἐφύπερθε κολάνης
Δουρικλυτῆς ἱέρας τόνδ' ἐτάφον ξέν' ὄρας.

Eod. averso. Εἰς βάκχον. In Bacchum. Tristichon versibus hexametris constans.

Αἰγυπίων ὅσοις ἐγὼ μυσῶν δὲ φαάκης.
Βάκχος ἐνὶ ζωῖσιν· ἐνὶ φθιμενοῖσιν ἀδωνεύς.
Πυεργητῆς δίκερως πιταγολέτης δίουσος.

Εἰς εἰκόνα βάκχης. παύλου. Pauli in imaginem Bacchæ. Distichon incipiens: Ἐκφρονα τὴν βάκχην. Extat in *Anthologia*, Lib. IV. cap. 3. sed Auctori addito Σιλενταρίου cognomine, et urbe, ubi illa constituta est imago, nempe Βυζαντίῳ, designatâ.

Εἰς τὸ αὐτό. In idem. Alterum Distichon hoc initio: Ἰχετε τὴν βάκχην, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* invenias Paulo etiam *Silentiaro* subnexum. Cum autem hæc duo in *Baccham* Epigrammata ad aliud similis argumenti, quod superius pag. 93. Latino carmine expressimus, et verborum alacritate et sententiarum impetu, Poetæ calamo quasi thyrsus æmulante, proximè accedant; horum pariter metricæ interpretationis studio incalvimus, quæ Græcis archetypis subjuncta, sic habet:

Ἐκφρονα τὴν βάκχην οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη
Θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

Non Natura, sed Ars insanam Menada fecit;
Inditus et saxo est, Arte jubente, furor.

Arte, no Naturaleza,
A esa Bacante animó;
Y aun el furor infundió
En la Piedra su destreza.

Ἰχετε τὴν βάκχην, μὴ λαΐνῃ περ' εἴουσα,
Οὐδὸν ὑπερθεμένη, νηὸν ὑπεκπερφεύγη.

Sistite, pro foribus quamvis stet saxea, Baccham,
Sistite, de templo ne petat illa fugam.

Aliter.

Sistite, pro templo quamvis stet saxea, Baccham,
Sistite, præcipitem ne petat illa fugam.

Detened á esa Bacante,
Que aunque estatua la contemplo
De piedra, puesta en el Templo;
Recelo se buya no obstante.

Εἰς εἰκόνα νέρανος. κριναγόρου. Crinagoræ in imaginem Neronis. Hexastichon hæc prima præferens verba: Ἀντολία, δύσιες. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς περμεθέα. Ιουλιανοῦ. Juliani in Prometheus. Tetrastichon tali principio: Τέχνης πυρσὸν ὅπασα (in excusis ὅπασα). *Ibid. Lib. IV. cap. 8.*

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν. Ejusdem in eundem. Hexastichon hoc habens initium: Χαλκὸν μὲν καλέεσκον. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Γάλλου εἰς τάνταλον. Galli in Tantalum. Hexastichon quod incipit: Οὗτος ὁ τῶν μῶν κάρεας. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

129. Εἰς ἀγαλμα ἠρακλείου νηπίου ἐπὶ ὄντι περὶ καὶ ταῖς χερσὶ θλίβοντος δράκοντος δύο. In simulacrum Herculis adhuc infantis, et angues duos manibus elidentis. Hexastichon his primis verbis: Θλίβε δράκοντίους. *Ibid. eod. Lib. et cap.* eidem Gallo subjectum.

Εἰς τοὺς δώδεκα ἀθλοὺς τοῦ ἠρακλείου. In duodecim Herculis Labores. Octastichon hoc initio: Δέρκεο μυριόμοχθε. *Ibidem, eod. Lib. et cap.* eidem pariter subnexum.

Epigramma titulo destitutum, versibus hexametris XIV. constans, quorum princeps ita exorditur: Πρῶτον μὲν ἐν νεμῆϊ, in totidem scilicet Herculis Labores. Quo quidem argumento quid celeberrimo apud vulgarium Linguarum Poetas carmini, *Soneto* videlicet, aptius, quid cognatius possit inveniri? Extat *ibidem, eod. Lib. et cap. ἀδελον.*

Φιλίππου. Philippi, in ejusdem nimirum Herculis Labores XII. Hexastichon, cujus pri-

prima verba : Ωλεσα τὸν νεμέα. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς τὸν αὐτὸν φονεύσαντα τὸν ἐν νεμέα λέοντα. In eundem occidentem Nemeum Leonem. Octastichon incipiens : Μηκέτι τρωρο-βέροιο. Legitur *ibidem, eod. Lib. et cap.* sub *Archia* nomine.

Εἰς τὸ αὐτό. δαμαγήτου. Damageti in idem. Hexastichon hoc principio : Εκ νεμέης ὁ λέων. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἔλαφον. In eundem, et in Cervum. Octastichon hoc præferens initium : Τί φρῶτον τίδ' ἐπειτα φρεσί. Occurrit *ibid. eod. Lib. et cap.* eidem *Damageto* subnexum.

Εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ἀντᾶιον. In eundem, et Antæum. Hexastichon tali principio : Χαλκὸν ἀποιμάζοντα. *Ibid. eod. Lib. et cap.* Eidem subjectum Auctori.

130. Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα. In eundem ebrium. Distichon incipiens : Οὔτος ὁ νῦν, quod *ibid. eod. Lib. et cap.* eidem pariter Auctori subjunctum legas. Id verò à nobis est propter venustatem altero Disticho Latinè expressum.

Οὔτος ὁ νῦν ὑπὸ βεβαρημένος ἠδὲ κυπέλλῳ,
Κενταύροις νήφωσι οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

*Nunc somno vinoque gravis, qui perdidit olim
Centaurus vino, sobrius ipse, graves.*

Εἰς τὸ αὐτό. In idem. Octastichon hoc initio : Οὔτος ὁ πανδαμάτωρ. Id legere est *ibid. eod. Lib. et cap.* eidem *Damageto* subjectum ; sed in bina Tetrasticha partitum, quorum prius à verbis proximè adductis incipit ; posterius ab his : Καίτην καὶ ῥόπαλον, hac præmissâ inscriptione : Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ. Id est : *In aliud ejusdem Certamen.*

Εἰς ἕτερον ἀγάλμα τοῦ αὐτοῦ. In aliud ejusdem simulacrum. Hexastichon, cujus hoc est initium : Οἶφ θεόδαμας. *Ibid. eod. Lib. et cap.* eidem pariter subjectum.

Εἰς εἰκόνα τοῦ αὐτοῦ. In ejusdem imaginem. Hexastichon his primis verbis : Οἶον καὶ κρονίδης. *Ibid. eod. Lib. et cap.* eidem quoque subjunctum.

Εἰς τὸ ἀγάλμα τοῦ αὐτοῦ. γεμίνου. Gemini in ejusdem simulacrum. Hexastichon incipiens : Ηεκακλές ποῦ σοι. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Eod. averso. Εἰς τὸ αὐτό. φιλιππου. Philippi in idem. Hexastichon hoc initio : Ηρη ποῦτ' ἀγα. *Ibid. eod. Lib. et cap.*

Εἰς ἀνδριάντα θησέως καὶ τοῦ μαρμαθωνίου ταύ-

ρου. In statuam Thesei, et tauri Marathonii. Octastichon hæc prima præferens verba : Θαῦμα τέχνης. *Ibidem, eod. Lib. et cap. Philippo* etiam subjectum.

Ἀθῆλα. Incerti Auctoris. Dodecastichon in Herculem scilicet, cujus prima verba : Μὴ τὸν βουθοῖνιν (in excusis Μὰ τὸν βουθοῖνα). Hoc *ibid. eod. Lib. et cap.* occurrit, sed in Hexasticha duo tributum, quorum prius habet initium modò allatum ; posterius hoc : Μὴ τρέσῃς ὅτι τόξον. Utrumque ibi ἀδῆλον tantummodò inscribitur.

Εἰς τὸν ὀδυσσεά. In Ulyssem. Tetrastichon incipiens : Αἰὲ λαρτιάδῃ. Hoc *Ibid. eod. Lib. et cap.* ἀδῆλον etiam invenias.

131. Σόλωνος ἀθηναίου τοῦ νομοθέτου. Solonis Atheniensis Legislatoris. Carmen videlicet Elegiacum, XL. versibus constans, quorum primus :

Ημετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν διὸς οὔ ποτ' ὀλεῖται;

Postremus verò :

Πάντα κατ' ἀνθρώποις ἄρπα καὶ πινυτά.

Id Carmen neque in *Anthologia* ejusve *Appendice*, neque apud *Laertium* reperias. Extat verò in supra laudato *Poetarum Græcorum Corpore Lectiano, Vol. I. pagg. 728. et 729.* Excusa ibi Elegia plures quidem exhibet intermicantes asteriscos, versuum deficientium indices ; at Msta nullas ejusmodi Notas, perinde ac si nihil deficiat ; imò unum præbet Pentametrum, qui desideratur inter excusos, Hexametro, cujus prima verba Πραθέντες δεσμοῖσι, subnectendum. Is autem talis est :

ΠΑΪΧΑΧΑ δουλοσύνης ζυγὰ φέρουσι βία.

Τοῦ αὐτοῦ. Ejusdem. Hexastichon incipiens : Εἶην δὴ τότε ἔγῳ. Legitur apud *Laertium* in *Solone*, atque in laudato *Poetarum Græcorum Corpore, Vol. I. pag. 729.*

Distichon inscriptionis expers, ejusdem nimirum *Solonis*, quod incipit : Τὴν μανίνην γὰ ἐμὴν, pro quo in excusis legitur : Δείξει δὴ μανίνην μὲν ἐμὴν. Occurrit apud *Laertium* in *Solone*, tum in eodem *Poetarum Corpore, eod. Vol. et pag.*

Distichon, omissâ quoque inscriptione, ejusdem etiam *Solonis*, hoc initio : Εκ νεφέλης φέρεται. Desideratur quidem apud *Laertium* ; sed extat in eodem *Poetarum Corpore, eod. Vol. et pag.*

132. Εἰς εἰκόνα πτολεμαίου ἐν ἀντιοχείᾳ. In Ptolemæi imaginem, quæ Anthiochiæ visi-

tur. Tetrastichon, cujus initium: *Εἰκὼν τίς σ' ἀνέθηκε.* Extat *ibid. Lib. IV. cap. 31. ἀδέσποτον.*

Αραβίου. Arabii (in *Longinum* nempe Rhetorem). Distichon incipiens: *Εἰκόνα λογγίνω.* *Ibid. eod. Lib. et cap.* addito ad Arabii nomen *Scholastici* cognomento. Hoc etiam ob dictionis sententiæque elegantiam libuit et Latinis, et Hispanicis Musis donare.

Εἰκόνα Λογγίνω χρυσέην πόλις εἶκέν ὀπάσαι
Εἰ μὴ πότνα δίκη χρυσὸν ἀπετρέφετο.

Longino statuum ex auro Respublica donet,
Aurea ni renuat dona verenda Themis.

A Longino la Ciudad
Estatua de oro erigiera,
Si admitir oro pudiera
Del Justo la integridad.

Θωμά. Thomæ. Tetrastichon in *Demosthenis, Aristidis et Thucydidis* imagines, hoc initio: *Ρητορικῆς φιλέω,* quod *ibid. eod. Lib. et cap.* invenitur, ad *Thomam* accedente *Scholastici* cognomento.

Distichon absque inscriptione, in *Callistum Rhetorem*, incipiens: *Εἰκὼν χαλλίσου.* *Ibid. eod. Lib. et cap. ἀδύλον.*

Distichon iambicum, prætermissâ inscriptione, in *Rhetoras* nimis amarulentum, cujus initium: *Φύρμος με φύρμον.* Occurrit *ibidem, eod. Lib. et cap.* pariter atque hîc *ἀδύλον.*

Id Epigramma, non solùm insolentis Convicii specimen, sed difficilioris etiam metricæ interpretationis exemplum, edere cupidus, in Latinos ita pedes coegi.

Φύρμος με φύρμον, πυρφόρος τὸν πυρφόρον,
Ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

Fax generat facem, sacroque Minister ab igne
Igniferum; patrem Rhetora Rhetor habet.

Εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου. *Ιουλιανοῦ.* *Juliani* in statuum *Pythagoræ.* Hexastichon, cujus hæc prima verba: *Οὐ τὸν ἀναπύσονται.* Id legas *ibid. Lib. IV. cap. 33.* in Tetrasticha duo partitum, ita ut alterum à verbis proximè allatis incipiat; alterum ab his: *Αὐτὸν πυθαγόρην.* Utrumque ibi, perinde ac in Codice *Msto*, subjicitur *Juliano*; is verò *Julianus* in excusis ἀπὸ ὑπάρχων (*Principis*) titulo nobilitatur.

Εἰς εἰκόνα σοκράτους. *Ἰωάννου.* *Joannis* in imaginem *Socratis.* Tetrastichon, quod *ibid.*

eod. Lib. et cap. in *Disticha* duo tribuitur, alterum hoc initio: *Ὡς σοφὸς ὁ γεγάσας;* alterum hoc: *Ζωγράφε τὰν μορφὰν.* Ambo in Exemplari tùm *Msto*, tùm impresso adscribuntur eidem *Joanni*, qui ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου cognomentum in excusis obtinet.

Hunc Poetam *Fabricius* in *Catalogo Poetarum Epigrammaticariorum, Biblioth. Græce Vol. III. pag. 716.* Hispanum fuisse ait, nullo tamen allegato rei auctore. Id autem affirmavit, inductus nimirum verbis *Græci Scholiastæ*, qui in *Antholog. Lib. I. cap. 69.* ad nomen *Barbucalli* hæc annotavit: *Ἐθνικὸν ἐστὶ ὄνομα. Βαρβουκάλη γὰρ πόλις ἐν τοῖς Ἰβηρῶν ποταμοῦ, πολυβίου καὶ Στεφάνου μαρτυρούντων,* quæ Latinè sonant: *Gentile nomen est; Barbucale enim urbs est ad oram Iberi fluminis, Polybio et Stephano testantibus.* Ex quibus verbis, cum duplex re verâ existat *Iberus* fluvius, alter *Iberiæ Asiaticæ*, alter *Europææ*, videlicet *Hispaniæ*; haud certò ac necessariò colligas Poetam hunc *Barbucallum*, ut *Fabricius* asserit, *Hispanum* existisse. Cæterùm de Urbe illa *Barbucale* nihil nobis compertum apud *Scriptores* sive antiquos, sive recentiores quos hujus rei gratiâ perlustravimus.

Eod. averso. *Εἰς εἰκόνα πλατωνος.* In *Platonis* imaginem. Distichon his primis verbis: *Τὸν νοῦν διδάσκων.* *Ibid. eod. Lib. et cap.* eidem *Joanni* subnexum.

Εἰς εἰκόνα ἀριστοτέλους. In imaginem *Aristotelis.* Distichon hexametrum, hoc principio: *Οὗτος ἀριστέλης μετῶν.* *Ibidem, eod. Lib. et cap.* legere est, sed in duo *Monosticha* distributum, quorum prius præfert initium proximè adductum; posterius autem sic se habet:

Νοῦς καὶ ἀριστοτέλους ψυχὴ, τύπος ἀμφοτέφων εἶς.

Brevem hanc, adeoque subobscuram *Inscriptionem* etiam *Monosticho* sic interpretari sum annisus:

Mentis, Aristotelisque animæ una existit imago.

Aliter.

Mentis, Aristotelisque animæ communis imago est.

Oteus verò noster, supra laudatus, ita verendum censuit:

Mentis, Aristotelisque animæ typus unus utriusque.

Εἰς εἰκόνα πλουτάρχου. *ἀγαθίου.* *Agathiæ* in imaginem *Plutarchi.* Hexastichon prima præferens verba: *Σεῖο πολυκλείεντα,* quod *ibid.*